

کتابخانه نشراتی اتحادیه نیر مندا بنجیوردو کراتیک افغانست

شماره دوم
سال چهارم
۱۳۶۴

۱۹۸۹
۱۹۳۱
۵۵

هنر

درباره‌های این شماره

- از آموزش سالم تا زمیه ...
تأثیر تلویزیون بر ذوق اطفال
تأثیر تلویزیون بر ذهن کودکان
تلویزیون و یادگیری
- فانوس - ۴۰
از نشرات یونسکو - ۴۵
از نشرات یونسکو - ۴۷
از نشرات یونسکو - ۴۹
- وهاب مردی - ۵۳
ستوری - ۶۲

تئوریک

موسیقی

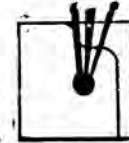
سینما

- فلم ربطی به ادبیات ندارد
- تئاتر کودک
پیرومون ابعاد تئاتر ...
- واحد نظری - ۷۱
سرور انوری - ۳۷
م ، دعا گوی - ۳۲

تئاتر

- به سلسله معرفی البوم‌های هنری ...
استاد قربانعلی عزیزی هنرمندی ...
نگرشی به زندگی هنری استاد برشنا
رسمهای دیواری افراسیاب
- جلال الدین صدیقی - ۳
یوسف کهزاد - ۱۳
عزیز الدین وکیلی - ۱۵
اکتم بابا یف و غ ، واک - ۳۰

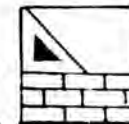

نقاشی

بررسی
رویدادها
هنری

- یک مقبره نا شناخته شده در بست
میراث گذشته فرهنگی و هنری ...
رگه های هنر و نقد هنری ...
- اداره - ۷۵
شکیب سالک - ۶
غیور جویان - ۱۹
ح ، یار قین - ۲۳

مهندسی

ویژه
جوانان
و نوجوانان

مشید - ۸۹

جوزا و سرطان

مجله دوماهه

زیر نظر هیئت تحریر

نگارنده مسئول : رؤف راصع ، معاون : طیبه سهیلا .

پسند معر فی البوم های هنری

میناتورهای ماوراالنهر تألیف و مقدمه امی کارکسیان

است .

در قرون شانزدهم و هفدهم میلادی در شهرهای ماوراالنهر از روی آثار مورخان و شعرا نسخه های استنساخ گردیده و در آنها تا بلوی نقاشی نیز گنجا نیده میشد . در کتا بخانه ها و مجموعه های اتحاد شوروی آثار متعدد ، منجمله تاریخ طبری ، تلمسی ، خطر نامه ، شیبانی نامه ، فتح نامه ، تاریخ ابوالخیر خانی و غیره محفوظ است که در آنها مینا تور های جالبی نقاشی گنجا نیده شده است .

در البوم ما نحن فیه ، ۴۸ میناتور از استادان ماورالنهر گنجا نیده شده است . از مجموعه های آثار قلمی ، انستیتوت شرق شناسی ، ازبکستان شوروی و مجموعه آثار شرق شناس معروف اکادمیسین دارن در کتا بخانه عامه لیننگراد سلتیکوف شیدرین برگزیده شده است . دو میناتور این البوم از صفات تزیناتی تیمور نامه ها تقی خطر نامه شرف الدین علی یزدی که خیلی عالی خطاطی شده آرایش یافته است . نقش و نگار توسط رستنی ها ، در ختیا

تصاویر انسان و نقاشی مظاهر طبیعی ، صحنه های نبرد و زندگی در اختلاط با فرهنگ شهر نشینان و چادر نشینان آسیای میانه پدیده های تازه ای را به وجود آورده است ، شرح حال و زندگی معاصر است . شیبانی و طبقه حکام آندولت ، که آنها در اردو کشی ها و در چراگاه های ییلاقی و صحرا ها سپری میشد ، ماهرانه تصویر میگردد . در بسیاری از میناتورهای ماوراالنهر سوار کارقوی پیکری را میتوان دید که بار قیوب خویش نبرد میکند . در مینا تور های ماوراالنهر ، در مقابل مینا تور های هرات (حادثه در قصور یادر صحنه های درباری تصویر نشده بلکه در مناظر طبیعت ، در پس منظر یوات و خیمه ها کشیده شده است و در آنها مناظر طبیعی آسیای میانه ، یعنی صحرا های سوزان و تل های ریگ با تمام مشخصات رنگ آمیزش دیده میشود . اگر چه مینا تور های ماوراالنهر تجسم حیات وزندگی طبقه حاکم در عهد شیبانی بوده است ، لیکن در آنها منشأ مردمی نیز به ملاحظه میرسد که مواد آنرا خواهد عینی نقاشی تشکیل میداده

در قرن شانزدهم و هفدهم میلادی هنر نقاشی در ماوراالنهر روبه انکشاف و پیشرفت نهاد . تغییرات سیاسی و رویکار آمدن دو دمان شیبانی ها اگر چه مشکلات را در راه رشد کلتوری و فرهنگی آن قلمرو به بار آورد لیکن نتوانست که سد راه پیشرفت حیات معنوی آند یار شود . شیبانیان بخاطر تبارز عظمت و بزرگی خویش تاحدی از سعی و تلاش علما و شعرا و نقاشان در آفریدن آثار حمایت و پشتیبانی نموده و از این طریق میخواستند ثابت کنند که آنها جانشینان قانونی دود مانهای پیشین هستند . مردم اهل قلم ماوراالنهر ، عنعنات سابقه فرهنگی را ادامه داده ، در ساحات مختلف فرهنگ آثاری را تألیف میکردند . بخصوص در بخش هنر مینا توری ، یک عده نقاشان عربی وجود کردند و آثاری از خود بیادگار باقی گذاشتند .

در هنر مینا توری ماوراالنهر آنروزگار ، تا ثیر مکتب مشهور هنری هرات و استاد کمال الدین بهزاد به وضاحت دیده میشود که آنها شرق شناسان و هنر شناسان اتحاد شوروی بررسی کرده اند . سبک هنری هرات در

و حواشی اسلمی شبیه حواشی بافت
قالین ، بخوبی رنگ آمیزی شده است .
مینا تور سوم صحنه و نشاط شبیه نسی
خان را بعد از پیروزی اش تصویر
کرده است و در زیر آن دو بیت ذیل
نوشته شده است :

یکی کوه دیدی بگردون سرش
که بود آسمان دیگر پیکر ش
چو گردن زبالای اوکس ننگس
نمودی نهم چرخ گردون بچاه
در میناتورهای سوم و چهارم ، طرز
بخصوص تصویر صحنه های زندگی به
مشاهده میرسد که در آنها نسبت به
مینا تورهای مکتب هرات به رسم
تصویر انسانها کاهش یافته است .
و این روش را تقریباً در بیشتر میناتور
های ماورالنهر میتوان مشاهده نمود
مینا تورهای سوم و چهارم از فتح نامه
ملا محمد شادی ، در (۱۵۰۲ - ۱۵۰۷)
برگزیده شده است . میناتور پنجم بر
دیوان ، جوانی نوائی (رساله اشباح)
بوده است که صحنه ای عشق بازی
یکی از خوانین را بادو شیزه ونوکران
در مرغذاری تصویر کرده است .

و ابیاتش ترکی است . میناتور
های ۴-۹ مصوره های کلیات نوائی
(از مجموعه دارن) مورخ سالهای
۱۵۲۱ - ۱۵۲۲ (۹۲۸ هـ . ق) بوده
که در شاهزیه برای کلا محمد
(۱۵۲۵ - ۱۵۳۲) که پسر و جانشین
حاکم تاشکند سینج خواجه بوده کشیده
شده است . در میناتورهای فوق در
پهلوی صحنه های معمولی جنگ که
از زندگی طبقه فیودال و ایدلورژی
فیودالی منشأ گرفته است .
همچنین کار و پیکار مردم زحمتکش
نیز تصویر شده است . مثلاً در میناتور
هشتم فرهاد کوه کن و صحنه کار
آهنگران ، در میناتور هفتم ، لحظه
صحبت فرهاد و شاهپور با کوه کنان
در کوههای ارمنستان تصویر شده
است . از ابیات ترکی و تصویر معلوم
میشود که فرهاد متمایل بوده است برای
کوه کنان کمک نماید . میناتورهای

فوق الذکر در باره مردم زحمت کش ،
سامان و آلات کار پیشه و ران و لباس
ایشان معلومات جالبی ارائه میدهد .
میناتور نهم (مورخ سال ۱۳۵۰)
لحظه صحبت بهرام گور ساسانی را نامانی
تصویر کرده است که در آن ملایی
به بهرام گور رسم دلایل را تقدیم مینماید .

در تعدادی از میناتورهای البوم
(میناتورهای ۱۳-۱۴) مردم پابره
وسر لوچ که جامه های کار به تن
دارند تصویر شده است که بدون شک
بازتابی میباشد . از زندگانی
واقعی و عینی مردم زحمتکش در قرون
شانزدهم و هفدهم میلادی در بعضی
موارد در طرح مناظر طبیعت ، خطوط
ورنگ آمیزی سهل انگاری مشاهده
میشود زیرا نقاش توجه خود را در تصویر
قهرمان اساس یعنی انسان و احساسات
کار و پیکار و متمرکز ساخته است .
چنین صحنه ها را در میناتورهای
برانوار سهیلی تألیف حسین ابن
علی الواعظ کاشفی (۱۵۰۲ هرات)
میتوان مشاهده کرد . تعدادی از میناتور
های (۱۵۲۰) از روی مضامین تاریخی
طرح شده است . میناتورهایی
بر تاریخ ابوالخیر خانی مسعود ابن عثمان
کوهستانی مؤرخ (سال ۱۵۴۰) صحنه
های عبور اسکندر از رود سیر ، دفن
شیرویه پسر خسرو انوشیروان ، جنگ
سلطان محمود با ترکان سلجوقی ،
چنگیز خان و عبور جلال الدین منکبرنی
از رود سند و غیره را منعکس ساخته
است .

سبک رنگ آمیزی ، تصاویر
صحنه ها ، جنگاوران ، سلاح و دیگر نقاشی
ها از میناتورهای تاریخ ابوالخیر
خانی مشابه سبک میناتورهای
کلیات دیوان نوائی (از مجموعه
دارن) می باشد . و از این لحاظ میتوان
مؤلفان آنها نماینده مکتب هنری
واحد (احتمالاً تاشکند) دانست .

در میناتورهای دیوان نوائی
و تاریخ ابوالخیر خانی خطر حاجی
و نوائی درباره بنیاد عدالت و شاه عادل ،

مبارزه بخاطر استقلال کشور در صحنه
های جالب مصور طرح شده است که
مثال خوب آنها در میناتور شماره
(۲۰) میتوان دید . در آن صحنه
ای قتل عبدالطیف پدر کش (پسر الخ
بیگ تیموری) بدست بابا حسین
تصویر شده است که در آن چنین
بیتی نیز درج شده است .

چو آورد دست یلی رابگوش
برآمد ز شاخ گوزنان خروش
شرق شناسان در مورد تحقیق
فرهنگ قرون وسطی ایران و ماورالنهر
به وجود رویه دموکراتیک در آن اشاره
کردند که آنها طوریکه قبلاً تذکر
رفت در آثار میناتور پست هانیسز
میتوان مشاهده کرد . تصاویر مردم
زحمت کش ، کار و پیکار ایشان ،
پیروزی عدالت و جهالت و ستم جزو
هم شاهکارهای نقاشی آن زمان
را تشکیل داده است . سلسله
میناتورهای البوم (۲۱-۲۸) که منشأ
آنها را داستانهای شاهنامه فردوسی
تشکیل داده است . بیان گر روش
و اسلوب الذکر میباشد . میناتورهای
از نسخه قلمی مورخ ۱۵۵۶ - ۱۵۵۷ -
که از جانب خطاط همدانی برای حاکم
خیوه ، ایش محمد کتابت شده است ،
برگزیده شده اند و نقاش آنها ،
محمد مراد سمرقندی میباشد .
در میناتور (۲۱) « صحنه خروج
کاوه آهنگر به یاری فریدون خیلی
جالب طرح شده است ، کاوه پیش
دامن چرمی خویش رابه عنوان بیرقی
بلند کرده . همسلکانش رازیر آن
درفش گرد آورده است . قیافه لباس ،
دستا و کلاه قیام کننده گان مختلف
بوده دلالت به آن دارد که نقاش نماینده
گان اقوام مختلف را بخاطر زبونی
ظلم و ستم یکجا گرد آورده است . این
رویه مردمی رادر میناتورهای

(۲۲) نیز میتوان پیدا کرد که در آن
صحنه عبور فریدون بالشکرش از رود

خانه کشیده شده است. فریدون تجسم کننده سیمای شاه عادل مشکلات سفر را با سربازان یکجا سپری می نماید تمایل نقاشان ماوراالنهر به موضوع عدالت امر تصادفی نبوده، بلکه تقاضای وضع خراب اجتماعی، اقتصادی و سیاسی آن زمان میتواند بود. در اثر جنگهای ویرانگرانه شیبانی ها و هرج و مرج داخلی و همچنین تشدید استثمار فیودالیسی وضع مردم خیلی رقت بار شده بود. خود سری حکام محلی و ماورای امور مالی مردم را به جان رسانده بودند. نماینده گان فرهنگ آندوران به موضوعات کهن و مفاهیم عدالت و شاه عادل مراجعه نموده با تألیف و تدوین آثارشان گویا میخواستند به طبقه حکام اندرز داده باشند.

چنین تمایل را در مینا تور (۲۴) یعنی صحنه آزمایش سیاه و سفید با آتشش میتوان پیدا کرد. سیاه و سفید بالباس سفید سوار اسب (اشاره به نیروی نیکی) بدون آسیبی و یا لکه ای در لباس از گلخن آتش میگذرد. مینا تور را با ابیات ذیل مزین کرده است:

یکی دشت بادید گان پرزخون

که تا اوکی آید ز آتش بیرون

چو او را بدیدند برخواست نحو

که آمد ز آتش برون ماه نو

مینا توره های ۲۵-۲۸ افکار و آرزو های والای انسانی چون، رفاقت، صداقت دلیری جان سپاری، عشق و محبت، خور سندی، غم و غصه، سوگواری را تجسم میکند. محمد مراد نقاش سمرقندی در تصویر صحنه ها رنگ آمیز خوب از رنگ های سرخ و روشن و سیاه تاریک ماهرانه استفاده کرده است. بخصوص مینا تور های ۲۹-۳۰ و ۴۳ برگلستان سعدی مورخ ۱۵۶۶-۱۵۶۷ و تحفه الاحرار جامی سال ۱۵۷۰- کشیده شده در آنها، صحنه های لغو قتل جوان دزدی از جانب وزیر عادل، پیروزی صحنه کشتی گیری استاد پیر مردی بر شاگرد ناخلف جوان خویش و پرواز سنگ پستی نقاشی شده است برپایه ی صحنه های تصویر شده حکایات وروایات مردمی قرار داشته است و در آنها و عده خلافی و خود پرستی و خود خواهی مورد انتقاد قرار گرفته است. مینا تور های ۳۱-۳۳-۳۵ بر تیمور نامه هاتفی (سال ۱۵۶۸ خطاط: علی رضا، کاتب) نقاشی شده و در آنها صحنه های فتح قلعه در گلستان، بزم دربار و عیش امیر درباغ، تصویر شده است. قسمت بیشتر مینا تور های بعدی البوم صحنه های جنگ ها و فتوحات تیمور (از ظفر نامه شرف الدین علی

یزدی، مورخ ۱۶۲۸-۱۶۲۹، متشکل میباشد. صحنه های محاصره هرات در سال ۱۳۶۹- و جنگ در نزدیکی دروازه های سیستان خیلی جالب میباشد. هر دو مینا تور مملو از محتوای مبارزه قهرمانانه مردم آن دو منطقه علیه اردوی تیمور لنگ است. در قسمت آخر البوم مینا تور های روما نیتیکی (عشقی) منجمله صحنه ای فروش یوسف به برده گنی از داستان یوسف وزلیخا (نقاش دور- بیک سال ۱۶۱۵) و مجنون در میان حیوانات وحشی، و بهرام گور در کاخ سبز، از خسته نظامی گنجا نیده شده است.

مینا تور های البوم ماوراالنهر اختلاط سبک های مختلف هنری کشور های مجاور را نشان میدهد. در البوم عده ای از مینا تور های عصر تیمور گنجا نیده شده است که در جریان همکاری هنری نقاشان هنر ماوراالنهر طرح شده است. مینا تور های البوم مانحن فیه در تحقق تاریخ آثار مکاتب مختلف فرهنگی قرون پانزدهم و هفدهم خالی از فایده نبوده نقاشان معاصر میتوانند از آن بهره مند گشته و چگونگی هنر نقاشی را از نظر شکل و محتوای آن مورد بررسی و پژوهش قرار دهند.

یک مقبره‌ای ناشناخته در بست

ش ۳- مقبره بست نمای جنوب و جنوب شرق

شهر بست در تقاطع دریاها—ای هلمند و ارغنداب و در جنوب غرب افغانستان موقعیت دارد این شهر در قرون وسطی به دلیل حاصل خیزی، باغها و به حیث یک منطقه مهم در راه کاروانها ثیکه فارس و خراسان رابه وادی سند و هند وستان وصل میکرد شهرت خوبی داشت ویرانه های شهر های قرون وسطی و قصر های غزنوی که از قرن های پانزدهم و دوازدهم باقیما نده و در قرن چاردهم متروک نشده بودند در حدود هفت کیلو متر به امتداد شاخه شرقی دریای هلمند افتاده است ایـرـان ویرانه هادر ضلع جنوبی شهر جدید لشکر گاه شروع و تا تقاطع رود هلمند وار غنداب ادامه دارد . البته قسمت

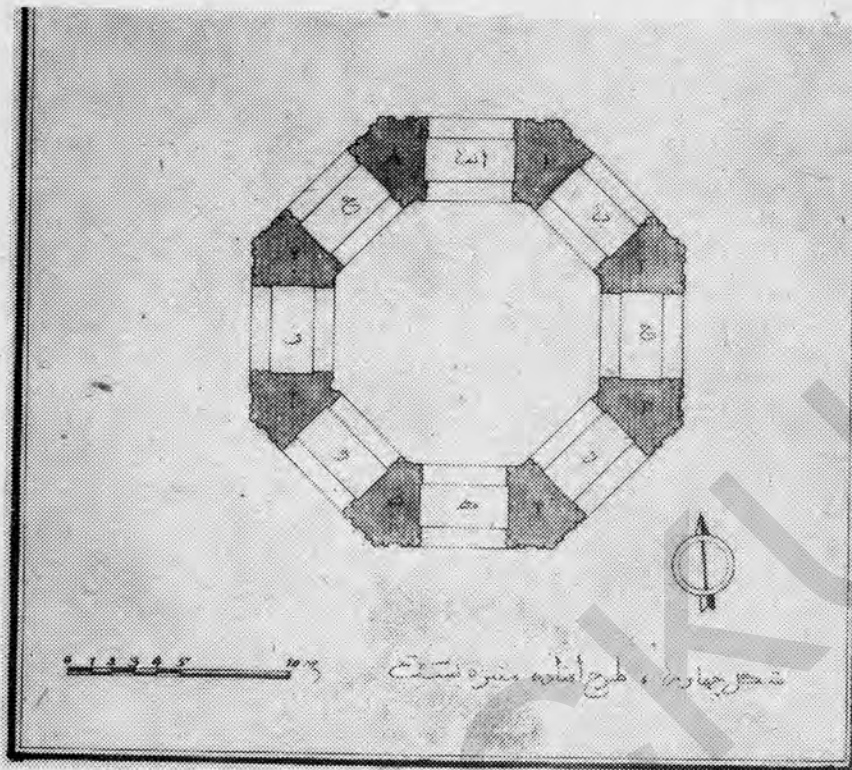
هایی از مجتمع ساختمانی قصر های لشکری بازار و شهر یاد شده در حدود ربع قرن قبل توسط دانیل شلو مبروه حفاری و تحقیق شده است ولی پهنای این ساحه باعث شده که هنوز هم قسمت زیادی ازین ویرانه ها ناشناخته باقی بماند .

از جمله ابدات بست که بصورت نسبی خوب باقیما نده یکی هم مقبره ناشناخته و از نگاه حجم در خور توجه میباشد ، که امروز توسط مردم قریه بنام شیخ حسین ابن شیخ ابراهیم (شکل ۳و ۵) شناخته شده است . عکس

ش ۵- مقبره بست نمای از سمت غرب

(شکل ۴) رویکارها بعد از یک تهداب کم ارتفاع از هشت ستون پایه حجیم که توسط تدرها با هم دیگر وصل شده اند متشکل اعمار این اتاقک ها کم ساختن حجم و وزن پایه ها باشد این اتاقک ها با خارج مقبره صرف توسط یک روزن دود روما نند ارتباط دارند

های ابده چند سال قبل توسط دیرک هیل واولگ گرابر بچاپ رسیده که آنها ابده را بنام غیاث الدین معرفی کرده اند همچنان این مقبره توسط خانم جسی سور دل تومین در اثر چاپ شده او در جمله هفت قبر از قبر های بست که امروز در داخل مقبره مورد بحث موجود است معرفی گردیده است .

مقبره شیخ حسین در قبرستان خارج دیوار بست بصورت تقریبی در چار کیلو متری جنوب لشکرگاه وبه فاصله سه صد متر بطرف شرق قریه فقیران موقعیت دارد و یکی از جمله چندین قبری است که در این ساحه موقعیت دارد . ویرانه های هشت

مقبره بزرگ دیگر در گردو نواح این مقبره واقع شده ولی هیچکدام چه از نظر حجم وچه از جهات حالت

فعالی ابده بامقبره مورد بحث قابل مقایسه نیستند ولی مقابر دیگر نیز

مانند زیارت شیخ حسین بجای یک زیارتگاه احترام میشوند و (چنده)

های بالای این قبرها اهمیت و تقدسی اشخاص مدفون در آنها را میرساند .

تشریح ابده .

مقبره شیخ حسین امروز به حالت بدی قرار دارد، ترمیمات غیر فنی که در آن صورت گرفته این وضع را بدتر میکند، باشندگان محل کمانهای هشت طرف آنرا دیوار کرده اند و در داخل آن قبرهای جدیدی حفر شده

است ولی باآنها چون این دیوارهای بعدی از خشت خام است دو باره سازی و احیای ابده به شکل اولی آن آسان مینماید .

ساختمان در طرح افتاده هشت ضلعی میباشد و از خشت پخته اعمار گردیده است هر ضلع عمارت هفت متر و شصت سانتی اندازه گیری شده است

یکانه استثنای دردو پایه شرقی مقبره واقع میشود (پایه های ششم و هفتم در طرح افتاده) که آنها از قسمت فوقانی توسط یک روان باریک و کم عرضی با خارج ارتباط دارند و یک

نفر بمشکل ازین راه میتواند داخل شود. بادر نظر داشت این موضوع که اتاق های یادشده هیچ نوع ارتباطی با داخل مقبره و پوشش آن ندارند دلیل قانع کننده ای برای اعمار آنها نمیتوان ذکر کرد .

در تشریح رویکار اجزای ساختمانی و تزئینی آن جداگانه مورد بحث قرار خواهد گرفت در خارج مقبره

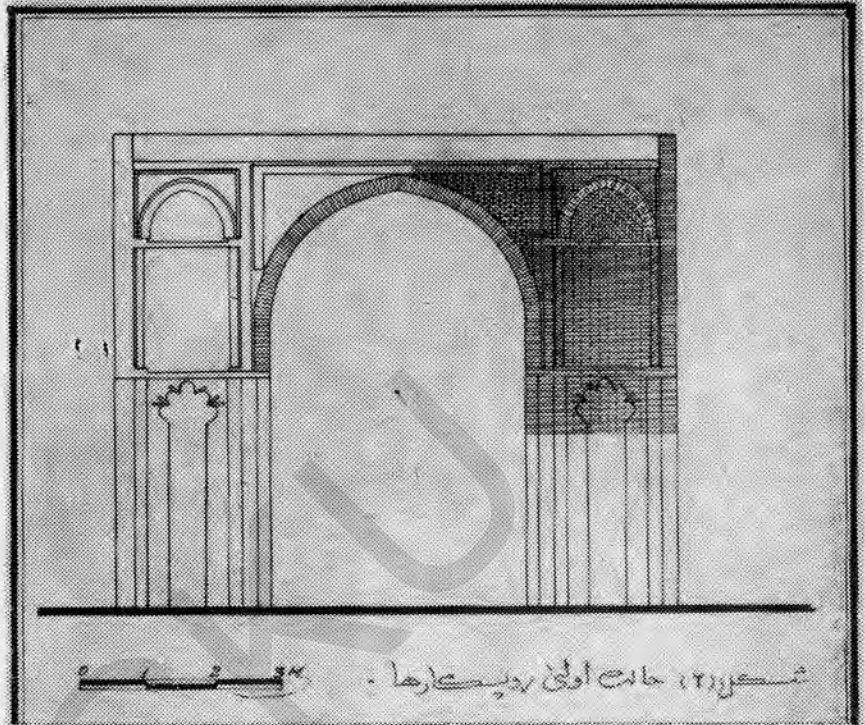
میباشد که در مجموع ابده بایک گنبد بزرگ با قطر سیزده متر هشتاد و پنج سانتی پوشا نیده شده است ساختمان از نگاه ظاهری طرحی مشابه به مقابر

عیسوی گنبد سنگی بیت المقدس (قبتة الصخره) دارد . معمار مربوط در مهندسی عمارت توجه دقیق و جدی مبذول داشته است. این موضوع از دقت زاویه های هشت ضلعی (که در هیچ نقطه جز چند درجه محدود فرق ندارد) بخوبی هویدا می گردد طرح افتاده در مجموع یک هشت ضلعی کاملاً منظم را القاء میکند تهداب ستون پایه های مقبره در طرح افتاده ذو ذنقه مانند است که این ستون پایه هادر نیمه تحتانی خود سنگ کاری و خشت کاری پرانه شده ولی در قسمت فوقانی آن اتاقک هایی جا سازی گردیده است شاید دلیل

(تصویر ششم) در کنج های ستون پایه اصلی ستونک های کوچک هشت ضلعی ساخته شده است فاصله بین تهداب تاجست کمان های مربوطه از یک نفول

خشت کاریهای بغلی کمان ها که بین دوستون پایه ها قرار دارد نیز تزیینی میباشد اتصال عمودی بین

در رویکار های داخلی شکل هشتم کنج های ستون پایه های بزرگ توسط ستونک های کوچک هشت ضلعی که بر بالای آن یک حجم مربع مانند به حیث سرستونی قرار دارد جدا میشود سرستونی توسط پارچه های تیرا کوتاه که بصورت برجسته در زمینه اژندان کار شده است تزیین یافته است بالاتر از آن در قسمت بغلی کمانهای وصل کننده ستون پایه ها، دایره های تزیینی دیگری که با همان اسلوب کار شده است جلب توجه میکند.

تشکیل میشود که در داخل آن یک طاقنمای باریک و طویل ساخته شده بالای این طاقنمایکمان تزیینی عریضتر با پنج برگ قرار دارد بعد ازین ساحت یک نفول دیگر قرار دارد که دو طرف این مستطیل دورشته اندود به زاویه ۳۰ درجه قرار گرفته و این زاویه چنان می نماید گویا ستونک ها دور خورده اند در بالای این ساحت مستطیلی یک نفول کوچکتر قرار دارد که در بین آن یک طاقنما بشکل متک های سقفی ساخته شده و کمان آن چنان قوسی میباشد خشت های دور این کمان مربع شکل است داخل این طاقنما توسط بافتهای تزیینی خشت کار شده است.

خشت ها بدون اژنداست و یکنوع سایه را خلق میکند و در نتیجه یکنوع بافت دلچسپ و سبب مانند بمیان آمده است بالاخره بعد ازین ساحت یک کتیبه بارسم الخط کوفی که از خشت های ویژه ساخته شده در محیط خارجی هشت ضلعی نگاشته شده است (شکل سیزدهم)

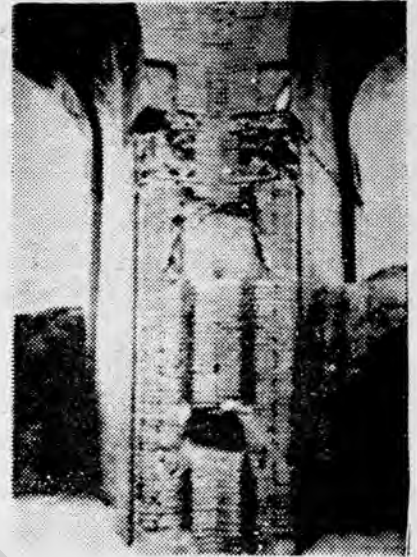

پارچه های کتیبه که هنوز باقی مانده بدیخانه این کتیبه بصورت کامل فرو ریخته و صرف دو قسمت کوتاه و غیر خوانای آن یکی در رویکار سمت غرب و دیگری در شمال غرب مقبر باقیمانده است.

ش ۸- داخل مقبره قسمت جنوبی کمانهای کوچک دیگر که متک های سقفی را تشکیل میدهند طرح افتاده هشت ضلعی مقبره را در داخل به شانزده ضلع تحول میدهد فرو رفتگی داخلی این متک ها بابافت های خشت تزیین یافته است. درپایه جنوبی (پایه ۶) یک محراب کوچک بنظر میخورد که بزوايه ۲۴۵ درجه واقع شده است البته قسمت هائی ازین محراب امروز موجود نیست ولی محراب بصورت مشخص از طاق فرو رفته ئی که دو متر بالا تر از سطح زمین قرار دارد متشکل است و داخل آن بابافت های خشت

تزیین شده است (شکل نهم) طاق عمیق دیگر که در قسمت تحتانی

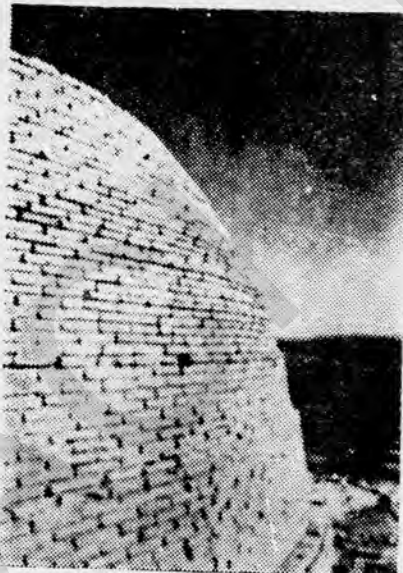
۹- محراب درپایه ششم

هشتاد سانتی متر بالاتر از سطح زمین قرار دارد بعدی و ممکن درین اواخر بوجود آمده باشد. ساحه اتصال بین داخل و خارج عمارت یعنی فاصله عمق تدر در ستون پایه های اساسی توسط نفول عریض اشغال شده در دو طرف این نفول دو رشته خشت کاری پیش برآمده است رشته خشت کاری که در سمت خارجی عمارت قرار دارد از قسمت بالای جست کمان دایره های تزئینی تیرا کو تاه مانند آنهائی که در داخل تشریح شده ساخته شده

است در رشته خشت های جنوب و جنوب غربی این تزئین در سراسر آن دیده میشوند و ممکن است که تزئینات اضافی ازین دو ضلع برای تاکید بیشتر بر اهمیت این دو ضلع باشد - زیرا سمت جنوب چه امروز و چه در سابق راه ورود به زیارت و سمت جنوب غرب همان ضلعی میباشد که قبله قرار دارد خود تدر نیز بابافت های خشت تزئینی شده است.

گنبد که امروز قسمت و سطحی آن وجود ندارد ممکن در اول بکلی بسته بوده و یک نیم کره کامل را تشکیل میداد در تراش، قسمت خارجی آن یک شکل زینه مانند را القا میکند (شکل دهم) ضخامت گنبد در قسمت تحتانی در حدود نود سانتی متر و در فوقانی ترین قسمت که هنوز باقیمانده سی سانتی متر اندازه شده است و دلیلی که بصورت ممکن میتوان درین مورد ذکر کرد اینست که استحکام گنبد زیاد و وزن آن کم میشود.

البته با در نظر داشت ساختمان اکمال این عنصر ساختمانی مقبره (گنبد) که تخریب شده و یا اینکه

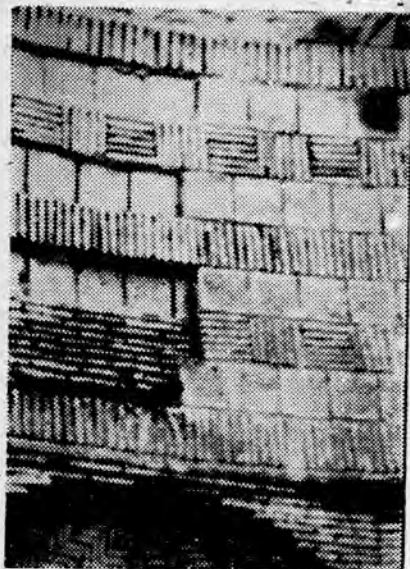

ش ۱۰- نمای گنبد از خارج

همین گونه نامکمل باقی مانده نکاتی مجهول باقی میماند این نوع ساختمان گنبد بصورت نامکمل و سوراخ در معماری اسلامی آسیای مرکزی هیچ سابقه ندارد ولی گنبد بست در قسمت شکستگی خود بسیار کم عرض است و امکان دارد به همین دلیل اکمال نشده باشد حتی امکانات این موضوع را نیز نباید از نظر دور کرد که شاید عمده در همان وقت اعمار مقبره تکمیل نشده و اینکه گنبد

کدام طرح غیر سنتی و غیر معمول داشته و محاسبات آن درست صورت نگرفته است در قسمت زیر این گنبد چوب های دستک کار گذاشته شده و این چوبها بشکل افقی طوری قرار گرفته که در قسمت بالای کمان ستون پایه ها را با هم وصل می کند. به یقین از این چوبها بمنظور برداشت قوه های کشش و استحکام هر چه بیشتر گنبد استفاده بعمل آمده است. در اثر تخریبات امروز این چوبها در معرض دید قرار گرفته و پوشیده اند و واضح است که نمیتواند وظیفه اصلی خود را در استحکام عمارت ایفاء کند بالاخره سطح داخلی گنبد توسط خشت کاری تزئینی به گونه حلقه های پیهم یکی بالای دیگری قرار گرفته که خشت ها در یک حلقه به تیغه و در حلقه دوم سطح هموار آن در معرض دید قرار میگیرد (ش ۱۱).

فرش مقبره توسط اژیانه خشت پوش شاییده شده و چنین بنظر میرسد که این اژیانه بعد از اعمار مقبره صورت گرفته است هیچ اثری مبنی بر شناسائی و تعیین قبر اصلی که در مقبره مدفون است و یا مقبره به خاطر او اعمار شده در دست نیست.

ش ۱۱- بافت تزئین خشت در گنبد

تزئینات

دو شیوه اساسی در تزئین این مقبره بکار برده شده است بافت‌های تزئینی خشت و نشاندۀ پارچه‌های تیرا کوتاه بصورت برجسته در زمینه اژند.

در خشت کاری تزئین - شش نوع بافت خشت در مقبره تشخیص شده میتواند (شکل اول و یازدهم)

شود) بر علاوه از این بافت در تمام متک های سقفی کمانهای ذکر شده و در رواقی که در زیر کتیبه کوفی خارج مقبره قرار دارد نیز استفاده بعمل آمده است (این بافت را معماران محلی کابل بنام بور یا بافت یاد میکنند).

نوع سوم بافت تزئینی از ترکیب و اساحت خشت کاری بوریا بافت

و در اطراف رشته های تزئینی تیرا کوتاه کار شده است و ممکن است منحصر بودن این بافت برای تاکید بیشتر برای اهمیت سمت قبله در مقبره بوده باشد نوع پنجم بافت جز (ه) در شکل اول در بغلی کمانهای (د، ه، و) در خارج مقبره دیده میشود این بافت یک تحول، بافت معمول و معیاری است که فاصله های عمودی بین خشت ها بزرگتر کرده و از اژند استفاده بعمل نمایید خالیکه بین خشت ها یکنوع بافت سبد مانند را القا میکنند که سایه های خالی را در دیوار به نمایش میگذارد.

و بالاخره نوع ششم بافت تزئینی با دو قطار پیهم خشت طوری بوجود میاید که در قطار اولی خشت ها پهلوی هم به تیغه و در قطار دوم سطح

هموار آن بنظر میرسد این نوع بافت تنها در سطح داخلی گنبد کار شده است به این ترتیب پنج قطار خشت به تیغه کار شده است

(درین مقبره قطار اول خشت های تیغه در طول محیط پهلوی هم به شکل

عمودی کار شده در حالیکه قطار دومی خشت های تیغه شش خشت عمودی و

شش خشت افقی کار شده است قطار سوم تیغه باز هم مانند قطار اول و قطار

چهارم مانند قطار دوم کار شده است به این ترتیب پنج قطار خشت به تیغه

کار شده که سه قطار آن صرف خشت

ها به تیغه و شکل عمودی پهلوی

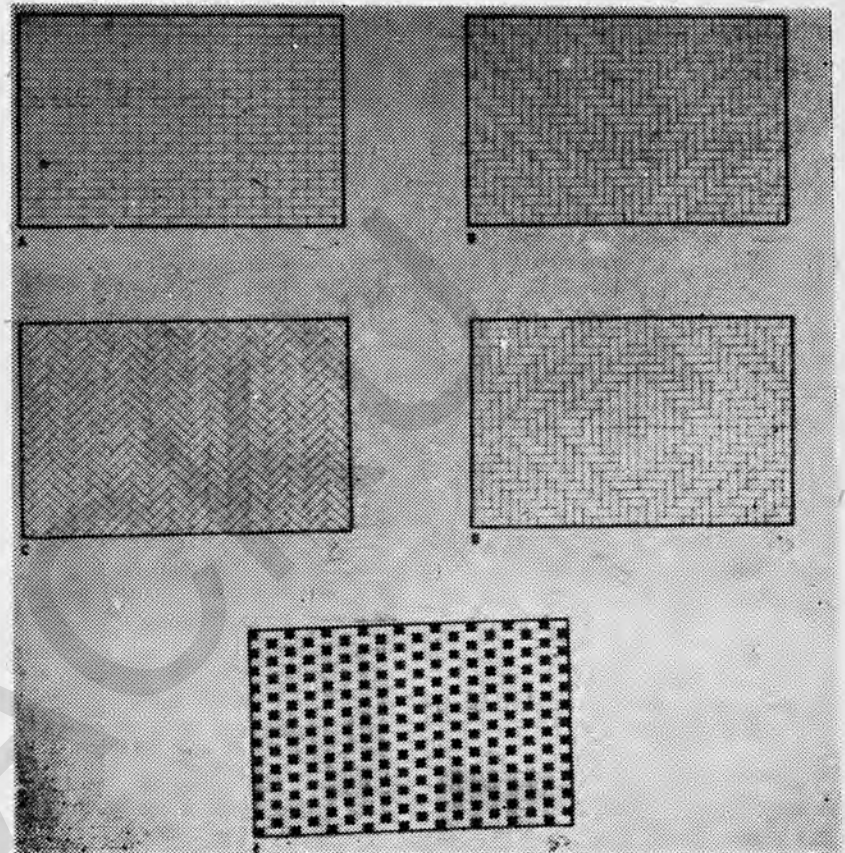
هم و دو قطار دیگر خشت در تعداد شش عمودی و شش افقی کار شده

است شکل ۱۱ شیوه دوم تزئینی که

در بالا ذکر شده عبارت از طرح های

هندسی ای میباشد که بطرز ویژه

از تیرا کوتاه در زمینه اژند کار

ش ۱- انواع بافت های تزئینی خشت کاری در مقبره

که به زاویه ۹۰ درجه با هم تقاطع میکنند بوجود میاید شکل اول جز، ب) این بافت خشت در کمانهای ب، د، و، ح) متک های سقفی مربوط شان بشمول طاقنمای محراب و سیزده طاقنمای زیر کتیبه کار شده است.

یکنوع بافت دیگر نیز از ترکیب (بوریا بافت) بوجود آمده که در چهار زاویه ۹۰ درجه با هم تقاطع میکنند یک شکل لوزی را القا میکند این بافت تنها در کمان واو

زیادترین بافتی که در مقبره بملاحظه میرسد عبارت از معمولی و معیاری میباشد که خشت ها به پهلوی طوری کار میشوند که در قطار بعدی در زعمودی بین دو خشت در وسط خشت قطار اولی برابر میشود (شکل اول جز الف)

دومین بافت تزئینی عبارت از خشت کاری خامی یا چاقی میباشد (شکل اول جز ج) که این شکل بافت در کمان های الف، ج، ه، و، ز ملا حظہ شده میتواند (شکل ۴ دیده

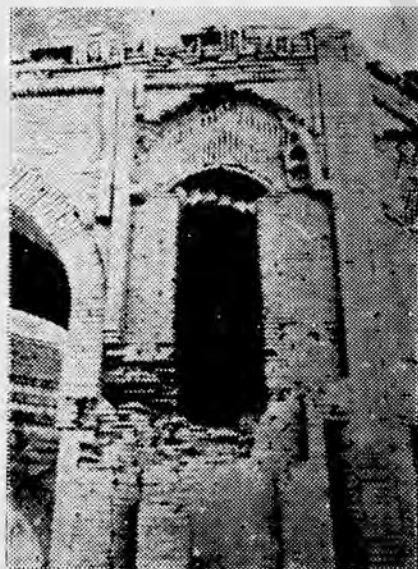

سرسن ها را که از بقایای موجود
معلومات کافی در مورد طرح اوسی
در یافت شده میتوانست ترسیم
گردیده است .

دایره های تزئینی هما نظریکه
نگاشته آمدیم در دو قسمت در یافت
گردیده است اولی در بغل کمان های
داخل مقبره که بصورت متناظر در دو
طرف هر کمان کار شده و دوم در
قسمت زیرین رشته طرف خارجی
تذره های متذکره (شکل ۷) که این ها

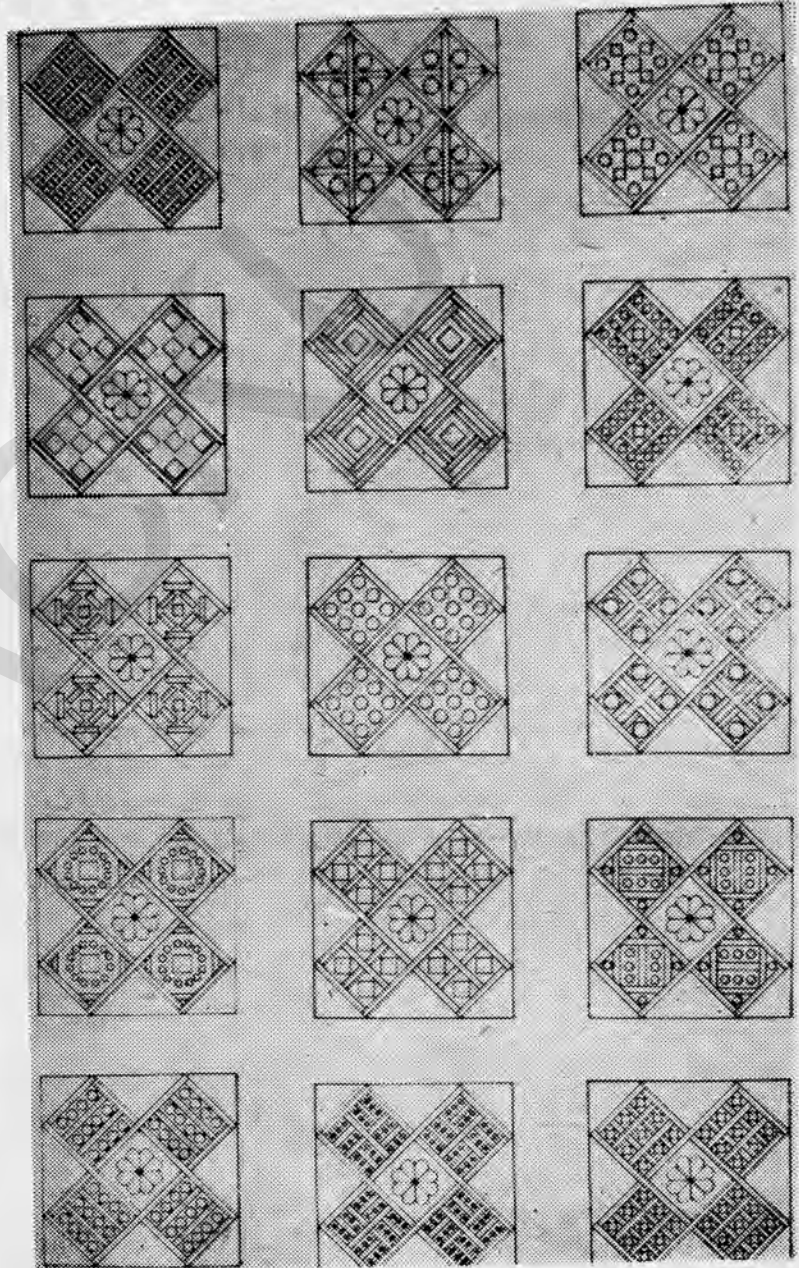
نیز به صورت متناظر از قسمت جست
کمان ها شروع و تناظرشان بر
مجور خط وسطی کمان استوار است .
به استثنای کمان های (ه و) که در
تمام طول خود با این دایره های
تزئینی پوشانده شده بقیه صرف
در قسمت بالایی خود این دایره ها
را دارند .

در هر کمان (۹) دایره موجود
است که جمله این دایره ها به چهل
وشش میرسد و لی تعداد طرح ها
در این چهل و شش دایره به سیزده طرح

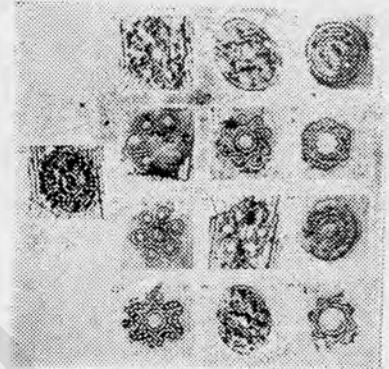
ش ۷- راه ورودی به اطاق کوچک

شده است و به سه ساحه مقبره محدود میگردد سرستونی ستون پایه های
زاویه در داخل عمارت طرح های نیکه در بغلی کمانها : در داخل کار شده
است و طرح های نیکه در سطح زیرین همین کمانها بنظر میخورد سرستونی
ها همه به یک طرح اساسی محدود میگردد پنج لوزی که در طول دو
محور مایل متقاطع تنظیم شده است چار لوزی اطراف با طرح های مکرر
و هسان کار شده اند در حالیکه لوزی وسطی که در طول هر دو محور
مشترک است بایک گل زینت یافته است شا نژده طرح مختلف هندسی
در سرستون ها کار شده که هر طرح در یک تنظیم متناظر در دو طرف
کمان بین دو ستون تکرار شده است تمام پایه ها تا حدی تخریب شده
و این تزئینات در نتیجه متضرر شده اند تا آن حد که دریک حالت نمیتوان
طرح اصلی را ترسیم نمود (شکل دوم) حالت اولی پانزده طرح تزئینی

ش ۲- حالت اصلی طرح هاییکه در سرستونی پایه ها کار شده است

مختلف النوع خلاصه میگردد شکل ۱۲ این دایره ها به بنیاد متحد المرکز بودن طرح های او ۲ و ۳ ستاره ها طرح ۴ و ۵ پیچک های متقاطع (نوع ۶ - ۱۱) طرح های پره مانند (نوع ۱۲) و صلیب های (نوع ۱۳) تقسیم بندی میشوند .

ش ۱۲- دایره های تزیینی

تاریخ : - مسلم است که خراسان و سجستان در قرن دهم الی چارد هم در اوج عظمت بوده و مهندسی قوی و مبتکرانه آن قابل تذکر است . با آنهم در داخل این قرینه مقبره بست بدون موازات و تشابه چه در پلان و چه در رویکار خود بحدیث آبدیه ای یکه و تنها باقی میماند اگر قدم فرا تر گذاریم مشابیهت عمومی آن در خطوط اساسی یا قبه الصخره یا گنبد سنگی بیت المقدس قابل تذکر است علاوه بر آن همین خطوط اساسی با تهداب هشت ضلعی کم ارتفاع و یک گنبد مرکبی

و یژه گیهای قبه الصلیبیه را در سا مرانشان میدهد (۸۶۲ م) که توسط هر تزییل و کربز یوال به حیث مقبره خلیفه عباسی المنتصر شناخته شده است و بسیاری از مقبره های اسلامی هند که از قرن ۱۵ و ۱۶ با قیمانده مانند مقبره مبارک شاه و عیسی خان در دهلی نیز مشابیهت هائی با مقبره مورد بحث ما دارند البته این تشابهات بسیار سطحی و کم عمق است و نمیتوان به آنها اتکا کرد در حالیکه فرق های اساسی مانند دهلیز طواف در اطراف مقبره های یاد شده که در مقبره بست نیست و ازین گونه بسیار فرق هارا چشمگیر تر میکند .

تزیین مقبره در هر دو بعد چه بافت های گونه گون خشت و چه برجسته کاری های تیرا کوتاه شباهت های محدودی با ابدات قرن ۱۲ و سیزده خراسان و سجستان دارد ولی بافت هائی کاملاً هم مانند مقبره بست بسیار کم و نادر است .

معهدا این شباهت ها برای تعیین تاریخ مقبره کمک میکند و بر علاوه لوحه سنگ هائی مقبره که توسط خانم سوردل تومین بچاپ رسیده و تمام آنها مربوط قرن دوازدهم و سیزدهم میباشند بسیار مهم است و لسی نمیتوان آنها را بحیث مشخص کنند تاریخ عمارت مورد استفاده قرار

داد آنها ممکن است که از اطراف بست باشند ولی نمیتوان ثابت کرد که این لوح مربوط خود مقبره شیخ حسین است .

با آنهم انتخاب قرن ۱۲ و یا اوایل قرن ۱۳ بحیث تاریخ اعمار مقبره معقول بنظر میرسد و این تاریخ با تزیینات و ساختمان مقبره وفق میکند بر علاوه ما میدانیم که بست از شروع حملات چنگیز در

۶۱۸ ه یا ۱۲۲۱ م) الی ختم حملات تیمور لنگ در اواخر قرن ۱۴ همیشه مورد تاخت و تاز قرار داشته و این حملات به اوضاع اقتصادی و اجتماعی بست نقصان فراوان وارد آورده است با در نظر داشت نکات فوق که آراش یقیناً از بست رخت بر بسته بود مشکل و غیر قابل قبول خواهد بود اگر تاریخ اعمار مقبره در بین این تاریخ ها و یا بعد از آن تعیین کنیم یعنی بعد از ربع اول قرن سیزدهم رانمیتوان برای اعمار این ساختمان ذکر کرد .

ولی حقیقت هر چه باشد مقبره بصورت یقین یک آبدیه مهم و قابل ذکر است که دستور دهنده ساختمان این مقبره بصورت حتم شخص مقتدر و متمولی بوده و حتی درین موضوع که مقبره برای یک شخصیت بسیار مهم ساخته شده تردید کمی میتواند وجود داشته باشد .

ماخذ: شرق و غرب جلد ۲۹ شماره ۴-۱۹۷۹-۱۴-۲۶

استادشربانعلی عزیزی

هنرمندی با پنج‌ده سال سابقه هنری

صنایع کابل را در رشته نقاشی به پایان رسانید . ۳۶ سال وظیفه مقصدس معلمی را بدوش گرفت و در سال ۱۳۵۰ متقاعد گردید. اما به جرات باید بگوئیم که زندگی هنرمند مورد نظر ما، با این ساده گئی نبوده است و در حریم اسرار آمیز هنر خود باین سهولت وارد نشده است . زندگی او با فرود و فزاینده همراهی که بدون شبهه هنرش رانیز متأثر ساخته است .

استاد قربانعلی عزیزی در دوران فعالیت های هنری خود جهش هائلی در سبک خود داشته است که شخصیت او را در فاصله ها قرار داده است و در

آفریده او در دو زمان مختلف باهم تناسب انداز ای به بیگانگی هائی مواجه بوده است که فکر میکنم آگاهانه آفریده شده اند، اگر به مثال زنده ای پناه ببریم دو اثر شناخته شده استاد محترم را به میان میکشیم که یکی « منظره پغمان » او دیگری گوشه ئی از بینی حصار است که هر دو بارنگ روغن کار شده است رنگ روغنی درین دواثر استاد قربانعلی عزیزی بادو کرکتر مختلف وارد هنر شده است که بمشکل میتوان این دو اثر را زاده ذوق واستعداد یک هنرمند دانست ، گرچه هر دو اثر استادانه کار شده است ولی فاصله

آیا افلاطون فیلسوف یونان باستان همه این سوال هارا جواب داده است؟ در حالیکه خود افلاطون به همین درد سوخت واز هستی خود منکر شد و اعتراف کرد که وجود ماسا به های بیش از حقیقت خود ما نیستند فیلسوف دیگری در روز روشن با چراغ در جستجوی انسان بود ، اواحتیاج به انسان «کاملی» داشت که مانع «حقیقت» وجود داشته باشد، و چونکه زیبایی خودش حقیقت است، اما با تأسف که چشم انسان قادر به شناخت حقیقت نیست .

همانطوریکه غرایز انسانی از هم متفاوت است، در ذوق هاو خواست های آدمی نیز اختلافی وجود دارد و همین علت ها است که پر خاش های هنری وادبی تا امروز در بین هنرمندان و آفرینش گران ادامه داشتند در هر زمان و هر دوره به هنر و فرهنگ جلوه های متفاوتی بخشیده است و هر کدام تعبیر های جدا گانه ئی درباره آن کرده است . هنرمندی را که مامیخواهیم درین نوشته وارد زندگی ، سبک و هنرش گردیم پنجاه سال در پر خاش هنری سهم گرفته تا بالاخره راه خود را در پرتو استعداد و تجارب چندین ساله خود تعیین کرده است .

استاد قربانعلی عزیزی در سال ۱۲۹۷- چشم بدنیا گشود و در سال ۱۳۱۵ مکتب

زیبائی اساساً یک پدیده است ، خواه این پدیده طبیعی باشد خواه انسانی، اما به هر رنگی که جلوه کند، ما را به پرستش خود وامیدارد . میکلائوژ در برابر این پدیده خم شد ولی مایو سانه زندگی را ترک گفت، بتهوفن - گوئته و ویکتور هوگو هر کدام زندگی خود را فدای شناخت و درک این پدیده کردند بدون اینکه از خود بپرسند که مادر جستجوی سرابی بودیم که قطعاً وجود ظاهری ندارد، تنها جلوه های فریبنده او، ما را بزندگی علاقمند ساخته و هر قدر با او نزدیکتر شویم به همان اندازه بشکل معمائی درمیآید و نا پیدا ثنها ئی در خود میگردد ، چقدر آرزو داشتند او را لمس کنند، و خود را با او بشنا ساندند و از تلاش های بی پایان خود در شناخت آن لذت ببرند، اما این دروازه اسرار آمیز ، بروی هیچکس باز نشد و مانند «دانه» در پشت دروازه دوزخ افکار خود، منتظر ماندند .

چه کسی میدانند که این جستجو گران مایوس در پی چه بودند از هنر و زیبایی های آن چه می خواسته برای چه ؟ برای زنده ماندن برای اثبات اصلیت خود که یک انسان متفکر هستند ؟ برای ادامه زندگی ؟ بایگانه وظیفه این که رابطه ما را بادیکران مستحکم میسازد تا شیرازه آدمیت از هم پاشیده نشود

زمانی این دو تابلو با اندازه نوبده است که بتوان خود رامتقا عد کرد و آنرا بساده گی پذیرفت .

استاد عزیزی یک استاد مسلم رنگ روغنی است که با خاصیت رنگها قطعاً آشنائی کامل ندارد و هرگز به رنگ ها اجازه نمیدهد که خاصیت انجماد را رابخود بگیرد و تماشا گران را از تماشای خود هنر دلسرد بسازد .

استاد عزیزی یک هنرمند پرکار، باحرارت که برنگهای گرم زیاد تر علاقه داشته از رنگهای نضواری وزرد در آثار خود بیشتر استفاده میکند و استادانه رنگها رادر خدمت هنر خود میکشاند، آمیزش رنگها بسان کرکتر خوش هیچگاه ملایمت را از دست نداده ، آرامش رابه همه چیز تر جیح میدهد سوژه های آثار او بسیار اصالت محیطی داشته و هنر خود رابدرستی وامانت داری در خدمت اجتماع کشا نیده است و میتواند او را یک هنرمند باتمام معنی مردمی گفت و هرگز به فانتری های هنری که دامن یکدسته جوانان نوآموز را محکم ، گرفته است اعتقاد ندارد .

استاد عزیزی یک هنرمند جستجوگر است ، در اعماق کرچه ها قریه ها و دهکده ها نفوذ کرده ، هنر اصیل رادر بین مردمان ساده وبی آلاش میجوید و پنجاه سال هنر خود را از اعماق همین اجتماع بیرون کشیده و با آن زندگی کرده است .

اگر بخواهیم در دوره معاصر

شاعری رابه شعرش و نقاشی رابه تابلو هایش بایکدیگر مقایسه کنیم یقناً صوفی عشقری واستساد عزیزی مقابل هم قرار میگیرند که هر دو شخصیت ادبی و هنری از قعر اجتماع برخاسته وهمیشه در میان اجتماع زندگی کرده اند و در خدمت اجتماع بوده اند . هردو بی پیرایه بامردم سخن میگویند و زندگی خود را در کوره همین اجتماعی ذوب کرده اند ، بدون شبهه این ها از زمره آن هنرمندان هستند که زمان خود را با هنر خود روشن کرده و هرگز از خاطره ها فراموش نخواهد شد .

من شخصاً در سالهای قبل نمایشگاه های زیادی از آثار استاد عزیزی در تالار های مرکز تماشا کرده ام و کم وبیش ، نظریات خود را بروی صفحات روز نامه ها وجراید ارائه نمود ام و از مطالعه آثارش باین نتیجه رسیده ایم که استاد عزیزی به انعکاس نور رنگها در آثار خود بیشتر توجه داشته و بنا بر عادت همیشگی جوهر رنگ رادر بافت بوم خود خوابانده است . نه باحرکت برس ، بلکه بوسیله رنگ های تند و روشن بر جستگیهای به اثر خود بخشیده است .

این روش در تمام آثارش بوضاحت بچشم میخورد با استثنای تابلوی «پنما نش» باین ترتیب استاد عزیزی در نقاشی واجد سبک خاصی است که آنرا بکمال پختگی رسانده و تا امروز به آن وفادار مانده است . در تابلوی

«مسجد ملا محمود شور بازار» و یا «پیرمرد در حال تلاوت» سبک خاص اوبهترین شکل ، خود نمائی کرده و بوضاحت شخصیت هنری استاد عزیزی در آن منعکس است . نور در رنگهای اضافی در آثار بچشم نمیخورد و هرگز باین عقیده هم نیست که جهش های خود سرانه به مویک وبرس خود داده تا ناآگاهانه مستی هائی بروی صفحه بوم داشته باشد ، اینهم یگانه دلیلی است که استاد قربانعلی عزیزی هنوز تحت تاثیر همان دورانی است که نقاشی رابصورت اکادمیک آموخته و این روش یکی از خصویات استادان همان دوره ایست که ره نقاشی کلاسیک بروی استاد عزیزی باز کردند و آنچه از آن دوره ذخیره کرده است باکمال امانت داری امروز از آن استفاده میکند و با آنها هم سخت علاقمند است .

این هنرمند بزرگوار و سر سفید به پاس استادی که در رشته خود دارد ، در مسابقات متعدد دی شرکت کرده ، وبرنده جوایز درجه اول شده است . استاد عزیزی یگانه هنرمندی است که به قابلیت وشخصیت هنرمندان پیشین از خود اعتقاد کامل داشته و از هر کدام آنها به نیکی یاد میکند .

استاد عزیزی به اتحادیه هنرمندان ج.د.ا عضویت داشته و یکی از آن چهره های برجسته هنر یست که همه هنرمندان بالایشان احترام داشته و به هنر شان ارج فراوان میگذارند .

نگارش زنده دگرهزار استاد برشنا

در سال ۱۳۳۲- ش در آن وقتیکه اینجانب عز یزالد بن وکیلی بتالیف و نگارش کتاب تاریخ مطابع و مطبوعات افغانستان و شرح احوال ارباب هنر و طبابت و صناعت صد سال اخیر این سر زمین آغاز کردم، چون عبدالغفور خان موصوف از اول در رشته طبابت تحصیل کرده و از زمان تأسیس انجمن ادبی کابل و مطبعة عمومی کابل بامور مطابع و مطبوعات افغانستان رسماً دخیل و در ماه جدی سال ۱۳۱۸ ش مدیر عمومی مطابع مقرر و هم در مکتب صنایع نفیسه کابل و مقامات بزرگ علمی و عرفانی و نشراتی افغانستان از سالیانی خدمت بامهارت نموده است. و هم اینکه شناسایی فنی و مسلکی من و او از بهار سال ۱۳۱۷ ش آغاز یافته و مدت های زیادی همکار فکر و نظر یکدیگر بوده ایم، خواستم تا تمام خصوصیات احوال خودش را به نگارنده تاریخ مطابع و مطبوعات افغانستان که نو یسنده تاریخ عهد امپراتوری درانی و تاریخ عهد امانیه نیز میباشم، بیان نماید. تا بر علاوه آنکه خود از روی نظر دید اطلاع دارم، از زبان قلم خودش بهتر است مطالبی بطور یقین از رنج زمان مسافرت و تحصیل و باز گشت خود بوطن افغانستان

شرح وار بنویسد تا حقایق احوال شخصی و فنی و مسلکی و بدون کم و کیف سپرد تاریخ گردد. و در هیچ باب فرو گذاشتی بعمل نیاید. چه آرزوی خودش هم همین بود تا به شکلی که اهل تاریخ می پسندد، سوانحی در ضبط آرشیف اهل فن و اهل سخن داشته باشد. و این است که بقرار کمک حافظه خود او و معلومات چشم دید خود من که از سال ۱۳۱۷- ش تا روز آخرین حیات او، سلسله همکار فنی و شناخت و معرفت دائمی در رشته های فرهنگ و هنر داشتیم، بطور بایند جمع آوری نمائیم که کمتر نظیر آن در دیگر مآخذ اصیل دیده شود. و حقایق از ینقرار است:

عبدالغفور (متخلص برشنا)

بن امیر محمد خان بن محمد علی خان بن پیر محمد خان بن پاینده خان بن حاجی جمال خان قوم محمد زائلی طایفه ای بار کزای درانی مادر برشنا افغان علی زائلی

وما در امیر محمد خان مذکور، فاطمه مشهور به فاطو جان بنت امیر دوست محمد خان و مختصر خصوصیات این خانواده در ختم این سلسله نگارش می آید.

عبدالغفور بتاریخ (۲۵) ماه حمل

سال ۱۲۸۶ ش مطابق (۱۳۲۵ق) و مواق ۱۰ اپریل ۱۹۰۷- در شهر قدیم کابل پابعرضه وجود گذاشت. و در سال ۱۲۹۲- ش مطابق سال ۱۳۳۱ق (و مواق ۱۹۱۳ع) در مدرسه گذر عاشقان و عارفان علیه الرحمه که بعداً در سال ۱۲۹۸ ش یعنی در اوائل سلطنت با استقلال اما نیسه مکتب ترقی موسوم شد، شامل و بعد در مکتب جیبیه شامل، و در ماه حوت سال ۱۲۹۹- (مطابق ۱۳۳۸ق و مواق ۱۹۲۰ع) در این وقتی که اعلیحضرت امان الله شاه غازی یک تعهد زیاد پسران مکاتب را به جهت تحصیلات علوم و فنون در رشته های مختلف به ممالک اروپائی فرستادن میخواست، نام عبدالغفور بن امیر محمد خان در این فهرست قید گردید، در ماه حوت سال ۱۲۹۹ ش چون معاهده دوستی افغانستان و روسیه شوروی بافضا رسید. در بهار سال ۱۳۰۰ ش مطابق ۱۹۲۱- ع به همراه چند تن دیگر جوانان افغان از راه غور و هرات بسواری اسب در مدت یکماه بخاک شوروی وارد، و از آنجا بغرض تحصیل به مملکت آلمان عزیمت نمود که این همه از برکت استقلال تامه افغانستان بود.

در آلمان بعد از چهار سمستر در مکتب صنایع مستظرفه، اول در اکادمی برلین وبعد درمؤنشن به تحصیل فن نقاشی پرداخت. زیرا که اعلیحضرت امان الله شاه غازی به سید محمد هاشم خان سرپرست ومفتش طلاب هدایت داده بود که: طلاب افغانی عموماً به تحصیل یک فن ویک رشته مقید نباشند. وهریک مطابق ذوق واستعداد خود میتواند به شغلی مصروف گردد. واحتیاجات علمی وفنی وطن خود را در نظر بگیرد. ودر وقت بازگشت متاعی که برای مصارف تعلیمی فرزندان خود بخارج، بپوند میدهد، جوانان افغانی هم تحفه هایی از علم وفن بوطن خود بیارند و بی بهره برنگردند. عبدالغفور خان (برشنا) بر حسب پیشنهاد سید محمد هاشم خان مفتش ومنظوری وزارت معارف افغانستان، به تحصیل در شق طبابت تیف تروت، اول در با من وبعد در اکادمی لایتیک مشغول گردید. وشهادتنامه های عالی در فنون متذکره بدست آورد. ومدت تحصیل او در آلمان تقریباً هشت سال رادر بر گرفت.

در ماه دلو سال ۱۳۰۷ ش چون سلطنت با استقلال اعلیحضرت امان الله شاه مجدداً در قندهار، اعلان گردید بمعوم فارغ التحصیلان افغانی طی مکتوب متحد المالیه خبر داده شد که به قندهار وارد شده در دفع اغتشاش خدمت نمایند. واز ۲۴ ماه فبروری ۱۹۲۹ ع (۵ صحت سال ۱۳۰۷ ش) برشنا در اثر همان مکتوب متحد المالیه که در خارج رسیده واز فارغ التحصیلان خواهش شده بود تا یک آن اولتر بوطن عودت نموده در دفع اغتشاش حصه بگیرند، بدون اینکه یک پول بنام سفر خرج از سفارت برلیسن باو داده شود، با خانم (۱) وپسر یکنیم ساله اش عبدالحبیب از راه مسکو وتاشکند باقطار آهن عازم هرات گردید.

در آنجا عده زیادی از طلاب افغانی از ترکیه، ایتالیا، وچند کشور دیگر رسیده بودند. بعد از شهادت محمد ابرا هیم خان نائب الحکومه هرات ودامادانش (فرقه مشر عبدالرحمن خان ومحمد صدیق خان امیر شجاع الدوله (۲) بحیث رئیس تنظیمیه هرات از خارج آمده امور ولایت را بکف گرفته محمد غوث خان فرقه مشر را برای دفع قوا جنرال عبدالرحیم خان (قوماندان قوا اعزامی سقوی) جانب بالا مرغاب فرستاد. مگر بدبختانه سپاه فرقه مشرینای بلوا را گذاشته نزدیک بود فرقه مشر را باصاحب منصبان تسلیم عبدالرحیم خان نمایند. قبل از رسیدن جنرال عبدالرحیم خان، عبدالغفور بر شناس از دو ماه از هرات با طفل وخاتم بخاک روسیه پناه برد. در آن وقت غلام نبی خان چرخسی در مزار شریف برای نجات وطن وارد شده بود. برشنا خواست تاسری به مزار زده از پدر، عمو وبرادرش دیدن کند. چون غلام جیلانی خان چرخسی (۱) جنرال قونسل افغانی در تاشکند بایک عده از صاحب منصبان عازم مزار بودند، از موقع استفاده نموده جانب ترمز روانه شد و عایله اش رادر تاشکند گذاشت. حینی که از آمودریا گذشته بخاک افغانستان قدم گذاشت، خبر رفتن اعلیحضرت امان الله شاه را جانب هند وعزیمت غلام نبی خان را از مزار بطرف روسیه شوروی شنید. بار دوم در روسیه متواری گشت.

در بهار سال ۱۹۲۹ - میلادی (۱۳۰۸ ش) من حیث مشاور وهنرمند بابک هیأت فلم برداری روسی قرار داد نمود، درهمین فرصت تیلگرامی اسمی او از وزارت امور خارجه کابل که اصل تیلگرام نزد برشنا موجود بود بدین مضمون رسیده بود: (برای عبدالغفور تعلیم یافتن)

مکتب برلین که حال در تاشکند است خبر بدهید که به شعبه هوا بازی تاشکند برود و خود را معرفی کند که در طیاره شوروی که آمدنی کابل میشود شمارا باخانم وپسر تان بکابل می آورد. حسب فرمان واشما خواسته شد ید نمره ۳۵۱ - دوم جمادی الاول خارجه (تاریخ تیلگرام مذکور مطابق ۱۳ میزان ۱۳۰۸ ش وموافق (۷) اکتوبر ۱۹۲۹ ع است.

برشنا گفت: من تا آنوقت (۱۳ میزان ۱۳۰۸ ش) از مصیبتی که بر خاندان من در کابل نازل شده وخوهرم را حبیب الله بچه سقو بجبر برده بود خبر نداشتم، غلام نبی خان مرا تشویق میکرد تا حتماً ازین موقع استفاده نموده بکابل بروم، ودر نجات وطن از داخل ارگ بکوشم، من بایسن حرف ها از جانم فتنه غربت را بر قربت دربار سقوتر جیح دادم. همیمن بود که خانم رادر هتل تاشکند گذاشته خودم باهیأت قام برداری روسی به اورگوت، دوشنبه وتفلس رفتم - در آنجا از شکست سقویان و کامیابی محمد نادر خان مطلع شدم. وبدون درنگ به تاشکند برگشته باخانم وپسر عازم مزار شریف شدم. درسیه گرد از شهادت کاکای خود سلطان عزیز خان (پدر عبدالعزیز) بدست عمال سقوی خبر شدم.

در مزار شریف پدرش امیر محمد خان بن محمد علی خان مریض وضع اقتصادی برادرش بنابر چور وچاپاول سپاهیان سید حسین دزد خیلی بد بود. هنوز دوهفته از رسیدن او بمزار نگذشته بود که پدرش امیر محمد خان وفات یافت. متعاقب آن دختر پنجساله وبعد پسر یکساله برادرش فوت شدند. همه این آلام ومصائب بقدری برشنا رانج داد که قبل از ورود بهار از برادرش رخصت گرفته بادو یابوی کرای و بدون مستخدم از راه مترو که کتل های

دندان شکن، قره کوتل و شبدر ظرف (۲۴) روز وارد کابل شد. والی مزار در آنوقت ناظم محمد حسین خان و قوامندان امنیه نصرالله خان کلنگاری (پسر حاجی نواب خان) بود. سفر عبدالغفور برشنا از برلین الی کابل یکسال و دو ماه رادر برگرفت و در شانزدهم ماه حمل سال ۱۳۰۹ ش خاتمه یافت. و گفت: از ظلم و تعدی که بالای اعضای فامیل من از سبب ازدواج خواهرم (بی نظیر)، رخ داده بود و چگونه هشت پهره دار سقوی غرق اسلحه در داخل حرمسرا مراقبت مینمودند تا خواهرم بی نظیر را نقل ندهند، و چطور عمه ام (خشوی محمد صدیق خان بن محمد رسول خان) را تو قیف نمودند و خواهر پیچاره ام چون چاره را حصر دید چنان با سنگ تبادست بخود کشتی زد. همه رادر کابل شنیدم. این بود تفصیلاتیکه برای سو تفاهم ارائه گردید. (۱)

برشنا در سال ۱۳۰۹ ش اول معلم رسم در مکتب صنایع مستظرفه و رسام مطبوعه عمومی کابل، و از سال ۱۳۱۰ ش بصفت عضو انجمن ادبی کابل نیز عزت تقرر حاصل کرد. و آثار رسامی او بوسیله مجله کابل و سالنامه های کابل دفعه اول بنظر هموطنان رسید. چون او خود میگفت که: اولین استاد و مشوق من در فن رسامی غلام محمد خان مصور در کابل بود. طبعاً رابطه اخلاص را بجا میآورد. چون غلام محمد خان بتاریخ چهارشنبه (۵) قوس سال ۱۳۱۴ ش (۲۹ شعبان ۱۳۵۴ ق ۶ دسمبر ۱۹۳۵) در کابل وفات یافت. استاد از اوائل سال ۱۳۱۵ ش بحیث مدیر مکتب صنایع نفیسه کابل مقرر گردید. و مکتب موصوف در این دوره بقول مرحوم برشنا روز بروز انکشاف مینمود. و یک هزار و هشت صد طلبه در شقوق رسامی - لیتوگرافی - مهندسی - قالین بافی نساجی - خیاطی - نجاری - عالی و مستعجله - معماری - تزئینات - مدل و قالب سازی مصروف تحصیل

هتر -

بودند. و مکتب صنایع نفیسه کابل در ظرف سه سال ترقی شایانی نمود. و طلاب زیاد در شقوق مذکور تحصیل کردند. آشنائی فنی و مسلکی ایجاب عزیزالدین و کیلی و استاد برشنا از بهار سال ۱۳۱۷ - بوسیله محمد قاسم خان مدیر تحریرات وزارت معارف آغاز یافت. چه استاد برشنا مدیر مکتب صنایع بالانجمن ادبی و مطبوعه عمومی رابطه همکاری دائمی و مستقیم داشت. و در این وقت که به ترسیم نقشه های جغرافیائی کتب درسی معارف مشغول و جوینده خطاط عربی نویس ماهر بود. و میرزا محمد قاسم خان مدیر تحریرات که از طرف وزارت معارف بحیث نماینده و مراقبت کتب درسی بهمراه مولوی عبدالباقی در مطبوعه عمومی مصروفیت داشت، وسیله معرفت و همکاری من و برشنا گردید. و از آن تاریخ این معرفت باقی ماند. در ماه میزان سال ۱۳۱۸ ش (۱۲) نفر فارغ التحصیل شعبه لیتوگرافی مکتب صنایع نفیسه را بهمراه آلمانی معلم آن صنف به ریاست عمومی مطابع معرفی نمود. در ماه جدی سال ۱۳۱۸ در این وقتیکه ریاست مستقل مطبوعات تأسیس شد. چون برشنا در رشته های رسامی و طباعت اختصاص داشت و هم اینکه از امور انجمن ادبی و مطبوعه عمومی معلومات کافی داشت، بحیث مدیر عمومی مطابع مقرر گردید. زیرا که عنوان ریاست مخصوص ریاست مستقل مطبوعات گردید و انجمن ادبی کابل منحل و مربوط آن ریاست شد. در امور مطابع در این دوره مدیریت او کاری بطور مطلوب از پیش نرفت زیرا که جنگ جهانی با وجود شدت خود رسید و سامان و لوازم طباعتی به نهایت تقلیل، و هم مداخلات اشخاص غیر اهل فن در امور مطابع شیرازه کارهای فنی و تخنیکی را برهم زد، و با لخصوص اینکه از بهار سال ۱۳۱۹ ش چندین پایه ماشین بمطابع جدید اطراف نقل داده شد. و آنچه در نظر بود که

ماشین های جدید بعوض کمبود وارد گردد، از اثر وقوع جنگ جهانی ممکن نشد، باعث بیشتر برهمی گردید. و هم در این دوره یکتعداد کارگران بسیار ماهر و ورزیده مطبوعه عمومی در اثر اشتباهی موقوف و محبوس گردیدند. و چون از تأسیس ریاست مستقل مطبوعات، صوفی عبدالحمید خان رئیس و سید محمد ایشان خان و سید محمد داود خان از بست مطبوعه منفک شدند. و اینجانب عزیزالدین و کیلی در فصل تابستان سال ۱۳۱۹ ش بمرض شدید محرقه دچار و بعد از صحت یابی به خطاطی ریاست فاکولته حقوق و علوم سیاسی مامور شدم. وظایف خطاطی مطبوعه عمومی بکلی برهم، و از اثر ناراستی چند تن دفتریان وضع حساب نیز برهم گردید، تا آنکه هیأت تفتیش تحت ریاست میرزا غلام مجتبی خان چغتایی از طرف صدارت عظمی به تفتیش مطبوعه عمومی مقرر گردید. و ادامه این تفتیش به تعویق و توقف امور تأثیر نمود. و در خلال آن ایامی بود که از طرف مملکت دوست روسیه شوروی مکتوب دوستانه بحکومت افغانستان رسیده و گفته شده بود که: جوانان تعلیم یافته آلمان در شبکه هتلی شامل و در کابل خیال کودتا دارند و اولین حمله شان بالای خاندان سلطنت است. بقرار این اطلاع تعلیم یافتگان آلمان دست شان از کارهای مهم گرفته شد.

و عبدالغفور برشنا مدیر عمومی مطابع از بهار سال ۱۳۲۲ ش بحیث عضو ریاست تعلیم و تربیه وزارت معارف و معلم ادبیات لسان آلمانی در لیسه نجات مقرر گردید. و از ماه جوزای سال ۱۳۲۲ ش تا اول میزان سال ۱۳۲۵ ش در رشته های خطاطی و رسامی معارف همکاری بودیم.

برشنا در سال ۱۳۲۵ ش بحیثیت آمر موقتی لیسه نجات مقرر گردید، ومن از تاریخ اول میزان سال مذکور متصدی فن خوشنویسی مطبوعه عمومی مقرر گردیدم، واین دو وظیفه جدید باعث مفارقت فنی و مسلکی گردید. در سال ۱۳۱۹ ش که رادیو افغانستان به نشرات امتحانی ازدوم حمل آغاز کرد استاد برشنا بحیثیت مشاور فنی موسیقی در آنجا وظیفه داشت. ودر سال ۱۳۲۴ ش چند وقت بصفت آمر و مشاور کتابخانه عامه نیز صرف اوقات مینمود. واینجانب وکیلوسی باو شان در قسمت ساختمان جد اول و مهر و عنوانها و تصنیف کتب همکار بودم. برشنا در سال ۱۳۴۴- ش بحیث آمر رادیو افغانستان مقرر و دو سال دوام داد، و دست بابتکارات زد. و بعد بنام آتش مطبوعات افغانستانی به تهران عازم گردید. و مدت هشت ماه دوام داد، و بعد از آن پس از (۲۷) سال باردیگر آمر مکتب صنایع مقرر گردید.

برشنا مقید باین رسمیت ها نبوده و از روی عشق و علاقه به مسلك و خدمات عرفانی به شعبات علمی و عرفانی کشور همیشه همکار بود و بمن میگفت: مشغولیت در صنایع مستظرفه، تاریخ و ابیات و تحقیقی در مسایل اجتماعی، خوراک ما و شما شده است که اگر ترک بدهیم، می میریم، برشنا نه تنها از روی تحصیلات رسمی و عزیمت بخارج، هنرمند بزرگ و مشاور بزرگ علم و فن بار آمد، بلکه استعداد فطری و ذکاوت و شوق و ذوق مداوم با او همکار شد. زیرا که جوان بارشد و با ذوق و بزرگ قامت و بزرگ طینت و بزرگ مشرب بود. و چون خودش مرد با قدر و اندازه رنج و زحمت تحصیل علم و فن را میدانست، اثر لیاقت

هر فرد لاهل فن را خیلی ها قدر و ستایش مینمود. ومن در یک روز باو شان گفتم که: شما در رسم بسیار کار کردید و من در خط، بیائید که چند

وقت این هر دو شغل را بیک سو گذاشته در رشته تاریخ کار کنیم تا حق و گذشتگان علم و فن کشور را نیز تاحدی حفظ نمائیم ..

گفت: ما و شما غالباً متوجه مردم گذشته خود هستیم و باید قدری متوجه خود هم شویم. تا فردا خود ما و شما فراموش روزگار نگردیم. بجواب گفتم: تا وقتی که مجموعه های آثار ما و شما حفظ بماند فراموش نمی گردیم. چون تذکار احوال برشنا و تمام افراد بزرگ و سرشناس علم و هنر و ارباب فن و قلم دوره جدید و معاصر افغانستان بهر قلمی نوشته شده می آید، یقیناً که برشنا و امثالش نامی می روند. و این دوره مطابع و مطبوعات افغانستان یکی از شواهد آن است.

برشنا در زمستان سال ۱۳۵۰ ش به ادا فریضه حج نایل گردید. الحاج استاد عبدالغفور برشنا، نویسنده، شاعر، مورخ، تذکره نویس، هنرمند، لسان دان، ناطق، عالم و ماهر علم و فن موسیقی بعد از «۴۴» سال خدمت مداوم بعالم هنر و فرهنگ، بوقت شام سه شنبه (۲۵) ماه جدی سال ۱۳۵۲- ش مطابق (۲۲) ذیحجه الحرام ۱۳۹۳ ق موافق (۱۰) جنوری ۱۹۷۴ ع در نادر شاه روغتون در اثر مرض ضیق النفس بعمر (۶۶) سالگی داعی حق را بیک اجابت گفت (انالله وانا الیه راجعون).

بعد از ظهر چهارشنبه حینیکه جنازه مرحومی از منزلش نقل داده میشد، تاریخ تر حیل او را بحساب جمل آنها از اسم خودش (عبدالغفور) دریافتیم و از آن ۱۳۹۳ ق استخراج میگردد. و این از حسن اتفاقات و از الهامات غیبی است که خدای حی غفور امداد فرمود. و نظر بخدمات صادقانه یی که بوطن عزیز افغانستان نموده است، باور میشود که روح او همیشه شاد و خوشنود است.

و بر اهل تحقیقی در از منته مابعد لازم نیست که در متون اوراق و اسناد رجوع کنند که استاد برشنا در کدام

سال وفات یافته است و همینکه (عبدالغفور) گفتند سال فوتش بحساب سنه قمری که تاریخ اساسی عالم اسلام است، نمایان میگردد، و فهمیده میشود که در سنه ۱۳۹۳ ق فوت شده است زیرا که از (۱۷) جمادی الاخر تا (۲۲) ذیحجه الحرام سنه مذکور مصادف به شهر اول دوره جمهوریت و مطابق به خواتم عمر الحاج استاد برشنا است. این مقالت من در شماره مورخ شنبه (۶) دلو ۱۳۵۲- ش مطابق (۲۶) جنوری ۱۹۷۴ مجله ژوندون مختصراً بچاپ رسید و بعضی نکاتی که از طرف اداره حذف شده بود در این مقالت بصورت مکمل گرفته شد.

برشنا در سال ۱۳۳۷- باخذ نشان درجه سوم معارف و در سال ۱۳۴۴- ش باخذ نشان رشتین مطلا نائل گردید. برشنا در اکادمی هنرهای زیبای برلین شامل و از آنجا به میونخ و لپیز یک رفت.

آثار او در نمایشگاه های مصر- هند- نیو یارک اتحاد شوروی- ایران، بلغاریا، ترکیه، نمایش داده شد. برای برشنا مطابق به لیاقتش، قدرت و صلاحیت اداری داده نشد. زیرا که در عین ترقی کار مورد اشتباه واقع شد، و توضیح آنکه: در سال ۱۳۲۱- ش اشتباه شده بود که در یک شبکه اشتراک دارد.

در سال ۱۳۱۰ ش در وقتی که انجمن ادبی کابل تأسیس گردید، اعضای انجمن مطابق پروگرام کلوپ ستور سال ۱۳۰۷ ش بترویج تخلص و اسم فامیلی مکلف شدند، زیرا که قدرت

نشرات در دست داشتند، و این اشخاص نویسنده- شاعر- و مولف

و مورخ میتوانند، تخلص و اسم فامیلی را مانند دوره های باستانی از جهت

شناخت و معرفت مجدد ارواح بدهند و همه این صفت پیش قدم شوند. عبدالغفور (بقیه در ص ۶۱)

18a1

میراث گذشته فرهنگی و هنری و مواظبت آن‌ها در جمهوری دموکراتیک آلمان

میراث اجتماعی چیست ؟

میراث اجتماعی مجموعه تمام دارائی‌ها است، که از گذشته‌ها برای ما انتقال یافته‌است. این مجموعه به تمام غنای مادی گذشته تعلق دارد :

مناظر و طبیعت ساخته شده بدست انسان‌ها- شهرها- قریه‌ها- تعمیرات- موسسات تولیدی افزار کار- موبل-لباس مجسمه‌ها- تابلوها...

نتایج کار ذهنی نیز شامل میراث اجتماعی میباشند. مثل معرفت‌های علمی- تجارب کار و زندگی- آید یولوژی‌ها- آثارموزیک و ادبیات... نورم‌های برخورد انسان‌ها در مقابل یکدیگر که درطول قرون متعادی بمیان

* تخریب‌کننده‌گان تصاویر پیروان متعصب مارتین لوترهبر اصلاحات مذهبی در آلمان اطلاق میگردد که در کلیسا و غیره معابد هجوم برده تصاویر مذهبی را که در آن جاها وجود داشتند از بین میبردند. (مترجم)

بامشت‌های کلفت شان باخشم و بیرحمی تمام مجسمه‌های مرمرین زیبارا که در قلبم جادارند و یران کنند.

بلبلان یعنی این سرایند گان بیهوده رانا بود سازند واخ ! مجموعه اشعار مرا «آهنگ‌ها» خرده فروش به حیث پاکت استفاده خواهد نمودو در آن قهوه یا نصابینی را پوری خواهد کرد...

...اخ ! تمام اینها را قبلاً حدس میزنم، یک غم بزرگ مرا فرامیگیرد هر گاهی که من به سقوط می‌اندیشیم که در آن پرولتاریای پیشرو اشعار مرا تهدید میکند ...» (۲)

امروز در جمهوری دموکراتیک آلمان در وطن هانریش هاینه - کارگران و دهقانان قدرت را به دست دارند. آنها یکجا با تمام زحمتکش‌ان آن نظم اجتماعی را تحقق میبخشد که مارکس و انگلس سنگ تهداب آنرا گذاشتند.

فعالیت‌های گذشته کدام مقامی را در زندگی این کشور اشغال مینمایند؟ میراث فرهنگی و هنری در چه وضعی قرار دارد ؟

نخست باید به این سوال جواب داد که

هنگامیکه کارل مارکس و فریدریش انگلس زیاد تر از صدسال پیش نظام اجتماعی را که در آن زحمتکش‌ان حاکم بر سر نوشت خود کردند طرح نمودند- « تمام قدرت‌های اروپایی کهن بر علیه این شبخ متحد شدند. » (۱) در آن زمان هدف اشکارای دشمنان ترقی را مثل امروز انکار این نظم اجتماعی جهت استتار جنايات شان تشکیل میداد.

این دشمنان چنین تهمت میزدند که حکومت کارگران و دهقانان تمام دست آورد های موجود فرهنگی و هنری را از بین میبرد.

آنها توانستند که در قلوب بسیاری انسانها از فرا رسیدن چنین وقت ترس و وحشت ایجاد کنند. حتی هانریش هاینه شاعر بزرگ آلمان و یکی از دوستان شخصی مارکس و انگلس متردد بود که آیا در همچو اجتماع آینده جایی برای کلتور و هنر وجود دارد یانه، چنانچه وی مینویسد: «... فقط باخوف و هراس به آن زمانی می‌اندیشیم که همان تخریب‌کننده‌گان تاریک ذهن تصاویر* به حاکمیت برسند.

آمده اند جز میراث گذشته محسوب میگردند .

زبان هم بخش از میراث اجتماعی را تشکیل میدهند زیرا وی طی هزاران سال بالاخره به شکل امروزی خود انکشاف یافته است .

مبارزات طبقاتی و همچنان فعالیت جداگانه شخصیت های تاریخی نیز شامل میراث اجتماعی میگردد . در نهایت تمام چیز هائیکه از گذشته وجود داشته و یا بمیان آمده و ما از آن آگاهی داریم جز میراث اجتماعی محسوب میگردند .

از گفتار فوق چنین نتیجه گیری میشود که میراث به شکل عینی وجود داشته و موجودیت آن به خواست ذهنی یک طبقه یا یک فرد تعلق ندارد . همچنان زمانیکه مناسبات قدرت دولتی توسط یک انقلاب تغییر اساسی میابد گذشته توسط میراث انتقال یافته به حال تعلق میگیرد .

این میراث گذشته را باید در نظر گرفته و در ساختمان جامعه نوین از موجودیت و تاثیرات آن استفاده نمود . در غیر آن مجبوریم بار دیگر از مبدا انکشاف جامعه انسانی آغاز نمائیم

از آنجا نیکه میراث مجموعه چیز های انتقال یافته گذشته را احتوا میکند پس چه پدیده های مثبت و چه منفی - چه مترقی و چه ارتجاعی ، چه انسانی و چه غیر انسانی نیز شامل آن میگردند .

هر اجتماع ، هر طبقه ، هر گروه اشخاص مکلف اند تا جهات مفید و قابل حفظ میراث دست داشته را انتخاب نموده و با آنچه که مضر است مبارزه نموده و با آن مقاطعه نمایند .

تصمیم گیری در مورد تمیز نمودن خوب از خراب مربوطه به موقف سیاسی و اهداف و علاقمندی های انسان هایی میگردد که این میراث را بدست آورده اند .

مطابق به خصلت طبقاتی یک نظم

اجتماعی یا یک دولت جهات مختلف میراث اجتماعی پرورش یافته و از آن استفاده میشود . مثلاً جمهوری دموکراتیک آلمان و جمهوری فدرالی آلمان میراث تاریخی مشترک را دارا میباشند . اما از نگاه پرنسب تفاوت بین این کشور هاد آن نهفته است که آنها چه چیز را به حیث پدیده مثبت - ارزشمند و نمونه یی و ممتاز میپذیرند .

و از این چیز ها چگونه و به کدام هدف در زندگی اجتماعی خویش استفاده میبرند . درین متن هم هر جا نیکه کلمه (میراث) بکار برده میشود هدف همان بخش قبول شده میراث جمعی میباشد .

جمهوری دموکراتیک آلمان متکی بر قدرت سیاسی و اقتصادی کارگران و دهقانان است . بنابر آن فعالیت های تاریخی زحمتکشان - مبارزات آنها

بخاطر آزادی و بهتر ساختن وضع زندگی و همچنان نتایج کار آنها بخش اساسی میراث آنها را تشکیل می دهند بر علاوه در پهلوی این میراث تمام فعالیت های مترقی طبقات اجتماعی دیگر یعنی تمام مساعی ایکه در خدمت ترقی اجتماعی قرار دارند و همچنان تمام نتایج زحمات و خلاقیت انسانها پرورش داده میشود . به این ترتیب وارثین فعالیت های و اثر فون دیوفوگل و بدی شاعر قرون وسطی - دکتور

مارتین لوتر دانشمند و اصلاح طلب آلمانی یوهان ولفنگ گوته و فریدریش شیلر شعر اونو یسند کان قرون هژدهم و همچنان وارثین دکتور

روبرت کوخ طبیب آلمانی - هیگل فیلسوف بورژوازی و بالاخره فعالیت های کمونست آلمانی ارنست تیلن بشمار میرود بر علاوه ماجنگ های بزرگ دهقانان آلمان (۱۵۲۵) انقلاب بورژوازی (۱۸۴۸) انقلاب نوامبر (۱۹۱۸) و مقاومت ضد فاشیستی سال های (۱۹۳۳-۱۹۴۵) را به ارث برده ایم .

تاریخ جمهوری دموکراتیک آلمان اصلاً از هفتم اکتوبر (۱۹۴۹) آغاز نمی یابد زیرا با اعمار دولت جدید خواسته های تاریخی چندین قرنه مردم آلمان

بر آورده شد :

دهقانان حتی در قرن شانزدهم خواستار اصلاحات ارضی عادلانه بودند و ما با تحقق اصلاحات ارضی این خواسته را عملی نمودیم . تعلیم و تربیه همگانی از خواسته های دانشمندان مشهور تعلیم و تربیه بورژوازی قرن هژدهم بود .

بخاطر تساوی حقوق زنان قبلاً اکست بیل سوسیال دموکرات آلمانی و کلاراستکین یکی از کمونستان آلمان مبارزه کرده اند .

بنابر آن ما با اعمار جامعه سوسیالیستی چیز هایی را که نسل های گذشته بخاطر آن مبارزه کرده اند تحقق میبخشیم . و به همین سبب وظیفه ما است تا شواهد انتقال یافته نیاکان خویش را حفظ و نگهداری کنیم . این مسئله واضع و هویدا است که مادر یک مسیر عنعنوی تاریخی ایکه در آینده هم باید ادامه یابد قرار داریم . از پنجاست که مادست آوردهای گذشته را نه تنها برای خود بلکه برای نسل جوان آینده حفظ و نگهداری میکنیم . بر علاوه وظیفه داریم تا این گنجینه را با تجارب ، دانش و کار های عملی خود غنا بخشیده و آنرا به دسترس نسل های آینده قرار دهیم .

معرفت فوق خود قسمتی از میراث گذشته را تشکیل میدهد . چنانچه شاعر و دانشمند بزرگ آلمانی فریدریش شیلر در سال (۱۷۸۹) مینویسند :

(بخاطر ایجاد عصر انسانی ما ... تمام ادوار پیشین زحمت کشیده اند . ما مالک آن همه گنجینه هایی هستیم که در طول تاریخ برای ما عاقلان و دانش ، نبوغ و تجارب به جا گذاشته است . چیز های ارزشمند و گرانبها نیکه بایست به قیمت خون بهترین انسانها و در نتیجه کار پر مشقت چندین نسل بدست آورده میشد . خواست شریفانه ما باید چنین باشد تا هم

خویش را در میراث غنی حقیقت آزادی و اخلاق که از گذشتگان بدست آورده ایم و آنرا باید غنا بخشیده و به آینده گان انتقال دهیم (ادنائیم)» (۳)

حفظ و پرورش میراث گذشتگان مانتها بمفهوم نگهداری ثمره ای کار و زحمات آنها نبوده بلکه برای مامهم آنست که تا چیزهای ایجاد شده از لحاظ فکری از خود نموده از آنها استفاده برده و با آنچه باخود خلق مینماییم آمیزش دهیم. تقاضای یوهان ولفنگ گو یت شاعر بزرگ ما هم به همین مفهوم است :

« آنچه را از نیاکان به ارث میبری- بیاموز تا آنرا تصاحب نمائی ! » (۴)

میراث مانتها باتحکیم یک ارتباط فعالانه به آن زنده مانده میتواند در غیر آن فرسوده شده و بار دوش جامعه میگردد. ما از میراث استفاده مینماییم تا متکی به آن به معرفت های جدید و به نتایج نوکارنایل ائیم. ما از میراث استفاده مینماییم تا به هدف خویش یعنی تربیه همه جانبه انسان نزدیکتر شویم ما آنرا استفاده میبریم تا بخصوص جوانان خویش را با غرور کارنامه های مردم و یا آگاهی به تاریخ و محبت به وطن تربیه نمائیم. با استفاده از میراث مامیتوانیم درک کنیم که کدام راه را پیموده ایم و کدام راه را در آینده باید تعقیب نمائیم.

توس و هراس هانریش هاینه از اینکه حاکمیت مردم به کار نامه های گذشته اهمیت قابل نشده و یا آنها را از بین میبرد به حقیقت نپیوست. بلکه به یکی از نظریات دیگر این شاعر باید توجه نمائیم :

« عصر امروز ثمره ایست از گذشته. آنچه را گذشته تقاضا مینمود بایست تحقیق نمود تا دریابیم که امروز چه میخواهد. » (۵)

آنچه که تا اکنون در مورد میراث گفته آمدیم به معنی وسیع کلمه میراث فرهنگی

و هنری را نیز احتوا مینماید.

« جامعه سوسیالستی سطح زندگی فرهنگی زحمتکشان را ارتقا بخشیده، تمام ارزش های بشر دوستانه میراث ملی کلتوری و فرهنگ جهانی را پرورش داده و فرهنگ ملی سوسیالستی را منجیست داعیه همه مردم انکشاف میدهد. » (۶)

این اصل سیاست کلتوری جمهوری دموکراتیک آلمان مندرج در قانون اساسی در گنگره دهم حزبی حزب سوسیالست متحده آلمان در سال ۱۹۸۱ مجدداً تذکر داده و مورد تأیید قرار گرفته است :

« برای انجام وظایف فعلی و رسیدن به آینده مطمئن ضرورت به درک تجارب گذشته و آگاهی با ارزش های کلتوری آن احساس میگردد. » (۷)

اینکه میراث کلتوری در ج. د. آلمان چگونه حفظ و از آن به چه شیوه استفاده برده میشود باید در مثال ساختمانها و بناها واضح گردد. در جمهوری دموکراتیک آلمان تعداد زیاد بناهای ارزشمند تاریخی وجود دارد و از جمله تقریباً (۳۰۰) بنای آن اهمیت بین المللی کسب نموده است. مگر بسیاری از این ساختمانها با گذشته زمان خود بخود و خصوصاً در نتیجه جنگ ها خساره مند شده و یا از بین رفته اند.

قبل از همه در جنگ فاشیستی دوم جهانی بسیاری از ساختمانها و بناها و از جمله آثار بزرگ مهندسی نابود گردیدند. به همین نسبت دولت به اعمار مجدد و حفظ این میراث کلتوری مردم اهمیت زیاد قایل میگردد. (۸) در بسیاری از موارد باید تصمیم اتخاذ گردد که آیا چنین تعمیرات احیای مجدد و ترمیم و یا اینکه دو باره از نو اعمار گردند ؟

این تصمیم وابسته به عوامل سیاسی و کلتوری و یا وابسته به عوامل مادی و مالی شده میتواند :

در مرکز برلین قصر امپرا طور آنزمان آلمان قرار داشت که در جنگ جهانی دوم بکلی تخریب گردیده بود در خاطرات مردم آلمان و خلق های دیگر این تعمیر باملیتاریسم و امپریالیسم آلمان منخیت مقرر اصلی دو جنگ جهانی ارتباط ناگستنی دارد.

از این لحاظ این تعمیر بعد از سال ۱۹۴۵ دوباره اعمار و ترمیم نگردیده بلکه بکلی از بین برده شد، و امروز بجای آن قصر جمهوری اعمار گردیده است. (۹)

مرکز شهر درسدن در ختم جنگ جهانی دوم تقریباً بکلی منهدم شده بود اعمار مجددان به شکل اصلی از لحاظ مادی و مالی ناممکن بود. از این جهت در یک قسمت از مرکز شهر از نو تعمیرات مدرن اعمار گردیدند. اما در موارد دیگر در صورت امکان و موافق به سیاست کلتوری تصمیم درباره ترمیم و احیای مجدد ساختمانها اتخاذ میگردد مثلاً :

در ج. د. آلمان امروز زیاد تر از (۳۲) مرکز قرون وسطائی شهر ها وجود دارد که تماماً حیثیت بناهای تاریخی را دارا بوده و شامل لست ابدات تاریخی موسسه ملل متحد میباشند. از جمله میتوان شهر قدیمی کوبلنبروک را که قدامت تاریخی (۸۰۰) ساله دارد نام برده تمام مرکز این شهر با سرک ها، میدانها و تعمیرات آن به همان حالت تاریخی آن نگهداری میگردد.

نمای خارجی قرون وسطائی منازل این شهر حفظ گردیده اما داخل این منازل مدرن نیزه میگردد همچنان تاسیسات محافظی قرون وسطی این شهر هامل دیوار های شهر در وازه ها و برج های نظارت شهر دوباره تعمیر و یا ترمیم میگردند. اما بسیاری از ابرات تاریخی به شکل ساختمانهای جداگانه وجود دارند. علل محافظت

این ساختمانها منحیث میراث کلتوری متفاوت میباشد :

۱- تعمیراتی وجود دارد که بنا واقعات مهم تاریخ المان در ارتباط اند. مثلاً کلیسای شهر مولها وزن که در سال ۱۵۲۴ در آن دهقانان تحت رهبری توماس مونتر کشیش کلیسا بر ضد فیودالان به مبارزه برخاستند، ویا تیاتر برلین که در آن در سال ۱۹۴۶ (حزب سوسیالست متحده المان تاسیس شد. - تعمیراتی وجود دارد که بنا زندگی و کارنامه های شخصیت های ممتاز وابسته اند. بطور مثال منازل رهاشی گویت و شیلر شعرای المان هندل و باخ کمپوز یتر ها و منازل مارتین لوتر والبرت انشتین دانشمندان آلمانی - همچنان عمارت پوهنتون - هو مبولدت در برلین که در آن کارل مارکس و فریدریش انگلس تحصیل کرده اند، جزء این ساختمانها میگردد .

و بالاخره تعمیراتی اند که نسبت شهکاری های معماری شان ارزش به سزائی دارند. مانند ساختمان قدیمی در قلمرو جمهوری دمو کراتیک المان یعنی کلیسای قریه رور که قدمت هزار ساله دارد. و همچنان قصر شاهی در شهر دربسدن و خانه های ماهیگیران و دهقانان در سواحل بحیره شمال .

در صورت اتخاذ تصمیم درباره احیای اعمار مجدد این تعمیرات این سوال مطرح میگردد که از ساختمانهای و مذکور بعد از ترمیم و احیای مجدد چگونه استفاده شود ؟ درین مورد امکانات متفاوت وجود دارد :

۱- تعمیر بعد از احیا به شکل اصلی آن به حیث موزیم استفاده برده میشود مثلاً : قصر وار تبورگ جائیکه (۴۰۰) سال قبل مارتین لوتر کتاب انجیل را به زبان المانی ترجمه نمود امروز توسط بسیاری از مهمانان داخلی و خارجی مورد بازدید قرار میگیرد .
منزلیکه در آن شاعر نامور سوسیالستی برتولد برشت دربر لین زندگی مینمود.

یکی از نقاط قابل توجه ادب دوستان کشور های زیاد را تشکیل میدهند. در بسیاری از قرا منازل کشنگ دهقانان به شکل اصلی آن دوباره احیا میگرددند. درین منازل خصوصاً جوانان امکانات آنرا حاصل مینمایند - تادرباره شرایط زندگی نیا کان خویش معلومات همه جانبه بدست آرند .

۲- تعمیر بعد از اعمار مجدد به همان مقصد قبلی استفاده برده میشود. مثلاً در حال حاضر اوپرای در بسیدن که در جنگ جهانی دوم تقریباً بکلی ازین رفته بود بحیث یکی از مقبول ترین تیاتر های اروپا استفاده برده می شود .

کلیسای بزرگ برلین باهمکاری های وسیع دولت دوباره ترمیم و احیا میگردد، که باز هم بحیث عبادتگاه در خدمت عیسویان قرار میگیرد .

تعمیر قرون وسطائی شورای شهری ویر نیگرودی بعد از ترمیم و احیای مجدد امروز هم مقر شاروال این شهر میباشد .

۳- تعمیر بعد از ترمیم و احیای مجدد بربیک مقصد دیگری استفاده برده میشود. بطور مثال : در زراد خانه امپرا طور المان که یکی از مقبولترین بناهای برلین است امروز موزیم تاریخ المان جا بجا شده است .

۴- امروز میتوان در قصر تابستانی شاهی دربسدن گالری مشهور رسامی و نمایشگاه های دیگر هنری را تماشا کرد. - امروز ویلا های بشمار فیودالان بحیث استراحت گاهای زحمتکشان استفاده برده میشوند.

همه این مثالها نشاندهنده آنست که ساختمانهای تاریخی درج. د. آلمان منحصراً بخشی از میراث فرهنگی و هنری مردم حفاظت و نگهداری میشوند.

فعالیت های عمده دولت در این ساحه قبل از همه بدینوسیله مورد تقدیر قرار گرفت که سازمان بین المللی حفظ ابدات تاریخی جلسه عمومی خود را در سال (۱۹۸۴) جهت کسب معلومات در باره تجارب و میتود

های دولت مراجع به اعمار مجدد ساختمان های تاریخی دایر نمود .

۸- مسوولیت آنرا بخصوص این ارگانهای دولتی و اجتماعی به عهده دارند:

وزارت کلتور ج. د. المان.
وزارت امور ساختمانی ج. د. المان
- انستیتوت حفظ ابدات تاریخی ج. د. المان

- انستیتوت شهر سازی و مهندسی اکادمی ساختمان ج. د. المان.

- شورای حفظ ابدات تاریخی وزارت کلتور ج. د. المان

- شورای ملی ج. د. المان برای حفظ و انکشاف میراث کلتوری المانی.

- انجمن حفظ و نگهداری ابدات تاریخی در چوکات اتحادیه کلتور ج. د. المان

اساس کار « قانون حفظ و نگهداری ابدات تاریخی در ج. د. المان » تشکیل میدهد.

۹- قصر جمهوری یکی از مراکز مهم کلتوری (فرهنگی) دربر لین میباشد .

باوجود این درینجا جلسات کنگره حزب سوسیالیست متحده المان و غیره محافل مهم سیاسی برگزار میگرددند. همچنان مقر پارلمان ج. د. المان درینجا موقعیت دارد .

رگ های هنر و نقد هنری در شخصیت و آثار بابر

ظهیرالدین محمد بابر (ششم مجرم ۸۸۸- ششم جمادی الاول ۹۳۷ هـ. ق) از آندسته سیما های نامدار تاریخ، بویژه تاریخ سرزمین باستانی ما است که با شخصیت چندین بعدی خود در میان مردان بیشتر تاریخ پیشینه مابر جسته گی خاص دارد.

قرن نهم هجری که بابر در اواخر آن بدنیا آمده بود، در آسیای میانه و ممالک ماورا لنهر و خراسان دوره شگوفانی فرهنگ و هنر بود. خاندان امیر تیمور و دودمان امرای مغولستان در اوج فیودالیزم و نفوذ شاهنشاهی خود واقع بودند، و بابر از طرف پدر و مادر بدین دودمان پرورده شده در محیط مدنیت و هنر و ثقافت منسوب بود. (۱)

بابر از همان آغازین سنین نوجوانی خود (دوازده سالگی) بجای پدرش عمر شیخ میرزا (متوفی ۸۹۹ هـ. ق مطابق ۱۴۹۴ م.) زمام امور رادر ولایت (فرغانه) ما وراالنهر بدست گرفته و وارد فراز و نشیبها و مبادرات سیاسی گردید. (۲) اودر ولایت فرغانه مقابل

بورشهای حریفان و رقیبان خود چون شبیان خان، جهانگیر میرزا و سلطان احمد تنبل تاب نیاورده و بسا شمار اندک از نفراتش (بین دوتاسه صد نفر) از آمو دریا گذشته، از راه شهرهای قندوز، اندراب، دوشی و پروان به کابل رسید و آنرا متصرف شد پس از تصرف شهر کابل و جلوس براریکه پادشاهی آن بود که خورشید بخت بابر در خشدن گرفت و پیروزیهای پیهم در سرزمینهای همجوار نصیب او شده و ساحت تسلط و حکمروایی اش گسترش بیشتر یافت. تا جاییکه بابر پادشاه قلمرو کوچک فرغانه، سراز سرزمین افسانه ای و بزرگ هندوستان بدر کشیده و با شکست دادن ابراهیم لودی آخرین شاه لودیان، بر تخت پادشاهی دهلی تکیه زد باین ترتیب او با در دست داشتن قلمروهای وسیعی از افغانستان و هندوستان منزلت شاهنشاهی را یافت. از یاد کرد کوتاه و شتابنده زندگینامه بابر تارسیدنش به تخت شاهنشاهی هندوستان که بگذریم، میپردازیم به شخصیت چندین بعدی بابر.

یک بعد شخصیت بابر، همانا سیاستمداری رزمجویی و آگاهیه از فنون جنگی و اداره امور است. درتایید این بعدش همانا رسیدن او به حکمروایی قلمرو وسیع هندوستان و بخشهایی از کشور ماوتاسیس و اداره امپراتوری بزرگ گواه بارز تواند بود.

بعد دیگر شخصیت بابر، او را مرد ادیب، شاعر، هنرمند و زیبا پسند مینماید. در تأیید این بعد شخصیت بابر، آثار ادبی و فرهنگی باقیمانده از او بهترین گواه است.

به این ترتیب، ظهیرالدین محمد بابر ازسوی دیگر اگر مردمشپروزم و سیاست بود در دستش شمشیر آخته داشت، ازسوی دیگر او مرد ادیب، شاعر و قایع نگار، هنرمند پروری بود که در دستش قلم روان و تیزی بوده است. بابر همان اندازه که در میدان سیاست و رزم سرآمد و پیروز بود که، در زمینه های ادبیات و هنر ویا این ویژه گیهایش یک سروگردن بالاتر از همردیفانش قرار میگرفت.

بابر در غنا مندی شعر و ادبیات زبان اوزبیکي حصه بزرگ و مقام والا و ارجمندی دارد. بنابر آرای عموم پژوهشگران و صاحب نظران زبان و ادبیات اوزبیکي، بابر در میان شعرای کلاسیک اوزبیک پس از امیر الکلام علی شیرنوی، در جایگاه دوم قرار میگیرد. ازینرو بابر بجهت شاعر شیواییان و نیکو سخن، در دل خلق اوزبیک جای داشته و جای خواهد داشت.

مادرین مقالات شخصیت و آثار بابر، این مرد شمشیر و قلم را، که بدون شک از مفاخر تاریخی، سیاسی، و فرهنگی کشور ما بشمار میرود، در رابطه با هنر و نقد هنری مورد پژوهش و باز شناسی قرار میدهیم.

شخصیت هنری و هنر پروری بابر و نقد هنری او را از روی آثار ایجاد کرده او بویژه اثر مشهور (بابر نامه) یا (توزوک بابری) و دیوان اشعارش، بخوبی باز یافته و شناخته می توانیم. درین مورد بخصوص اثر (بابر نامه) بهترین منبع قابل باور و مهم میباشد. چونکه به عقیده بسیاری از پژوهشگران و صاحب نظران، (بابر نامه) اثریست که در کمال صداقت و صراحت ممکنه بوسیله بابر نگاشته شده، و رخدادهای خورد و بزرگ زندگی بابر و شخصیت های معاصرش، از دیدگاه ژرف بین و مو شکاف اوبدور نمانده و همه در (بابر نامه) بدقت ثبت شده اند.

بابر در نوشتن اثر خود اراده به این داشت که تا همواره راست بگوید و واقعیت را آنچنانکه هست، بنویسد. خود بابر در کتاب (بابر نامه) درین مورد چنین مینویسد:

(آنچنان الزام نموده شد که راستی هر سخنی نوشته شود. و بیان واقع هر کاری را تحریر نموده آید. لاجرم از پدر و برادر زادگان هر نیکی و بدی که شایع بود تقریر کردم. و از خویش و بیگانه هر عیب و هنر که بیان

واقع بود تحریر نمودم.) (۳)
ولیم ارسکین

درباره کتاب (بابر نامه) مینویسد: (بابر نامه کتاب دلچسپ عجیبی است که در آن جزوئیات زندگی این فرما نروای تاتاری رامی بینیم. آراء و نظریات او بکلی فطری است که در آن تصنع و تکلفی نباشد. هر چیز را با روشنی و صداقت بیان میکند. طرز تحریر او ساده و روان و عمیق است. چهره حقیقی و اطوار و افعال معاصران خود را بخوبی تصویر می کند. و بنابرین، در تالیفات تاریخی آسیایی نظیر است.) (۴)

اس. ام ادواردس

بابر نامه را نظیر اعترافات سنت اگوستین و ژان ژاک روسو قرار میدهد. و آنرا هم پله خاطرات گین و نیوتن می شمارد. (۵)

به این ترتیب (بابر نامه) اثر ماندگار و تاریخی بابر، بر روی پژوهشگران و دانشمندان عرصه های مختلف تحقیق و مطالعه منبع و سند خوب و معتبری بوده میتواند. با استفاده از این اثر بابر، میتوانیم در زمینه های جغرافیائی، تاریخی مردم شناختی، فولکور، هنر، ادبیات و مظاهر گوناگون زندگی جامعه سده های نهم و دهم سرزمین های افغانستان، هندوستان و ماورالنهر اطلاعات جامع و درستی بدست آوریم. چنانکه تاکنون بیشترین دانشمندان و پژوهشگران از این گنجینه پربهای تاریخی، بهره ها گرفته و توشه ها انداخته اند.

چون بابر خود شاعر و ادیب بود و طبع ظریف و زیبا پسندی داشت، ازینرو اوبهترین مشوق و حامی شاعران، ادیبان و هنرمندان بود و توجه جدی و زیادی در رشد و گسترش نمادهای گونه گون فنون هنری و ادبی و در مجموع فرهنگی داشت. اویه همه مظاهر و فنون مختلف هنری چون، موسیقی، نقاشی،

رقص خطاطی و نیز معماری و باغ آرایی ملاقه وافر داشت. اینگونه ذوق ظریف زیبا پسند و نیز دید نقادانه بابر در مورد فنون گونه گون هنری در بخشهای مختلف کتاب (بابر نامه) فراوان و بخوبی بازتاب یافته است به این ترتیب. (بابر نامه) بجهت یک سند معتبر و غنی تاریخی، روشن کننده گوشه های مختلف تاریخ هنر و ادبیات سده های نهم و دهم کشور مانیز بوده و درین زمینه استفاده شده میتواند.

مجالس بزم زیاده نوشی بابر دایماً همراه با ساز و آواز مطربان، هنرمندان و رقصان بوده است. بابر برخی از این مجالس بزم خود را در کتاب (بابر نامه) با جزئیات و صداقت تمام بیان کرده است. (۶) در دیوان اشعار بابر نیز به غزلها و ابیاتی بر میخوریم که چنین مجالس بزم و موسیقی را در خود بازتاب داده اند.

آمدن بابر در هند در جریان ادبی و علمی و هنری هم اثر افکند. بدین معنی که بسا از علما و شعرا و مورخان و هنرمندان خراسانی به هند آمدند. و از اینرو در کشور هندو ادبیات و محیط علمی آنجا از نظر فکری و سبک آثار جاویدی وارد کردند. که مابعده از این در عصر اخلاف بابر، نتایج بسیار روشن آنرا در تاسیس مکاتب هنری و فکری و ادبی عصر مغولیه در هند می بینیم. (۱۱) چنانکه خود بابر در (بابر نامه) ضمن شرح وقایع سال ۹۳۵ هـ رسیدن خواند میر (مورخ)، مولانا شهاب الدین معمای (ادیب) و میر ابراهیم قانونی (هنرمند موسیقیدان) را از هرات به دربارش خبر میدهد. (۱۲)

بابر را صاحب کتابی در موسیقی میدانند. در اینکه بابر به هنر موسیقی علاقمند بوده و بر موز موسیقی دسترس داشته شکی نیست. زیرا خودش در چند جای اثرش (بابر نامه) از طرز ها و آهنگهای ساخته بود،

نام گرفته و بنابرین از چنین شخصیتی که با موسیقی سرو کار داشته ، باریتمها و گامهای مختلف موسیقی آشنا بود ، بعید نیست که کتابی درین زمینه نگاشته باشد . اما کتاب موسیقی بابر از جمله کتابهای گم شده اوست و از چنین کتابی هیچگو نه اثری بما نرسیده و یا کدام نسخه یی از آن در هیچیک از کتابخانه های داخلی و خارجی تاکنون دیده نشده است .

بابر در مورد دسترسی و آگاهی اش از طرز های موسیقی و ایجاد یاتش در آن زمینه ، در کتاب (بابرنامه) چنین اشارتی دارد :

(ملا یارک مخمس را که در دور پنجگاه بسته بود ، خواند . نقش خوبی بود . چندین گام داشت . قبلا این چنین مشغولیتها نداشتم . در خاطرم گذشت که من هم نقشی ببندم و به تقریب صوت چارگاه را بستم که در محفل تذکرده خواهد شد .) (۱۳)

ابوالفضل علامی مؤلف (اکبر نامه) نیز به این نکته چنین اشارتی دارد : (انحضرت در فن موسیقی نیز دستگاه والا داشتند .) (۱۴)

در تاریخ فرشته نیز میخوانیم : (در علم موسیقی و شعر و انشا و املا نظیر نداشت .) (۱۵)

به این ترتیب ، دیده میشود که بابر به هنر موسیقی آگاه بوده ، به نقشا و طرز های آن دسترسی داشته است . از همین روست که مادر کتاب (بابرنامه) و دیوان اشعارش به موارد بیشمار یاد کرد طرز های مختلف و اسامی آلات موسیقی بر میخوریم . او در کتاب (بابر نامه) از طرز های موسیقی چون : چارگاه ، پنجگاه ، نغمه ترکانه ، نغمه تاجیکانه و غیره ، و نیز آلات موسیقی چون : چنگ ، عود ، قانون ، غیژک ، دوتار ، سه تار ، نی و غیره نام برده است . در بخش (بابرنامه) چنین میخوانیم :

(... روز چهار شنبه در وقت صبحی کردن از جهت مطایبه گفته شد که هر کس نغمه تاجیکی بگوید ، یک کاسه شراب بخورد . ازین جهت بسیاری کاسه شراب خورد . در وقت سنت در زیر چنار که در میان چمن است نشسته گفته شد که هر کس نغمه ترکانه بگوید یک کاسه شراب بخورد .) (۱۶)

بابر در این ابیات خود از آلات موسیقی «چنگ» و «نی» نام میبرد : کیلتور شراب ناب نی آماده قیل آسیاب نی خوش توت شب مهتاب چون بار دور اول ای بيله

دوران غمین بریاد قیل عشرت او مبین آباد قیل جان و کو نگلو لنی شاد قیل آواز چنگ و نی بيله (۱۷)

ترجمه دری : آور شراب ناب را آماده کن اسباب را چون ماه داری در کنار خوش دان شب مهتاب را غمها همه برباد کن ، کاخ سرور آباد کن با چنگ و بانای شاد کن جان و دل بیتاب را (۱۸)

و یا به این غزل بابر توجه کنیم : تیلبه کونگولم کیم سینینگ چنگینگ دا دور یاد ایلا گیل

بیر نوازش بیرله کونگولمنی مینینگ شاد ایلا گیل

عشرت ایچره هر قچان کیم چنگ السانگ ایلکینگا فرقتینگ داقا لغان ایگری قامیتم یاد ایلا گیل

ساز ایلاب بیر نشاط انگیز چنگ ای دلر با

بی نواکر نگولمنی غم چنگیدیسن آزاد ایلا گیل

مجلس ایچره چنگ بیرله تارتیب آواز ای پری

صبرو هوشیم جزو اوراقینی برباد ایلا گیل

چنگ دابیر کوک چالور یار ینگ چو یو قنور بابر ییر گاباش چاکاق بيله اوزو ننگی معتاد ایلا گیل (۱۹)

ترجمه دری خاطر آشفته در چنگ تودادم یاد کن بانوازش گاهگاهی خاطرم راشاد کن وقت عشرت هر زمان چون چنگ گیری بر گفت

درفراغت قامت خم گشته ام رایاد کن بانشاط انگیز چنگت ساز کن ای دلربا

بی نوا قلب مرا از چنگ غم از ادکن بانوای چنگ یکجا برکش او ازای پری صبرو هوش و جزو اورا قم همه برباد کن بابر ادر چنگ بنوا ختن چو یاری نیست سر بزن بر خاک و خود را اینچنین معتاد کن (۲۰)

درین ابیات از اله موسیقی (دو تار) بدینگو نه یاد کردی دارد : یاز بو لدی و بو لدی ینه جنت کیبی یازی

خوش اول کیشی کیم عیش بيله او تگای قیش و یازی دو تاره او نی عیش و فرا فت نی بیرو یار

مطرب قه قولا ق توت کی نی دیر نغمه دا سازی (۲۱)

ترجمه دری : فصل تابستان رسید و دشت و دره ها بسان جنت شد . خوش آنکسی که زمستان و تابستان خود را با عشرت سپری کند . آوای دو تار از عیش و فراغت بیاد میدهد . به مطرب گوش فرا دار که در نغمه سازش چه ها میگوید !

از اصطلاح (زیرو بم) درین بیت چنین ذکر می دارد .

تار تیب افغان آه رو ب هجراند ا با بر بیفلا سانگ

نوحه تونز گای بزم غم اهلــــی
 بو زیرو بم بیله (۲۲)
 تر جمه دری :
 گریه کرده ، آه وافغان گر کشی
 با بر به هجر

اهل بزم غم نماید نوحه با ایــــن
 زیرو بم (۲۳)
 با بر در کتاب (با بر نامه) خود
 از اهل هنر و موسیقی معاصر ش یاد کرد
 های زیادی دارد . او از نوا زندگان ،
 خوانندگان و موسیقیدانان با ذکر
 محسنات ، مهارت و استعداد شان نام
 برده . ولی نواقص کار و خلاهای
 شخصی آنها نیز از دید ژرف و تیز
 او پنهان نمانده

است . با بر ، هما نگو نه که استعداد
 و مهارت هنرمندان و موسیقیدانان
 را با تحسین و نیکویی یاد آور میشود
 نظر نقادانه خود را نیز در مورد
 کار و شخصیت آنها صریح و بی پیرایه
 بیان میکند .

نمونه های چند ی رادرین مورد
 از کتاب (بابرنامه) می آوریم .
 در مورد امیر علیشیر نوایی
 وزیر دانشمند دوره تیموریان هرات
 چنین مینویسد :

«... در موسیقی خوب چیــــز
 ها بسته است . نقشهای خوب و پیشرو
 های خوب دارد . برای اهل فضل
 و هنر مقوی و مربی یی چون علیشیر نوایی
 هرگز معلوم نیست که پیدا شده
 باشد . استاد قل محمد ، شیخ نایی و
 حسین عودی که در موسیقی سرآمد
 روزگار بودند ، به اثربریست و حمایت
 او به این درجه ترقی و شهرت رسیدند .
 استاد بهزاد و شاه مظفر به اثر سعی
 و اهتمام اودر تصویری شهرت کسب
 کردند ...» (۲۴)

در مورد بنائی گوید :
 یکسال (میرزا سلطان حسین
 بایقرا برای سپری کردن زمستان
 به مرو می رود ، علیشیر
 «اوایل از موسیقی چیزی نمیدانست

و از همین جهت مورد طعن امیر قرار
 میگرفت همــــ با او
 همراهی میکند . بنایی در هرات میماند
 و آن زمستان مشق موسیقی کرده تا
 تابستان بدرجه یی میرسد که طرز
 های مختلف بوجود میآورد . زمانیکه
 تابستان میرزابه هرات برمیکرد . بنایی
 بحضور او صوتها و نقشها میگذازانند .
 علیشیر بیک متعجب گشته او را تحسین
 میکند . در موسیقی طرز های مختلف
 بسته است . از جمله طرزی دارد موسوم
 به «نه رنگ» . (۲۵)

« دیگر حسین عودی بود . عود را بمزه
 نواخته و به مزه چیزها می گفت . تارهای
 عود را بیکه کرده می نواختست

عیبش این بود که بسیار به
 نازمی نواخت یک نوبت شبیان
 خان . ساز نواختن میفرماید . تکلف
 کرده بد مینوازد . هم ساز خود را نیاورده
 ساز کار نامد میآورد . شبیان خان
 فهمیده میفرماید که گردن میزنند ...»
 (۲۶)

بابر در مورد خواجه عبدالله مروارید
 (متوفی ۹۳۲ هـ) . فرزند خواجه محمد
 کرمانی . که یک شخص عالم . موسیقی
 نواز . خطاط . شاعر فقیه و منشی
 زبر دستی بود . چنین مینویسد :

« دیگر خواجه عبدالله مروارید :
 اول صدر بود . آخر مقرب و میر شده
 بود . بر فضایل کسی بود . قانون
 را مثل او کسی ننواخته . در قانون گرفت
 کردن اختراع اوست . خطوط را خوب
 مینوشت . تعلیق را بهتر و خوبتر مینوشت .
 انشاء هم خوب میکرده ...» (۲۷)

« دیگر قل محمد عودی بود . غیرت
 راهم خوب مینواخت . غیرتک و سه
 تار را اوبست . از اهل نغمه و اهل
 ساز هیچکس این مقدار بسیار و خوب
 پیش از او نیامده باشند ...» (۲۸)

« دیگر شیخ فایي است . عود
 و غیرتک را خوب مینواخت . از دوازه و
 سیزده سالگی خود نی را خوب مینواخته .

یک نوبت در صحبت بدیع الزمان
 میرزا یک کاری را خوب میبرد آورد .
 قل محمد از غیرتک آن کار را برآورده
 نتوانست بر آورد و عذر گفت که غیرتک
 ساز ناقص است بشیخ نائی فی الحال
 غیرتک را از دست قل محمد گرفته . کار
 را از غیرتک خوب و پاکیزه میبرد .
 از شیخ نائی یک چیزی نقل کردند
 که در نعمات انچنان مستحضر بوده . هر
 نغمه که شنونده میگفته که فلان
 پرده باین آهنگ است . اما کاری بسیاری
 بسته یک دو نقشی از او میگویند .» (۲۹)
 « دیگر شاه قلی غیرتکی بود . عراقی
 است بخراسان آمد و ساز مشق کرده ترقی
 خیلی نقش و غیره کارها بسته » (۳۰)

« از مصنفان غلام شادی است . پسر
 شادی خواننده بود . اگر چه
 شادی مینواخت اما در جرگه این سازها
 که مذکور شدند مینواخت . صوتهای
 خوب و نقشهای مرغوب دارد . در آن
 زمان برابر او هیچکس صورت و نقش
 بسیار نبسته . آخر شبیان خان محمد امین
 فراخان را فرستاد دیگر خبرش نیامد .»
 (۳۱)

« دیگر میر عزیز بود . این ساز
 مینواخت مصنف هم بود . اگر چه کاری
 کمی بسته اما آنچه دارد بمزه دارد . »

« دیگر از مردم بینظیر یکی پهلوان
 محمد سعید بود . در کشتیگری خود
 سرآمد بود . شعر هم میگفته و صوت
 و نقش هم می بسته . در چهارگاه
 نقشی خوبی دارد ...» (۳۳)

بابر زمانیکه به هرات رفته بود ،
 از مجالس بزم و موسیقی مظفر
 حسین میرزا و بدیع الزمان
 میرزا پسران سلطان حسین بایقرا یادداشت
 دارد بدینگونه : « در مجلس از اهل

نغمه حافظ حاجی جلال الدین محمود
 نائی و برادر خود غلام شادی بود . چنگ
 مینواخت . حافظ حاجی خوب میخواند .»
 (۳۴)

بابر در مورد طرز خوانندگی یا آواز مردم هرات نیز اشارت می دارد. او در این مورد مینویسد که: «مردم هری پست و نازک و هموار میخوانند.» (۳۵)

بابر در «بابرنامه» در مورد آواز خوانی بنام جها نگیر میرزا سمر قندی چنین اظهار نظر نقادانه میکند:

«... یک خواننده جها نگیر میرزا نام سمر قندی بود. بلند و درشت و نا هموار میخواند. جها نگیر میرزا رادر محل کیفیت فرمود که بخواند. عجائب بلند و درشت و بیمزه خواند. مردم خراسان باظرافت میزنند. مردم از اینطور خواندن اوبعضی گوش خود را میگرقتند و بعضی روی خود رادرهم میکشیدند. از ملاحظه میرزا (بدیع الزمان میرزا) هیچ منع نمیتوانست کرد.» (۳۶)

بابر از هنر رقص ورقا صان ماهر نیز در کتاب (بابر نامه) ذکرهایی داشته. و برخی ویژگیهای هنر رقص رقاصان و حرکات اکرو باتیک لولیان هندی را یاد آور میشود. مثلاً زمانیکه بابر از صحنه های مجالس بزم مظفر حسین میرزا. که خود نیز در آنها شرکت داشته. یاد آور میشود. از هنر رقص رقاصان ماهر بدینگونه یاد میکند:

«میر بدر خوب رقص کرد. غالباً آن نوع رقص کردن اختراع میربدر باشد.» (۳۷)

در جای دیگر کتابش. درمورد همین (میر بدر) رقص چنین مینویسد:

«دیگر میر بدر بود. بسیار زور بسیار شیرین حرکات کسی بود. عجب صاحب اصول کسی بود. غریب رقص غیر مکرری میکرد. غالباً آن رقص اختراع او بود و همیشه در ملازمت میرزا میبود.» (۳۸)

در جای دیگر نیز از مجالس بزم هرات چنین اشارتی دارد:

«بعد از نماز شام از طرابخانه قیشلاقی نوی که مظفر حسین میرزا ساخته بود آمدیم... در اواخر مستیها یوسف علی کو کلتاش برخاسته رقصی کرد صاحب اصول کسی بود. خوب رقص کرد.» (۳۹)

بابر از طوی بزرگ و با شکو هی که بشکرانه شفا یی از مسمومیت خود در دهلی ترتیب داد. علاوه از نمایشات گوناگون چون شتر جنگی. قوچ جنگی فیل جنگی. کشتی گیری و غیره. از رقص و هنر نمایشی های رقاصان و لولیان هندی و هنر اکرو باتیک آنها نیز به تحسین یاد میکند. در (بابرنامه) چنین مینویسد:

«بعد از اش کشیدن فرمان شد که باز یگران هندوستانی آمده باز یهای خود بنمایند. لولیان آمده کارهای خود را نمودند. لولیان هندوستانی بعضی کارها مینمایند که از لولیان آن ولایت دیده شده است. از آنجمله یکی اینست که هفت حلقه رادر پیشانی خود و در ران تعبیه کرده. چهار حلقه دیگر رادور انگشت دست خود و دو انگشت پای تعبیه کرده چار حلقه دیگر را دوانده و انگشت دو دور را بدو انگشت پای بدون درنگ میگردانند یکی دیگر آنکه بطریق رفتار طاسوس یکدست خود را در زمینه مانده. بیک دست و دو پای خود سه حلقه را تیز و بید رنگ میگردانند. یکی دیگر آنکه لولیان آن ولایت دو چوب را بپای خود بسته پای چوبین کرده راه میروند. یکی دیگر آنکه دولولی همدیگر را گرفته در آن ولایتها یک دو معلق میروند لولیان هندوستانی همدیگر را گرفته سه چهار معلق. یکی دیگر آنکه چوب شش هفت گز را یک لولی پایش رادر کمر خود نهاده چوب را راست گرفته می ایستد. یکی لولی دیگر برین چوب برآمده بازیها میبازد و یکی دیگر آنکه لولی خوردی بر سر لولی کلانی بر آمده راست میایستد لولی

پایانی اینطرف و آنطرف تیز گشته در وقت کار نمودن این لولی خورد بر بالای سر آن لولی راست و درست ایستاده و حرکت نکرده آنها کارها مینمایند. پاترهای بسیار هم آمده رقصها میکردند.» (۴۰)

بابر علاوه بر هنر موسیقی - به هنر نقاشی و مینا تور هم ذوق و علاقه داشته است. اوبه هنر مندان این رشته هنری نیز توجه نموده. آنها را تشویق و حمایه مینمود. بابر با دعوت و حمایه هنر مندانی که از افغانستان ماوراالنهر و سایر نقاط به هند وستان روی میاورند. سبب انتقال سبک و اسالیب هنری آنجا هابه سرزمین هندوستان شد.

پوهاند استاد عبدالحی حبیبی درینمورد از (ایدو انسدهستری آف اندیای ص ۹۵۸) این سطور را نقل میکند: «بابر بتمام معنی یک شخص هنر دوست است. وی در نقاشی و مینا تور هم ذوقی داشت. و با آمدن اودر هند روایات هنری تیمور یان آسیای میانه که مجموعه یی از اختلاط هنر های خراسانی و تورانی و چینی. به هند انتقال یافت. و این شیوه هارا پرورانید. نسخه خطی مصور ترجمه فارسی بابر نامه که در البر هند است نماینده سبک مینا تور عصر او شمرده میشود. و بعد از او هم فرزندش همایون. روایات پرورش هنر پدر خود را تعقیب نمود...» (۴۱)

در کتاب «بابرنامه» موارد و نکات زیادی از ذکر مهارت و استعداد هنر مندان نقاش و مینا تور پست نگاشته شده است. چند ثایی از آنها رادرینجا ذکر میکنیم.

— درمورد استاد کمال الدین بهزاد بزرگترین مصور و بنیانگذار رنسانس هنری در مشرق زمین. همواره سخن به نیکویی رفته و همیشه از هنرو استعداد او تعریف و توصیف شده. کمتر کسی

بخود جرات انتقاد بر کارهای استاد را داده است اما بابر شاید نخستین کسی باشد که عیوب و نارساییهای کار این هنرمند نامور و بیبدیل را در پهلوی محاسن و نبوغ هنری وی برشمرده و بیغرضانه محاسن و معایب او را بیان داشته است. چنانکه او در «بابرنامه» مینویسد:

«از مصوران بهزاد است. کار مصوری را بسیار نازک کرد. ولی تصویر آدمهای بی ریش را بد میکشد. غضب او را بسیار کلان رسم میکنند. آدمهای ریش دار را خوش چهره ترسیم مینماید.» (۴۳)

از شاه مظفر نقاش عصر تیموریان هرات نیز بدینگونه در «بابرنامه» یاد کردی دارد:

«... دیگر شاه مظفر بسود. تصویر را بسیار نازک میکرد.» (۴۳) — بابر از امیر علی شیر نوایی بحیث حامی و مشوق هنر مندان، منجمله استاد بهزاد و شاه مظفر چنین تذکری دارد:

«... استاد بهزاد و شاه مظفر به اثر سعی و اهتمام او علی شیر نوایی (در تصویرگری شهرت کسب کردند.» (۴۴)

— بابر در جمله خدماتها و نکوهای اعمال بدو زشت شیبان خان، اصلاحات او را در خط ملا سلطان علی و تصاویر استاد بهزاد نیز نکوهای نموده و به باد انتقاد میگیرد. (۴۵)

بابر به عمرانات و هنر معماری و باغ آرایی نیز علاقه زیاد داشته و گلها را دوست میداشت. دها باغ، عمارت و بنا ییکه از همان زمان تا امروز در کشور عزیز ما و هندوستان باقی مانده اند، نشاندهنده ذوق وافر و هنر مندانه بابر به عمرانات و هنر معماری میباشد. بابر درین زمینه نیز با دعوت و حمایت معماران و سنگتراشان با استعداد از نقاط دیگر به دهلی و شهرهای دیگر هندوستان

این فن را رونق و تقویت بخشید.

او در مدت کوتاه زندگانی خود در هند دست بکار برد. و در اگره بناهایی ساخت که تنها (۶۸۰) نفر سنگتراش در آن کار میکردند. در شهرهای دیگر نظیر سیکری، دولتپور، بیانه، گوالیار و در کول نیز هر روز یک و نیم هزار نفر سنگتراش برای ابنیههای جدید سنگ میترا میشدند (۴۴)

اگر چه گفته شده که بابر شاگردان سینان () معمار معروف البانی را برای تعمیر مساجد و ابنیه از استانبول دعوت نموده است. ولی چون اثری از فن معماری بیزانتین () در سبک بنای مغولیه هند دیده نمیشود. (ایدو لند هسٹری آف انڈیا ۵۸۳) سا لادین در کتاب گزارش هند مسلمانان (ص ۵۰۹) به جوالست کتاب معماری عصر عثمانی تالیف مونتانینی مینویسد که: بابر از شاگردان (۴۷)

سینان که در استانبول بودند. در باره طرز ابنیه خود مشورت خواست (کیمر ج هسٹری ۴۵۲۴) همچنین بابر انتقال دهنده و معمول کننده طرز باغ سازی، باغ آرائی و تعمیراتی کابل در سرزمین هند است. احمد یادگار گوید که: طرح بندی خیابان، اول درهندستان از بابر نمودار شد. و الا در هندوستان پیش از این طرح بندی خیابان نبود (تاریخ شاہی، ص ۱۲۰) (۴۸)

بابر با ذوق سرشار هنری ای که داشت، محل و طرز آرایش و ساختمان باغها، خیابانها، عمارت ها و گلخانه ها را خود تعیین و طرح مینمود. در کتاب «بابرنامه» اشاره ها و شرح زیادی، در مورد چگونگی احداث ابنیه ها، باغها و تفرجگاهها — بابر آنها را ساخته است. وجود دارد. در بخشی از «بابرنامه» میخوانیم

«در تمامی بینی گاه یک کوهی واقع شده. این بینی گاه تمامی کوه از یک پاره سنگ سرخ لایق عمارت است. این را فرمودم که این کوه را کا فته و بزمین رسانند. اگر از سنگ یکپارہ انقدر بلند مانده که از یکپارہ سنگ عمارتی توان تراشید. خود عمارت تراش بکنند. اگر آن مقدار بلند نمایند. از این یکپارہ سنگ از صحن هموار شده حوض بکنند. انقدر کوه بلند نمایند بسود که از یکپارہ سنگ عمارت شود. به استا شاه محمد سنگتراش فرموده شد که یک حوض مثنی در زیر بالایی این سنگ یکپارہ که صحن شده بود. طرح کرد. حکم شد که سنگتراشان بجد مشغول شوند.» (۴۹)

بر علاوه بابر در هر منطقه ای که رسیده. در پهلوی ذکر دیگر خصوصیات منطقه و مردمش. از ابنیه ها و عمارات مهم و برجسته آن نیز یاد کرد. هائی در «بابرنامه» دارد. بابر با دقت و مو شکافی استادانه یی طرز ساختمان، نقشه، فضا، نمای بیرونی و درونی عمارات را یاد آور شده — مزایا و محاسن آنها را با نواقص و کاستیهایشان ذکر مینماید.

بابر چشم دید خود را از یکی از طربخانه های فرزندانش سلطان حسین با یقرا. در بابرنامه چنین مینویسد:

«در طربخانه مجلس شراب شد. طربخانه در میان باغچه واقع شده است مختصر عمارتی است دواشیا نه.

اما عمارتک شیرین است. درایشان با لا تکلف کرده اند. در چهار کنج او چهار حجره است. در میان چهار حجره و ما بین آنها تمام داخل یک خانه است. ما بین حجره ها مثل چهار رشت نشین شده. هر ضلع این خانه مصور است. اگر چه این عمارت را بابر

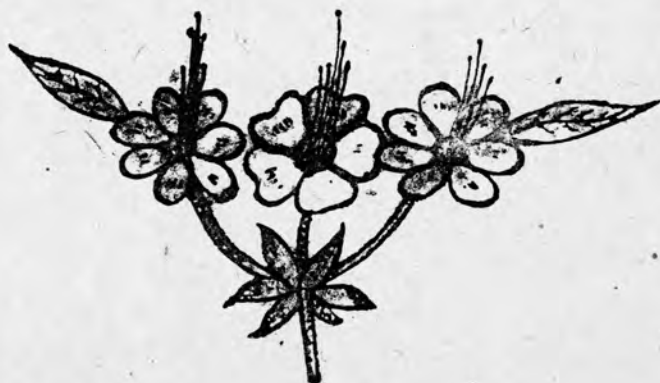
بر میرزا (میرزا ابوالقاسم بابریسن
با یسنقر بن میرزا شاهرخ متوفی
۸۶۱ هـ) کرده بود - اما این تصویر
هارا سلطان ابوسعید میرزا فرموده
مصافها و جنگهای او را تصویر کرده
اند . » (۵۰)

به این ترتیب . بعد هنری
شخصیت و آثار بابری در پهلوی دیگر
ابعاد مثبت شخصیتش نیز از درخشش
و اعتبار زیادی برخوردار بوده امتیاز
برجسته دیگری بر امتیازات مثبت
شخصیت بابری به شمار میرد . این
امتیاز و ذوق او نسبت به مظاهر
گونه هنری به اخلاف او نیز
اثر بارز و ارد ساخته - بسیل
آنها پیروی . تقویت و گسترش یافته
است . در مدت حدود (سه صد) سال
حکمرانی سلسله کورگانیان هند
در سرزمین پهناور هند و ستان
و بخشهایی از کشور ما - اثارتا ریخی
هنری و ادبی برجسته و درخشانی
ایجاد گردیده و بمیراث گذاشته
شده است . به این ترتیب با بر
و فرزندان او - در پر بار ساختن
گنجینه های هنری . ادبی و تاریخی
کشور ما سهم شایسته و پرارجی گرفته اند .

اشارات و پانویسها :

- ۱- ظهیرالدین محمد بابری شاه .
پوهانده عبدالحی حبیبی . نشر کرده -
دبیقی کتاب خپر و لوموسه)
- سال ۱۳۵۱ . ص ۳ .
- ۲- بابری نامه . ترجمه فارسی
عبدالرحیم خان . ص ۱ طبع بمبئی
سال ۱۳۰۸ هـ .
- ۳- (به نقل
از ظهیرالدین محمد بابری شاه ص ۴۷)
۴- (ظهیرالدین -
محمد بابری شاه ص ۴۸)
- ۵- بابری نامه (فارسی) ص ۱۶۰ .
- ۶- دیوان اشعار ظهیرالدین محمد
بابری ص ۱۶۳ (این کتاب بامقدمه
مقابل و تصحیح شفیقه « یارقین »
از طرف اکادمی علوم جمهوری
دموکراتیک افغانستان زیر چاپ
قرار دارد .)
- ۷- ترجمه دری شعر از شفیقه
« یارقین » است .
- ۸- دیوان اشعار ص ۱۸۱ . (۱۰)
- ۹- ترجمه دری شعر از شفیقه ()
- ۱۰- ظهیرالدین محمد بابری شاه
ص ۱۲۲ .
- ۱۱- بابری نامه (فارسی) ص ۲۲۲ .

- ۱۲- بابری نامه (او زیکی) . بکو
شش پارسی شمس او ف « نثریات
بدیعی و ادبیات » جلد ۳ ص ۷۶ و ۷۷
تا شکند سال ۱۹۶۵ . متن فارسی
بابری نامه ص ۲۲۹ .
- ۱۳- اکبر نامه جلد اول ص ۱۴۶
و ۱۴۷
- ۱۴- تاریخ فرشته جلد اول ص ۲۱۱ .
- ۱۵- بابری نامه « فارسی » ص ۷۶۰
- ۱۶- دیوان اشعار ص ۹۷ .
- ۱۷- ترجمه دری شعر از شفیقه
« یارقین » است .
- ۱۸- دیوان اشعار ص ۴۷ .
- ۱۹- ترجمه شعر از شفیقه « یارقین »
است .
- ۲۰- دیوان اشعار ص ۱۱۰ .
- ۲۱- دیوان اشعار ص ۹۷ .
- ۲۲- دیوان اشعار ص ۹۷ .
- ۲۳- بابری نامه (او زیکی) جلد
دوم ص ۶۴۹ .
- ۲۴- بابری نامه (فارسی) ص ۵۲ .
- ۲۵- همان ص ۱۱۶ .
- ۲۶- همان ص ۱۱۱ .

رسمهای یواری فراسیاب ازبکستان

خواجہ شہر قدیم افراسیاب عبارت از شهر کنونی سمرقند میباشد و در شمال همین شهر موقعیت داشت مساحت آن (۲۱۹) هکتار بود (۱) از نیمه هزاره اول قبل المیلاد تا قرن ۱۳ میلادی این شهر یکی از مراکز بزرگ مدنی و خیزش زمین به حساب میرفت.

کلمه افراسیاب برای اولین مرتبه در کتاب اوستا نوشته شده است و بعداً در شهنامه فردوسی استعمال گردیده و دانشمندان از آن به این نتیجه رسیده اند که نام این منطقه از همین کتاب گرفته شده است ولی عدد دیگری از دانشمندان میگویند که نام افراسیاب از دریای به نام سیاب که از قلب این شهر میگذشت مشتق شده است.

معلومات را جمع به این شهر از همه اواخر توسط ک، ف، بوتیفوف و بگا بسلو فسکی در سال (۱۸۴۱) بعد از سروی مناطق مختلفه آسیای میانه به دست دانشمندان افتاده بر علاوه معلومات مزید در باره از کتاب (ن، د، خانیکوف) که در سال ۱۸۴۳

نوشته شده است نیز قابل یادآوری است به این اساس اولین حفريات باستا شناسی توسط موزینکوف در سال ۱۸۷۴ صورت گرفت ولی از صاحب منصب عسکری بود نه

باستانشناسی ملکی. بنا کار او به شکلی که با بدورت میگرفت انجام داده نشده بود بعد از این تاریخ در سال ۱۸۸۵ - اولین باستانشناس مسلکی به نام (ن، ی، و سیلو فسکی) درین جا تحقیقات باستان شناسی را شروع نموده با لآخره در سال ۱۹۰۵ - باستانشناسان مشهور اتحاد شوروی بنام، و، با تولد ()، و، ل، و یا تکین () حفريات مکمل را در این ساحه باستانی انجام دادند. به تعقیب آن مطالعات باستانشناسان زیاد در این ساحه حفريات کرده اند که عبارت اند از، ی، ترینوشکل و ششکین، ی، احراف و ونویسنده این مقاله، د، با با یوف و غیره. () فردوسی افراسیاب را شخص فریبکار و ظالم خوانده است و گفته است که او سهراب را برای جنگ با رستم تشویق نمود که در نتیجه

باعث کشته شدن سهراب گردید، بنا بر گفته فردوسی، افراسیاب پسر پشنگ نواسه، تر، و کواسنه فریدون بود که لشکریان زیاد داشت و تا آخرین روزهای زندگی با ایران در جنگ و ستیز بود شخص افراسیاب نیز مرد توانا و قوی الجسه بود. بار تولد با کارهای باستانشناسی علاقه مفراط داشت به همین اساس خواست کوه در افراسیاب حفريات نماید گرچه در آنوقت راه متری از شهر سمرقند به خرابه افراسیاب وجود نداشت آرزو داشت توسط اسب رفت و آمد نمایند روزی از شهر سمرقند به آنطرف حرکت میکند حینیکه بالای اسب سوار میشد افتاد و پاهایش شکست از همان روز به بعد بار تولد قسم یاد کرد که حفريات باستا شناسی را انجام نمیدهد و اینکار را عملی کرد ولی نوشته ها و تحقیقات باستانشناسی را به علاقمندی مطالعه مینمود.

() و، ل، و یا تکین یکی از مشهورترین باستانشناسان و محققین

اتحاد شوروی است که از سال ۱۹۰۵-
الی آخرین سال عمرش یعنی سال ۱۹۳۱
در افراسیاب به مطالعات باستانشناسی
ادامه داده بود اورسدا خانه الـ
بیک را کشف کرد و به جهانیان معرفی
ساخت همچنان الـ بیک را به صفت
استرانومست دنیا شناخته بود و باو عشق
فراوان داشت به همین اساس وصیت
کرده بود که اگر بمیرد جسدش را در رسد
خانه الـ بیک دفن نمایند و اینکار
بعد از مرگش عملی شد .

در قسمت مرکزی شهر قدیم
افرا سیاب جای بود و باش ثروتمندان
واشراف بود معماری این قسمت به
قرنهای ۶-۷ میلادی تعلق دارد که با سبک
وروش بسیار عالی ساخته شده بود
دیوار های این محل بار سامسی
دلچسپ و رنگه مزین شده است و با سبک
نشانسان آنرا محل اقامت اشخید
های سغدیانه نامیده اند .

رسمی دیواری این شهر از بزرگترین
هنرهای مشرق زمین بحساب میرود که
به انکشاف و پیشرفت هنری شرق شهادت
میدهد در این رسما از رنگ های مرغوب
طبیعی مانند رنگ سرخ رنگ آبی
رنگ سیاه استفاده شده است همچنان این
رسما کاملاً ریالستیک ساخته شده
است به این معنی که جسامت شی رسم
شده به اندازه حقیقی آن رسمی
شده است .

از جمله رسمی یکی هم تشریف
آوری سفیران کشور های بیرونسی
را نشان میدهد که با لباس های مرغوب
و تکه های منقوش که بالای آن رسمی
حیوانات و پرند های افسا نوی دیده
میشود نشان داده شده است در دست این
سفیران تحفه ها در قسمت سر
آنها تکه های پیچا نیسده
شده سفید با کمر بند های زیبا طلائی
دیده میشود که بزرگی هنر مندان
راثابت میسازد (ش-۱) .

در رسم دیگر صحنه شکار پلنگ ها
دیده میشود که در آن اسب

ها و شکارچی ها با جدیت تمام دیده
میشوند و فعالیت زیاد انسانها واسپ ها
از آن به خوبی نمایان میگردد در دست
شکارچی ها نیزه های کلان و در کمر بند
های شان شمشیر های کلان با غلاف های
سیاه ملاحظه میگردد در اطراف این
صحنه در فضای آبی و مقبول اسپهای
دیگر بارنگ مقبول سرخ رسمی شده
که توجه بینندگان را جلب مینمایند
متأسفانه که با گذشت زمان تخریب
گردیده و به شکل اولی خود باقی نمانده
است

با وصف آن چینایی هادر و قست
سروی از آن توصیفی زیادی به عمل
آورده اند و آنرا مشابهت داده بودند
به اسپهای که به عوض عرق خـ
میریز اند و آنرا بنام اسپهای
اسمان نامیده بودند (۲) .

در عکس دیگر رسمی ریا لستیک
به اندازه واضح و روشن است که در آن
پرسفکتیف به شکل عالی مراعات
شده است به این معنی که در یک سطح
دیوار سه قطار منظم انسانها و حیوانات
دیده میشوند که در پهلوی هم قرار
دارند و در قطار اول مردی دیده میشود
که بالباس نظامی ملبس بوده و دارای
ریش سیاه بوده و در قسمت سرش تکه
سرخ پیچانیده شده دیده میشود در یک
طرف این مرد قسمتی از تنه شتر
و در قسمت دیگر اسپ دیده میشود که
بالای آن تخت پادشاهی دیده میشود به
این معنی که اسب پادشاه بود و بالا ی
آن مینشت در قطار دوم تعدادی از
مرغهای قو دیده میشود که بسیار عالی
رسمی شده حتی بالهای آن نیز به
خوبی تشخیص میگردد و در عقب آن یک
انسان نیز در حال حرکت رسم شده است ،
در قطار سومی اسب هادر حالت حرکت
منظم دیده میشوند ولی قسمت پاهای
شان دیده نمیشود سایر قسمت ها بدن
شان بنابر قدامت زمان تخریب گردیده
است .

در پیشروی عکس (۳) صحنه

دیگر دیده میشود که در آن چند نفر
شتر ملاحظه میگردد بالای دوشتر دونفر
از بزرگان دیده میشوند که بالبا سهای
بسیار رنگین و خوب رسمی شده این
دونفر نیز بالباس های نظامی
ملبس بوده دارای شمشیر هادر کمر بند
و سایر لوازم حربی بوده .

اشخید به معنی
رئیس یک قبیله که ما آنها را بنام
پادشاه ، سلطان ، خلیفه و بیک یاد
میکنیم علاوه بر درستان هر دو نفر
کاغذ های کلو له شده دیده میشود که
ممکن پیغامی باشد برای اشخید سغد
یانه همچنان شتر ها با تخت های نشیمن
بسیار مقبول آراسته شده است و انسانها
بالای آن نشسته اند این دو نفر که یکی
از آنها پیرو دیگرش جوان میباشد بسیار
خوب تشخیص میگردد به این معنی
که موهای مرد جوان بسیار سیاه و موهای
ریش و سر دیگر ماش و برنج بوده و به
خوبی معلوم میگردد در عقب این دونه

تکه زرد در حال اهتزاز بوده و یا هم سمبول
موج عنعنوی آنو قست

علاوه بر عکسهای که در بالا از آنها
نام بردیم عکسهای دیگر نیز دیده میشود
که قابل مطالعه بوده است مانند پورتريت
ها ، کشتی با مسافری که در داخل
دریا حیوانات افسا نوی
نیز رسم شده است و امثال این عکسها
و رسمهای دیگری نیز دیده میشود که
با توضیح و تشریح چند رسم آن اکتفا
کردیم .

تمام رسمهای که در این شهر دیده
میشود بعد از هجوم عربها پایمال شده
در قلب زمین مد فون میمانند تا که
که تقریباً (۴۰۰) سال بعد از قلب
زمین توسط باستان شناسان بیرون کشیده
میشوند و متخصصین پاک کاری و محافظت
آثار باستانی مهارت تام خود را بکار
میبند تا عکسها بکلی نابود نگردیده

(بقیه درص ۶۶)

پیرامون ابعاد تیاتر تجربه و تیاتر حماسه

ادبیات به تعبیری ، هم به عنوان قلمرو تجربه و هم به عنوان قلمرو خیال ، هم به عنوان عمل و هم به عنوان گریز ، منشای یک سلسله تصمیم ها ، ایجاد ها و طراحی ها نیست که در قبال آن دنیای مامتحول و در مواردی هم ، بکلی دگر گونی یافته است . مواردی که بتوان به آن اتکا کرد در این زمینه خیلی زیاد اند که تاریخ ادبیات گواه صادق و راستین آن میباشد ، چنانچه ادبیات تنها بیان کننده منظور ها و مرام های ساده نیست بلکه بصورت یک کل ، کلمات در دایره ادب ، ارزش ها و ارزشمندی هایی دارد که ویژه گئی های ارزش های آن بالاخص در آثار در اماتیک مبارزو چشمگیر و قابل تعمق است . کلمات و تلفیق کلمات ، ابعادی است که سازندگی هارا در تحول بنیادی جهان بنامی نهد مشروط به اینکه در توجیه ، تعبیر و تفسیر درست و کامل آن ، چند گانه و تضادیت موجود نباشد و فقط آگاهی و بصیرت متضمن آن باشد .

اگر چنین باشد و چنین شود ، دیگر سازندگی های ادبیات امریست مشهود و ملموس که بهیچ وجه نمیشود در آن تردید داشت و در نتیجه گیری آن دچار سو ظن گردید .

بنیادگزاران در هر رشته از رشته های ادبی فقط با چنین روش ها و استنباطات توانسته اند که تلاش بخرچ دهند و خود را جسورانه و مفتخرانه به منزل مقصود برسانند چنانچه در جهان تیاتر میتوان از کنستانتین استانیسلا و سکی « در اتحاد جماهیر شوروی ، « اندره انتوان » در کشور فرانسه و « جی-تی - گرین » در انگلستان نام برد که تحولی رادر جهان تیاتر بوجود آوردند و شیوه طبیعت گرایی را با کلیت ، کیفیت و کمیت در تیاتر جاگزین نمودند .

هم چنان یک مرد بزرگ و مبتکر و سازنده دیگر که در نفس امر پیشگام ترین فرد این شیوه در المان محسوب میشود نیز موجودیت دارد که پیرامون وی کمتر حرف زده شده ، کمتر معرفی گردیده و کمتر از آن نام برده شده و سر انجام کمتر نزد اکثریت هنرمندان ماسناخته شده است این مرد « اتوبر هام »

نام داشت که بین سالهای ۱۸۵۶ - ۱۹۱۳ در المان زندگی میکرد وی با تاثیر پذیری از آفرینش های « اندره انتوان » ،

گروهی از هنرمندان غیر حرفه ای را دور خو جمع کرد و با پیروی از روش های « طبیعت گرایی »

به نحوه کاملاً استثنائی خواست تیاتر المان را رونق بدهد و آنرا از عقب

ماندگی ووا خوردگی و پرا کند گسی و سقوط بیرون کشد که او در اینکار توفیق بزرگ حاصل کرد . « ماکس راینهارد » یکی از هنر پیشگان همکار او بود که بین سالهای ۱۸۷۳ و ۱۹۴۳ میزیست و حق استادی « اتوبر هام » به او قابل انکار نیست .

آنچه را که « راینهارد » در « دوپچه تیاتر » انجام داد رویهمرفته در خور تمجید بود او در سال ۱۹۰۵ نمایشنامه معروف « رویای نیمه شب تابستان » اثر « ویلیام شکسپیر » را به صحنه آورد و به این طریق با ابراز اهلیت و قابلیت خود توانست این تیاتر را تحت تسلط و اختیار خود بیاورد .

راینهارد با تلاش و کوشش فراوان و بابر خور داری از استعداد و توانایی های فطری اش در زمان اندک برلین را مبدل بیک مرکز هنری تیاتر ساخت و بر جسته ترین و برگزیده ترین آثار در اماتیک رادر تیاتر پیاده نمود که از جمله میتوان « شاه ادیپوس » را نام برد .

راینهارد در آزادی اهلیت هنری در سال ۱۹۱۵ رئیس تیاتر « فولکس بونه » شد و در آغاز کارش یکی از ممتاز ترین و پیچیده ترین اثر تیاتری رادر « گروسی

شاو اشپیل هاوس» که بیشتر از پنج هزار تماشاچی را گنجایش داشت، بمعرض نمایش قرار داد.

این اثر اورستیا زاییده تخیل «اشیل» نمایشنامه نویس یونان بود که راینهارد در آن از همه امکانات و وسایل ماشینی معاصر استفاده نمود و در واقع عظمت تیاتر های باستانی یونان را در اذهان انعکاس داد ولی با این تفاوت که تیاتر راینهارد سرشار بود از گونه ها و روش های زندگی جدید و عصر نوین.

چنانچه ناقد معروف «هلن کیرش شین دی» در این مورد به اشاره نوشته است:

تیاتر راینهارد، بدون داشتن یک طریقه زندگی سنتی، هنر اسطوره ای و بیایک ایین و مرام و هدفی که پاسدار و تضمین کننده باشد محکوم به فنا بود ولی تنها موفقیتی که این تیاتر در دوران فعالیت خود داشت، تو فیق بزرگ و زوال ناپذیر کار گردانی بود. چه فقط کار گردان بود که با استفاده معقول و منطقی از امکانات تیاتری مثل نور، رنگ، موزیک و حرکات دستجمعی روی احساسات بینندگان حرکت کند و موثر واقع شود.

اگر چه «مایر هولده» هم قسماً شبیه این، کارهایی را در تیاتر انجام داد ولی کار های راینهارد از لحاظ کار گردانی کاملتر و استادانه و شگرف تر بود. راینهارد روش های سیرک و تیاتر های جاپانی را بطوریکه خودش میخواست بکار برد و منظور آواز اینکسار، رهایی تیاتر از قیود و چهارچوبه ادبی بود و عقیده داشت که تیاتر فقط برای تیاتر باید باشد.

وقتی راینهارد در برابر سوال یک ناقد واقع شد که پرسید:

شما نمایش یونانی را با عرضه نکرده اید پس این چیست؟

او بلا درنگ جواب گفت:
این عصاره نمایشی است که زاده تخیل منست و من آنرا بوجود آورده ام.

راینهارد در کلیه جهات تیاتری، ابداعات و اختراعات شگرف بوجود آورد و در حدود پنجمد اثر را با روشهای جدید و گونه های تازه و بکر کار گردانی نمود که در هر اثر بر جستگی های خاص مشهود بود. او در قسمت سبک و روش کار خود میگوید:

سبک یاروش بخصوصی ندارم همه چیز در فضای خاص یک نمایش وزنده ساختن آن بستگی کامل و تمام دارد، من تلاش کرده ام واقع گرایی کنم تا روح نویسنده در اثر بد مدو به ایستادن طریق بعد تازه در نمایش پدید آید. با استناد این گفته میرویم بدنبال نمایشنامه «رویا».

راینهارد در این نمایشنامه از یک دیگور طبیعی استفاده کرد چه در دیگور، درختها، تپه ها و انبوه درختان جنگلی بوجه کاملاً طبیعی جلوه می کند و هیچگونه تصنع در آن به ملاحظه نمیرسد ولی با چرخ دادن صحنه، جنگل بطور جادویی، وسیع و متحرک به نظر میرسد که گویی هر لحظه فضای جدید و منظره تازه در جولانگاه نگاه بینندگان موجودیت پیدا میکند که این در نفس خود یک امتیاز در آفرینندگی به شمار میآید. راینهارد همواره در کار هایش صریح بود و از هر گونه تباهی در دایره هنر تیاتر گریزان بود، او کار های یک نمایشنامه را بطور شایسته تفصیل میداد و کوچکترین ابعاد آنرا تشریح می نمود و هر آنچه در مخیله داشت در کتاب «رؤی بوخ» یا «کتاب رؤی» درج میکرد.

و این بود نحوه کار او در کار گردانی «انسان» و «معجزه»

دو نمایشنامه بود که سالیان متمادی وسیله لذت بخشی به تماشاگران تیاتر بود چه نمایشنامه «معجزه» در تیاتر های برلین - لندن و نیو یارک هنگامه برپا کرد و نزدیک بود تیاترهای

این شهر ها مبدل به کلیسا های جامع گردد که روی این اصل او را استاد تیاتر خواندند.

تیاتر همه جانبه معمولاً دارای طبق هایی است که با مفهوم تیاتری که صحنه های آن در هر قسمت تالار قرار گرفته بتوانند و حتی خود تماشاگران نیز داخل صحنه قرار گیرند و در جانب دیگر در نمایش از هر وسیله مثل بازی - نور - فلم - سلاید تا آنجا نیکه امکانات میسر است استفاده گردد.

راینهارد اینکار هارا کرد و آنرا بعنوان یک یادگار فراموش ناشدنی در دایره خلاقیت و نوآوری از خود بجا ماند که نمایشنامه «معجزه» از آن جمله است.

معجزه یک نمایشنامه اخلاقی است که اساس داستان آنرا فرار یک راهبه از صومعه اش تشکیل میدهد. به روایت داستان، در این نمایشنامه وقتی راهبه از صومعه فرار می کند، مجسمه مریم از جایش پائین می شود و جای راهبه را میگیرد تا آنکه مدت مدیدی سپری می شود و راهبه عودت می کند، حین باز گشت راهبه مادر مقدس بصورت مجسمه درمی آید و در جایش قرار میگیرد و درین رویداد بزرگ و از این تفاوت ادما هیچکس کوچکترین اطلاعی حاصل نمی کند.

هم چنان مایر هولده تقریباً همین سوژه را بنام «خواهر تیاتر یس» کارگردانی نموده و در تیاتر معروف «کمیسار ژرسکی» درس پیاده نمود.

بعداً کار راینهارد در تیاتر «المپیا» در شهر لندن و سپس در «لیسوم تیاتر» در سال ۱۹۳۲ باز سازی شد و با دنبال روی از شیوه و روش کار راینهارد این باز سازی ها ادامه پیدا کرد. در این مورد «اشلی دوک» معروفترین نقاد و نمایشنامه نویس انگلستان انتباه خود را پیرامون طرح و اجرای این نمایشنامه چنین انعکاس داد.

اگر گفته آوریم که تیاتر «لیسوم» در قبال این نمایشنامه به شکل کلیسای جامع تغییر شکل نموده یاخیر موضوعیست جدا گانه ومسأله ایست دیگر. اما از اینکه به دلیل حضور جمعیت زیاد اینکار تا حدودی انجام شده است انکاری نیست، چه تاثیر معماری آن که بین صحنه ومحل تماشاچی پللی ساخته شده وکوشش بعمل آمده که «لیسوم» بشکل ضمنی تا حدودی تغییر نماید نقش بارز و کوشش خارق العاده راینهارد ودر قدم بعدی تاثیر گزاری «سی-بی-کاپوان» چشمگیر است. چرا هیچیک ازنمایش خانه ها نتوانسته بود چنین تجربه عظیم وبزرگ درکار نمایش انجام دهد. همین منقد دریک قسمت از نقدش ناقدانه می نویسد:

درتمام صحنه هاو صحنه سازی های مذهبی در این نمایشنامه سطحی وغیر واقع به نظرمی رسد وبه روشنی فهمیده میشد که کلیه صحنه ها دروغی وساختگی اند واین بخاطری است که تیاتر راینهارد حکم می کند که این تیاتر هرگز تظاهر به واقع بودن نکند. راینهارد خودش اذعان کرده وبصراحت این مطلب را ابراز نموده که به دلیل احساساتی بودنش شدیداً از مود افتاده است.

هنوز وجه تسمیه این گفته اش روشن نشده وتوجیه بران صورت نگرفته است که منظور اصلی او را آشکار سازد ونتیجه آنرا ارائه دهد.

یکی از شاگردان یا مریدان ماکس راینهارد بوجود آورنده تیاتر خماسی در جهان تیاتر است که «اروین پیسکا تور» نام دارد. این مرد قرن بیست باخلاقیت وایجاد وابتکار، تیاتر نوینی را پایه گذاشت وبوجود آورد که بعضاً آنرا تیاتر مستند نیز خوانده اند

«پیسکا تور» در تیاتر از کارهای اکسپر سیو نیستی که در آن وسایل ماشین پیچیده وسنگین شامل بود

به نحو هو شمندا نه پی بکار گرفت که روش او در برلین با موج از احساسات استقبال گردید. او یک تسمه انتقال در قسمت قدامی صحنه و یک پل متحرک در منطقه مرکزی صحنه نصب کرد که به سهولت میتوانست ته وبالا برود.

او بکارهای متوصل شد که گذشته از پائین و بالا رفتن صحنه، صحنه می چرخید، امکان تسلایید و فلم و نمایش آن میسر بود «نور همراهی کنند بروی تماشاچیان حرکت می کرد، موترسیکل در صحنه میتوانست چرخ بزند، طبله ها به صدا در می آمد ماشین ها اواز میدادند مردم روی صحنه گشت وگزار میکردند و توپ ها و تفنگ طنین انداز میشد. این شیوه یکی از نوایخ تیاتر راکه «برتولد برشت» نام داشت به سوی خود کشانید زیرا برشت در حالیکه زیر نظر راینهارد کار میکرد سرانجام در «فولکس بوته» یا تیاتر ملی بسوی پیسکا تور متمایل شد وهمکاری را با او آغاز کرد واین همکاری درست مدت چهار سال ادامه داشت.

برشت کارهای پیسکا تور را به عنوان اساسی ترین تلاش ها در جهت کارهای تیاتر مطرح میسازد.

یکی از خصوصیات کار پیسکا تور در تیاتر این بود که اوسعی میکرد وحتى عمل می کرد که در کلیه شئون تیاتر برای تماشاچیان نه یک تجربه زیباشناسی تهیه و تدارک نموده و در قالب نمایش انرا عرضه کند بلکه او میخواست تماشاچیان عملاتحریک تا به چیزهای رفاه و آسایش آنها وکنش شان ارتباط و بستگی دارند بی علاقه نموده و وارد کار و پیکار بشوند.

ولی چون تهیه پرواز اندیشه های خود را در فضا اختناق و مسموم کننده ناممکن میدید از اینرو به منظور تأمین امال واندیشه های خلاق خود در سال ۱۹۳۳ خاک آلمان

را ترک کرد.

ولی آخرین کارین کا راین استاد در آلمان بعد از ختم جنگ جهانی بود که او معیارتنظیم چهارمنظومه معروف «هویت مان» را بدست گرفت وانرا به رسم وشیوه خاص خودش بااضافه بسیاری از موارد سمبولیک به نمایش قرار داد.

این مصادف بوقتی بود که دیگر برشت در قید حیات نبود چه برشت ده سال قبل ازاستادش چشم از جهان پوشیده بود ولی کارهای بزرگی که این مرد پرنفوذ تیاتر انجام داد هیچ کس نمی تواند چشم پوشی کند.

«برلنیر انسامبل» را بنام پدیدای بعد از جنگ در سال ۱۹۵۹ برشت بمیان آورد. پیرامون این مردبزرگ، بزرگمرد دیگر «کنستانتین استانیسلا ویسکی» است می نویسد: زمان جهان ما با یک نسل راه تازه وجدید برای داستان کشف کرد که رهگشای این نسل برتولد برشت بود. این مرد بزرگترین هنرمند، نمایشنامه نویس و کارگردان برلنیر انسامبل بود.

از جمله خصوصیات عقیدوی برشت یکی این بود که میخواست با نمایشنامه های خود بدیگران بیاموزد چگونگی زندگی بهمانندو بینندگان نمایشنامه های او بعوض اینکه احساس نمایند، باید ببینند یشتند، برشت برای نیل به این منظورها رویهمرفته ازهمکارانش انتظار داشت چهره با لاترو لاتراز هویت احساسی شخصیتی را که بازی می کرد نشان دهند.

هم چنان برشت بغرض ایجاد فاصله بین تماشاچی و بازیگر قبل از اینکه یک صحنه به اوج خود برسد، چیزهای دیگر از قبیل پائین نمودن پرده ها ویا نمایش سلاهای را در صحنه متعهدانه وارد میکرد ولی ناگفته نباید گذاشت که این وسایل ویا استفاده از

این و سایر هم حامل پیامهای در خود
القای مفاهیم درونی صحنه بود نه
چیزی جدا و غیر وابسته .

این وسایل بزعم برشت بیگانه
سازی بود که فرصت اندیشه را به
تماشاچی میداد .

برشت هنگامیکه سر با زنا کام وشکست
آورده ای بود و تاره از جنگ
وحشت زان و در عین زمان طاقش
بر می گشت تا زه متوجه سقوط ارزش
ها شد ، ارزش هایی را که جنگ معدوم
می کرد . او متوجه شد که فقط دشمنان
انسان برای دشمنی با انسان آتش
جنگ می افروزند . او بصراحت
تابع این عقیده شد که در اجتماع
دشمنی با انسان رواج دارد اجتماع
ناسالم است و حتی اجتماع ناسالم
بصورت عمومی با فضايل افراد در جنگ
است و چون لجن که میوه ها را فاسد
می کند ، انرا بتدریج از میان می برد .
درست در همین احوال و شرایط

در فرستیکه نهضت «دادایزم» گرایش
به «سورریالیزم» نمود اندیشه گریز
بدرون خود شکل گرفت و هنوز زدمده
از بازی «اکسپرسیو نزم» بلند بود که
بخش اول زندگی برشت در هنر
آغاز گردید .

با رزترین اثر این دوره برشت
نمایشنامه «هیا هو در شهرها» بود ،
این اثر را نیز ناقدان شکل گرا
به حساب می آورند که جنبه تعرضی
و انتقادی داشت در حالیکه با پژوهش
در آثار بعدی برشت دو جنبه و یا
دو خصوصیت در خورتوجه است ،
با این توضیح که آثار وی جنبه تعرضی
و انتقادی را در خود داشته بود و یا
جنبه اشتی دهندگی و توضیحی آنرا

در نمایشنامه «هیا هو در شهرها» شدیدا
ترین حمله ها را برشت متوجه
بود و رزوازی نموده و نمونه های فاسد
آن را به انتقاد کوبنده میکوفت ، ولی
از جنبه های توضیحی و توجیهی آن
اثر بملاحظه نمی رسد .

این اثری که از آن ذکر بعمل آمده
مبارزه مضمون اصلی آنرا می سازد ولی
یک مبارزه ی توضیح . اصول در
مبارزه این است که وقتی یک فرد
مبارزه را پذیرفت باید به آن ادامه
دهد زیرا مبارزه نیروی مبارزه را
تشدید می کند در حالیکه در این
نمایشنامه سرانجام قهرمان و قتی
خود را در مبارزه ناکام و ناتوان
احساس میکند بیکبارگی سقوط
می کند و در اوج نکبت با سقوط بهمان
سادگی که مغازه اش را بفروش میرساند
پدر و مادرش را نیز میفروشد .

بصورت عمومی برشت در این
نمایشنامه خشونت و مبارزه را در
تمام جنبه های منحن زندگی ترسیم
می کند چنانچه از زبان قهرمان آن
گفته میشود : من به ما و رای طبیعت
با زگشته ام ، قوانین را نمی فهمم -
شرافت و حیثیت ندارم فقط یک آدم
خشن هستم .

در حالیکه در نمایشنامه های
بعدی ، این طرز تفکر و اندیشه
برشت بکلی عوض شده است در وجود
قهرمانان برشت همیشه کششی به سوی
فضیلت و نیکی مطالعه شده است مثلاً
در نمایشنامه «ننه دلاور» .

«ننه دلاور» از میان مردم عادی
کوچه بازار انتخاب شده است که برای
حفظ فرزندان میکوشد و مبارزه می کند
شعر می خواند ، قصه می گوید از این
دروازه به آن دروازه میرود و بفرزندان
خود نصیحت می کند که به جنگ
نروند بصورت دختر خود گل می مالند
تا از تجاوز درامان بمانند .

مادری و حساب گری چون دو اسب
سرکش دیوانه ، او را بدو سمت مخالف
میکشانند ولی چون او هم انسان است و
انسان موجود جامد و تغییرناپذیر نیست
لذا بر جنگ نفرین می فرستد ولی
انگاهیکه کار و بار او را جنگ رونق
میدهد و منافع او را تأمین می کند بسی
پرده وبی ترس و جبن مستانه فریاد

میزند .

ششمنی توانید مرا از جنگ بیزار
کنید !

او گاهی در حق طلبی تصمیم می گیرد
و زمانی هم متردد می ماند . گاهی فرزند
ان خود را در برابر بیداد دعوت به ستیز
می کند زمانی هم به سکوت و خاموشی .
نتیجه اینکه برشت خواسته ثابت
کند که قلمرو انسان فضای بیکرانه
است از اعماق دوزخ تا آخرین قسمت
سرحد بهشت .

با این طرز تفکر برشت خواسته
یک موضوع دیگر را بنمایش بگذارد که
آن موضوع عقیده برشت است . به
عقیده این مرد بزرگ دو چیز انسان
را از اصل خودش دور کرده است ، داشتن
و بودن تبدیل به مهره بازی شدن و از
رسالت بشری خود غافل ماندن .
روی این تلقی بزعم برشت بشر بدو
گروه منقسم شده است .

دسته اول آنانی که تلاش دارند
به هر وسیله ممکن به دارائی و قدرت
خود بیفزایند و دسته دوم که زمینه این
وسایل را در قبال نادانی و بیخردی و بی
پروائی برای دسته اول مساعد می سازند .
خصوصیت حماسه سازی برشت در این
اصل نهفته است که او نه حماسه زیبا ولی
سست بنیاد برای مردم ساخته و نه
توجه نومیذی خواننده است بلکه
او برای بشر ارج گذاشته و برای
بشر معتقد به رسالت است . رسالتی
که هر زمان اجرایش در دست بشر و در
حد توان بشر است که زندگانی وی
پیش از قهرمانی ، بسیار عادی و حتی
کمتر از عادی بود ، کسانی که در عمر
جز ادبار و بدبختی و ذلت ندیده
بودند .

علت این موضوع نزد او روشن بود ،
او بخاطری این کار را کرد که این
گونه مردمان بخود آیند خود را و نیروی
خود را بشناسند و قدرت و نیروی که
در دل و دماغ و اراده شان است تبارز
بدهند . مثلاً «ننه دلاور» .

از خانواده که در ابتدای بدبختی غرق است، از مادری که «گفتار میدان جنگ» لقب گرفته، دختر قهرمان افرید تا ثابت کند که بشر تابع هیچگونه جبر نیست و قدرت دارد از خود هر چه بخواهد بسازد.

«ننه دلور» خود زندگی و آرامی خود را می خواهد و دیگران را بکسره فراموش می کند ولی دخترش دیگران و زندگی دیگران و آرامی دیگران را می خواهد خود را فراموش می کند.

ننه دلور خودش را می خواهد و خودش را حفظ می کند اما دختر دیگران را می خواهد و از خود میگذرد سرانجام در نظر برشت بازیگر روایتگر است و تماشاچی داور. نمایش ننه دلور حماسی است ولی مردم یا تماشاگر در فاجعه فرو می روند این است تعریف تیاتر برشت.

برداشت برشت از زندگی پر از فراز و نشیب خودش هسته اصلی و محور حقیقی نمایشنامه های اوست زندگی او در نفس خودش یک غمناقه قابل توجه است او هرگز درست نخندیده و خوشی زابه مفهوم حقیقی آن احساس نکرده است. آنچه مایه تسلی و در مواردی هم سبب خرسندی و خوشحالی او بوده است، نقطه مردم و توده ها بوده است آواز خوشی دیگرها، از سعادت دیگرها و از سرور و شادمانی دیگرها لذت برده است و این لذت را بزرگ دست نیا فتنی و قیمتمدار تلقی نموده است.

او هنگامی که با زن و دو فرزندش مجبور به ترک زادگاه خود گردید مدت هشت سال را که خیلی مدت طولانی است در منتهای فقر و تنگدستی، به تبعید و فلاکت بسر آورد، بدبختی های خود را در یکی از یادداشت هایش باور ناکردنی خوانده است.

«برشت» در سال ۱۹۴۰ وقتی در فنلاند زندگی می کرد. یک نمایشنامه

فنلاندی را انتخاب کرد و همانند کاری که «ویلیام شکسپیر» با آثار «کریو لافوس» انجام داده بود، نمایشنامه را به سبک شیوه خود باز نویسی کرد. برشت در دفتر خاطرات خود نوشته بود:

«۱۴ سپتامبر سال ۱۹۴۰ است.

خیلی مشکل است بتوانم حالت روحی خود را آنطور یک هسته ترسیم کنم. من فقط روزنامه ها را می خوانم و گوشه برادیو است. جنگ است همان دشمنی انسان با انسان. جنگ بزرگترین مسأله بشری. مبارزه انسان با انسان. مبارزه که در قرن بیست در اوج تمدن دوباره بشر را تا پرتگاه نابودی سقوط خواهد داد.

میان رقابت ها، مبارزه ظالمانه تر و حیوانی تر از جنگ چیزی نیست و این خیلی مهم است که فهمیده شود انسان چرا با هم منع خود در ستیز است و نتیجه داستان پرماجرا مبارزه ی انسان با انسان چیست؟

سرانجام قبول کردم که جنگ است آنهم جنگ عمومی. ولی این جنگ عمومی بمن ربط دارد و لای با «پونتیلیا» هیچگونه ارتباطی ندارد» با این مرور میتوان دریافت که «پونتیلیا» چقدر در مغز ذهن نویسنده رسوخ و نفوذ کرده بود که به آنچه که با او ارتباط داشت نیندشیده بود ولی چیزیکه به او ربط نداشت چقدر پیرامون آن تأمل بخرج داد.

«برشت» در فنلاند «ارباب پونتیلیا و نو کرش مات» کله گرد ها و کله تیز ها را نوشت و کارگردانی نمود. این نمایشنامه تاجائیکه در بالا به اشاره گفته شد بر اساس نمایشنامه «اچواو لیوکی»

نمایشنامه نویسنده معروف فنلاندی که در سال ۱۸۸۶ زندگی را بدرود گفت نوشته شده است.

در این نمایشنامه ارباب پونتیلیا مردی است سخت گیر، بی عاطفه و قسی القلب ولی معمولاً شب ها آدم با صمیمیت، با محبت و ناز نین می شود. این وقتی است که حالت عادی ندارد ولی به هنگام هوشیاری قول و قرار ها، صحبت ها و محبت های خود را زیر پا میگذارد.

این آدم دو رخ و دو روی، صاحب دو شخصیت بخیل و یک قهرمان، متعهد آغاز کشمکش ها و به اوج رساندن کشمکش هاست که کار اكمال و به ثمر رسانیدن چنین موضوع به این سادگی که گفته می شود عمل سهل و آسانی نیست.

«برشت» در اکتبر سال ۱۹۴۰ در هلسنکی یک سخن رانی مفصلی را برای ارباب هنر و محصلان آن شهر ترتیب گرفت و وی در سخن رانی خود ثابت کرد که نبوغ با او یار است. او مرد

بصیر و آگاهی بود که بدون تعصب پیرامون بازنگری به تجربه های «اندرو انتوان» - «اتوبر هام» «استا نیسلاویسکی» «گوردن کریگ» «ماکس راینهارد» «مایر هولد» «واختا نگوف» و «اروین پیسکا تور» اشاره کرد و بصراحت از اینکه این انسان امکانات بنیانی تیاتر را تا کدام پیمانه توسعه و گسترش داده اند تفصیل داد وقتی در برابر این پرسش واقع شد که:

- آیا روشن شما واقعاً روش تازه است یا این شیوه کامل بوده و می توان به عنوان یک نتیجه قطعی تمام تجربیات شناخته شود؟ برشت با تواضع و استادانه گفت:

- نخیر! این یک «راه» است راهی که ما رفتیم، تجربیات در آن باید ادامه یابد. این مشکل تمام هنر هاست که در واقع مشکل بزرگ است.

نوشته : سرور انوری

3 1 کودک

هنر تیاتر را سالخورده ترین هنرها قلمداد کرده اند، شاید به خاطر آنکه بشر طبیعتاً فطر تا ممشل و بازیگر و مقلد ماهری بوده است و از همان زمانیکه «انسان ابتدایی» بر روی کره خاکی زمین بذر زندگی راکا شت وبه ادامه حیات پرداخت ، باژست و حرکت وایماو اشاره ی دست

وچشم وابرو و سروبدن به انتقال مفاهیم دست یازید وبه بیان خواسته وهدف وقصد ونیت پرداخت و در واقع ، زبان اشاره» و«ژست وحرکت» رابه کاربرد چرا که هنوز با«واژه» و«کلمه» آشنایی نداشت ، «زبان» داشت ، اما «بیان» نداشت ، «واژه» تولد نشده بود و «کلمه» زندگی رانیاغازیده بود .

پس هنر نمایش یا هنر تیاتر پیشینه ی درازی می یابد ، به درازی پهنای گستره زندگی آدمی بروی کره زمین ومیتوان گفت که اولین نمایش هایا نمایش های ابتدایی بشر تقلید طبیعت یا باز تاب خواستها ، نیاز ها ، خویها و عادت ها وپیما نهای اجتماعی بوده است . هر چند نمیدانیم اولین انسانها یی که هنرپیشگی را آغاز کردند در کجا ، کی و چگونه می زیستند ونام شان چه بود . . . شاید هندی کهن ، مصر قدیم وچین باستان در شرق زمین و یونان کهن درباختر زمین گاهواره نخستین نمایشگران بوده است اما این را میدانیم که ممثلان ونمایشگران ازآغاز تاریخ و تا امروز ، تماشاگران راخذند انیدند و یا گریانیدند ، راهنمایی کرده اند ، از زشتی باز داشته اند ، عواطف انسانی را بیدار کرده اند خرمن کشتزار نمایشگری پدیده هایی بوده است که امروز تاریخ هنر آنها را گرو هندی می کنند وبرهر گروه نامی می گذارد .

بگذریم ، در فراخنای هنر نمایش و تیاتر ، نمایش گدی ها یا (پیت شو) و یا خیمه شب بازی که آنها را اساس ومنشأ تیاتر کودک می دانند ، هم از پدیده های نمایش دیرینه جهان است .

گدی ها یاعرو سکهای یی که بارشته نازکی به بالای صحنه بسته شده اند و یا بعضاً با تارونخی در دست نمایشگر قراردارند ، به اراده گرداننده در صحنه جابه جایی شوندواز زبان آنها

سخنانی در پشت صحنه بر زبان می آید . به قول صاحب نظری ، موضوع نمایش گدی ها بیشتر یکنوک و یکسان وثابت بوده و در میان بسیاری از مردمان سرزمین های مختلف یک موضوع سالهای سال در صحنه بازی می شود . امروز در بعضی از کشور ها این بازی بیشتر جنبه سرگرمی داشته ودر پارکهای کودکان و تفرجگاه ها اجرایی گردد .

(۱)

به هر گونه ، اگر در اینجا بدنبال سیر تاریخی تیاتر کودک نرویم وکاوش و جستجو وریشه یابی موضوع هنر نمایش برای کودک وتیاتر کودک رابه مقالت دیگر بگذاریم که نیاز به پژوهش ژرف دارد ، در آن صورت ، روی کلام را باید متوجه چگونگی تیاتر کودکان بکنیم وروشن سازیم که تیاتر کودک ونمایش برای کودکان چگونه باید باشد ودر مجموع ، چطور هنر کودک کان راعرضه کنیم و به ویژه تیاتر کودک را ارائه دهیم .

البته گهگاهی اینجا و آنجا در زمینه ی هنر کودکان ، نمایشاتی را می نگریم و به تماشا می نشینیم که بعضاً قابل تامل اندو بایستی بربر خسی مرز بندی های سطحی گرایانه میان هنر کوچکتر هاو هنر بزرگتر ها ، خرده گرفت واعتراض کرد . وقتی بعضی ها هنر کودکان را عنوان می کنند ، فقط چنین می پندارند که اگر قهرمان نمایش «بچه خوب» یا «پسر شوخ» بود و یا آن اثر نمایشی ، تصویری گرو نمایش دهنده گوشه یی از دوران کودکی یک شخص بود . در آن صورت ، آن اثر برای کودکان وجزو هنر کودک است . . . در حالیکه چنین نیست .

همچنان عده یی فکر می کنند هنر کودکان یعنی همان نمایشاتی که در

(۱) اشاره یی به پیدایی هنر نمایش - اثر : دکتر استعلامی - ص (۱۶۳)

آن موش هاوگر به ها، سکه ها و خر گوش ها، سرودم آنان به در و دیوار می خورد تا کودکان قاه قاه بخندند... و در حالیکه این مرزبندی خوشبانه، کودکان را قانع نمیکند، و هنر کودکان نمیتواند محض همین و فقط چنین باشد...

سپس در اینجا پرسش به میان می آید که هنر کودکان چگونه میتواند باشد؟

پاسخ روشن است. بنابر گفته ی : «نخست هنر و ادبیات کودک کان باید پلی باشد بین دنیای رنگین بیخبری و خیال های شیرین کودک و دنیای تاریک و آگاه و غرق شده در واقعیت های تلخ و درد آور و سرسخت محیط اجتماعی انسانها، کودک باید از این پل بگذرد و آگاهانه و چراغ بدست به دنیای تاریک بزرگتر هابرسد... دیگر، باید جهان بینی دقیقی به کودک داد، معیاری به او داد که بتواند مسایل گوناگون اخلاقی و اجتماعی را در شرایط و موقعیت های گوناگون اجتماعی ارزیابی کند.» (۲)

به راستی، هنر کودکان باید روشنگر تاریکی های ذهن کودک باشد و برای او «شناخت» بدهد، شناخت دگرگون ها، فضیلت ها و چیزهای در هنر کودکان انعکاس یابد که هنر آفرین و هنر پیشه می تواند با بیان نمایش آنها، واقعیت های زمانه را باز گوید، و گرنه در یک اثر هنری نمایشی صرف افسانه سرایی و کلی گویی از خیر و شر، هیچ شناختی به کودکان نمیدهد.

بدون شک و تردید، در سالیان اخیر که توجه شده است به هنر کودکان و نمایش برای کودکان، برنامه های نمایشی و تئاتری ویژه کودک به اجرامی آید و با این نمایشات، هرچندی که کم و اندک بوده و به ندرت صورت

(۲) هنر و ادبیات کودکان - صمد بهرنگی - مجموعه مقاله ها

می پذیرد، تازه این پندار قوت می گیرد که دیگر آهسته آهسته تیاتر کودک کان به عنوان یکی از شاخه های هنر در پهنای پر گستره فرهنگ ما، جایگاهی و جای پای برای خود باز می کند و هم این امید واری پدید می آید که اکنون هنر مندان و هنر وران مابه کودک کان روی می آورند و در امر آموزش و پرورش این گلهای سر سبز زندگی که وارثان هنر و فرهنگ بشمار می روند، توجه میدارند.

اندیشمندان و صاحب نظران بدین باور اند که جهت باروری ذهنی کودک و نفوذ در روح و روانش و گسترش اندیشه و پندار و شخصیت در حال رشد او، تاثیر پذیری از راه چشم و گوش هردو بیشتر سودمند تر است. لذا برای آموزش و پرورش کودک از مهم ترین و مؤثر ترین وسیله که هماهنگی های نمایش و بخصوص تیاتر سینما است، استفاده کرد و گفتنی هاست که به کودک به گونه ای که غیر مستقیم در ذهن وی ته نشین شود و رسوب کند، آموخت.

باید گفت که این حرف هم پذیرفتنی است که کودک از همان نوپایی از نمایش لذت می برد و با ذوق و شوق و رغبت در بازی هاشرکت می کند، از یکسو تماشای یک نمایشنامه پارچه تمثیلی در صحنه نمایش بر شنیدن یا خواندن آن ترجیح می دهد، و از سوی دیگر از نظر آموزش و پرورش شرکت در اجرای یک نمایش و نمایشنامه و بازی در یک نقش، فکر و تخیل و احساس و علاقه اجتماعی کودک را پرورش داده و در شناخت اشیا و اسباب چهار اطراف و دور و پیش و پیرامونش، او را یاری می رساند و هم در شناخت واقعیت های ما حولش کمک و همیاری می کند. باید ایسن سخن را به خاطر داشت که: «کودک به یاری تخیل می تواند سبز را سبزتر یا آتش را سوزا تر تصور کند و لسی

هیچگاهی توانایی آنرا نخواهد داشت که به تنهایی از شنیدن یا خواندن واژه آتش به نیروهای سوزا نند»

لذا از آنجایی که کودک در رویای کودکانه خود به کمک تخیل، در یافتن ها و تجربه های خویش را وسیع تر و گسترده تر می بیند، از اینرو باید جها نبینی دقیقی به او داد، به نحوی که پیشتر به آن اشارت کردیم.

کوتاه سخن، بنابر نقش مؤثر و چشمگیری که تیاتر کودک دارد، باید در این روز و روزگار به نمایشات کودکان و تیاتر کودکان توجه جدی کنیم. البته تاکنون گاهگاهی برنامه های تیاتری و نمایشی برای کودک کان راه اندازی شده که نه تنها توام با کمی و کاستی، بلکه ناکافی بوده است.

باید خواست و نیاز کودکان امروز کشور و آموزش آنان را با شالوده ریزی تیاتر برای کودکان و تیاتر به وسیله کودکان بر آورده سازیم و در صورتیکه چنین کار هنری و تیاتری برای کودکان را همراه با آگاهی و توجه به خواست ها و نیاز های کودک کان جامعه مان دنبال کنیم

و با پیگیری این راه دشوار گذار را در نوردیم، آنگاه کار پر ثمر و چشمگیر و پر درخشش در رهگذار تیاتر و هنر معاصر مان خواهیم داشت.

برای کودک امروز، کودک زمان جنگها و دلهره ها، نمایشنامه بنویسیم و بروی صحنه بیاوریم، چرا که به اعتقاد هنر شناسی، صحنه تیاتر در این دنیا یکی از آنجا های است که آدمیزاد را خوشبخت می کند.

در ختم کلام، سخن بی محل نخواهد بود که اگر بگویم من که عاشق تیاتر و دوستدار کودکان این چشمه ساران مهر و عاطفه و نوازشم، برخورد و اجاب میدانم چیزی برای کودک کان به هدیه آورم، از اینرو، اینک طرح یک نمایشنامه برای کودکان را در این شماره «ویژه کودک» در دامن «هنر» می ریزم که از متن «کلیله و دمنه»

بیرون شده است ...
 کبوتر طوق دار بر گرفته شده از:
 کلیله و دمنه
 شخصیت‌های نمایش:
 زاغ
 - کبوتر طوق دار
 - موش
 - خیل کبوتران
 - صیاد
 صحنه نمایش: جنگل

(زاغی از راه می‌رسد و بر شاخه درختی می‌نشیند. به چپ و راست نگاه می‌کند و مشغول تماشای جنگل است. مردی صیاد، بدخوی، بالباسی خشن از راه می‌رسد.

زاغ- (باترس به‌سوی صیاد نگاه می‌کند می‌گوید) یک صیاد!
 (صیاد پیش می‌آید و تور یعنی دام خود را پهن می‌کند)

مبادا مقصدش شکار من باشد.
 (صیاد در گوشه‌ای مخفی می‌شود) می‌نشینم و مراقبت می‌کنم ببینم که این صیاد چه می‌خواهد بکند.

(زاغ قغ قغ می‌کند و پابه پا می‌شود و مراقبت تور و صیاد است. در این لحظه نگاهش به چند تاکبوتر برمی‌خورد که بسوی جنگل پیش می‌آیند زاغ بخود می‌گوید او نه این‌هاست همان کبوتر طوق دار است که باخیل خود باز به این جنگل آمده است. همه کبوتران از این طوق دار اطاعت می‌کنند.

(کبوتران نزدیک می‌شوند)
 یک کبوتر- بسیار گرسنه هستیم کبوتر طوق دار- (چشمش به دانه‌هایی که در دام است می‌افتد ولی می‌گوید: بیایید دوستان اینجا بسیار دانه هست.

(همه کبوتران غافل وار پیش می‌روند و قبل از اینکه به خوردن مشغول شوند در دام می‌افتند.)

زاغ- (نیمه فریاد می‌کشد: قاغ، قاغ، قاغ...
 (کبوتران هر کدام تلاش می‌کنند

که خود را رها کنند.)
 یک کبوتر- تکان نخور، دام مرا محکمتر فشار می‌دهد.
 کبوتر دیگر- پاهای من سخته در دام گرفتار شده است)
 کبوتر سومی- وانه ببین، صیاد می‌آید، سروکله‌اش ازدور معلوم می‌شود. چه آدم بدخوی و بد هیبتی است.

کبوتر دیگر- او هنوز از ما بسیار فاصله دارد، یک چاره بسنجید که من از دام رها شوم. چرا مرا اینجا آوردید ...

کبوتر طوق دار- دوستان، بگویم نکنید، فقط به فکر جان خود نباشید، باید هر کدام مارهایی دیگری را از رهایی خود مهمتر بدانیم. بهتر است که همه باهم همکاری کنیم و دام را از جای بکنیم، سپس بیایید همه یکجا تکان خورده از جای حرکت کنیم و باهم پر واز کنیم. (کبوتران فرمان او را می‌پذیرند و جملگی از جا حرکت کرده و به راه می‌افتند تا پرواز کنند، پس دام را از جا کنده بر میدارند.

یک کبوتر- ببیند، صیاد بدنبال مامی آید تا مامانده شویم و بیفتیم. زاغ- اگر صیاد برسد چه خواهد شد، بنیم آخر کار کبوتران چه خواهد شد که تجربه‌شان برای روز بلا مفید است.

کبوتر طوق دار- این صیاد طمع کار بدنبال ما است، تا از چشم او دور نشویم، نمیشود. کبوتران- چي کنیم؟ کبوتر طوق دار- بهتر است دربین این درخت‌ها خود را پنهان کنیم تا نتواند مارا ببیند و نا امید باز گردد. (کبوتران چنین می‌کنند و صیاد می‌آید و آنها را نمی‌بیند و نا امید می‌شود و می‌گوید:)

صیاد- امروز چي روز بدی بود نه دام ما ندو نه دانه... همه را خوردن و بردن ...
 (صیاد ناامید می‌گردد.)

کبوتر طوق دار- حالی که صیاد رفت، بیایید که من یک فکر دیگر کردم. در همین جا لانه یک موش است که من او را می‌شناختم به نزد او برویم، من از او می‌خواهم که تارهای دام را باز کند.

کبوتران- (خوشحال شدند) کو در کجاست؟

کبوتر طوق دار- وانه، از دور معلوم می‌شود، همین طرف می‌آید. یک کبوتر- آمد آمد ...

(موش از راه می‌رسد)
 کبوتران- سلام موش جان!
 موش- اوو، این چه حال است... کبوتر طوق دار- مرا شناختی موش جان...

موش- شناختم، چرا شما این طور در دام گرفتار شده‌اید...

کبوتر طوق دار- گرسنه بودیم، روی زمین دانه دیدیم، دانه فریب ما داد، با چشم بسته فرود آمدیم و در چنگال بلا افتادیم.

(موش پس از شنیدن ماجرا به باز کردن وجویدن بند های کبوتران می‌پردازد.)

کبوتر طوق دار- ای دوست، اول دوستانم را رها کن.

موش- مگر تونمی‌خواهی رها شوی؟ کبوتر طوق دار- چرا، ولی آنها بر من حقی دارند. به کمک آنها از دام صیاد رها شدیم. درست است که من کلان و سرخیل این کبوتران هستم، اما قوت من از آنها است و دیگر اینکه ...

موش- و دیگر اینکه راه ورسم دوستی و یاران شفیق همین است ... کبوتر طوق دار- راست گفتی و در سفتی

(موش به باز کردن و بریدن تارهای دام می‌پردازد و همه رها می‌شوند)

کبوتران- بسیار تشکر موش جان! ما از نزدت می‌رویم، بامان خدا ... (همه به حرکت آمده و آماده پرواز می‌شوند.)

از آموزش سالم تا ریسنه های گمراهی و اغوای فکری نوجوانان از طریق تلویزیون

هر فلم سینمایی، تلویزیونی و یا نمایش را دیویسی و در مجموع هر یک از رسانه های گروهی ای که کار کرد هنری دارند در آنچه با آفرینش میگیرند رخدادها و رویدادها را جاری در سطح جامعه فرهنگ عامه شیوه های سنتی و شگرد فکری حاکم و مسلط در اجتماع خود مایه گیری میکنند یعنی میکوشند ساخته های هنری خود را با وضع فکری افراد جامعه شریک و ضابط اخلاقی آن و ساختمان فرهنگ و نهادهای موجود در آن تطابق دهند و هم آهنگ سازند.

با توجه به این اصل، اگر فلم ها و نمایش که محتوی و مضمون در آن مایه گیرنده از فرهنگ اجتماعی خاص در شرایط معین است در جامعه دیگری که از نظر ساختمان فرهنگی شیوه فکری، سنت ها و آیین بومی و مجلی و ارزش های بویژه بخود، یا جامعه آفریننده اثر در تضاد است، به نمایش میآید و تداوم و تکرار نمایش نگرنده را به مرز زایل شدن

گی میکشاند، ممکن است آنچه که در محتوی به عنوان نکته ای آگاهانه دهنده و آمو زنده بطرح آمده است و هدف از آن یاد دهی سالم بوده است، عکس نتیجه را بدهد و موجب خطا و روی ها و جرم گرای های تازه و بیشتر از سطح پیشین آن گردد. برای اینکه در طرح این مسئله چیست و پرسشی به خواننده رخ نماید، ناگزیر به این یاد آوری هستیم که از نظر جرم نگاری، مصداق بزه کاری و خطا و روی ناشی از هر سببی که باشد، از سویی در جامعه ای شکل نسبی دارد و از سوی دیگر هر فرد به اندازه ی برای در تاثیر گیری و تلقین پذیری و القا شوندگی کنش مصنوعی و یا غیر مصنوعی ندارد. کار کرد خطایی و جرمی به این سبب در هر جامعه ای امری نسبی محسوب میگردد که ممکن است دست یا زدن به کاری در یک کشور و جامعه گناهنا بخشودنی تلقی گردد، اما در جامعه دیگری در نظام حقوقی دیگر به عنوان گناه به آن نگریسته

که درین زمینه میتوان شواهد فراوانی را ارائه داد.

به عنوان نشاندهی در کشور های هند، و چین که با دشواری تراکم جمعیت روبرو اند، سقط جنین نه تنها گناه پنداشته نمیشود، بلکه تمام سازمانها و واحدهای اداری دست اندرکار را مورخان و وظیفه دارند بازنا نی که چنین قصودی دارند، مدد دهی کنند و تمام شرایط و امکانات لازم را برای شان فراهم آورند، در حالی که اقدام به چنین کاری در بیشتر جوامعی که با این شکل یعنی مشکل تراکم جمعیت روبرو نگردیده اند، گناهی سنگین تلقی شود، یا تماس و گشت و گذار دختر و پسری که به سن قانونی رسیده اند در خیلی از کشورها کار کاملاً

عادی شمرده میشود و همسر یا بی و تماس پیش از ازدواج جوانان با هم جز سنت های پسندیده به شمار می آید اما در کشورهای دیگر کاملاً

فرهنگ متفاوتی با این جوامع دارند، چنین کار کرد ها یی مورد شما تست و ملامت قرار میگیرد و حتی برای آن کیفر خواست میشود به این ترتیب هر چند بزه ورزی و خطا کاری در فرهنگ های حقوقی کشورهای مختلف مفهوم یکتایی دارد و به معنی کار خلاف قانون است، اما چون قوانین در هر کشور بر اساس فرهنگ خاص و مسلط آن جامعه به تدوین می آید از نظر مصداقی در دو نظام حقوقی ناممکن یکسان و یکتا نیست و تعلق میگیرد به ویژه گیاهی - بومی سنتی و قانونی هر جامعه.

افزون بر این موارد هنر از توانایی القایی قوی، برخوردار است و سینما به عنوان پدیدهای که از همه هنرها میتواند بهره گیرد و آنرا در خدمت خود قرار دهد به قدرت جادویی دست مینماید که تأثیر تلقین آنرا با هیپنوتیزم، همگون میداند و ازین دیدگاه است که روان شناسی توده یی و اجتماعی خطر فلم های بد آموز و گمراه کننده را افزون از خطر همه ی رسانه های دیگر در همین زمینه میداند.

پژوهش های روانشناختی در جرم نگار مویید این نکته است که فلم و سینما یکی از عوامل مؤثر و با اهمیت ایجاد کننده ی جرم و خطا کاری به شمار می آید، نتایج یک پژوهش در انگیزه یا بی سبب های ویژه ی افزایش جرم میان جوامع اروپایی و امریکایی نیز نشان میدهد که عامل جرم در ده درصد از مردان و بیست و پنج درصد از مردان خطا ور زندانی شده تأثیر گیری عاطفی از فلم های گمراه کننده بوده است.

سبب آنکه فیصدی ارتکاب جرمی ناشی از تأثیر گیری از بیان تصویری در میان زنان دو برابر و نیم مردان میباشد این است که اگر چه احساس وحدت صوفیانه زیر تأثیر افسون

فلم، از طرف تماشاگر با بازیگر اختصاص بزنان یا مردان ندارد همه پژوهشها نشانگر است که زنان بیشتر از مردان زیر تأثیر فلم های رویا انگیز میروند و در چار حالت (خود در صحنه بینی) و (خود باز یگر بینی) میشوند. همین پژوهشها، نشان دهنده ی این

است که سبب ها میکه بیشتر از راه فلم، مردان را بسوی عوامل جرمی زامیر اند، در موارد مشاهده ی رفتار جنایی، به (بیداری آبی) میل به ثروت و تجملی، تلقین برای آرزای امیال بیدار شده و تحریک میل جنسی خلاصه شده و در زنان نیز میتوان آنرا در به (بیداری آبی) غریزه ای جنسی، تلقین بد داشتن یک زندگی آرام، پر تجمل و ماجراجویانه، تقویت حس دلربایی و در مورد توجه قرار گرفتن، تلقین به استفاده از روش های نادرست برای آسان به هدف رسیدن و ایجاد حس رقابت به کاوش گرفتن. از آنجا که پژوهش های به انجام آمده تنها به رد یا بی وانگیزه جویسی جرم نگاری محدود نمیکردید و هدف آن بررسی تأثیرات ناشی از فلم های سینمایی و تلویزیونی به روان نگرنده بود، در آن پیرامون ارزش های سالم این پدیدها نیز کشف هایی به انجام آمد که درین شمارست بوجود آمدن زمینه های سالم رقابتی در نگرنده که در حد زیادی توانایی دارد، وی را در بخش های اجتماعی و اقتصادی به کار کرد بیشتر و دارد، اما به هر صورت زیان های آن بیش از مفیدیت هایش میباشد.

«لارگه» یکی از پژوهشگران روان شناسی جرم نگاری مینویسد: فلم، سینما، رادیو - کتاب و هر وسیله دیگری که میتواند تلقین دهد و القا کند از آنجا که بیشتر در محتوای و مضمون خود میکوشند پستی ها و بسی آبرویی ها و بیعاری و رسوائی را به طرح آورند و با استفاده از آن حادثه

آفرینی کنند، مقاومت در برابر اعمال خطا ورزی در نگرننده ی این گونه آثار، بشدت کاهش میابد. از سوی دیگر خطر اینگونه رسانه ها در صورتیکه تهیه ی برنامه ها ناشیانه و با پیروی از خواست نگرننده، نشوند و خواننده با شدت بیشتر درین است که بصورت معمول در برنامه های نمایشی

صحنه دزدی، آدم کشی اختطاف، کامروایی های افراطی ولذت جویی های جنسی در بخش های مختلف و به گونه متوالی به قدری تکرار و تلقین میگردد که برای نگرننده، نشوند، و خواننده جنبه ی کاملا عادی را بخود گرفته و در زیر همین حالت است که فرد القا شده و تلقین گرفته، کاری را که پی در پی مورد تحسین و ستایش قرار گرفته است، هر چند که زشت و خلاف اصول اخلاقی زندگی گروهی باشد بعنوان الگو مدل در زندگی خود قرار میدهد.

استاسیلان فرمه در یک پژوهش خود اشاره میکند: «آنچه در کتابها یافت میشود قبلاً در قلب افراد خفته است» که این مورد میتواند در زمینه های فلم، تلویزیون و دیگر رسانه های هنری و فرهنگی و گروهی نیز بسط داد. در باره ی بدو خوب سینما، تلویزیون و دیگر پدیدها هنر نمایی که از افسون القایی و تأثیر دهی روانی برخوردار اند، نظر های گونه گونه و در برخی موارد متفاوت از هم، فراوانی ارائه داده شده است که درین شماره نظرات، پیروان فروید است که در جامعه شناسی و روان شناسی اجتماعی نیز مطرح آمده است.

شازال یکی از پیروان ودنبال روان فروید در جایی مینویسد: «ما بسیار به ندرت و بسیار کم با تأثیرات سوزناک سینما در نگرننده رو برو شده ایم و در تمام مواردی نیز که تأثیر گیری موجب بوجود آبی زمینه های

ار تکاب جرم شده است با کسانى که روى روى بوده ايم که نقايص مربوط به منش يا ادراک آنان وسيله تحريك پذيرى از بيان تصويرى بوده است .»

پيروان و طرفداران نظرات فرويد بر اين عقیده اصرار ميورزند که سينما به منزله « ملين » يامسهل روانى است که کودک را موقع ميدهد در هنگام تماشای تصوير ، خود را از فشار ها و محرک پر خاشگري بر هاند . (۱) اما در تائيد اين نظرات در زمان ما با يده چنانچه تر بود ، اکنون روا نشنا سى اجتماعى به اين نکته اتکادارد که اگر فلم و سينما توانائى دارد در بخش هاى جنايى و صحنه هاى پر زرد خورد ، هيچانات نگر نده و بصورت مختصر کودک کان و نو جوانان را فرو نشاند ، روحيه ي پر خاشجوى شانرا تسكين دهند و آنها را سبکبار سازد ، در عوض فلم هاى جنسى عکس اين کار کرد و تاثير دهى را دارد . بر هيچانات افزايش ميدهد و راه تجاوز و کج را مينماياند و فقط درين رده فلمائى را ميتوان خالى از اين القاى دهى بد آموز کننده دانست که در آن پيامى مفيد و آموزنده سراغشده بتوانند که درين صورت عکس مورد اول چنين فلم هاى درد رمان روانى مفيد نيز تلقى ميگردد .

«شازال» جرم زايى فلم و هنر تصاويرى را مربوط به فضاي روانى نگر نده در جهانى واقعى سينما توگرافيك به شناخت ميگيرد و معتقد است که اين امر را که بايد در رفت و آمد هاى افراطى نگر نده به سالون هاى سينمايى از سويى ، و در ويژه گيهاي روانى او و تاثيرات قبلى محيط زيست و خانواده و اجتماعش در تشکل شخصيت روانى از سوي ديگر به کاوش و بررسى گرفت .

کودک نو جوان ، و جوانى که اسير و مفتون پرده ي سپيد سينما ويا صفحه

تلويزيون در مواقع نمايش فلم است ، دنياى رنگين و پر اغواى سينما توگرافيك در نظر او دنياى بيان واقعيت ها جلوه ميکند ، سينما از نظر او نوعى شعبده بازى است که نگر نده هر آنچه را از او مى بيند حقيقت محض ميان نگارد و چون از نظر روانشنا سى اجتماعى سينما زمينه هاى انفعال را نيز تشديد ميکند و از سوي ديگر سينما از خصوصيت هينوتيز ميک و رويائى ساز نيز برخوردار است .

بدلايل روانى فراوانى اگر تماشا گر در حالت نامتعادل روانى نيز قرار داشته باشد - يعنى به عنوان مثال خود کم بين باشد (۲) خود بر تربين باشد (۳) حالت هاى ساد يستيک (۴) ما زوخستيک (۵) انگولا گينا (۶) و ديگر حالت هاى بيمار گونه دراو به نير و رسيده باشد ، در ينصورت فلم هاى پوليسى و جنايى ، سکسى و شهوانى و صحنه هاى پر زرد خورد و بر خورد هاى مسلحانه دزدى ، غارت ، آدمکشى و مانند اينها در روان نگر نده سى از ين دست ، تاثيرات سؤ داشته و چون تماشا گر در چنين مواردى .

افزون از حالت هاى عادى ، القا پذير ميگردد و خود در صحنه بينى (۷) خود باز يگر بينى (۸) در اوتشديد ميشود در خارج از سالون سينما و در زندگى عادى نيز به احتمال فراوان زير تاثير ديدينى ها و تلقين گير هاى خود ميگردد براى رسيدن به هدف براى برآوردن خواست هاى خود ، براى دست يابى به ثروت و تجمل ، براى رسيدن به لذت جنسى ، براى خود تبارز دهى و بمقام قهرمانى رسيدن و براى زود پيروزى را بدست آوردن و از آن خود ساختن ، از باز يگران سينما در صحنه هاى فلمى تقليد ميکند و به سينما خصوصيت جرم زاميد هد .

زيان فلم هاى بد آموز و گمراه کننده

که اهداف تهيه ي آن فقط بر تجارت استوارى دارد و حساب آن از فلم هاى خوب آموزنده عينيت گرا و سالم از نظر اخلاقى و اجتماعى جدا است بر آنچه شمرديم خلاصه نميگردد ، افراد نامتعادل سينما رو بمرور ميان آنچه روى پرده سينما ها و صفحه هاى تلويزيون ميبينند و زندگى عادى و اجتماعى در جامعه تفاوتى هاى فراوانى دارد و چون فلم از قدرت تلقين القاى و هينوتيز ميک ، بر خوردار است و زندگى عادى اين توانايى هارا فاقد ميباشد نگر نده دنياى سينما را ، دنياى واقعيت مى انگارد . ميکوشد آنها را در جامعه به تطبيق و عمل کرد گذارد ، و از ين جاست که ميان او و اصول اخلاقى و اجتماعى جامعه تضاد رخ مينمايد .

ومسأله ي سينما ، از نظر جامعه شناسى و روان شنا سى اجتماعى بعنوان عامل جرم زا به بررسى گرفته ميشود .

موضوع ديگر از نظر روان شنا سى اجتماعى در زمينه ي مورد بحث اين است که در دوران ما و بخصوص بعد از جنگ جهانگير و م س ن بلوغ جسمى به دليل فراوان روانى ، اجتماعى ، فرهنگى و اقتصادى پايين افتاده و فاصله ي زمانى بلوغ جسمى ورشد هم آهنگ روانى زياد شده است و اين خود يکى از سبب هاى جرم زاء در جوامع انساني است .

نو جوان امروز که در مجامع و انواع رسائنه هاى گروهى قرار دارد و از سويى نيز وضع تغذيه ي او بسبب آگاهى بيشتر خوب و خويتر شده ميرود رشد جسمى او پيش ميافتد در حالیکه از نظر روانى اجتماعى و عاطفى و فرهنگى به مقاييسه ي رشد جسمى خود پسمانى دارد و اين سبب ميگردد که وي زود تر زير تاثير اغواى سينما و تلويزيون قرار گيرد ميان خوب و بد فرق نگذاشته و جلو خواست ها

دغرا یز خود را نیز گرفتار
نتراند و به این ترتیب به هر آنچه
به او از راه فلم و هنر را رفته
میشود خوشبین باشد و بگوید آنرا
بکار بندد.

بدر نظر داشت همه مسایلی
که درین نوشتار به طرح آمد برای
جلوگیری از موثریت عوام —
جرم زاویا کاوش آن دو راه وجود

دارد، نخست با توجه به اینکه بیشتر
افراد نامتعال از نظر روانی
در خطر گرفتاری های بد آموز و جرم
زا، از راه سینما، تلویزیون
رادیو، کتاب، تیاتر و دیگر
رسانه های اطلاعاتی و پدید آمده های هنری
قرار دارند و در کنار تالیفات
فلم های تجارتي و ذرقی مورد پسند
تماشاگر با پدید سازمانها و دست
اندر کاران امور اطلاعاتی و هنری
بگوشند در زمینه ی سبب های کثرت
منجر به نامتعادل سازی روانی در افراد

می گردد نشریات فروانی و فرآورد
های هنری بیشتر
داشته باشند، بعنوان مثال چون ثابت
شده است که افراد نامتعال بیشتر
از میان خانواده های نا به سامان
برخاسته اند، درین زمینه ها که
جدایی همسران از هم و یا کمبود
محبت با کودکان چه میکنند، آگاه
های همگانی فهم را در اختیار خانواده
ها قرار دهند و بگویند فاصله ی زمانی
میان بلوغ جسمی و رشد عاطفی
و روانی و یا پختگی عقلی نا هم آهنگ
بار شد جسم را حداقل کاوش دهند
و دوم اینکه همین سازمانها و ارگانهای
مسئول تربیتی و آموزشی و زششی
بایست فلم های گمراه کننده کتب
گمراه کننده و در مجموع
هنر گمراه کننده و فساد انگیز را از

ادبیات و هنر اصیل و آموزشی
تفکیک کنند و جلوگیر رشد او
و عامل شگرفایی دو می در سطح
معنای خود باشند.

فلم های فساد انگیز در سطح جوامع
از انکشاف دور نگهداشته شده که
فقر، سواد و اقتصاد در آن بیداد میکنند
و مردم در پایینترین سطح ممکن آگاهی
اجتماعی، فرهنگی و شعور سیاسی
ایستاده مانده اند، از نظر روانی
نیز بزرگترین سبب جرم زاونامتعادل
سازی عاطفی بشمار می آیند که درین
شمارند فلم های عشقی سوزناک و رومانس
نتیک پر از صحنه های سکس و شهوت
و بدن نمایی، فلم های پولیسی که از

دزدان و غارتگران قهرمانان
افسانوی چون ارسن لو پن میسازند
و کار کرد های آنها را شاهکار
و نمود میکنند فلم های جنایی که
در آن به شرح وقایع آدمکشی ها
پر داخته میشود و فلم های جنسی
که بلوغ جسمی را پیش از بلوغ
روانی بار می آورد و دیگر نمایشهای
همانند آن.

در مورد تاثیر دهی روانی
و عاطفی این گونه فلم هادرنگر نشده
در دوره ی معاصر پژوهش فراوانی
به انجام آمده که هم آنها میتوان
درین موارد به فشرده گی به بیان آورد.
فلم های عشقی افزون بر اینکه
حالت خود با زیگوبینی را درنگرند
ی نوجوانان ایجاد میکند، در جوامعی
که تاکنون مشکل جنسی حل نشده

با قیامانده و اخلاق عمومی تمامش
از دواج دختر و پسر را محکوم
میسازد، عامل عمده ی اقدام به
خودکشی ها به حساب می آیند و تماشاگر
با نگرش این فلم ها واغوا ی آنها که
همه چیز را آسان جلوه میدهند
عرا یز جنسی اش به تنهایی به بیداری
می آید و حس و آرزوی مورد توجه
قرارگیری اش بوسیله جنس
مخالفت تحریک می گردد زمانی
که زیر تاثیر حالت خود با زیگوبینی
و خود در صحنه نگری میخواند امیالش
را در اجتماع می بیند بر آورد
نمی تواند مایوس شود و این ناامیدی

با شدت و پهنایی که دارد وی را بخود
کشی وامیدارد.

در مورد فلم های پولیسی و تاثیر
سوی آنها در روان نگرنده نوجوان فقط
اشاره ای داریم به پژوهش (لومبروزو)
در همین زمینه، او مینویسد:

در جریان تحقیق خود در مورد تاثیر
فلم و کتاب در جرم زایی در اداره ی
پولیس به جوانان غارتگری برخوردیم
که ویرترین جوان هر فروشی ایراشکست
نده زیورات را دزدی کرده بود، در
بازرسی بدنی این جوان مطلبیاد
داشت شده یی از کتاب (بوراسک)
بدست آمده به این شرح:

«وجدان و اخلاق واژه های اندکی
برای ایجاد و حش و دلهره در وجود
نادانها و احمق ها و مجبور کردن آنان
بقول بد بختی ابداع شده است تخت
های قدرت و تاریک های
خوشبختی و کسب ملیون ها سرمایه
فقط از راه تجاوز و تقلب و کلاه برداری
بدست می آید» ولی ببینیم که
خطا و رز تا تاثیر گرفته از کتب گمراه
کننده با چه دقتی به اینگونه مطالب
را به خوانش میگیرد و در زندگی خود
مطابق دستورات آن کار میکند، تاثیر
فلم بر مراتب بیشتر از کتاب
درین زمینه ها است.

فلم ها و کتب جنایی نیز ازین
نظر خطرناک اند که شور و ولع
فراوانی را در خواننده ایجاد میکند
و فرد نگرنده یا خواننده ی نامتعادل
با خود برتربینی که دارد و بدام افتادن
دن جانی را به سبب مهارت ندانستن
او توجیه میکند، میگوید کار کرد
جنایت را آگاهان نه تر به انجام آورد
و به همین ترتیب فلم های جنسی
که رغبت و تمایل نگرنده را بدانستن
معشوق و معشوقه بر می انگیزاند.

نگرنده ی تلویزیون و سینما و
شنونده ی رادیو به پیمانهای وسیع

وبصورت نا آگاهان نه تقلید گراست، دوست دارد مانند بازیگران و هنر پیشگان سخن گوید، لباس پوشد، آرایش کند و در حوا دثوما جراهایی از همان مانند در فلم هائی بیند بشرکت جوید و این به سببی است که همه‌ی کار کرد ها در زندگی گروهی از یک نمونه والگو الهام میگیرد و به همان پیمان که پایهی تلقینی این نمونه‌ها پرنیرو تر باشد، زمینه‌های دنبال‌روی نیز بیشتر است.

«تارد» پرو هشگر نامور که ادامه نظرات «آدام اسمیت» در اثر به شهرت رسیده اش «عواطف» در زمینه‌ی دنبال‌روی و تقلید عاطفی توده‌ی تحقیقاتی فراوانی دارد، نقش را دیو تلویزیون و سینما را در تلقین دهی شونده و نگرنده بسیار مؤثر و با اهمیت تلقی میکند و درین نظر است که این سه وسیله میتواند عواطف شونده و نگرنده را به هنجاری و سلامت یانا هنجاری و نامتعادلی و بیمارگونی جهت دهند. تحقیقاتی که در سالهای اخیر بوسیله بیش از یک هزار و سه صد و چهل دانشمند و پژوهشگر امور روانشناختی اجتماعی در زمینه‌ی مسایل تأثیر دهی عاطفی سینما و تلویزیون بر نگرنده مورد پرسش قرار گرفتند که ازین شمار ششصد نفر میان فلم و خطا کاری موجودیت رابطه‌ی را به تأیید گرفتند ششصد در همین مورد پاسخ رد دادند، مادرین مورد که فلم و سینما راه عملی خطا و رزی را نشان میدهد و میتواند افراد نامتعادل را به انجام آوری و دنبال‌روی بزه کاری‌های مانند و همگون خود برانگیزاند.

در میان این نامتعادل‌ها که خصوصیت تلقین پذیری افراطی دارند، خود برترین‌ها بیشتر زیر تأثیر نفوذ و توانایی القایی فلم‌ها میروند و عامل خود خواهی و خود نگری شان موجب میگردد که تا ثیرات آموزنده

ی فلم‌ها خنثی گردد، چه ایمن گروه بجای آنکه از بدام افتیدن قهرمانان بدسگال به نتیجه اخلاقی مورد نظر تهیه کنندگان دست یابند، چنین می‌اندیشند که قهرمان از بسی عرضگی یا بخاطر ارتکاب اشتباهات خود بدام افتاده و آنها میتوانند در همان زمینه کار کردی کامکار تر داشته باشند تاکنون در مورد سینما و تلویزیون به فراوانی سخن رفته و پژوهشگران این دو پدیده را در ابعاد و رخ‌های گونه‌گون از دیدگاه روانشناسی و جامعه‌شناسی به تحقیق گرفته و نظرات متفاوتی را ارائه داده‌اند که میتوان آنرا در چهار بخش به تقسیم گرفت:

۱- فلم و سینما دارای تأثیر سون بوده و افراد را وادار به بزه کاری و جنایت نمیکند.

۲- سینما نه تنها موجب جنایت نیست بلکه از موانع مهم آن بشمار میرود.

۳- فلم و سینما یکی از عوامل مهم شیوع تبهکاری است.

۴- سینما میل به جنایت رادر کسی ایجاد نمیکند، بلکه تنها طریقه‌ی ارتکاب بدان را تعلیم میدهد.

بدون شک فرزند زمان امروز، زمانی که پشوانه بیشتر آگاهی هادر زمینه‌های علمی و فرهنگی گسترده‌ی وسیع رسانه‌های گروهی است، از نقش سازنده، ایجاد گرو آموزنده‌ی سینما و تلویزیون انکار نمیکند، اما سخن براین است که کدام سینما و کد نوع برنامه‌ها و نمایش‌های تلویزیونی؟

فلم‌ها و نمایش‌هایی که همه حوادث در آن بر محور ذهنی گرابی‌ها، درونگرایی بیمارگون، تکروپها، عشق‌های افسانوی و پرشور، سکس و شهوت و برهنه‌گرایی، قهرمان آفرینی‌های و زود خورد های هر کولی دور میخورد و با استفاده از نیازهای برنیا مده نگرنده به ارضای کاذب عاطفی میپردازد و فساد برمی‌انگیزاند و راه و روش‌های گونه

گون خطا و رزی هارا یاد میدهد و بسا سینما و تلویزیونی که آموزنده است و با شناخت از همه‌مسایل عاطفی فردی و گروهی و آیین‌ها و سنت‌های و مایه‌گیری از رخداد های جاری جامعه انگیزه‌یابی عوامل بزه رزی در پی راه نشاندهی سالم و مثبت است؟ بدون شک سینمای زمان ما و تلویزیون زمان ما باید از نوع دوم باشد و نه تنها تجارت فرهنگی را رواج ندهد،

بلکه به آن بستیز دو درین سستیز جلو گیر تولید و توزیع و توزیع‌کننده‌ها، رایج شود و به هنر سینما و پدیده آگاهی دهنده تلویزیون و ویژگی آموزشی دهد تا ذوق‌ها به انحراف کشیده نشده و بد آموزی ناشی از رواج تجارت فرهنگی از میان برود.

اشاره‌ها یاد داشت‌ها

۱- علوم جنایی جلد سوم: جامعه‌شناسی جنایی، انتشارات دانشگاه تهران صفحات ۱۱۳۸-۱۱۵۳

۲- خود را کمتر و کمتر از طرف مقایسه دیدن.

۳- خود را برتر و بالاتر از طرف مقایسه دیدن.

۴- حالتی از بیماری روانی که بیمار مبتلا شکنجه‌ی دیگران و شکنجه دهی جسمی لذت میبرد.

۵- عکس حالت بالا بیمار از شکنجه دهی خود دچار لذت جویی میگردد.

۶- حالت توانان ماز و خستی و سادیستی.

۷- فرد نامتعادل از نظر روانی در خارج از محیط نمایش نیز خود را در صحنه احساس کرده و میکوشد بازیهای درام و فلم را تقلید کند.

۸- نگرنده در محیط نمایش خود را بجای بازیگر به قیاس میگیرد و در تأثرات عاطفی وی شریک میشود. (بقیه در ص ۷۴)

تأثیر تلویزیون بر رفتار اطفال و نوجوانان

از آنجا که اطفال و نوجوانان ساعات بسیار زیادی از وقت خود را صرف تماشای برنامه هایی از تلویزیون میکنند که موضوع و متن آنها در اکثر موارد فاقد ارزش های عمیق فرهنگی است، بسیاری از منتقدین تلویزیون، این نکته ئی بسیار مهم را مورد بحث قرار داده اند که سرانجام تلویزیون ذوق اطفال و نوجوانان را مورد تفریح و گذارندن وقت سطحی و بی ارزش میکند. هر چند تمام تحقیقات انجام شده، تأثیر تلویزیون را در ذوق اطفال بالغات «سطحی» و «بدون ارزش» مورد قضاوت قرار نمیدهد، معیناً توجه به نتایج آنها ما را در این مورد نیز با حقایق بسیار جالبی روبرو میسازد. هنگامیکه اطفال در سنین اولیه شروع به تماشای تلویزیون میکنند، برنامه های مورد علاقه آنها در ابتدا برنامه هایی است که فقط برای اطفال تهیه و اجرا میشود. موسیقی و شعر خوانی، قصه، زندگی حیوانات و خیمه شب بازی نمونه هایی از این قبیل برنامه ها هستند. چندی که میگذرد و حتی زودتر

از آنچه معمولاً انتظار میرود اطفال متوجه برنامه های بزرگسالان میشوند و آنچنان از این قبیل برنامه ها لذت میبرند که تماشای آنها را به تماشای برنامه های مخصوص اطفال ترجیح میدهند. از این گذشته اطفال اندسته از برنامه های بزرگسالان را که خشونت و ماجراجویی در آنها زیاد تر به چشم میخورد ترجیح میدهند این دسته برنامه ها عبارت هستند از نمایش های وسترن، داستانهای جنایی و پلیسی و برنامه های پرماجرا. نتیجه ی گرایش اطفال بسوی این قبیل برنامه ها این میشود که در دوران مدرسه ابتدائی- اطفال- بیشتر از آنچه برنامه های کودکان را تماشا کنند بیننده ی برنامه های بزرگسالان هستند.

در کشورهایی که مسأله ی تلویزیون و اطفال مورد تحقیق قرار گرفته و برای کودکان نیز امکان داشته که بین برنامه های بزرگسالان و اطفال آنچه را ترجیح میدهند انتخاب کنند حقیقت فوق بدست آمده و گزارش شده است در ممالک متحده ی امریکا تحقیق شرام،

پارکر و لایل نشان میدهد که در حدود دو سوم از برنامه هایی را که اطفال درین مملکت مشاهده میکردند برنامه های خاص بزرگسالان بود (۲۲) در مورد اینکه اطفال، تماشای چه نوع برنامه هایی را ترجیح میدهند اختلاف بسیار زیادی بین ایشان مشاهده شده است حتی اطفال یک سنین و جنس یا بهره هوشی مساوی درین مورد شباهت نداشته اند. «هیملویت» و همکارانش در گزارش خود مینویسند: حتی معروفترین برنامه هانیز بوسیله ی تمام بچه ها بعنوان برنامه ی محبوب و مورد علاقه انتخاب نشده و بیش از یک سوم اطفال آنها نام نبرده بودند باید گفت که در سنین ۱۰ و ۱۱ ذواق اطفال بخوبی شکل و فرم بخود گرفته و بنظر میرسد که در مورد کلیه وسائل ارتباط جمعی بطور یکنواخت عمل کنند. بعبارت دیگر طفلی که درین سن به یکتو معین از برنامه های تلویزیون علاقمند است، همین داستانها و مطالب رانیز در فیلم ها برنامه های رادیویی

و مطالب مجلات می پسندد دو دوست دارد تماشا کند، گوش بدهد و بخواند. ذوق افراد در مورد متون یا پیام های وسائل ارتباط جمعی بامقدار قابل ملاحظه یی وابسته به سن، جنس و هوش آنهاست و البته از ذوق سایر افراد خانواده و قوانین وضوایی که در محیط خانه مورد تأکید اکثریت قرار گرفته است نیز پیروی میکند.

بطور کلی، مقدار و نوع برنامه هایی که اطفال یک خانواده، در تلویزیون انتخاب میکنند و می بینند بستگی مستقیم به میزان و کیفیت تماشای پدر و مادر و سایر اطرافیان دارد. گذارشات متعددی در دست است که این نکته را از جهت علمی تأیید میکند، هر چند حکم عقل سلیم نیز جز این نیست. بنابر این اگر پدران و مادران از مقدار وقتی که فرزندان شان در پستای تلویزیون میگذرانند گله دارند باید توجه داشته باشند که راه حل، در بسیاری از موارد بدست خود آنهاست.

البته مهمترین سوالی که درین مورد برای بسیاری از پدران و مادران پیش میآید این خواهد بود که وقتی تمام افراد خانواده از یک گیرنده یی تلویزیون

یونی مایل هستند برنامه یی مورد علاقه خود را ببینند، چگونه میتوان از تماشای کودکان و نوجوانان جلوگیری کرد. بی تردید مشکلات خانواده ها درین مورد

با یکدیگر متفاوت است. خانواده هایی که با کمبود اتاق جدا گانه برای اطفال روبرو هستند شاید مشکل

چنین وضعی را بیشتر احساس کنند گاهی اوقات چاره یی جز دیدن برنامه های مورد علاقه یی خود بعد از خوابیدن اطفال و در ساعات دیروقت شب ندارند در مواردی نیز ناگزیر اند به خاطر کودکان

خود از دیدن یک برنامه صرف نظر کنند فی المثل وقتی کودکان در ساعت اول شب سر گرم درس و مشق هستند تماشای تلویزیون بوسیله پدر و مادر

ممکن است آرامش آنها را برهم زند خانواده هایی که برای فرزندان خود اتاق جداگانه فراهم کرده اند با این اشکال کمتر روبرو میشوند ولی به هر جهت از نظر دور نداریم که معمولاً در تمام دنیا برنامه های خاص کودکان و نوجوانان در ساعات عصر و اول شب اجرا میشود و آنچه بزرگسالان را سر گرم میکند بعد از ساعت هشت و نه است که قاعده تا اطفال درین ساعات باید بخواب رفته باشند سوالی که در مورد مساله یی تلویزیون و اطفال بارها از طرف نویسندگان و پدران و مادران مطرح شده این است که آیا اطفال آنچه را دوست میدارند در تلویزیون مشاهده میکنند یا برعکس آنچه را در تلویزیون می بینند سرانجام دوست خواهند داشت عده یی طرفدار شق اول قضیه و پاره یی مدافع شق دوم آن هستند بعبارت دیگر، در مورد علاقه یی پیش از اندازه یی اطفال و نوجوانان به تماشای برنامه های پرماجرا و خشونت آمیز عده یی براین اعتقادند که چون اکثر

برنامه های تلویزیونی را این قبیل نمایشها و داستان های هیجان انگیز و حوادث پرماجرا تشکیل میدهد و اطفال و نوجوانان در حقیقت قادر

به انتخاب برنامه های دیگر از نوع برنامه های سالم تفریحی نیستند بنابرین کم کم و بر اثر مرور ایام آنچه رابه حکم اجبار تماشاچی بوده اند دوست میدارد از نظر این عده، اگر سیستم های تلویزیونی تمام توجه خود را معطوف به

تهیه و پخش برنامه های تجارتي که هدفی جز از رضای خواست های موقت تماشاچی ندارد بنمایند بیننده

گان (بخصوص اطفال و نوجوانان) چاره یی جز قبول آنها بعنوان تنها برنامه های

محبوب و مورد علاقه یی خویش ندارند اگر اطفال و نوجوانان به همان میزان که به برنامه های خشونت آمیز و پرماجرا دسترسی دارند، برنامه های آموزنده

و فرهنگی سرگرم کننده را نیز در اختیار داشته باشند، بدون شک بسیاری از آنها تمام وقت خود را درست در اختیار برنامه های دسته اولی قرار نخواهند داد.

بسیاری دیگر را اعتقاد براین است که علت فقدان برنامه های آموزنده

و فرهنگی در تلویزیون هارا باید درین واقعیت جستجو کرد که اطفال و

نوجوانان بدلائل بسیار خاص اجتماعی و روانی اصولاً علاقمند به تماشای ازین قبیل موضوعات و برنامه ها بوده و اگر

بسی تلویزیون و برنامه هایش رومیاورند به این دلیل است که تلویزیون خواسته ها و تمینات ناخود آگاه و درونی آنها را موقتاً ارضا میکند. از نظر این عده، از آنجا که مسوولین

تلویزیون هادر دنیا متوجه شده اند برنامه های خشونت آمیز و پرماجرا سرعت مورد توجه اطفال و نوجوانان قرار میگیرد، روز بروز بر میزان تهیه و پخش آنها میافزایند.

به این سوال بسیار مهم و جالب هنوز جواب کافی و صددر صد قانع کننده داده نشده و محققین هر یک به صورتی نسبت به آن از خود عکس العمل نشان داده اند، اما باین همه بررسی تحقیقات انجام شده درین مورد ما را به یک نکته یی قابل توجه رهنمون است.

همیل ویت و همکارانش متوجه شده اند که وقتی در شهر و منطقه یی مورد مطالعه یی ایشان (واقع در انگلستان)

فقط یک کانال تلویزیونی وجود داشت، اطفال و نوجوانان چاره یی جز خاموش کردن تلویزیون، یادیدن

برنامه های موجود نداشتند، سرانجام برنامه های موجود را انتخاب

(بقیه درص ۷۴)

تأثیر تلویزیون بر ذهن کودکان

طبق نظر به های جدید آموزشی برای آنکه بتوان موضوعی را فرا گرفت، باید به مسایل ذیل توجه کرد.

- ۱- آموزنده باید مطلبی را بخواهد.
- ۲- آموزنده باید مطلبی را در یابد.
- ۳- برای آموزش کاری را انجام دهد.

۴- در جریان عمل از تجربیات آموزشی خود رضایت داشته باشد.

واژ آنجا در پیوند باوسایل ارتباط جمعی نیز مساله آموزش و تأثیر پذیری مطرح است، نکات بالا از روش های موثر و کار بر القایی به شمار میرود که میتوان در پیوند با آموزش اطفال از طریق رسانه های گروهی به ویژه تلویزیون از آن استفاده برد.

تلویزیون از جمله سرگرمی هایست که در خانواده و بیشتر کودکان به تماشا آن علاقمندی داشته و این مصروفیت زما نی بیشتر است که تلویزیون تازه به خانواده ها راه باز کرده باشد.

کودکان بیشتر از سایر افراد خانواده وقت خود را مصرف تماشای برنامه های تلویزیون مینمایند که این عمل به تناسب بزرگ سالان برای آنها خالی از ضرر و نقص نیست.

علاقمندی به برنامه های ویژه، طفل

را چنان شفته خود میسازد که وظایف مکتب را از یاد برده، مطالعه را فراموش میکند نسبت به او امروالدین بی اعتنا گردیده و بسیاری از مصروفیت سالم دیگر چون بازی یهای که در انکشاف ذهنی آن ها مفید است ورزش و امثال آن را از یاد میبرند به همین دلیل ودلائل گوناگون دیگر ضرور است از طرف والدین مراقبت جدی در رعایت حد اعتدال تماشای تلویزیون از طرف اطفال صورت گیرد و تلویزیون نباید جای تمام فعالیت های وظیفوی و سایر تفریحات اطفال را پر نماید.

گذشته از این خشونت و بی ذوقی در بعضی از برنامه هادر رفتن افکار کودکان اثر نامناسب باقی میگذارد درین مورد تلویزیون برنامه های غیر مفید و مضر تلویزیون برای اطفال و کودک کان تاثیر ناگوار و خطرناکتر از فلم سینما دارد.

زیرا آسانتر و بیشتر در دسترس کودکان قرار دارد.

بهتر است تنظیم کنندگان برنامه های تلویزیونی در ساحتیکه کودکان هستند بخواب نرفته اند از نمایش برنامه های نامناسب خود داری فرمایند و یا اینکه این قبیل برنامه ها را قبلاً مفضلاً تشریح بدارند تا پدران و مادران مشاهده آنرا از کودکان خود ممنوع

بدارند.

بر علاوه جنبه های مثبت تلویزیون به مراتب از خود ضرر آن میباشد. در واقع تلویزیون در پرورش ذوق و سلیقه کودکان و خانواده هانقش مهمی را بازی میکند روی این ملحوظ برنامه های بی سلیقه و یا (ذوق متوسط) این خطر را در بر دارد که به تدریج ذوق و سلیقه خانواده ها را بشکل متوسط پرورش دهد تهیه کنندگان برنامه ها باید باتوجه به اهمیتی که تلویزیون در پرورش فکرو سلیقه و ذوق و روان بینندگان دارد وقت فراوان در جزئیات برنامه ها بعمل آورند، زیرا یک حرکت نامناسب قهرمانان برنامه ها (مثلاً پشت سر هم سگرت کشیدن یا شراب خوردن در بیننده گان اثر سو باقی میگذارد.

جهت بهتر همه جانبه برنامه های کودک خانواده ها و مر بیان وظیفه دارند تا نظریات خود را در باره برنامه ها به متصدیان تلویزیون بنویسند چون اکثر متصدیان تلویزیون نیز به بنو به خود پدر مادر هستند و در هر حال (مربی) شمار میروند بهتر است نسبت به نظریات بینندگان بی اعتنا نباشد برای اینکه بینندگان تلویزیون بیننده مثبت) باشد و برنامه خود را از قبل انتخاب نماید میتوان برنامه های

تلویزیون را در جراید تجزیه و تحلیل نماید تا توده هارا بتوان از قبیل آگاه نمایم. تلویزیون سه وظیفه اساسی دارد آگاهی - سرگرمی - آموزشی و تربیتی.

(در مورد آموزشی و تربیتی، برنامه های تلویزیون باید در عین حال سرگرم کننده نیز باشد) در جامعه انقلابی امروزی که بعضی کودکان در میان جمع (تنها) هستند، تلویزیون آنها را با اجتماع نزدیک مینماید و این امر از جنبه بسیار مهم تلویزیون بشمار میرود.

تلویزیون پنجره ایست که کودکان آنرا بسوی جهان وهموعان خود باز میکند باید سعی کرد که این پنجره نور و روشنائی را بداخل هدایت کند نه اینکه هوای مسموم و خفه قان آور برای کودکان تلویزیون را باید بصورت مدرسه یی دوست داشتنی و سرگرم کننده برای کودکان و نو جوانان در آورد و درین راه بینندگان خصوصاً خانواده ها و مربیان باید نقش (بیننده فعال و مثبت) را داشته باشد، بهر حال بهر برنامه یی نگاه نکنند ایراد بگیرند، راهنمایی بکنند، تشویق کنند و خلاصه بدانند که تلویزیون به هم مربوط و نمیتوان نسبت بآن بی تفاوت بود. همانطوریکه قبلاً بیان کردید بدون تردید تلویزیون در عین حال که یک وسیله سرگرمی و تفریح است بخوبی میتواند یک آموزگار و همراه یاری کننده و یک رهنمای بزرگ و آموزنده نیز باشد.

دانشمندان معتقدند که بایده کودکان را آزاد گذاشت (متعادل) تا به سینما بروند و به تماشا ی تلویزیون بنشینند تا از طریق چشم و گوش بهره مند شوند، زیرا کودک تصاویر را دوست دارد و بوسیله آنها قادر است به بسیاری از مسائل نامکشوف و مجهول دست یابد و بر دامنه معلومات و اطلاعات خود بیفزاید این دو پدیده (سینما و تلویزیون) ازین جهت تاثیرشان

از سایر وسایل ارتباط جمعی بیشتر است که هم از طریق گوش نفوذ میکنند هم از طریق دیدگان اثر میبخشد، به همین جهت چشم و گوش بفریاد خسته نمیشوند چون پاپای هم حرکت میکنند و از همین جهت است که مر بیان و آموزندگان بخوبی درک کرده اند که اگر هر درس بر مبنای مثالی قرار نگیرد و بر نمونه استوار نباشد که چشم و گوش هر دو بآن آشنا نشوند بحث و گفتگو در اطراف آن زاید خواهد بود، زیرا کودک آنچه را که بشنود و با چشم مشاهده نماید بخوبی در ذهن میسپارد پس قدرت ذهن زمانی بحد کمال خود میرسد که دیدگان بان کمک نمایند بقول ماک

خاطره و یادگری چشمان تنها فرماندهی توانست بنا وجود تلویزیون هم - نظریکه در نزد بزرگترها عادت را به وجود میآورد در کودکان نیز چنین حالتی را شکل میدهد و در نتیجه ممکن است که مشاهده برخی برنامه ها و یا صحنه ها نه تنها بسود و صلاح کودکان خانواده آنان و اجتماع نباشد بلکه بزیان همگان تمام شود هیملاویت دریمن زمینه چنین نگاشته است که مشاهده دنیای عرضه شده بوسیله تلویزیون بدو علت میتواند بر رفتار ها و هنجار های کودکان تاثیر میبخشد نخست اینکه در کودکان از قبیل گرایشها و آمادگیها وجود داشته باشد که در نتیجه تلویزیون آنها را در وجود کودکان استوار تر میسازد. ثانیاً اینکه اطرافیان «پدر و مادر و دوستان» راهنمای لازم را بعمل نیاورند و آنچه که در روی صفحه تلویزیون بنمایش در میآید باتوجه ضیحات و تغییرات متوسط بزرگسالان توجه نگردد تاثیرات سوبالای کودکان دارد.

مسلم است اثر تلویزیون بستگی کامل به محیط تربیتی و خانوادگی کودکان دارد بنا برین نسبت به محیط های مختلف تاثیرات تلویزیون نیز متفاوت میباشد. مثلاً مشاهده فلم

خوشبختی و سعادت خانواده ای که در روی صفحه تلویزیون خود نمایمی میکند نمیتواند اثر مطلوبی بر روان کودک و نوجوانی داشته باشد که در فقیدان یا کمبود عاطفی دست و پامیزند و از اختلال و از هم پاشیدگی که در خانواده اش بوجود آمده است رنج میبرد و در فلم پدر و مادر خوشبخت و فرزندان با العاد نشان را مینگرد که در کنار هم از شادی و سعادت سرشار زندگی دارند، در حالیکه خود از چنین نعمتی محروم است. بدیهیست که چنین امری اثری مستقیم بر روان و شخصیت و رفتار کودکان میگذارد و در اوانحراف و کجروی میافزیند. برخی از کودکانی که از زندگی خود رضایت ندارد ممکن است ۱۰ مقایسه وضع خود با برخی از قهرمانان برنامه های تلویزیونی بگویند. تا آنچه که آنان انجام میدهند تقلید و پیروی کنند.

از آنچه که بیان گردید میتوان چنین نتیجه گیری نمود که تلویزیون بصورت عمومی در زمینه اثرات مستقیم بالای کودکان خواهند داشت.

۱- اگر کودکان و جوانان همیشه بمشاهده تلویزیون ادامه دهند، عادت مزمن و خطرناکی در آنان بوجود میآورد و بطوری که مشتری دایمی آنان خواهند شد و از هر کار و فعالیت دیگری باز خواهند ماند.

۲- برخی بخشها و گفتگوها که ممکنست در بزرگسالان اثری نگذارد و یاد حد فهم و شعور آنها باشد برای کودکان و نو جوانان زیان بخش است و از نظر اخلاقی و اجتماعی و خصوصیات شخصیتی و شرایط خانوادگی کودکان و نو جوانان را بطرف کجروی هدایت خواهند نمود، زیرا احتمال میرود که مطالب و مفاهیم واقعی را درک نکنند از سبب که کودکان مطالب فلم را بصورت جز جز در نظر میگیرند و در نتیجه تحت تاثیر آن قرار میگیرند و حتی از صحنه آن تقلید میکنند.

(بقیه در ص ۶۶)

تلویزیون و یادگیری

رابرای تدریس نو آموزان ایجاد کرده اند و گاهی اوقات که امکانات موجود بهره برداری مستقل از تلویزیون را در آموزش دشوار میکرد با اختصاص دادن ساعاتی از اوقات برنامه های تلویزیون های تفریحی و تجاری به آموزش مستقیم هدف خود را دنبال کرده اند.

استفاده از تلویزیون در آموزش معمولاً دو شکل بخود میگیرد. زمانی، تلویزیون، مسئولیت تدریس مستقیم گروهی از دانش آموزان را بر عهده میگیرد و مثلاً معلم ورزیده با استفاده از امکانات بصری تلویزیون ریاضی - هندسه - تاریخ و مثلثات درس میدهد درینحالت، تلویزیون و برنامه های خاص آن را میتوان «آموزشی» یا «درسی» نامید. در شکل دوم، تلویزیون بطور غیر مستقیم سعی میکند سطح اطلاعات و دانش گروههای خاصی از بینندگان خود را بالا ببرد بطور مثال با پخش فلم ها و برنامه هایی در زمینه های علوم و ادبیات (بدون اینکه مطالب مستقیماً ارتباطی بایک دوره ی خاص درسی و آموزشی داشته باشد بر میزان معلومات دانشجویان و یادانش آموزان تماشاگر میافزاید. معمولاً

یون است. بطور مثال بحث و گفتگوی دو جانبه، کار در آزمایشگاه، نوشتن مقاله کارهای خانگی، از جمله فعالیت هایی است که تنها باید بوسیله دانش آموز و زیر نظر معلم و از راه ارتباط رو در روشفاهی صورت بگیرد و (تلویزیون) به هیچ وجه نمیتواند جانشین آنها بشود. اما هنگامی که تدریس از دو طریق سخنرانی و نمایش علمی صورت میگیرد، تلویزیون را میتوان وسیله ی مفیدی برای قبول مسئولیت تدریس بحساب آورد. بیش از چهار صد سال تحقیق در یکی از ممالک صنعتی که تدریس از طریق تلویزیون را با تدریس متداول صنفی مورد مقایسه قرار داد هنگامی که روش تدریس، سخنرانی و نمایش عملی بود، در اکثر موارد آزمایش نهایی محصلین کوچکترین اختلافی بین آنها آشکار ساخت و در مواردی نیز که اختلاف مشاهده میشد بیشتر به نفع دانش آموزان و دانشجویانی بود که آموزش خود را از طریق تلویزیون گرفته بودند.

توجه به اثرات تلویزیونی در آموزش و تعلیم مستقیم دانشجویان و دانش آموز در ممالک مختلف، باعث توجه بیش از اندازه مسئولین به (تلویزیون های آموزشی) شده است. در بسیاری موارد موسسات آموزشی سیستم های جداگانه ی

بعضی از برنامه های تلویزیون در سطحی است که از جنبه ی سرگرم کننده و تفریحی تا اندازه یی تجاوز کرده، جنبه ی آموزشی و علمی به خود گرفته است. دیدن این قبیل برنامه ها احتیاج بتمرکز حواس و دقت فراوان از جانب تماشاگر دارد. هدف این برنامه حتی وقتی به صورت یک داستان سرگرم کننده تهیه شده باشد مثلاً اجرای سفر دونو جوان به کشورهای مختلف و معرفی ممالک دنیا (بکار انداختن فکر بیننده است در حالی که تماشاگر تلویزیون، معمولاً عادت دارد در مقابل گیرنده ی تلویزیونی از اندیشه خود کمتر مدد بگیرد. حالت او بیشتر جنبه ی پذیرا و ایستادار دو فعال و پویا نیست در مواردی همین نکته باعث این شده که اطفال و نوجوانان پاره یی از برنامه های مفید و آموزنده را تماشا نکنند. همانطور که گفته شد پدر و مادر بعنوان رهنما میتوانند در انتخاب آنها مؤثر واقع شوند.

شواهد بسیار زیادی در دست است که نشان میدهد یک معلم خوب میتواند از راه تلویزیون به نحو مؤثر و مطلوبی تدریس کند. این گفته به این معنی نیست که کلیه فعالیت های مفید آموزشی که باید در صنف درسی انجام بگیرد قابل انتقال و تقلید از راه تلویزیون

تلویزیون های غیر آموزشی نیز بدون اینکه هدف خود را آسان آموزش و تعلیم بدانند در مواردی بسیار، بالا بردن سطح دانش بینندگان خود را از نظر دور نمی دارند.

بنابر این در بررسی اثرات تلویزیون در میزان یادگیری اطفال و نوجوانان باید دو حالت فوق را کاملاً جدا از یکدیگر در نظر گرفت. معمولاً باید امیدوار بود که تلویزیون های آموزشی بطور مستقیم در صنف درس و همراه با برنامه خاص آموزشی استفاده شود درین حالت، اصولاً اثر تلویزیون بطور مثبت ارزشیابی میشود و پدران و مادران کمتر احساس مسئولیت و نگرانی می کنند.

باتوجه به تحقیقات انجام شده میتوان امیدوار بود که تلویزیون آموزشی:

۱- در مواردی که آموزش پاره یی از مباحث و مسایل، بدلیل فقدان متخصص و مدرسه بخوبی صورت نمیگیرد (مثلاً آموزش زبان خارجی در دوره ی ابتدائی) باعث توسعه ی آموزش بشود.

۲- به آموزش اطفال و نوجوانان در محیط خانواده، و در نقاط دور و پراکنده ی مملکت کمک موثر و قابل ملاحظه ی بکند.

۳- در بسیاری از ممالک در حال توسعه، که فقدان معلمین و مدرسین، پیش از اندازه و به نحو خطرناکی احساس شود موجب تغییرات امیدوار کننده یی بشود.

اما گذشته از موارد فوق آنچه درین زمینه خاص لازمست مورد توجه پدران و مادران قرار بگیرد اثرات تلویزیون غیر آموزشی (تفریحی و تجارتی) بر مقدار، نوع و وسعت اطلاعات اطفال و نوجوانان است. در بحث های گذشته اشاره شد که اطفال از راه تلویزیون، نکات و مسائل زیادی را می آموزند و هر پدر و مادری این مسأله مهم را بارها مشاهده کرده است اما آنچه پدران و مادران

میخواهند بدانند این است که: تماشای تلویزیون در خانه تاچه اندازه موجب پیشرفت فرزندان آنها در مدرسه و محیط آموزشی میشود؟ چه میزان از فرا گرفته های کودک از راه تلویزیون، برای او مفید و لازم خواهد بود؟

چه رابطه ی بین هوش اطفال و میزان فراگیری آنها از راه تلویزیون وجود دارد؟

آیا امکان دارد تماشای برنامه های قدیمی و تکراری، مغایر اشتباه و مردودی رابطه فرزندان آنها با موز، تحقیقات زیادی را می شناسیم که سعی در پیدا کردن جواب پاره یی از سوالات فوق داشته اند.

بطور مثال: سوال مهمی که در مورد اثر آموزشی تلویزیون توجه دانشندان را بخود جلب کرده این است که آیا اصولاً تماشای برنامه های تلویزیونی در محیط خانه باعث میشود که اطفال در محیط مدرسه فعالیت بهتری از خود نشان بدهند؟ هر چند پیدا کردن جواب صحیح و قانع کننده برای این سوال مشکل بنظر میرسد معزداً بررسی تحقیقات انجام شده نمیتواند وجود تلویزیون را بعنوان عاملی موثر در امر تحصیل و درس خواندن اطفال اثبات کند از طرف دیگر این مسأله نیز هنوز معلوم نیست که وجود تلویزیون در محیط خانه باعث شود اطفال در مدرسه نمرات کمتری بدست بیاورند. البته معمولاً اطفالی که در مدرسه نمرات بد بدست میاورند، کسانی هستند که در منزل اوقات بسیاری از وقت آزاد خود را به تماشای تلویزیون اختصاص میدهند - اما عکس این مسئله به هیچ وجه صادق نیست. بعبارت دیگر تماشای مداوم و فراوان تلویزیون عامل اصلی بدست آوردن نمرات بد و وضع نامناسب تحصیلی نیست. ملاحظه و بررسی رفتار اطفال در مقابل تلویزیون آشکار ساخته است که معمولاً تماشای بیش از اندازه ی برنامه های تلویزیون

بوسیله اطفال علامت فشار یا ناکامی یا روابط غیر مناسب انسانی است البته هیچ بعید نیست که همین عوامل (فشار ناکامی و روابط غیر مناسب انسانی) در عین اینکه باعث توجه بیش از اندازه یی اطفال به تلویزیون میشود به وضع تحصیلی آنها نیز در مدرسه لطمه بزند. در ضمن، ممکن است طفلی که با یک چنین وضعیتی روبرو شد و از جهت تحصیلی مشکلاتی برایش پیش آمد، تحت تاثیر ناکامی و ناراحتی حاصله بیش از پیش بدنایای شیرین تخیلات و اوهام تلویزیون پناه ببرد و اوقات بیشتری را صرف تماشای برنامه های هیجان انگیز بکند.

تلویزیون غیر آموزشی تاثیر خود را بیشتر در اطلاعات عمومی و میزان لغات بینندگان جوان آشکار میکند و همان طور که در فوق اشاره شد اصولاً نمیتوان انتظار داشت که در وضع تحصیلی اطفال

و نوجوانان موثر باشد. بعبارت دیگر دیدن برنامه هایی که ارتباط مستقیم با موضوعات درسی دانش آموز یا دانشجو ندارد نمیتواند او را در گذراندن

امتحانات و بدست آوردن نمرات خوب کمک کند از طرف دیگر، تماشای بیش از اندازه تلویزیون، در حالی که مثل هر فعالیت و اشتغال دیگری میتواند طفل را از توجه بدرس و مشق باز دارد تابع شرایط و مسائل دیگر است که در گذشته

به آن اشاره کردیم و با اینهمه تنها عامل موثر و کارگر نیست.

پدران و مادران باید توجه داشته باشند که ندیدن تلویزیون نمیتواند

فرزند آنها را در درس و مدرسه، بیش از اندازه موفق کند و تماشای تلویزیون نیز حتماً عامل شکست و ناکامی او نخواهد بود تذکر این نکته را از توجه بدرس و مشق باز دارد تابع از خانواده ها بی جهت از وجود تلویزیون در محیط خانه احساس نگرانی میکنند به مجرد پیش آمدن کوچکترین (بقیه درص ۶۶)

اشکال در امر تحصیل فرزندان خویش خود و تلو یز یون رامستحق سرزنش میدانند آنها بدون اینکه در صدد پیدا کردن عوامل اصل ناکامی کود کان خود را در مدرسه بیا بند بقبول شرام از تلو یز یون (سپر بلا یسی) میسازند که تنها میتواند غفلت های انجام گرفته را تا حدودی . مواجه سازند در اکثر موارد عوامل باز دارنده ی یک طفل یا یک نوجوان از تحصیل به کمک روانشناس یا مشاور روانی قابل تشخیص است .

تلو یز یون ، تنها وسیله یی است که طفل برای گریز از مشکلات خود به آن پناه میبرد البته امکان دارد نبودن تلو یز یون بدون اینکه کمکی به حل مشکل طفل کند باعث گریز او به چیز های دیگری بشود .

در انگلستان ، تحقیقات انجام شده در زمینه فرا گیری از تلو یز یون حقیقت فوق را اثبات میکرد وضع تحصیلی پسران دانش آموزی تماشاچی برنامه های تلو یز یونی از دانش آموزان مشابهی که به تلو یز یون دسترسی نداشتند بدتر و عقب تر بود در مقابل ، از جهت اطلاعات عمومی ، پسران دانش آموزی که تماشاگر برنامه های تلو یز یونی بودند نسبت کسانسی که تلو یز یون نمیدیدند وضع بهتری داشتند ، بطوری که در نتیجه از مایش معلومات عمومی آنها رضایت بخش تر بود .

این نتیجه در کانادا ، جاپان و امریکا نیز به همین صورت بدست آمد در کانادا ، متوجه شدند هنگام ورود به مدرسه ابتدائی ، معمولاً میزان لغات اطفالی که به تلو یز یون دسترسی دارند بیشتر است (۲۲) در جاپان بین نمرات کم بچه ها در مدرسه ، و تماشا ی بیش از اندازه ی تلو یز یون در خانه ، رابطه ی نزدیکی بدست آوردند (۱۴) در همین مملکت بررسی نظرات پدران و مادران مؤید این نکته بود که تماشا ی تلو یز یون برای بدست

آوردن نمرات خوب در مدرسه مفید است . (۲۳) البته این امر که در چند تحقیق انجام شده در ممالک متحده ی امریکا نیز بآن اشاره شده پیش از هر چیز بستگی به نوع و کیفیت برنامه هائی دارد که اطفال در تلو یز یون می بینند . بطور مثال اگر اطفال تماشاگر برنامه های مثل آشنا یی با مقدمات علوم و ریاضیات باشند و مسائل مورد بحث درین برنامه ها مستقیماً به موضوعات درسی و کلاس آنها مربوط باشد حتماً در امتحانات توفیق بیشتری بدست خواهند آورد .

چندی پیش در یک برنامه تلو یز یونی (آقای ویزارد) عبور الکترونیستیه از فلزات هادی ، نیمه هادی ، و عایق بطرز جالب و سرگرم کننده ی تشریح میشد . معلمی به کمک طفلانی که بیشتر سوال میکرد و در حقیقت نقش تماشاگر های خرد سال برنامه را بر عهده داشت با استفاده از آنچه معمولاً در محیط زندگی اطفال و نوجوانان پیدا میشود پاره یی از مفاهیم علمی را در زمینه الکترونیستیه تجزیه و تحلیل میکرد و کودک کی که برنامه را میدید بخوبی میتوانست آنچه را در کتاب علوم چهارم یا پنجم ابتدائی خوانده و احیاناً حفظ کرده عملاً ببیند و درک کند . البته باز این مربوط به اطفالی میشود که این قبیل آزمایشات را در کلاس درس نمیبینند و الا ممکن است اطفالی که در محیط درس به آزمایشاتی کاملتر و عینی تر در سترسی داشته باشند از تماشا ی برنامه یی تلو یز یونی بهره ی چندانی نگیرند . گذشته از نکات و مسائلی که در فوق مورد بررسی قرار گرفت ، باید توجه داشت آنچه را در مورد فرا گیری از تلو یز یون از همان رابخود مشغول داشتند تنها تأثیر تماشا ی مداوم تلو یز یون در وضع تحصیلی اطفال نیست دانشمندان بیشتر در صدد این بوده اند که ببینند وقتی اطفال - روزانه که بطور متوسط دو ساعت

یا بیشتر از وقت خود را صرف تماشا ی برنامه های تلو یز یونی میکنند ، تا چه اندازه بطور اتفاقی از این صرف وقت بهره میبرند و چیز یاد میگیرند . بعبارت دیگر پاره یی از مسائلی را که در بنمورد توجه محققین و دانشمندان را بخود جلب کرده میتوانست بصورت سوالات زیر خلاصه کرد :

آیا تماشا ی برنامه های عادی تلو یز یون ، دید وفاق بینندگان جوان را وسیعتر از آنچه هست میسازد؟ آیا این برنامه ها میتواند مهارت و فنی را (مفید و یا غیر مفید) به ایشان بیاموزد ؟

آیا تماشا ی برنامه های عادی تلو یز یونی ، دنیای بزرگسالان را غیر از آنچه هست بصورت مغشوش به اطفال و جوانان معرفی میکند ؟

دکتر هیمل ویت در تحقیق معروف خود در مورد سوالات فوق بذکر نکات میپردازد که پیش از اندازه نا امید کننده است نظر او بطور کلی این است که برنامه های عادی تلو یز یونی در مغرب زمین نمیتواند در آموزش و فرا گیری اطفال نقش مثبت و موثری را بر عهده بگیرد .

در گذارش او میخواستیم که (بطور یقین ، وسیله ارتباطی قوی و نیرومند مندی چون تلو یز یون با امکانات بسیار زیادی که در اختیار دارد بایست مسئولیتی پیش از آنچه در زمان حال بر عهده گرفته بپذیرد . از آنجا که توانسته ایم تلو یز یون را چون پنجره ی دنیای خارج ، در اختیار نسل جوان قرار بدهیم بنا برین باید با غرور و افتخار این نسل را کنجکاوتر ، مطلعتر ، و مشهور تر بیا بیم . اگر چنین نیست ، باید از خود بپرسیم ایراد و اشکال در کجاست ؟ از نظر

(هیمل ویت) اظهار این مطلب ادعای مخربی است ، اما باین همه باید گفت در حالیکه اطفال ۱۵ ساله

میتوانند نکات و مسائل چندی را از راه تماشای برنامه های تلویزیونی فرا گیرند معجزه انگامی که به ۱۳ سالگی میرسند تنها تعدادی از ایشان که کودکان میباشند به این فرا گیری ادامه میدهند در نتیجه ، هر قدر اطفال با هوش تر میشوند ، فرا گیری آنها از تلویزیون کمتر میشود... نکته دیگری که میتواند موجب تعمق بیشتر گردد این است که این قبیل اطفال ، تنها به آن دسته از برنامه هایی توجه خاص مبذول میدارند که برای تفریح و وقت گذرانی بزرگسالان و افراد خانواده تهیه و تنظیم شده است . علت شاید درین باشد که بیشتر برنامه های تفریحی ساعات شب تلویزیون در مغرب زمین در سطح هوشی اطفال ۱۰ تا ۱۱ ساله تهیه و تنظیم میشود (۱۲)

در کانادا ، تحقیقی نشان داد اطفالی که در شهر صاحب تلویزیون زندگی میکردند ، هنگامیکه وارد مدرسه میشدند میزان لغات آنها به میزان یک سال از اطفالی که در شهر فاقد تلویزیون زندگی میکردند بیشتر بود . (۲۲ باین همه ۵-۶ سال بعد ازین ، اختلاف دو گروه خود بخود از میان رفت و حتی معلوم شد میزان اطلاعاتی اطفالی که به تلویزیون دسترسی داشتند درباره ی مسائل عمومی ، از اطفال محروم از تلویزیون کمتر است (البته وقت آنها در باره ی مسائل مربوط به قتل گذرانی و تفریح بیشتر بود) .

سایر تحقیقات ، حقیقت جالب دیگری را آشکار ساخت و آن اینکه در سالهای اول مدرسه ی ابتدائی اطفال باهوشتر ، از تلویزیون بیشتر استفاده کرده و در نتیجه از مطالب موجود در برنامه های بهره ی زیاد تری میبرند در حالیکه پس از سنین ۱۲ تا ۱۳ تلویزیون بیشتر مورد استفاده ی اطفال کم هوش و کم ذهن قرار میگیرد و اطفال باهوش تر به مطالب چاپی روی میاورند و به کتاب و مجله و روزنامه پناه میبرند.

باین همه ، اولیای اطفال و معلمین ایشان بطور کلی براین اعتقاد هستند که تلویزیون بر میزان اطلاعات عمومی دانش آموزان میافزاید .

هر چند مطالعه متن های تلویزیونی در ممالک مختلف متفاوت است ، معجزا بیشتر تحقیقاتی که در این زمینه صورت گرفته معلوم کرده است که تلویزیون ، اطفال را بسیار زودتر از آنچه بصورت عادی و طبیعی صورت میگیرد با مسائل و دنیای بزرگسالان مواجه میسازد و در پاره یی از ممالک ، تلویزیون ، اطفال را با دنیای از بزرگسالان رو برو میسازد که از جهات طبقات اجتماعی - مشاغل و طریق خشونت آمیز حل کردن مسائل و مشکلات ، کاملاً تغییر یافته و مسخ شده است . نکته یی که هنوز بدرستی برای محققین روشن نشده این است که تا چه اندازه و به چه صورت این چنین دنیای تغیر شکل یافته و مسخ شده یی که تلویزیون به کودکان و نوجوانان معرفی میکند ، در آینده ، نقشه ی زندگی انتظارات ، و آمادگی آنها را تحت تاثیر قرار میدهد و رفتار آنها را در مقام یک بزرگسال کنترل و هدایت میکند .

بی تردید ، اطفال ، بسیاری از آداب و رسوم را که در تلویزیون می بینند ، در زندگی روزمره ی خود تقلید میکنند . بطوری که تا اکنون مشاهده شده ، اطفال و نوجوانان ، وقایع و احوال پاره یی از برنامه های تلویزیونی را در بازیهای خود عیناً تقلید میکنند و نقش قهرمانان محبوب و مورد علاقه را بر عهده میگیرند .

(مکوبی) درین مورد مینویسد : « شواهد و دلایلی که در دست است که امکان میدهد مطلبی را بپذیریم و آن اینکه طرز و فکر و اعتقادات اطفال میتوانند تحت تاثیر آنچه در برنامه

های تلویزیونی هستند . هیجانها و محرکات بصورتی که بوسیله قهرمانان در روی صحنه منعکس میشود در آنها بروز میکند... در ضمن ، اطفال از تلویزیون بعنوان منبعی که به آنها فرصت میدهد از مطالب آن در شکل دادن به تجارب خود بهره برداری کنند استفاده میکنند این نکته رانیز باید در نظر داشت که اطفال و نوجوانان بخاطر اینکه خود را برای زندگی آینده در مقام محصل ، زوج زندگی خانوادگی ، عضو گروه شغلی ، یا حرفه ای آماده کنند از تلویزیون استفاده میکنند» بی تردید بر اثر نفوذ و رواج تلویزیون در محیط خانوادگی ، اطفال و نوجوانان امروزی ، بسیاری از آداب و رسوم را که در گذشته در خانواده و یا از همسالان خود فرا میگیرند از راه تلویزیون میآموزند .

در مواردی ، حتی اطفالی که بر اثر ارتکاب جرائم یا مجریان قانون روبرو گشته اند ، اظهار داشته اند که طرز انجام جرم را از برنامه های جنایی تلویزیونی فرا گرفته اند . هر چند فرا گیری چنین مهارتها و توانائی های غیر قانونی را میتوان جزئی از یادگیری غیر مستقیم از راه تلویزیون دانست ، معجزا باید باین مطلب نیز توجه داشت که خوشبختانه کلیه اطفالی که چنین برنامه های را مشاهده میکنند چنین مهارتهایی را نمیآموزند طبیعت و زمینه قبلی کودک بمقدار قابل ملاحظه یی در این قبیل فرا گیریهای آواز تلویزیون (و هر پدیده اجتماعی دیگر) موثر است طفل چون زمینی

ست که اگر مستعد نباشد تخم بز هکاری در او اثری نخواهد داشت قبل از اختراع تلویزیون ؟ و رواج آن نیز اطفال بزهکار

بسیاری اظهار میداشتند که رفتار بز-هکارا نهی خود را از سینما ، رادیو ، داستانهای مجلات ، و سایر وسایل ارتباط جمعی و حتی از تجارب روزمره ی خویش فرا گرفته اند .

سرگذشت موسیقی افغانستان

در سده روان

(بخش دهم)

نظری گذرا پیرامون موسیقی
خراسان زمین و هنر مندان نام اور هرات
در زمان حاضر .

یکی از معروفترین سبک های مشخص
و متد اول موسیقی در افغانستان سبک
موسیقی هراتی میباشد که ریشه اش را از
موسیقی قدیم خراسان گرفته و مرکز
این سبک معروف هنری شهر باستانی
هرات میباشد . چنانچه موسیقی
محلی ولایات غور و بادغیس
افغانستان نیز همواره تحت تأثیر
همین سبک موسیقی بوده و میباشد .
(۱) هر چند هدف کلی از تحریر

این سلسله مقاله ها معرفی هنر و هنر-
مندان موسیقی افغانستان در سده روان
میباشد ولی حالا که پای صحبت
یکی از درخشان ترین و پر مایه ترین
سبک های موسیقی اصیل در کشور ما
(موسیقی باستانی خراسان زمین) به میان
آمده بجا است که ملاحظه نمایم ،
منتقدین داخلی و خارجی پیرامون
موسیقی خراسانی چه گفته اند و چه
قلم زده اند . در شماره چهارم سال
دوم (۱۳۵۸) مجله (هنر) در بخشی

از مقاله (موسیقی در دیار ما) به
قلم دو کتور (رهین) چنین میخوانیم :
(... و نوای دری که گویا مانند
زبان دری منسوب به خراسان بوده است ،
چه سر زمین خراسان به عنوان
مرکز بزرگ پیشرفتهای علمی و هنری
با آب و هوای گوارا و محیط آبا دان و
پر نعمت و طبیعت شادی زا و در بار های
هنر پرور و مردم تجمل پسند و هنر
دوست خود زمینه بسیار مساعدی برای
پیشرفت موسیقی بشمار میرفت . بارید
نوا زنده بزرگ و نا مدار در بار خسرو و
پرویز که نام سی لحن او در خسرو
و شیرین نظامی آمده و معروف است که
صدو شصت آهنگ ساخت تاهر روز در

سال آهنگی بنو ازد و آهنگهای او بیش
از یک بار در سال تکرار نشود ، اصلا
خراسانی بودو بدیهی است که نواهای
او اگرچه ساخته خودش ولی مسلما
وابسته به چهار چوب اصلی
موسیقی خراسان بوده است ...
تصور دختران رامشگر بامیان
در سینه کوهی که پیکر های معروف به
خنک بت و سرخ بت دران ترا شیده شده
شاهد دیگری بر وجود موسیقی پیشرفته

ملی در خراسان پیش از اسلام است . . .
موسیقی پیشرفته و تکامل یافته خراسان
توسط اهل هنر و دانشمندان خراسانی
به نواحی عرب راه یافت . از بزرگ
ترین دانشمندانی که دانش موسیقی
خراسانی را در نواحی عرب پخش کردند
فیلسوف نامدار ابو نصر فارا بی است
که نظرات همین بزرگ مرد بر
موسیقی اروپا نیز تأثیر افکند . همچنان
ابو نصر فارا بی مخترع هارمونی بوده
و نخستین کسی است که فکر ایجاد
هارمونی را در موسیقی وارد نمود .
در کتب و آثار تاریخی و ادبی دوره
اسلامی به آسانی متعددی از نوازنده
گان و سراینده گان بر میخوریم که
هریک در روزگار خود حتی قرن ها
پس از زمان خود شهرت داشتند . . .
سهم مکتب عرفان خراسانی در ترویج
هنر و قدر دانی از نوازنده گان
و سراینده گان که بیشتر به آنان (قوال)
میگفتند خود مستلزم بحث مفصلی
است . . .)

و حالا ببینیم که دو کتور (لایه کلفتین
میلر) استاد پوهنتون یوتا و شرق شناس

معروف دربخش از مقاله اش که در سال ۱۳۵۵ به مناسبت هزارمین سال ولادت خواجه عبدالله انصاری هر وی در پای مزار پیر هرات ایراد نمود، پیرامون موسیقی هرات چه گفته است: (... دانشمندان و دوستان گرامی، بنده بسیار سپاس گذار هستم که درین بزرگداشت هزارمین سالگرد پیر هرات میان دانشمندان و بزرگان انصاری شناس یک چند واژه در باره موسیقی هرات سخن بگویم هر چند از هنگامی که اسلام به خراسان رسید موسیقی از دین جدا شد و میشود گفت که با کمک اسلام موسیقی پالایش یافت و بالا تر آورده شد زیرا هنرمندان و نوازندگان کوشش کردند تا بنوازند و بخوانند به گونه ای که میان مسلمانان پذیرفتنی باشند. ازین رو هنر موسیقی اندر کشور های اسلامی به زینت بسیار بلندی برده شده و دیگر موسیقی برای تن نبود مگر بیشتر برای پیشرفت روان به سوی زیست جاودان.

همچنین پس از اسلام موسیقی ودین دوباره باهم روان شدند در خانه ها، جائیکه هم ساز و هم نماز کمک بودند برای رساندن روان به پیشگاه و پاشاهی پاک پروردگار.

سپس در شهر هرات بود که موسیقی خراسان رشد پیدا کرد و گفته شده که مانند کار نگارش مینیا تور بهزاد بزرگ که آنهم در شهر هرات پیش برده شده، موسیقی خراسان چهره خود را یافت. در همان زمان زرین فرهنگی که در آن هنگام همه سرزمین های راه ابریشم از همدیگر میاموختند (دانش و آموزش، اندیشه ها و هنرها از خاور و باختر از دیوار چین و باختر دمشق به شهر هرات گرد آمده بودند سپس میشود گفت که موسیقی زمان تیمور به هرات نه تنها پژواک و آئینه موسیقی کیهان اسلام شمرده شده مگر از آن هنگام به پس بنیاد گذار موسیقی کشور های اسلامی نیز بوده است.

موسیقی آن هنگام، هنر آن گونه که بنده در یافتم باموسیقی که تا پنجاه سال پیش در هرات پیدا میشد نزدیک بود. تنها درین بازپسین سی سال است که موسیقی هرات با سیستم های بیگانه الوده شده است. مگر هنوز نوازندگان در هرات هستند که آهنگ ها و دستگاه های پیشین را میشناسند و مینوازند.

در گذشته موسیقی هرات بیشتر بادو تار نواخته میشد، دو تاری که آن زمان تنها (دو) تار داشت. پرده های دو تار پیشین هرات بدستگاه یا مقام شور سر (کوک) کرده میشد. در گذشته بیشتر از آهنگ ها بدستگاه شور یا همایون نواخته میشد و آهنگ ها روی پنج نوت ویزه میشد. آن پنج نوت چنین بود: پنجم، ششم، نیم مینور، هفتم و هشتم (گام یا اسکیل) و گاهی هم نهم، دهم، مینور و یازدهم بکار برده میشد. در گذشته ساز دو تار با انگشت های دست راست نواخته میشد و تنها درین بیست و یاسی سال پیش است که ناخنک فلزی که روی انگشت دوم پوشانده میشود به کار برده شده است. اکنون دو تار سیزده و یا چهارده سیم دارد و بجای سراسره که نمایشگر دستگاه شور بود سر فلزی یازده نوت که نما یشکو (گام) یا (اسکیل) اروپائی میباشد بکار برده میشود.

سازهای دیگر که در گذشته در هرات بیشتر به کار برده میشد عبارت بودند از چهار تار، شش تار، دایره، غیچک، نی، سنتور، سرنای، دهل و در زمان های بسیار باستانی چنگ و بربط هم نواخته میشد. با سازهای چهار تار و سنتور سیستم دستگاه های بانام های دری مانند: شور، چهارگاه، سه گاه، ابو عطا، بیات ترک، بیات کره، بیات اصفهان، بیات شیراز، نوا، افشاری و زابل نواخته میشد. امروز در موسیقی هرات نامهای هندی به کار میبرند، به دستگاه میگویند (راک) به شور میگویند (بهیر وی) و به

چهارگاه میگویند (بیرو) به ابو عطا میگویند (پور بی) و به نوروز صبا میگویند (اسوری). تازه گی موسیقی هرات با آهنگ های امروز آمیخته شده است و موسیقی خود هرات آهسته آهسته از میان میرود.

در هرات موسیقی مانند هنر های دیگر از استاد به شاگرد سینه به سینه یاد داده میشود.

از چند سال پیش تا امروز موسیقی در سماوارها بادو تار و زیر بغلی نواخته شده است.

خواننده گان چهاربیتی راکه بیشتر به دستگاه همایون همانند است همراه دو تار میخوانند. مگر تازه گنی ها سماوارها نیز کم شدند و جاه نشین آنها (تیپ ریکاردر) است و هنگامیکه تلو یز یون به هرات می آید چه میشود؟

اکنون موسیقی هرات آمیخته ای است از موسیقی فلمی هندی، آهنگ های مدرن مطرب بی ایران و موسیقی سرگرم کننده رادیو که هیچ کدام از آنها ریشه های باستانی خراسانی ندارد.

مگو دیر نیست، میشود هرات را با مردم روشن بین و پاک پندار خود با آهنگ شیرین زنگوله ها و چهار نعل گاری های خود نگاه داشت. چه خوش باشد اگر زادگاه پاک پیر هرات، بهزاد بزرگ و بسیاری از بزرگان افغانستان و خراسان، امروز نیازی مانند هنگام زرین پیشین با کاشی کاری و ابریشم بار دیگر ساخته شود تا یک پژواک پاک از فرهنگ برجسته آن زمان بود و زیبا ترین زیارتگاه برای دانشمندان و جهانگردان گردد.

گفته شده که باید از تاخت و تاز روزگار شهر (ونیس) را نگاه داریم ... من میگویم که شهر هرات را نگاه داریم. و اما آواز خوانان هراتی در زمان حاضر آهنگ های شان را بیشتر در قالب غزل ها، رباعیات، دوبیتی ها

و تصانیف میخوانند که توسط نوازنده گان آلات موسیک کنونی هرات یعنی دوتار (که تا حدود بیست سال قبل صرف دو تار روده ای داشت ولی امروز دارای شانزده تار فلزی میباشد) رباب، هار مونی، دایره، زیر بغلی و زنگ همراهی میکردند.

آواز خوانان و نوازنده گان معروف هرات از یک سده اخیر تا زمان حاضر عبارتند از: غلام صدیق معروف به صدیق سنتور نواز که در عین حال گلساز ولو پوتک باز ماهری نیز بوده است. آقا حیدر (پینه) که در عین حال چار تار نواز معروفی نیز بوده است. محمد رحیم خوشخوان (پدر کلان ذبیح اله ناوک) عبدالرحمان شادی جانی، گل محمد گازر گاهی (آواز خوان و دو تار نواز) رضا نان پز، محمد کریم (پسر محمد رحیم خوشخوان) محمد نبی زر گر (آواز خوان و تال نواز) سید محسن رنگمال، امیر جان خوشنواز، محمد حسن، غلام محمد مشهور به چاچه غلام، احمد بلوچ (آواز خوان و غیچک نواز) بلبللی (آواز خوان و دایره نواز) غلام محی الدین مشهور به (بینی) که چهار تار نواز و دو تار نواز ماهری نیز بوده است، محمد رحیم مشهور (به بچی بینی) که پسر غلام محی الدین میباشد و در عین حال شعبده باز و دایره نواز مشهوری نیز بوده است، محمد کریم هیروی مشهور به نواسه بینی (که آواز خوان نبوده ولی دو تار نواز مشهوری بوده و چند سالی در رادیو افغانستان به حیث عضو ارکستر محلی رادیو خدمت کرده است. حبیب الله مشهور به حبیب ربابی که آواز خوان و رباب نواز معروفی بوده است. فیض اله پدر حبیب ربابی که آواز خوان و هار مونی نواز خوبی بوده است. نظری (دلر بانواز) محمد کریم (طلبه نواز) محمد رحیم خوشنواز (پسر امیر جان خوشنواز) که یکی از بهترین رباب نوازهای هرات در حال حاضر میباشد.

محمد نعیم (طلبه نواز) عبدالرحمان از محله ساربانها (نوازنده نی چوپانی) عطا محمد گازر گاهی (نی-نواز) محمد صدیق مشهور به بلبل هروی (آواز خوان و زیر بغلی نواز) گدامحمد (دوتار نواز) سلطان محمد وردگ (رباب نواز) گل پسند (رباب نواز) احمد غوریانی (آواز خوان و دو تار نواز) عبدالرحیم جان کند هاری (آواز خوان) محمد عمر پسر گل پسند (رباب نواز) غلام محمد (شب آهنگ) نواسه گل پسند (آواز خوان و رباب نواز) عبدالقادر برادر شب آهنگ (طلبه نواز) غلام حیدر مشهور به مامور غلام حیدر (رباب نواز شوقی) غلام محمد عطاءئی (رباب نواز معروف فعلی رادیو افغانستان و رباب ساز ماهر) ضیا الحق حسینی مشهور به به ضیا جان معلم (دو تار نواز شوقی) میراحمد ترمیم کننده آلات موسیقی و سازنده ای دوتار خلیفه سیدو ترمیم کننده آلات موسیقی مشهور به محمد درایور (صدف کار آلات موسیقی) شعبان محمد درایور (صدف کار آلات موسیقی) شعبان (طلبه نواز) عثمان (دایره نواز) در محمد سایر هراتی (آواز خوان، درامه نویس و تصنیف ساز) باجی سرور مشهور به سرور قلنج (طلبه نواز) خلیفه گل محمد مشهور به خلیفه گلوی کابللی (آواز خوان و هار مونی نواز) کریم شوقی پسر کاکای سایر هراتی (آواز خوان و تنبور نواز) خالوی شوقی، الفت هیروی، نصرت هیروی، ناوک هیروی، غلام دستگیر (سرود) امیری هیروی، رمزی هیروی، مولا داد هیروی، علی احمد (دل آهنگ) جلیل احمد (برادر دل آهنگ، غلام سرور روز به، وهاب (مددی)، سید محمد دینه، سید ابراهیم فریفته (برادر دینه و خواهر زاده خیال) محمد حسین انوش، غلام نبی طاهری معروف به بوت دوز، غلام نبی فوشنجی (زنده دل) معروف به صوفی خیاط، احمد شاه هیروی،

امان الله هیروی، ادینه هیروی، عبدالحکیم صانعی هیروی، عبدالسلام هیروی. عزیز اله (لیوال) غلام سخی هیروی، فقیر هیروی، گل زاده هیروی، محمد عمر هیروی، خودشناس، صفرا، عذرا (دختر صفرا)، بیگم، باجی محترم، زینت هیروی، فاطمه، لقا، نفیسه، ثریا مژگان، ستاره هیروی، زلیخا، جمیله، میریم، عزیزه افغان هیروی، فوزیه، امیر جان صوری و محمود خوشنواز (پسر امیر جان خوشنواز) که جوان تریستن آواز خوان هرات در حال حاضر میباشد. یاد داشت: آهنگ معروف (سر پل مالان، دختری دیدم) برای نخستین بار به آواز همین هنرمند (محمود خوشنواز) در رادیو افغانستان ثبت و پخش گردید که خیلی زود گل کرد و سرزبانها را افتید و بعد دوسه آواز خوان دیگر رادیو این آهنگ را خواندند که با آنکه آواز خوانان معروف تر و سابقه دار تر نسبت به محمود خوشنواز بودند ولی هرگز نتوانستند مثل محمود خوشنواز و با همان زیبائی که او این آهنگ را اجرا کرده بود، آنرا اجرا نمایند.

حالا که از هنرمندان معروف هرات یاد نمودیم، چند تن آنها را که نقش و رسالت ایشان در شکوفائی هنر موسیقی هرات برآزند، تر از دیگران است و نگارنده را دسترسی به زنده گی نامه های ایشان است به صورت فشرده و جدا گانه در اینجا معرفی مینمائیم:

۱- خالوی شوقی

اسمش نجف علی ولسی مردم او را (خالو) یا (خالو جان) میگفتند. پدرش مراد علی نام داشت و پیشه اش شال بافی بود. خالوی شوقی که در ایام شباب زنده گی اش جوانی بود میانه اندام و بانشاط درسال (۱۳۰۵ ه.ش) در شهر هرات متولد شده، تعلیمات ابتدائی

راتا صنف هفتم در مکتب رشد به هرات به پایان رسانید بعد به شغل (ابریشم بافی) که پیشه ی پدری اش بود پر داخت . او از همان آوان جوانی صاحب آواز گیرا و پر لطفی بود . او روز ها پشت کار گاه ابر یشم بافی مینشست و اییات شور انگیز ولایات هرات ، غور و بادغیس راز مزه میکرد و چنان نیکو میخواند که کار گران شیفته ی آوازش می شدند (۲) خالوی شوقی در ۱۳۲۵ از کنار رود هری بسوی کابل عزم سفر کرد در آنوقت تازه چند سالی شده بود که رادیو کابل تاسیس و جز چند خواننده محدود ، سر ایندگان و همکاران زیاد هنری نداشت و خالودر همان سال بارادیو کابل آشنا شد و در زمره خواننده گان شوقی رادیو شامل گردید . او با صدای دلنشین ترانه های محلی هرات و سرحدات آنرا با شور و لطف زیادی میخواند . وی کوشید در مدت پانزده سالیکه خواننده رادیو بود یک سبک و روش خاصی رادر اجرای آهنگ ها و ترانه های خود تعقیب نماید و همین شیوه خاص هنری او بود که بر محبوبیت بیشترش افزود . خالوی شوقی در موسیقی استادی نداشت و در خارج کشور سفر های هنری نکرد . او با آنکه در اجرای ترانه ها و سرود های مردمی هرات ، غور و بادغیس در میان مردم و در رادیو کابل وقت بدیلی نداشت و بنیان گذار سبک نوینی بود ولی در مدت پانزده سالی که همکار نزدیک کابل بود هرگز به اخذ جایزه هنری نایل نگشت و بخاطر حسادت ها و رقابت های بیموردی که مسئولین اداره موسیقی وقت رادیو با او داشتند حتی به آواز او ترانه های زیاد ثبت و حفظ نکردند چنانچه هم اکنون به آواز او که بدون شک و تردید بهترین آواز خوان هرات در نیم قرن گذشته محسوب میگردد بیفش از دو آهنگ در آرشیف موسیقی رادیو افغانستان موجود نیست .

خالوی شوقی یک بار از دواج کرده

بود ولی فرزندی از او باقی نمانده است . سبک هنری خالوی شوقی راعده ای از آواز خوانان هرات تعقیب نمودند که غلام دستگیر (سرود) درین راه موفق تر از دیگران بود ولی نه تنها پس از مرگ خالو کسی بر سکوی خالی خالو تکیه زده نتوانست بلکه تاکنون جای خالو در میان هنرمندان هرات خالی است . خالوی شوقی با وجودی که در یکی دوسال اخیر زنده گی اش علیل وزمین گیر شده بود ولی باز هم بادللی اگنده از شوق وار زو گاهی عقب مکرو فون رادیو حاضر میشد و علاقمندان آوازش را مخطوط میساخت تا آنکه روز بروز اندام قوی و پر گوشت وی در اثر شکنجه ی درد سرطان کاهید و چنان کاهید که خالوی شوقی که در کابل تمام در های امید را برویش بسته میدید ، راهی هرات شد و در آنجا به انتظار دقایق واپسین حیات دلگیرانه و نو میدانه نشست تا آنکه بتاريخ ۱۳ جوزای سال ۱۳۴۰ ه ش در عفوان جوانی ودلی پر ارزو به دیار رفتگان پیوست و در صحن زیارت سلطان میر عبدالواحد شهید بخاک سپرده شد . روانش شاد باد

۲- کریم شوقی

کریم شوقی هفتاد سال پیش از امروز در ریکا خانه ی کابل دیده به جهان گشوده است . پدرش فیض محمد نام داشت و باشی کلاه دوز های انجن بوده است (۳) اودر کابل تاصنف چهارم مکتب (همت) درس خواند بعد عازم هرات شد و مدت ده سال در آن شهر زیر نظر کاکایش (خلیفه گل جان معمار باشی) اقامت نمود . وی صنف پنجم را در مکتب (شرافت) هرات درس خواند بعد شامل مکتب (رشیدیه) شد . تا اینکه در مطبعه ی (دانش) هرات بحیث حروف چین شامل کار شد . در سال ۱۳۱۰ از هرات دوباره به کابل آمد و در مطبعه دولتی کابل در بخش های آفست و عکاسی به کار اشتغال ورزید و تا سال ۱۳۳۸ در

مطبعه به ماموریت هایش ادامه داد تا اینکه نسبت معاذیری به ر تبیه (۵) تقاعد خویش راز کار های دولتی گرفت و متعاقب آن پس از یک بر خورد خانواده گی به هژده سال زندان محکوم گشت که نه سال آنرا در زندان سپری نمود و بعد آزاد گشت . کریم شوقی در سال های که در هرات اقامت داشت به موسیقی علاقمند گردیده بود و خواندن های آواز خوانان هراتی مخصوصا احمد غور یانسی و عبدالرحیم جنان کند هاری ربا دقت و دلچسپی می شنید و بعد خود آهنگ های ایشان رازمزه میکرد تا اینکه به گفته ی خودش (۴) گفتان گروپ ترانه خوان های مکتبش گردید . کریم شوقی از همان سال تاسیس رادیو کابل (۱۳۱۹) بحیث آواز خوان در حلقه چند تن محدود از آواز خوانان رادیو پیوست و نخستین آهنگی را که در رادیو خواند ، همان آهنگ معروف (سیاه موی و جلالی) بود که بعد ها آواز خوانان دیگر هراتی از جمله نگارنده ی این سطور نیز این آهنگ معروف را در رادیو خواندند . باری ، کریم شوقی عاشق دلباخته کسی شده بود که فرجام آن ناکامی بود و شکست در عشق نیز یکی از انگیزه های بود که او به موسیقی و آواز خوانی روی آورد . با آنکه کریم شوقی در آواز خوانی سبک مخصوص به خودش را که بعد ها به نام (سبک کریم خانی) در میان مردم هرات معروف گشت ، تعقیب کرده است ولی از کمک های بی دریغ شاد روان استاد غلام حسین که به او نموده است همواره یاد نموده و آن استاد بزرگ را بهترین راهنما و مشوق خویش میدانند . کریم شوقی دو بار از دواج کرده از هردو همسرش جمعا صاحب هشت فرزند (پنج پسر و سه دختر) گشت که از فرزندانش تنها (محمد نعیم شوقی) مدتی به آواز خوانی روی آورد و آهنگ های در رادیو افغانستان به آواز او ثبت و نشر گردید .

یکی دیگر از فرزندان (سیفور چوپان) که مدتی شعبده بازی میکرد و تازه میرفت که درین فن شهرتی بهم زند در سال ۱۳۶۳ زما نیکه مشغول خدمت مقدس سر بازی بود توسط عناصر ضد انقلاب به شهادت رسید. کریم شوقی در سالهای اخیر به حیث کارگر اجیر در موسسات گوناگون وظایفی را انجام داده و فعلا در مطبعه دولتی کابل در بخش آفست و زنگو گرافی بحیث اجیر ایفای وظیفه مینماید. کریم شوقی جمعبیست سال در رادیو آواز خوانی کرد ولی دریغ که در زمان او امکان ثبت آهنگ ها روی نوار میسر نبود و بعد هم که این امکان در رادیو میسر گشت مورد بی مهری مسئولان وقت اداره موسیقی قرار گرفت و به گفته خودش در مصاحبه ی رادیو نیسی اش مدیران (وقت) اداره موسیقی رادیو با او جفا ها کردند و در اثر مخالفت های شخصی آهنگ هایش را که در میان مردم طر فداران و هوا خواهان زیادی داشت ثبت نکردند و فعلا جز چند آهنگ محدود به آواز او در آرشیف های رادیو و تلو یز یون موجود نیست .

کریم شوقی نخستین آواز خوانی بود که (شوقی) تخلص نمود و بعد ها عده ی دیگر از هنر مندان رادیو مثل خالوی شوقی، رازق شوقی، زمان شوقی و عده ی دیگر نیز تخلص (شوقی) را برای خویش انتخاب نمودند. کریم (شوقی) گرویده آهنگهای محلی کشور مخصوصا آهنگهای محلی هراتی بود و باموسیقی کلاسیک شرقی و موسیقی غربی هرگز میانه خوبی نداشته است . وی هیچگاه به اخذ جایزه هنری نایل نگشته و بخارج کشور مسافرت هنری نکرده است . کریم شوقی یگانه هنرمندی است که پیوسته از زنده گی شکوه های بر لب دارد و از پیش آمد های زنده گی بیشتر خاطرات تلخی دارد . به امید بهر وزی هر چه بیشتر این هنرمند خوب و دیر یمن کشور .

۳- سایر هراتی

اسمش در محمد است پسر مر حوم گل محمد مهندس بوده اصلا از ریکا خانه کابل و سکونت فعلی اش در قلعه وزیر کابل میباشد. در محمد سایر به تاریخ ۲۸ اسد سال ۱۲۸۹ در شهر هنر پرور هرات بدنیا آمده میگویند در ایام طفولیت بسیار زیرک شوخ و باهوش بوده و در دوران مکتب که تحصلاتش را تا صنف هفتم در هرات بسر رسانیده سر آمد هم صنفان خود بوده است .

وی در همد همین بهار جوانی اش به سرودن اشعار و نوشتن داستانها علاقه پیدا کرد و آهسته آهسته در حلقه ادبی و هنری هرات راه پیدا نمود . وی از سال ۱۳۲۷ تا سال ۱۳۳۰ اشعار کمیدی و انتقادی را در لابلای آهنگ های دلچسپ در رادیو کابل میخواند بعد فعالیت های هنری اش در پوهنی ننداری کابل، شهری ننداری، هرات ننداری، بلخ ننداری و کندز ننداری ادامه یافت . در محمد سایر هراتی هر چند درامه های زیادی نوشته لیک خودش میگوید درام (عشق عسکر) را که به افتخار ایام فر خنده جشن استرداد استقلال افغانستان در سال ۱۳۲۸، دوام (کاروان دلدار) در سال ۱۳۳۰ و درام (بچه زمیندار) را که در سال ۱۳۴۳ نوشته است بی نهایت دوست دارد و افتخار معنوی خود میداند .

سایر این هنرمند دیرین کشور هر چند برف پیری بر سرش نشسته است فعالیت های هنری اش را مخصوصا در زمینه ساختن تصانیف برای آواز خوانان هنوز هم ادامه میدهد . وی دوبار از دواج کرده و صاحب سیزده فرزند (چهار دختر و نه پسر) میباشد . سایر هراتی در بعضی از درامه ها به عنوان ممثل نقش های را بازی نموده که در نقش های کمیدی موفق تر بوده است . در محمد سایر در پهلوی فعالیت های هنری ماموریت های رسمی نیز در (زلمی کوت) هرات و مدیریت فواید عامه هرات داشته و در سال ۱۳۳۱ به رتبه

(۵) از ما موریت تقاعد کرده است و بعد به حیث اجیر به کار های هنری مصروف گردیده است وی اکنون در بست اجیر در جه اول بحیث منتظم نوازنده گان مدیر یت کسر تهای ریاست موسیقی کمیته دولتی رادیو تلویزیون و سینما توگرافی ایفای وظیفه مینماید .

سایر هراتی که پسر کاکای کریم شوقی است بخاطر خدمات هنری اش به اخذ یک تقدیر نامه درجه سوم از ریاست مستقل مطبوعات وقت نایل گشته ولی جهت هنر نمائی هیچگاه به خارج کشور سفر ننموده است . به آواز سایر سایر هراتی آهنگی در آرشیف موسیقی رادیو موجود نیست ولی درامه ها، اشعار و تصانیف فراوانی دارد که بخشی از افتخارات معنوی او را تشکیل میدهد. باید یاد آور شد که در رادیو درام (سیاه موی و جلالی) که در سال ۱۳۴۵ در رادیو افغانستان ثبت و نشر گردید ، وی نقش پدر سیاه موی را بازی نموده است .

۴- الفت هیروی

اسمش محمد علی شاه و متخلص به الفت هیروی است . پدرش عبدالرحمن نام دارد که پیشه (خبازی) داشته است . محمد علی شاه الفت هیروی در سال ۱۳۱۳ در ناحیه دروم شاروالی هرات بدنیا آمده است و تا صنف هفتم مکتب رشدیه درس خوانده است .

یاد داشت : در آن زمانه ها بالاتر از صنف هفتم در مکاتب هرات تدریس نمیشد .

در سال ۱۳۲۳ که الفت هیروی متعلم صنف چهارم مکتب بود ذوق موسیقی در وی پیدا شده مدتی رهبر ترانه های مکتب بوده آهنگ های محلی را هم نزد خود مرور کرده و سروده است تا آنکه در سال ۱۳۲۵ اولین آهنگش توسط مرحوم عطا واله خان رئیس تخیلی وقت رادیو در هرات ثبت و بکابل آورده شد و از رادیو افغانستان

پخش گردید. شاد روان استاد نبی گل در زمانی که در هرات اقامت داشت استاد موسیقی الفت هیروی بوده است. الفت هیروی جوایز متعدد هنری بدست آورده که از آنجمله اند: مدال طلای هنر در سال ۱۳۴۷ از وزارت اطلاعات و کلتور وقت، جایزه به نام رقص آفرین خراسان در سال ۱۳۶۲ از کمیته دولتی کلتور بخاطر بازی در فلم گناه در سال ۱۳۶۳ از کمیته دولتی کلتور و جا نزه تشویقی بخاطر خواندن ترانه میهنی در سال ۱۳۶۴ از کمیته دولتی کلتور. همچنان وی یک دیپلوم بخاطر بازی خوبش در فلم (دهکده ها بیدار میشوند) در سال ۱۳۶۱ از اتحادیه هنر مندان ج. د. ا بدست آورده است.

الفت هیروی یکبار در سال ۱۳۶۲ بکشتور دوست اتحاد شوروی مسافرت نموده است. وی در موسیقی بیشتر به آهنگ های محلی هرات متمایل بوده و شیوه خاص خودش را در اجرای آهنگ ها تعقیب مینماید.

الفت هیروی شاعر نیست ولی بعضی از آهنگ های که خوانده است از ساخته های خودش میباشد الفت هیروی دوبار از دواج کرده و صاحب ده فرزند (چهار دختر و شش پسر) میباشد. وی هیچگاهی ماموریت رسمی نداشته ولی همیشه در بست اجیر عضو فعال تیاتر هرات بوده در حال حاضر در بست اجیر درجه اول بحیث منتظم کنسرتهای ریاست موسیقی کمیته دولتی رادیو تلو یز یون و سینما- توگرافی وظیفه اجرا میکند. الفت هیروی علاوه از آواز خوانی در رادیو تلو یز یون و تمثیل و آواز خوانی در در دامه های بیشمار، در فلم های رابعه بلخی، دهکده ها بیدار میشوند، گناه و زمین فردا نیز نقش های را با مهارت بازی کرده است. اودر تنظیم رقص های فولکلور یک هرات نیز دسترسی داشته و برای هنر مندان انسابل (نرگس) و رقاصه معروف (ستاره هیروی) رقص های را تنظیم نموده و به صحنه آورده است. به آواز الفت هیروی

بیش از بیست آهنگ در آرشیف موسیقی رادیو و چهار آهنگ در آرشیف موسیقی تلو یز یون موجود میباشد. این هنر مند بی آزار، متواضع و بی نهایت کم حرف که تا از او در مجلس چیزی پرسیده نشود عاد تالاب به سخن نمی کشاید و پیوسته به سخنان دیگران گوش فرا میدهد، با ابعاد گسترده هنری و سابقه درخشان هنری اش در دل های شنو نده گان آوازش و تما شاگران درامه ها و فلم هایش جاو دانه راه یافته و از محبوبیت زیادی در میان مردم بر خوردار است. عمرش دراز باد.

۵- غلام محمد (شب آهنگ)

غلام محمد شب آهنگ پنجاه سال پیش از امروز (سال ۱۳۱۴ ه. ش) در شهر هرات دیده به جهان کشود. پدرش محمد عمر نام داشت که رباب نواز ماهر ی بود و اما معروف تر یں چهاره هنری در فامیل او پدر کلان وی بود که (گل پسند) نام داشت و سر حلقه آواز خوانان حرفه ای هرات بشمار میرفت. شب آهنگ از همسان او آن کودکی در حلقه فامیلش که همه هنر مند و هنر دوست بودند، بسا ساز و سرود آشنا گشت و سالیانی دراز به عنوان یکی از آواز خوانان معروف حرفه ای شهر هرات در خدمت مردم خویش بود تا آنکه به شاگردی استاد سر آهنگ رسید و از آن استاد بی بدیل کشور ما استفاده هانمود چنانچه پس از آنکه در حلقه شاگردان استاد سر آهنگ پیوست تخلص (شب آهنگ) را برای خویش اختیار نمود. غلام محمد شب آهنگ از آغاز سال ۱۳۶۰ به عنوان نوازنده رباب با رادیو تلو یز یون قرار داد هنری بست و در ماه میزان ۱۳۶۱ به همراهی گروهی از هنر مندان رادیو تلو یز یون جهت اجرای یک سلسله کنسرتهای عازم کشور دوست اتحاد جماهیر شوروی گردید و اما... سحرگاه روز پنجشنبه ۱۵ میزان ۱۳۶۱ در شهر بخارا، شهری که او همیشه آرزوی دیدن آنرا در دل می پروراند، در اثر یک حمله ناگهانی قلبی وفات نمود

و بعد جنازه اش را به کابل انتقال دادند.

بعد از ظهر روز سه شنبه ۲۰ میزان سال ۱۳۶۱ بود که جنازه (شب آهنگ) در حالیکه عده ی زیادی از مامورین و هنر مندان رادیو تلو یز یون، منسوبین اتحادیه هنر مندان ج. د. ا و دوستان اوبالای مزارش حاضر شده بودند، در شهدای صالحین (ع) محترمانه به خاک سپرده شد.

شاد روان شب آهنگ زمانی همکار هنری رادیو گشت که دیگر آوازخوانی نمیکرد بلکه به عنوان نوازنده رباب با ارکستر مختلط رادیو تلو یز یون همکاری می نمود از شب آهنگ سه پارچه خواندن و سه نغمه تک نوازی رباب او در آرشیف رادیو افغانستان باقی مانده ولی یاد او نزد هنر دوستان کشور مخصوصا مردم هرات که سالها با هنر خویش زینت بخش مجالس سرور و شادی شان بوده است گرامی و ماندگار خواهد بود. روان غلام محمد (شب آهنگ) آن هنر مند خوب بی آزار، وطن پرست و مردم دوست شاد باد.

۶- ناوک هیروی

ذبیح الله (ناوک) پسر محمد کریم و نوا به آواز خوان معروف (رحیم خوشخوان) هنر مندی است خوش ذوق، خوش لباس و خوش خوان (۵) وی چهل و هفت سال پیش از امروز (۱۳۱۷) در قریه (تلو) مربوط ولسوالی انجیل هرات در فامیلی پابه عرصه وجود گذاشت که اغلب اعضای آن اهل موسیقی و طرب بودند کاکا و پدر کلان (ناوک) از هنر مندان معروف زمان خود به شمار میرفتند. کاکای ناوک چهار تار نواز معروفی بود و پدر کلانش (رحیم خوشخوان) آواز خوان پر آوازه ی بوده است. اری، خوشخوان بزرگ (رحیم خوشخوان) سالیان دراز بانواهای دلچسپش نقل محافل هنری هرات بود و خوشخوان کوچک (ذبیح اله) مدام و در هر جا با پدر کلان هنر مندش همراه بود و هر روز استوار ترو محکم تر از روز دیگر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قهرمان انقلاب زنده
جاوید اند

خلفای فاسق
مردم بیدار

بدر مبارک
فرزاد

دشمنان و دشمنان

و...

و...

حزب مردم

باز می آید

سنا عشق وینودک سوه حکرونه

ستاپه لاره کنبی بایلی حلی سروده

حزب کمکلا تیک خلق فداست
و افشا بلا کشید افغان نام اینک
در طبل بست نال از غم و شرد در عرصه
کارنامه مار قبل ق رنمض است

بدر مبارک
فرزاد

بدر مبارک
فرزاد

قدم جای پای او میگذاشت تا اینکه رحیم خوشخوان وفات نمود و ذبیح خوشخوان توانست پس از مدتی خالیکا هی را که از فقدان پدر کلانش در حلقه های هنری هرات بو جود آمده بود با آواز گیرایش تاحدودی پرنما ید. دیری نگذشت که شهرت و آوازه (ذبیح خوشخوان) نه تنها در شهر هرات بلکه از غوریان تا غررات پیچید و هنرمندی شد حسابی تا اینکه روزی (خالوی شوقی) وی را به رادیو کابل وقت معرفی نمود و در مرحله نخست چند آهنگ بطور دو گانه با وی اجرا کرد. روزی که اولین آهنگ دو گانه (خالو و خوشخوان) از رادیو پخش گردید اغلب شنونده گان رادیو زبان به تحسین از هنر نمائی این هنرمند جوان کشودند. ذبیح خوشخوان مدتی در رادیو کابل به همراهی ورهنمائی خالوی شرقی هنر نمائی کرد تا اینکه خالوی شرقی نیز وفات نمود. مصیبت مرگ

خالو بر ذبیح خوشخوان سخت ناگوار افتاد و این باعث شد که وی مدتی علاقه اش را با رادیو قطع نموده و به هرات برود. چندی بعد دوباره به کابل باز گشت و آهنگ های تازه ی برای شنونده گان رادیو به ارمغان آورد ولی دیگر با تخلص (خوشخوان) آواز خوانی نکرد. شاید فکر میکرد که خوشخوانی همراه با صدای گرم و گیسرای (خالو) زیباست. بنا این بار (ناوک) تخلص نمود و سالهای بعدی به نام ناوک هیروی) در رادیو آواز خوانی کرد. این هنرمند خوب از چند سال است که در اثر مرضی دوا مدار آواز خوانی نمیکند و دایما در هرات به سر می برد.

به آواز (ناوک) حدود سی آهنگ در آرشیف موسیقی رادیو و سه آهنگ در آرشیف موسیقی تلو یزیون موجود است. اوسفر های هنری بخارج کشور به عمل نیا ورده و به اخذ جایزه هنری نایل نگشته است. به امید صحت کامل این هنرمند

خوش آواز و شنیدن آهنگ های تازه ی به آواز او.

۷- وهاب (مددی)

عبدالوهاب (مددی) در سال ۱۳۸۱ در قریه (ترکان سفلی) مربوط ولسوالی انجیل ولایت هرات متولد شده، نام پدرش امیر محمد میباشد که پیشه اش دهقان نبوده است. (مددی) تحصیلات ابتدائی را در لیسه سلطان غیاث الدین غوری هرات، متوسطه رادر مکتب (ابن سینا) و ثانوی را در مکتب تخنیک ثانوی کابل به پایان رسانیده و جمعا مدت پنج سال (طی دو بورس تحصیلی) در رشته ژورنالیزم رادیو و موسیقی اروپائی در جمهوری اتحادی المان تحصیل نموده است. وهاب (مددی) در سال ۱۳۳۴ زمانیکه متعلم مکتب بود در رادیو کابل (وقت) نخست بنام عبدالوهاب هراتی بعد بنام (رنجور) و سپس

به تخلص (مددی) به آواز خوانی آغاز نمود و طی سالهای ۱۳۳۴-۱۳۴۴ از خرمن پر بار هنر استاد غلام حسین (پدر سرآهنگ) خوشه های چیده و آن استاد فقید را به عنوان یگانه راهنمای خویش میداند. (مددی) از سال ۱۳۳۹ تا سال ۱۳۴۳ در چوکات ریاست هوای ملکی و قت به حیث مامور فنی مخا بره هواشناسی و معلم در مرکز تربیوی هواشناسی میدان هوائی بین المللی کابل و ظایفی را انجام داده بعد مامور رادیو افغانستان شد و بحیث عضو مدیریت موسیقی رادیو افغانستان و پرودیو سر برنامه های موسیقی غربی رادیو آغاز بکار کرد. وی بعدا به عناوین معاون مدیریت ارشیف موسیقی رادیو، معاون مدیریت موسیقی رادیو، مدیر موسیقی رادیو، مدیر ارشیف

موسیقی رادیو، مدیر موسیقی تلو یزیون، مدیر کورسها و کنسرتها ی رادیو، مدیر عمومی پروگرام های موسیقی رادیو تلو یزیون و امر اداره موسیقی رادیو تلو یزیون کار کرده و از تاریخ ۱۵ اسد سال ۱۳۶۳ تا کنون بحیث

رئیس موسیقی کمیته دولتی رادیو تلو یزیون و سینما تو گرافی ایفای وظیفه مینماید. وهاب (مددی) در کنگره موسیقی اتحادیه هنرمندان ج.ا.م. که در ماه سنبله سال ۱۳۵۹ دایر گردید به حیث عضو کمیسیون نظارت و کنترل اتحادیه هنرمندان انتخاب گردید که به همکاری های نزدیکی خود با آن اتحادیه نیز ادامه میدهد. (مددی) از دواج کرده و صاحب چهار فرزند (دو پسر و دو دختر) میباشد. بزرگترین فرزند وی (شاه رخ میرزا) نام دارد که چهارده سال داشته و فعلا متعلم صنف هفتم لیسه موزیک کابل میباشد. (مددی) سفرهای زیاد هنری جهت اجرای کنسرتها به اتحاد جماهیر شوروی، هند و ایران نموده، در سال ۱۹۷۸ میلادی در چهارمین سیمینار متخصصین موسیقی آسیائی در جاپان، در سال (۱۹۷۹) در هژدهمین کانگرس بین المللی متخصصین موسیقی و تیاتر در بلغاریا و در سال (۱۹۸۴) در ششمین سمپوزیم و روستوم موسیقی آسیائی در جمهوری دیموکراتیک مردم کوریا از جانب کشور خویش نماینده گی کرده است.

(مددی) آهنگ های برای او از خود و آواز سایر آواز خوانان رادیو ساخته است و کنون یکصد و سی دو آهنگ به آواز وی در آرشیف موسیقی رادیو و سه آهنگ به آواز وی در آرشیف موسیقی تلو یزیون موجود است که کمپوز اغلب این آهنگ ها نیز از خود وی میباشد. یکی از شیوه های برجسته کار (مددی) در چوکات اداره موسیقی با آنکه سالهای در رادیو افغانستان و اداره موسیقی آن موقعیت های خوبی داشته این است که

او بیشتر به دیگر هنرمندان رسیده و آنها را در راه هنر تشویق نموده است تا آنکه بخود برسد و در اندیشه فعالیت های هنری خود باشد چنانچه

رقم یکصد و سی و دو آهنگی که به آواز او در ارشیف موسیقی رادیو افغانستان موجود است، آنهم در پایان سی سال سابقه آواز خوانی او در رادیو شاهد این مدعا است.

وهاب (مددی) بنیان گذار برنامه های منظم موسیقی لایت، جاز و کلاسیک غربی در رادیو افغانستان بوده از مدت بیست سال گذشته تا کنون در پهلوی و ظایف اصلی خویش پردیوسر (تهیه کننده) برنامه های یاد شده در رادیو نیز میباشد.

از فعالیت های عمده (مددی) در خارج کشور در جهت معرفی هنر و فرهنگ افغانستان یکی هم تهیه یک سلسله برنامه های یکساعته (جمعاً دوازده برنامه یکساعته) در چوکات برنامه های (موسیقی از مشرق زمین) رادیوی غرب آلمان () در سالهای ۱۳۵۲ و ۱۳۵۳ در جمهوری اتحادی آلمان است که در آیام کارآموزی اش در آن رادیو تهیه و نشر شده است به گونه که در لابلای آهنگ های برنامه ترجمه اشعار آواز خوانان، معرفی آلات موسیقی افغانی و بخش های از فرهنگ و هنر کشور باستانی ما معرفی گردیده بود که مورد علاقه زیاد مردمان آن دیار واقع گردید و در معرفی بیشتر و بهتر افغانستان در جهان خارج اهمیت بسزا داشت.

وهاب (مددی) در سالهای گذشته به اخذ یک جایزه در بخش آواز خوانی و یک جایزه در بخش آهنگ سازی از وزارت های مطبوعات و قتنایل آمده و در سال ۱۳۶۰ بخاطر خواندن (ترانه وطن) به دریافت جایزه اول آواز خوانی (جایزه امیر خسرو) در چوکات جوایز هنری و کلتوری کمیته محترم دولتی کلتور جمهوری دیمو کراتیک افغانستان نایل آمد.

۸- امیر جان صبوری

نام پدرش عبدالله و در سال ۱۳۳۴

در ولسوالی ادرسکن ولایت هرات در یک فامیل دهقانی به دنیا آمده است. او در حال حاضر جوان ترین هنرمندی است از سرزمین هنر پرور هرات که در سطح رادیو تلو یزیون و فستیوال های موسیقی در داخل و خارج کشور فعالیت های هنری چشمگیری دارد. امیر خان (صبوری) در سال ۱۳۵۰ در نخستین فستیوال موسیقی فولکلوریک سراسری کشور که از جانب اداره موسیقی رادیو افغانستان براه انداخته شده بود و گروه های زیادی از هنرمندان موسیقی فولکلوریک کشور در آن سهم داشتند، در جمله اعضای گروه هنری هنرمندان ولایت هرات به کابل آمد و برای نخستین بار در آن فستیوال هنر نمائی کرد که مخصوصاً با اجرای آهنگ محلی (دختر هری) در آن فستیوال شهرت خوبی کما ئی کرد. امیر جان صبوری پس از انقلاب شکوهمند شور بر فعالیت های هنری اش افزود و به حیث مامور در چوکات اداره هنر و ادبیات رادیو تلو یزیون آغاز به کار کرد و از سال ۱۳۶۰ به حیث آواز خوان دایمی با اداره موسیقی رادیو تلو یزیون قرارداد همکاری بست. کنون او یگانه آواز خوان خوب از ولایت هرات است که از طریق قرارداد هنری اش پیوسته آهنگهای در رادیو تلو یزیون به آواز او ثبت و نشر میگردد. امیر جان صبوری که فعلاً کارمند سازمان دیمو کراتیک جوانان افغانستان و یکی از اعضای فعال و غنیست ارکستر گل سرخ) آن سازمان شمرده میشود به عنوان یک آواز خوان، آهنگ ساز و تصنیف ساز آگاه و ایجاد گر راه گشای سبک نوینی در آواز خوانی شده است که به یقین آینده درخشانی در قلمرو هنر موسیقی نوین کشور پیش رو دارد. در شماره تاریخی ۲۶ ر ۱۳۶۴ روزنامه حقیقت انقلاب شور آنگاهی که امیر جان صبوری جهت اشتراک در دوازده همین فستیوال

جوانانی و محصلان در مسکو به همراهی (ارکستر گل سرخ) آماده گئی میگرفت، مصاحبه ای با وی به چاپ رسیده است که به عنوان حسن ختام و آشنائی بیشتر و بهتر با چهره هنری این هنرمند جوان و رسالت مند آن مصاحبه را در پایان این بخش از سرگذشت موسیقی افغانستان در سده روان عیناً باز مینویسیم:

(امیر جان صبوری هنرمند با استعدادی است که خود تصنیف میسازد، شعر میسراید و آواز میخواند. پارچه های را که او تا کنون اجرا کرده مورد علاقه و تشویق بیشتر جوانان قرار گرفته است. سرود فستیوال امیر جان صبوری مورد استقبال گرم همه قرار گرفته است. در زمینه فعالیت های هنری اش با او صحبتی داریم. صبوری در مورد اینکه از چه مدت زمانی تصنیف میسازد و آواز میخواند چنین پاسخ گفت:

قبل از ساختن تصنیف آواز میخواندم و این زمانی بود که در صنف هفتم مکتب درس میخواندم. هفت سال قبل به تصنیفی ضرورت داشتم به هرکی مرا جعه کردم آنرا بدست نیاوردم و خود مجبور شدم برای اولین بار دست به ساختن تصنیف بزنم و بدین گونه کار ساختن تصنیف هایم آغاز شد. بعد از اجرای همان آهنگ مورد تشویق بیشتر رفقایم قرار گرفته و تا کنون بکار خود درین زمینه ادامه میدهم.

تا حال چند تصنیف ساخته و کدام یک از آنها مورد پسند شما قرار گرفته است؟

تا اکنون بیش از دوصد تصنیف تنظیم کرده ام. آخرین تصنیفم سرود فستیوال بود که به پیشواز دوازدهمین فستیوال جهانی جوانان و محصلان آماده شده که مورد علاقه خودم نیز میباشد. الهام تصنیف هایم انسانهاست

شماره ۷ سال ۱۳۴۰ مجله پشتون ژغ
(۳) انجن محلی است که بعد ها
 بنام فابر یکه خوبی مسما شد و کنون
 مطبعه صکو ک کابل در آن موقعیت
 دارد .
(۴) مصاحبه رادیوئی وهاب (مددی)
 با کریم شوقی در برنامه سیمای هنر مند
 رادیو در سال ۱۳۵۹ که در ارشیف
 نشراتی رادیو افغانستان حفظ است .
(۵) گلهای خود رو - شماره دوم
 سال ۱۳۴۶ مجله پشتون ژغ - نوشته
 و . ترکانی .

- برنامه های بعدی کار شما چه
 خواهد بود ؟
 - همین اکنون تصنیف های جدید
 برای جوانان و اطفال روی دست دارم
 که در فستیوال مسکو اجرا خواهد شد .
 عمر امیر جان صبوری دراز و پیروزی
 های بیشتری نصیب او باد .
مأخذ
 (۱) سبک های موسیقی محلی
 افغانی - شماره دوم سال ۱۳۵۹ مجله
 فرهنگ مردم نوشته وهاب (مددی) .
 (۲) مرگ یک سراپنده شو قی -

و در آنها کوشیده ام بخاطر خوش بختی
 انسان حرف های داشته باشم . قبل
 از ساختن تصنیف در باره آن می اندیشم
 بعدا آنچه رادر باره آن فکر کرده ام
 با واژه های تکرار نشده بافت میدهم .
 اینکه تصنیف هایم بیشتر مورد علاقه
 جوانان است کوشیده ام در کار تصنیف
 ، شعر و آواز نو آوری داشته باشم .
 پارچه های را که در باره زندگانی
 جوانان تنظیم کرده ام از محیط خود
 جوانان آموخته ام و آنها در آفریده
 هایم انعکاس داده ام .

شنبه (۲۰) میزان سال ۱۳۱۸ مطابق
(۲۹) شعبان ۱۳۵۸ - ق در کابل وفات
 یافت .

جمعه خان اعتمادی پسر اوست ،
 ومقصد از درج آن همه خصوصیات
 آن است که مرحوم الحاج برشنا در اواخر
 عمر مصروف ترتیب کتاب مشاهیر
 عهد خودش نیز بود . ومیگفت : می خواهم
 مطابق عقیده ونظر خودم یک تاریخ
 در مورد ارباب فضل وهنر دوره معاصر
 بنویسم . وباور میشود که تا حدی
 توفیق دست داده است . استاد
 برشنا در چهره ظاهر یک انسان
 نهایت متجدد معلوم میشد . واما در باطن
 یک صوفی مشرف خاص وهم تمام
 آثار اوبه عزت وعظمت افغانستان
 تمام می شود . زیرا که انسان
 وطن دوست وبزرگ مشرب بود . واز
 آخرین ترجمه های اورساله سفارت روسیه
 تزاری بدر بار امیر شیر علیخان است
 که در مطبعه دولتی کابل به چاپ رسیده
 وخط پستی آن اثر قلم ایمن
 کمترین است .

استاد برشنا ، در تحریر خط
 آرتیک (هنری) وتحریرات
 عادی شیوه خاص خودش خلی
 دسترس داشت . ودر رسم پور ترت نوک
 آهن نقاشی تزئینات نوک آهن نهایت
 ماهر ، وهم در دیگر رشته های
 نقاشی در کابل استاد وقت خود بوده
 است .

بقیه از ص ۱۸ -

خان رسام ، در این وقت برشنا برخود
 تخلص گرفت واین زبان پشتو است
 ومعنی آن در زبان دری الماسک
 ودر عربی برق است . چون مانند
 رعد آواز قوی داشت .
 اعضا ، انجمن ادبی کابل کلمه برق را
 در پهلوی رعد پسندیدند . وایمن
 تصنیف معقول از یادگار های اولین
 تأسیس انجمن ادبی کابل است . مانند
 سرور گویا ، سرورجوا ، سرور صبا ،
 سرور پویا جلالی ، زمیالی ، اعظمی ،
 ایازی ، واسعی ، نوری ، غبار ، خادم
 مسلمات فاطمه بنت امیر دوست
 محمد خان که والدۀ کلان برشنا بود
 ونواده اش اورا آغه جان یاد مینمود در
 سال ۱۳۰۹ ش در کابل وفات یافت .
 آن محترمه عیال محمد علی خان بن
 پیر محمد خان ووالده امیر محمد خان
 ومحمد ابراهیم خان بود . ودر کابل بنام
 بی بی فاطو جان شهرت داشت .

برشنا در اوائل بنام غفور جان
 نواسه فاطو جان مشهور بود واز سال
 ۱۳۱۲ - ش به لقب برشنا واز سال
 ۱۳۳۷ ش به لقب استاد برشنا شهرت
 گرفت .

تاجور سلطانه دختر فاطو جان بعقد
 از دواج سردار عبدالقدوس خان بن -
 سلطان محمد خان طلایی گرفته شد .
 تاجور سلطانه موسوفه از زنان
 عالمه وفاضله در عهد خود ودر شش

- در باره رشد هر چه بیشتر موسیقی
 و تصنیف سازی در کشور چه نظردارید ؟
 - ما زمانی میتوانیم استعداد های
 هنری را رشد دهیم که موسیقی را
 از کودکان ها ومکاتب آغاز
 کنیم ، بهترین استعداد ها را در میان
 آنان تشخیص داده و برای فهم موسیقی
 مضمونی در جاهای فوق الذکر
 داشته باشیم . تاکنون در تصنیف
 سازی رهنمای در دست تصنیف سازان
 کشور ما نیست و اقدام بدین کار
 کمک قابل ملاحظه مینماید .
 - در باره آهنگهای که تا حال
 خوانده ویا برای سایر هنر مندان
 تنظیم نموده اید ، اگر معلومات دهید ؟
 - تا حال یک صدو هشتاد آهنگ در
 رادیو تلویزیون ثبت کرده ام که اکثر
 تصنیف ها از خودم است بر علاوه در
 حدود چهل پارچه دیگر برای سایر
 هنر مندان تهیه کرده ام .

- چند سفر به خارج کشور نموده اید ؟
 - برای اولین بار در جمله هیئت
 از هنر مندان افغانی در فستیوال
 (میخک سرخ) اشتراک کردم وجایزه
 عالی فستیوال بنام (قدراسیون
 بین المللی جوانان) را بدست آوردم .
 همچنان در فستیوال های سکولوف
 در چکوسلواکیا ، آهنگهای سیاسی
 در آلمان دیمو کراتیک وفستیوال
 دوستی جوانان افغانی - شوروی رفته
 وبانتهای خوبی دوباره به وطن
 بازگشت کردم .

د افغانی موسیقۍ په هکله لنډه خیرنه

دندی ترسره کړی او ترسره کوی یی. د افغانستان په فوک موسیقۍ او فوک سندرو کی د شمایل موجود وو! چی د هغوی لرغو نتوب اوسو چه توب دی وساتل شی

د افغانستان د موسیقۍ یاساز او آواز بیلل و بیللی وسیلې او سامان آلات چی اوس استفاده خنی کیږی ډول ډول منشا وی لری. چی ځینی یی په خاصه توگه په افغانستان پوری اړ لری او ځینی نور وسایل یی بهرنی منشا او اساس لری چی نوی یا په وروستیو وختونو کی افغانی موسیقۍ او ارکستراته ورشامل شوی دی.

د افغانستان د موسیقۍ یا ساز او آواز په عمومی ډول د افغانستان موسیقۍ پرلا ندنیو څلورو ډولو نور او کتگور یو باندی ویشل شو:

۱- کلاسیکه موسیقۍ دی کی شک نشته چی د افغانستان کلاسیک موسیقۍ په زیاته پیمانه د هند د کلاسیک موسیقۍ تراغیزی او نفور لاندی راغلی ده راهم ځکه چی زمونږ د کلاسیک موسیقۍ د غوونکی په هندوستان کی دهندي کلاسیک موسیقۍ دمرسوط استادانو له خوا روزل شوی دی زمونږ

باختر موسیقۍ هندوستان او پارس ته ورنقل شوی. په هندوستان او پارس ته په هندوستان کی دغه موسیقۍ دبر همنی، مذهب تر سیوری لاندی خپله مذهبی بڼه وساتله په داسی حال کی چی په پارس کی یی دکور مټ موسیقۍ شکل غوره کړ.

په آریانا کی باختری موسیقۍ نسبتاً ثابت پاته شوی چی دغه حالت دیونان له خوا د الکسندر مقدونی په واسطه دیر غل تر زمانی پوری دوام او پایښت وکړ، په همدغه زمانه

کی موسیقۍ ترزیاته حده ډراماتیکه بڼه غوره کړه او د نغا نوی ډولو نه پکی او په دغه سیمه کی د خپریدو سره موسیقۍ دکورت د ډول څخه فوک ډول ته بدلون و موند رامنځ ته شول. د

اسلام دراتگ دغز نويا نو لاسه خوا دهندوستان، پارس، او دمرکزی آسیا دیوی برخی دنیو لوسره چوخت په افغانی موسیقۍ کی یو ځل بیا دلیدو د بدلون مینځ ته راغلی.

د افغانستان په څیر هیواد کی فوک موسیقۍ او ساز آواز بیلل

دلر غونی آریانا موسیقۍ د افغانستان په اوسنی موسیقۍ باندی څرگند نفور او اغیز شوی دی دغه لرغونی موسیقۍ چی د باختری موسیقۍ په نوم هم نومول شوی ده دهندو کش دغرونو دلمنو څخه بیا تر هندوستان او دپارس خلیج پوری یی پراخوالی او وسعت در لودلی

دی. دغه راز دشمال په لور یی دغزیدلو ساحه ترمرکزی آسیا پوری رسیدلی ده. په دی ډول نو د آریانا باختر موسیقۍ دهند پارس، اومرکزی آسیا د موسیقۍ د هنر بنسټ تشکیلوی.

باید وویل شی چی باختری موسیقۍ دخپلی مټ له مخی دماور الطبیعت په هکله دثنا اوصفت په بڼه راڅرگنده شوی چی په وروسته وروسته کی یی په افراطی ډول مذهبی شکل نیولسی

دی و یدیک مذهب او کلتور یو لړ مذهبی نڅاوی او ځانگړی دو دونو دځان سره رامنځ ته او رواج کړل. چی

دا ډول دود اودستور د موزیک سره یوځای ترسره کیدی څه موده وروسته دو یدیک او زورو ستر ین دکلتور سره یوځای د

دهیواد یو شمیر خلک کلا سیک موسیقي ته «دساز او آواز» خطاب هم کوي ددی موسیقي بزغونکي په لومړي سر کې هغه ته ساز آواز ویل د موسیقي په دغه څانګه کې تر ټولو ښه او نامتو سندر غاړې استاد محمد حسین سر آهنگ ووچي یو شمیر زیاتې په زړه پوري کلاسیکي سندرې او د ساز آواز پارچې یې ثبت کړي دي دغه راز بل هغه نامتو او مشهور سندر غاړې چې دمو سیتی په دغه برخه کې یې زیات شهرت او محبوبیت گټلی دي استاد رحیم بخش دي دکلا سیکي موسیقي د تکره سندر غاړو په لړ کې استاد مهوش ، ناشناس ، استاد موسی قاسمی او داسی نور دیادو نی وړ دي .

۲ - فلکلوريکه موسیقي : دمو سیتی دهنر دغه څانګه په خالص ډول افغانی ښه لري او دهیڅ یوه بهر نی هیواد دمو سیتی اغیزه اونفورنه ورباندي

ښکاري فلکلوريک ساز موسیقیی او سندرې معمولا په ځانګړو وختونو خاصو حالاتو او مخصوصو مراسمو کې بزغول او ویل کیږي چې معمولا محلی سندرې ورسره ملګري وي . باید

وویل شي چې فلکلوریک موسیک دمحلی موسیقي هم د پروباتر به موسیقي زغونکو او سندر غاړو له خواته په او اجرا کیږي . دمو سیتی په دغه څانګه کې تر ټولو نامتو اووتلی سندر

غاړې د حاجی سیف الدین څخه عبارت دي . چې هغه یو شمیر زیاتې په زړه پوري فوکلوریکي پارچې بزغولي او ثبت کړي دي . برسیره په دی دفوکلوریکي موسیقي په هنري څانګه کې دتکره

سندر غاړو په لړ کې حمیدالله چاریکاري ، گل زمان ، مزاري نجرابي ، بیلتون ، مرحوم خان قره باغی او داسی نور دیادوني وړ دي .

۳ - محلی موسیقي : دمو سیتی دغه پناخ په خالص اوسو چه ډول محلی ښه لري چې دا ډول ساز او آواز سیمیزه . خصلت لري یعنی دهرې ځانګړي سیمي اومنطقي ساز ، موسیقي او دمو سیتی ځانګړي آلات یې یو له بله سره توپیر لري . چې عمو مادبشپړه خالص محلی

موسیقی سره دا ډول سندرې وینل کیږي ، د مثال په توګه دنورستان ځانګړي محلی موسیقي دبدخشان دمحلی سندرو او موسیقي سره څرګند توپیر لري همدارنګه دبلخ ، موسیقیی دبلوچستان او دهرات ځانګړي محلی موسیقي دکابل دمحلی موسیقي دکابل دمحلی موسیقیی سره زیات

فرق اوبیلتون لري دمحلی موسیقي دتر ټولو وتلي سندر غاړې په لړ کې دوری لوګري ، بازگل بدخشی ، خان محمد بلوڅ شلمچ نور ستاني ، او داسی نور دیادوني وړ دي

۴ - ارکستر موسیقي یا (دخوانانو موسیقي) دافغانی موسیقي دغه ډول بیله شکه دلویديځي او ختیځي موسیقي تر ښکاره اغیزی لاندی راغلی

اود نوموړو موزیکو څرګند نفوس ورباندي دورایه ښکاري . ځکه چې هنري ډله یی په څرګنده دلویديځ

او ختیځ دمو سیتی دوسایلو څخه استفاده کوي موسیقي یی چټکه او ژوندی

ده ، چې په دغه برخه کې تر ټولو مشهور سندر غاړې مرحوم احمد ظاهر

دي ، دی ډیر ځوان او خوش آوازه سندر غاړې ووچي ځوانان څه ښځي اونارینه دده آواز خوشی بل تکره نامتو او دخلکو خوښ سندر غاړې ناشناس دي همدا رنگه ددی څانګی

نور هنر مندان د ظاهر هویدا ، فرهاد دریا ، استاد مهوش ، سیماترانه ، قمرگل او داسی نور دیادوني وړ دي .

دی کی شک نشته چې اوس دافغانستان دمو سیتی په برخه کې دبیلوالاتو اوسایلو څخه استفاده کیږي ددغوالاتو دجملی څخه

یو شمیر هغه وسایل دي چې سوچه افغانی ښه لري اویو شمیر

نور یی دهغو وسایلو څخه عبارت دي چې دبهرنیو هیوادونو دمو سیتی ارکسترا

څخه زموږ موسیقي ته را شامل شوي دي ، اوس به په لنډ ډول دافغانی موسیقي

پر یو شمیرالاتو باندي وړ غیږو :

۱ - ډول : ډول دافغانی موسیقي یوه لرغونی اله ده چې دوه سرو نه یی د حیواناتو د پوستکي څخه جوړ شوي چې دوه سره یی په تینګو تارونو اوتسوسره تینګ شوي دي کله کله

پر زنگونو باندي ایښودل کیږي اووهل کیږي او کله هم ډول وهونکی هغه په غاړه څړوي کله چې ډول پزر زنگونو پروت وي معمولا په لاسونو وهل کیږي او هغه وخت چې په غاړه څړي یی نو په لرگیو تیکول کیږي .

۲ - ډولک : دمو سیتی دغه اله معمولا دیوه وړوکی او کوچنی دوه سره لرونکی ډول په شکل وي چې دډول په مخصوص لرگی سره زغول

په وسیله پوستکي نښل ول شوی دی .
بر سیره په دی ددر یی دلر گسی
ددننی بر خی پر شاوخوا بانندی
یوشمیر فلزی زنگولی هم دیوه بل
په زړه پوری آواز د تولید په خاطر
خړول شوی وی . عموماً دریو په یوه
لاس نیول کیږی او دبل لاس په گوټو
بانندی وهل کیږی ، دمو سیقی ددغی
الی قطر (۲۶ سانتی متره) ته رسیږی
او ژور والی یی هم عموماً (۶ سانتی
متره) وی .

۵- تمبور: دا دلرگی څخه جوړه

سوی یوه اوږ دهاله دهچی زیاتنه
برخه یی تشه او خالی ده عموماً هغه
دتوت دلرگی څخه جوړیږی پر بغل
بانندی دکوچنیو لرگیو یو شمیر پیگو نه
لری چی د آواز د برابر ولو لپاره
استفاده ځینی کیږی اود تمبور د عمومی
تارونو سره په ارتباط کی ، تارونه
هم د تمبور دیوه سر څخه تریله سره
په ارتباط کی وی ، تارونه هم د تمبور
دیوه سر څخه تریله سره پوری غزول
شوی دی باید وویل شی چه اوږ د تمبور
(۱۸) تارونه او ۱۸ پیگو نه لری
(چی ۶ یی په پای کی
او ۱۲ یی په سر کی واقع وی) کوچنی
تمبور اولس نازک تارونه او اولس
پیگونه لری) چی شپږ یی په پای
کی او یوولس یی په سر کی وی) د
موسیقی دغه اله په تیره بیلا
په کابل او دهغه په شمال کی چی
د شمال په نوم یادیږی زیات شهرت او
عمو میت لری دلوی تمبور اوږ دوالی
۱۳۷ سانتی مترو ته رسیږی په داسی
حال کی چی دکوچنی تمبور اوږ دوالی
د ۱۰۵ سانتی مترو څخه نه زیاتیږی .

۶- رباب: د موسیقی دغه اله هم

دتوت دلرگی څخه جوړیږی . رباب په
زیاته اندازه دشمالی هندوستان دشورو
د موسیقی الهی سره ورتهوالی لری در
باب مخکنی برخه داوړ گری د پوستکی
څخه جوړه شوی اوڅلور نازک تارونه
دهغه دسر څخه ترپایه غزول شوی او
تړل شوی دی . دلرگو برخه یی عموماً

کیږی دغه لرگی یی د «چوب ډولک»
په نوم یادیږی چی عموماً دبادام لرگی
څخه جوړ شوی وی ددغی الهی
دوه سرونه داوړ گری د پوستکی څخه جوړ
شوی او په یو ډول تسمو یا تارونو بانندی
یی دواړی خواوی تړل شوی وی .
د ډولک په سر کی د (۸ سانتی متره)
په قطر یوه دایره کښل شوی وی . ډولک
زموږ دهیواد په یوشمیر زیاتو سیمو
کی موجود او دساز او آواز په برخه
کی په پراخه پیمانه گټه ځنی اخستل
کیږی .

۳- زیر بغلی: د موسیقی دغه

اله داوږو دلو ښی شکل لری او د ډیر
نرم اوتازک پوستکی څخه یی یو
سر جوړ شوی دی دزیر بغلی الهی
دکلالی دنورو لوښو په څیز جوړیږی
په داسی ډول چی خو له یی
دسورایی په څیر نری او پله
پای کی داوړ گری پوستکی دمخصوص
مواد ویا کونډ رو او سریشو په وسیله
وربانندی نښول شوی وی ، زیر بغلی تر
زیاتی اندازی دمنځنی ختیځ د ډول
سره ورته والی او نژدی والی لری ،
چی معمولاً د عربی موسیقی په ارکستر کی
استفاده ځنی کیږی ، همدارنگه د موسیقی
دغه اله دترکیبی د موسیقی د ډاربو که
نوم می الهی سره شباهت لری . او یا هم
دپارس ددومبک نوم می الهی سره نژدی
والی ښی .

دزیر بغلی دسر قطر (۲۰ سانتی
متره) ته رسیږی ، او لوړ والی
یی تقریباً (۴۰ سانتی) متره وی دمو
سیقی دغه اله دهیواد په کټ کټ کی د
موسیقی په نړی کی د استفاد ی
وړ گرځیدلی ده .

۴- دریو: د موسیقی دغه اله هم

یو ساده سر لری چی د پوستکی په
وسيله پوښل شوی دی ، دریو هم دمنځنی
ختیځ په هیوادو نو کی اوهم په مرکزی
آسیا کی زیات شهرت اوعمو میت
لری ، دریو دیوه کنړی شوی تختنی
څخه جوړه شوی چی پر شاوخوا
بانندی یی دمخصوص سر پښ یا کونډری

په ډول ډول مریانو او یا نورو تزیینی
ډیکرونو سره ښکلی شوی وی . چی
کوچنی موږ یان ډوله لرگی (پیک)
یی دتوت دلرگیو څخه جوړ شوی وی
هغه په یوه کوچنی لرگی چی اوږ دوالی
یی ۳ سانتی مترو ته رسیږی ، بزغول
کیږی ، غټ رباب اوږ دوالی ۸۰ سانتی
مترو ته رسیږی کوچنی ډول رباب
۴۷ سانتی متره اوږ دوالی لری رباب
عموماً دهیواد په ختیځو سیمو کی په
پراخه پیمانه بزغول کیږی او د موسیقی
په برخه کی استفاده ځنی کیږی لاکن
په نارمل ډول دافغانستان په گوټ
گوټ کی د موسیقی اوساز آواز په حصه
کی گټه ځنی اخستل کیږی .

۷- دمبوره: د موسیقی دغه اله په
افغانستان کی په پراخه پیمانه
د استفاد ی وړ گرځیدلی ده ، دمبوره دتوت
یاد چنار دونی څخه جوړیږی ، دغه
اله ددو برخو څخه جوړه شوی ده چی

یوه برخه یی پورته برخه او دوهمه
برخه یی دکاسی په نوم یاد یږی
بل یی دهلو وکی یاد عاج څخه
جوړ شوی وی . دلومړی برخه په پای
کی دوه پیگه لری بر سیره په دی اته
سوری لری چی هغه دلرگی په وروستی
برخه کی واقع دی ، لویی دمبوره ، دا

ډول سور یو څخه ۲۰ سوری لری
اوبل یی هم دعاج څخه جوړ شوی وی د
غټی او اوږ دی دمبوری اوږ دوالی

۹۹ سانتی مترو ته رسيږي په داسي حال كي چي دكو چني دمبوري اوږ دوا لي د ۷۰ سانتی متروڅخه نه زياتيږي. دموسيقي دغه اله عمو ما دافغانستان په شمالي او مركزي برخو كي رواج لري يعني دمبوري څخه دازبك، تاجك، تركمن او هزاره مليتو نه دموسيقي په برخه كي استفاده كوي .

۸- شاشتر: دغه اله دږ غو لو لس تاره لري د شاشتر تاپ پنت دهې وكي څخه جوړ شوي دي په داسي حال كي چي پل يي د لږ څو څخه جوړ شوي دي. او مېړيا غاړه يي د چنار د لږ گي څخه جوړيږي. او د آواز د احتراز د صندوق د سر پر څه يسي دحيواناتو په پوستكي سره پوښل شوي، شا ستره هم درباب په شان د شاپاز، مضارب پا پلكتروم په وسيله ږغول كيږي .

د شاشتر دالي نارمل اندازه ۷۵ سا نتي مترو ته رسيږي دموسيقي په برخه كي د شاشتر څخه د سمنگان داز بكو له خوا اوپه بلخ او كندز كسي زياته استفاده كيږي .

۹- غيچك: دا دموسيقي كار ډو فونيكه وسيله ده چي داحتراز صندوق يي گردې او دايروي شكل لري دغه اله دوه تاره اودوه تږئين شوي پيگه لري دغه اله په خالصه توگه سو چه افغاني بڼه لري. لاکن بيا هم دپارس د کامنچو دموسيقي دالي سره زيات شبا هت او ورته والي لري. داحتراز صندوق يي دتوت دلرگي څخه جوړ شوي چي داور گري پو ستي باندې پوښل شوي دي دلرگي دپل په وسيله نوموړي دوه تاره تينگ شوي دي، دغه اله په عمو دي ډول ديوي کمانسي په وسيله ږغول كيږي، دغيچك نارمل اوږ دوالي ۸۷ سانتی مترو ته رسيږي دغيچك ږغول په پامير او بد خشان كي په پراخه پيمانه رواج لري .

۱۰- کوچيني سر ينده : دموسيقي دغه اله دسورو ديا سارنگ په نو مو نو شهرت لري چي دافغانستان په جنوب بلخ كي يي ږغول زيات رواج لري دغه اله يو تار لري چي دكلمي څخه جوړ شوي دي اوشپږ نور تارونه يي دډولا دو څخه جوړ شوي دي، چي نازك والي يي يو له بله سره توپير لري ، آواز د لرگي دپل اود اوزگړي دپوستكي چي

داحتراز لرونكي صندوق پسر پروت دي په وسيله نو موړي صندوق چي

كيږي ډول كيږي په نارمل ډول دديالي غيوالي ۵۸ سانتی مترو ته رسيږي

چي عموما دلاس دگو تو په وسيله ږغول كيږي .

۱۱- تولكه دموسيقي دشپيلك كوو

نكي الاتو د جملې څخه ده تو لكه دلرگي څخه جوړه شوي چي په بيلا بيل ډولونو سره رنگ شوي وي. په بغل كي دگوتو لپاره شپږ سوري لري اودبتي

گوتي لپاره دتو لگي شاته يوبل سوري هم لري تولكه په پراخه پيمانه په كندهار غزني او كابل كه رواج لري .

۱۲- سورني: دموسيقي دغه اله هم دتوت دوني دلرگي څخه جوړيږي پربغل باندې دگوتو لپاره اوه سوري

لري چي يو سوري يي شاته دبتي گوتي لپاره دي دموسيقي دغه اله چي په خانگړي توگه افغاني بڼه لري په مركزي آسيا منځني ختيځ هندوستان او داروپا جنوبی سيمو كي هم رواج لري، دغه اله په بيلا بيلو سيمو او هيوادونو كي په ډول ډول نومو نو باندې ياديږي

دمثال په توگه په هندوستان كسي دشپنايي په مركزي آسيا او تركيه كي دزور نا اوپه مكدونيا كي دزورلا په نوم ياديږي ، دموسيقي دغه اله په زياته پيمانه دافغانستان په جنوبی سيمو كي زيات شهرت او عمو ميت لري په تيره بيا دپكتيا خلك دموسيقي په برخه كي دسورني څخه زياته استفاده كوي، سورني عموما د ډول سره يو ځای ږغول كيږي چي دډول او سورني په نوم ياديږي .

دي كي شك نشته چي دموسيقي مربو

ط زده كړه زمونږ په گران هيواد افغانستان كي ډيره وروسته پيل

شوي ده په پخوا وختو نو كي په هيواد كي دموسيقي زد كړي يوډول عنعنوي

بڼه لرله په هم هغه وختو نو كي يوشمير زياتو خلكو نه غوښتل چي دموسيقي

هنر ته لاس ور واچوي داځكه چي دهغوي په نظر دموسيقي هنر په ټولنه

كي يو ډول تيت او وروسته پاته مسلك گڼل كيدى. اوربنتياهم په تير وختو

كي دموسيقي هنر مندانوپه ټولنه كي لوړ مقام نه درلودى هغوي ته

سره له دي هم يوشمير خلكو خپل

«ډم» يا «سازنده» ويل كيده. لاکن

ژوند موسیقي اوسندرو ویلو ته وقف کړی وو. درواچ سره سم دموسیقي هنرمندان مجبور وه چی په ډیر لږ فیس نورو ته زده کړه وکړی.

کله چی په کابل کی دافغانستان درادیو شتیش تاسیس شونو ور سره جوخت دموسیقي دزده کړی کورس ددی لپاره تاسیس شو چی دافغانستان رادیو په ستیش کی سندرې وواپی اوسازو ته وې غوی.

په دغه دری کلن کورسونو کی یوشمیر زیات افغانی هنرمندان ور وزل شول چی زیاته برخه یی د رادیو افغان

نستان له خوا په کارولو بدل او هلته جذب شول هغوی درادیو بیلا بیلو هنری څانگو کی مصروف او په خدمت یی پیل وکړ، خوپه وروسته وروسته کی موسیقي ی غونکو اوسندر غاړو ته اړتیا مخ په زیا تیدوشوه دهمدی اړتیا له مخی یو شمیر زیاتو ځوانانو دموسیقي هنری نړی ته مخه شوه یو تعداد ځوانو هلکانو او ځوانو نجو نو عملا دموسیقي دهنر په بیلا بیلو برخو کی فعاله ونډه واخستل په دی ډول نو په کابل کی یو پراخ او وسیع بنوونځی دموسیقي دهنر مندانو لپاره جوړ او فعاله شو. څوچی په دغه کورسو نوکی

دنوو او عصری اساساتو په بنسټ دموسیقي دهنر زده کړی پیل شوی. په دی ډول دموسیقي دنړی په بیلا بیلو څانگو کی دلیدو وړ وده او پر مختیا احساس شوه چی تر نن ورځی پوری ادامه لری اوس زموږ په گران هیواد افغانستان ک

نه یوازی داچی ډیر تکړه موسیقي پوهان شته بلکی ددغی هنری څانگی دزده کړی بیلا بیل کورسو نه عملا فعال دی. چی په دغه کورسونو کی افغانی موسیقي، ختیځه موسیقي او لویدیځه موسیقي ښودل کیږی.

نن ورځ دافغانستان موسیقي په پراخه پیمانه وسعت اوږد لون موندلی دی چی یو شمیر ختیځی او لویدیځی موسیقي مربوط آلات اووسایل افغانی موسیقي ته ور شامل شوی دی.

دمثال په توگه دتبلې (هندي ډول) سره یوځای اوسیتار چی په هندوستان پوری اړه لری، دافغانی موسیقي اړکس ترا ته ور داخل شوی دی، ددی څخه داسی ښکاری چی دختیځی او لویدیځی موسیقي په پر تله دهندوستان د موسیقي تاثیر اغیزه او نفوذ

پر افغانی موسیقي باندی نسبتاً زیات وو. په همدی اساس په پخوا او حتی اوس کی په څرگنده ښکاری چی زموږ یو شمیر موسیقي ی غوونکی دهندی ساز او سندرو څخه کاپی او اقتباس کوی

په دی ورستیو وختو نو کی دلویدیځی موسیقي اغیزی هم په افغانی موسیقي که دور ایه څرگندیږی. دهغوی دموسیقي دآلاتو بیلا بیل ډولو نه لکه گیتار ویلون او موند ولین زموږ دموسیقي اړکس ترا ته شامل شوی دی.

(بقیه از ص ۴۸)

۳- کودگان ونو جوانان همیشه افراد بد کردار را که به قهر مانیهای بزرگتر دست می زنند بیشتر در خاطر میسپارند و شخصیت خویش را مطابق آن تشکل می بخشند.

بنأ تلو یز یون جمهوری دمو کراتیک افغانستان بادر نظر داشت مطالب که بیان گردید وخصوصیات روانی وخواست های کودگان عز یز را همه جانبه درنظر داشته باشند ودر تنو یرو آموزش آنان از هیچگونه تلاش دریغ نفر مایند وبرنامه های کودگان راهمیشه از دید جنبه های تربیتی وآموزشی آن درنظر بگیرند تا سهم ارزنده خویشرا بیش ازبیش ایفا کرده باشند.

فهرست منابع وماخذ

۳- مارتمیز، انریک ملون، تلو یزیون در خانواده وجامعه نو، ترجمه صدرالدین الهی- تهران- دانشکده علوم ارتباطات اجتماعی، ۱۳۵۰.

۴- ریچارد، بروا نگر، تولیدات ارزان قیمت تلو یزیون وفلم در کشور ۴ ریچارد، بروانگر، تولیدات ارزان قیمت تلو یز یون وفلم در کشور های روبه انکشاف جمهوری اتحادی المان ۱۹۷۶

از نشرات یونسکو

(بقیه از ص ۳۱)

وقسمت زیاد آن بحالت طبیعی خود باقی ماند ولی باآنهم متأسفانه قسمتی ازین رسم هابا وصف فعالیت کارکنان ماهر تخریب گردیده است همچنان تعداد ی از عکسها توسط عربها قصدا تخریب گردیده زیرا مذهب اسلام مخالف بتها میباشد ودر آنزمان لشکر یا ن اسلام بنابر این دلیل بارو برو شدن به این چنین عکسها عکس العمل سو نشان میدادند وآنها تخریب میکردند.

ماخذ

۱- تاریخ خلق تاجیک، مجموعه تحقیقات علمی جلد اول تحت نظر اکادمیک بابا جان غفور ویچ، غفور وفوب، ۱، لیتو نسکی (مسکو: ۱۹۶۳، ص ۳۱۳).

۲-، یا یچوزین، معلومات در مورد مردمان قدیم آسیاب میانه، جلد دوم. (مسکو، لیننگراد: ۱۹۵۰) ص ۱۸۷-

کو کسر : سازمانس جوبانم
کمپوز و نورس از : استو تکیا

ماچہ کارکریم

خدمتگذار میهنیم ماچہ کارکریم

بازگذاشته شیم رخ طرب میبریم

دستان پارسا زنده گان خیم
قلب عدو را کین طرب میبریم

ماجد کین دست تنیم مایک و جو پیریم

از بهر حفظ این طرب ما جده در کین سنیم

دشمنش را تیر بود چو شیر خاوش شیر
ما موج آب کشیم خاوش را بوش شیر

Handwritten musical score in Arabic, featuring ten staves of music. The score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 6/8. The notation includes various musical symbols such as notes, rests, and bar lines.

The score is divided into sections by the following labels:

- Music** (موسيقى) - First staff
- SONG** (غناء) - Second staff
- Music** (موسيقى) - Fifth staff

The score concludes with a double bar line on the tenth staff.

آهنگ از استاد تکیه

راهِ انقلاب

در لاله انقلاب

ما کو در کاشانه زیمیم

در مرز آفتاب

مانده کاشانه صبح ایم

از دست پاک ما

از غم و رزم ما

و شمشیر به خاک ما

ما بود می شود

پیکار مرکنیم

امروز خوشتر

اعمار مرکنیم

فردا سرتابناگر

فلم بطر - ادبیات ندارد

یک فلم برای من با چیزی بسیار مبهم آغاز میشود - با سخن کوتاهی که تضاداً درجائی شنیده ام و یا با مکالمه که با کسی داشته ام و یا با رویداد تقریباً از یاد رفته ولی مطبوع که به هیچ وضیعت خاص مربوط نمیشود. این چیز مبهم حتی ممکن است چند نوای موسیقی باشد و یا ستون از نور آفتاب در خیابان.

خاطره‌های بسیار زود گذری وجود دارند که به سرعت در ذهن ظاهر میگردد و به همان سرعت نیز ناپدید میشود و با این همه همچو رویاهای شیرین، حالتی از خود در شخص به جای میگذارند این حالت یک وضیعت ذهنی است و نه یک داستان، لیکن از تداعی‌ها و نقش‌های زاینده سرشار است و مهمتر از همه آنکه این حالت همچو رشته نخ خوش رنگ و شفاف است که از گو دال تاریک ضمیر ناخود آگاه بیرون زده است.

اگر به بیرون کشیدن این رشته نخ آغاز کنم و این کار را بدقت انجام دهم فلم کامل پدید خواهد آمد - این هسته نخستین برای یافتن

شکل نهائی خود به تلاش می پردازد و حرکت آن بسوی این هدف ممکن است در آغاز کند با شد تلاش آن همراه با ارتعاش هاور یتیم‌هایی است که در هر فلم فرق میکند آنگاه صحنه‌های فلم در حالیکه از قوا نیستن که زاده محرک نخستین ذهن من است پیروی میکنند شکل متناسب باین ریتم‌ها به خود میگیرند.

هر گاه این ماده اولیه آنچنان نیرومند باشد که بتوان از آن فلمی ساخت در اینصورت تصمیم به فلم کردن آن میگیریم آنگاه نوبت کار بسیار پیچیده و دشوار فرا میرسد یعنی تبدیل ریتم‌ها، حالت‌ها، فضا، اضطرابها، صحنه‌ها زمینه‌ها و یا یخه‌ها با کلمات و جمله‌ها، یعنی تبدیل همه این عوامل به یک سناریوی قابل فهم.

و این کاری است تقریباً غیر ممکن. از آینده ریتم‌ها و حالت‌ها نئی که نقطه فلم را تشکیل میدهد تنها چیزی که ممکن است

به نحوی رضا یتیم بخش بروی کاغذ منتقلش ساخت، دیا لوگ است و تازه حتی دیا لوگ نیز عنصر

بسیار حساس است که ممکن است درین انتقال شگافیت خود را از دست بدهد.

دیا لوگ مکتوب ما نندنت موسیقی برای شخص عادی تقریباً نامفهوم است آوای شایسته دیا لوگ گذشته از مهارت فنی، نیاز به گونه‌ای تخیل و احساس ویژه دارد که غالباً حتی در میان بازیگران نیز به ندرت یافت میشود دیا لوگ را میتوان نوشت اما اینکه چگونه باید ادا شود ریتم و شتاب آن، و آنچه در فاصله دو گفته رخ میدهد همگی

چیزها نیست که در عمل ناگذیر از قلم میافتند سناریوی که همه این توضیحات را دربر داشته باشد قابل خواندن نخواهد بود من میکوشم در سناریوهای خود بشکل قابل فهم و فشرده در مورد محل وقوع داستان شخصیت آدم‌ها و فضای داستان توضیحات

نی بدهم، لیکن تو فنی در ینکار بستگی به قدرت نویسندگی من و سرعت انتقال خواننده دارد و این دو عامل نیز همیشه قابل پیش بینی نیستند و

اینک به کیفیت های اساسی فلم میرسیم و منظور من از کیفیت های اساسی موثرترین و مرتبط ترین با نمای دیگر است این کیفیت ها تشکیل بعد شوی را میدهند که بدون آن فلم جز کالای بیجان یک کارخانه نخواهد بود...

من همیشه آرزو کرده ام که ایکاش وسیله وجود میداشت تا میتوانستم بکمک آن تمام زیر و بم ها و سایه روشن های ایده اولیه هر فلم خود را روی کاغذ بیاورم و ساختن آن درونی هر فلم را به روشنی ضبط کنم. چون هنگام کار در محیط استدیو که در آن دست و فکر سرگرم جزئیات پیش پا افتاده و پردرد سر کار تهیه فلم است تلاش فوق العاده لازم است تا بخاطر آوردن هر یک از صحنه های فلم را در اصل چگونه نزد خود طرح ریزی و مجسم کرده بودم.

و یا صحنه ای که چهار هفته پیش فلم برداری شد. با صحنه امروز چه رابطه ای دارد. هرگاه می توانستم مقصود خود را به روشنی و کمک نشانه های واضح بیان کنم آنگاه این مشکل یکسره از میان برداشته میشد و من میتوانستم با این اطمینان مطلق بکار پردازم که هرگاه لازم شود میتوانم رابطه بین جزو کل فلم را ثابت کنم و یا روی ریتم و تدوین فلم انگشت بگذارم.

بدینگونه که از نظر تکنیکی ستاری برای فلم زیر بنای بسیار ناقص است و درین مورد نکته مهم دیگری هست که مایلیم به آن اشاره کنم فلم ربطی به ادبیات ندارد و خصوصیت وجودی این دو فورم هنری غالباً با یکدیگر سازگار اند و این احتمالاً به سبب طرز کار ذهن آدمی است کلام مکتوب بالا تلاش آگاهانه و ارادی دید یاری هوش خواننده

و ادراک میشود. و اندک اندک بر تخیل و عواطف تاثیر میگذارد ولیکن

در مورد فلم، طرز کار بدینگونه نیست. به هنگام تماشا و تجربه یک فلم آگاهانه خود را برای یک توهم آماده میسازیم اراده و هوش خود را در کنار میگذاریم و بدینگونه اجازه میدهیم که فلم روی تخیل ما اثر بگذارد. جریان پیوسته تصاویر یک فلم مستقیماً با احساسات ما سرور کار دارد و بر آنها است که تاثیر میگذارد.

موسیقی نیز به همین روش عمل میکند به گمان من از میان هنرها هیچ یک به قدرت موسیقی شبیه و نزدیک نیست هر دو مستقیماً بر عواطف تاثیر میگذارند، نه از طریق هوش و ادراک و فلم اساساً چیزی جز ریتم نیست از همان آوان کودکی موسیقی برای من سرچشمه بزرگی چون کسب لذت و نیروی آفرینندگی بوده است و من یک فلم یا نمايشنامه را غالباً یک قطعه موسیقی احساس و تجربه میکنم.

در واقع بیشتر بخاطر همین تفاوت بین فلم و ادبیات است که می باید از ساختن فلم بر پایه آثار ادبی دوری بجوئیم بعد غیر منطقی یک اثر ادبی غالباً قابل ترجمه به فلم نیست و متقابلاً بعد ویژه و غیر منطقی فلم را نا بومی سازد. با این همه هرگاه مایل باشیم یک اثر ادبی را بزبان فلم ترجمه کنیم لازمه اینکار آنست که تغییرات فراوان و پیچیده ای در شکل اصلی اثر ادبی بعمل آوریم که فراوان چنین کار نتایج حاصله اغلب بسیار و نا چیز و حتی صفر است.

من خود هرگز آرزوی نویسنده شدن در سرنداشتم من تمایلی به نوشتن رومان و داستانهای کوتاه، مقاله زدن، گینا مه و یا حتی نمايشنامه برای تئاتر ندارم، فقط مایلیم فلم بسازم فلم در باره موقعیت ها اضطرابها - نقش هاریتیم

ها و شخصیت های که لازمه تولید آنست برای من وسیله است تا بیاوری آن آنچه را که مایلیم به هم نوغان خود بگویم، با ایشان در میان گذارم.

اغلب از من می پرسند مقصود و هدف من از فلم هائی که میسازم چیست این پرسش دشوار و خطرناک است و من معمولاً پاسخی طفره آمیز میدهم - «من میکوشم حقیقت موقعیت انسان را بازگو کنم، حقیقت را بدانگونه که خود می بینیم نشان دهم»

چنین مینماید که این پاسخ همه کس را قانع نمیکند لیکن این پاسخ کاملاً درست نیست من ترجیح میدهم هدف مورد پسند خود را توصیف کنم.

بر اساس یک داستان قدیمی کلیسای بزرگ چارت رس و چار صاعقه زدگی شد و بکلی سوخت آنگاه مردم بصورت گروه های صد و هزار نفری از هر جهت

بسوی محل این کلیسا رهسپار شدند و به یاری همدیگر دوباره کلیسای بزرگ را در محل پیشین خود بنا کردند این گروه عظیم از استادان معمار گرفته تا نقاشان، کارگران دلقک ها اعیان و اصناف شهر بکار ساختن کلیسا ادامه دادند تا بنای آن بپایان رسید و کامل شد لیکن همه گی آنها ناشناس

ماندند و تا امروز کس نمیداند که کلیسای بزرگ چارت رس را چه کسی بنا کرده است علیرغم اعتقاد ها و تردید های من که درین مورد بی اهمیت هستند معتقدم که هنر از همان لحظه که از پرستش جدا گردید زاینده گی اساسی خویش را از دست داد.

در روزگار گذشته هنر خود گمنام ماند و اثر او در ستایش شکوه و عظمت

دارند میخوام از سنگ کله يك اژدها

يك فرشته - يك شیطان و شاید يك

قدس بتراشم کداميك از ینها مهم

نیست آنچه اهمیت دارد احساس خوشنودی

ورضا میت است علیرغم اعتقاد و یا عدم

اعتقادم بخدا و مسحیت ، ما یلم همراه

بدیگران و به سهم خود در ساختمان

کلیسای بزرگ شرکت کنم .

هنر امروز گوشه گیری خود دنیای ذهنی

خود و فردیت خود را امری تقریباً

مقدس می پندارد فرد گرایان در چشمان

یکدیگر خیره میشوند و با این همه وجود

یکدیگر را انکار میکنند ما در دایره هایی

در حرکتیم که نگارانی های ما آنچنان

تنگ و محدودشان ساخته که دیگر

نمیتوانیم بین درستی و نادرستی

و بین هوای یک گانگستر و والترین

ایده آل ها فرق بگذاریم .

بدینگونه اگر از من بپرسند که

میل دارم هدف فلم هایم چه باشد

پاسخ خواهم داد که میخواهم در شمار

یکی از نقاشان و پیکر تراشانی باشم که

در ساختمان کلیسای بزرگ شرکت

خداوند بود هنرمندمیزبست و می مردبی

آنکه کار زندگی او ارزشی بیشتر

و یا کمتر از کار زندگانی سایر

سایر صنعتگران داشته باشد «ارزشهای

ابدی» «جاودانگی» و «شاهکار» مفاهیم

همی بود که در مورد او بکار نمی رفت

قدرت خلق آثار هنری استعداد خدا داد

او بود دردنیایی این چنین اعتماد

خلل ناپذیر و فروتنی طبیعی به فراوانی

پدید می آید .

امروز فرد بصورت والاترین شکل

آفرینش هنری و در عین حال بزرگترین

دشمن هنر در آمده است که چکترین

زخم و یا درد فردی آنچنان در زیر

میکروسکوپ مورد معاینه قرار میگیرد

که انگار دارای اهمیت ابدی است

(بقیه از ص ۴۶)

کرده و کم کم به آنها علاقمند میشوند، بنابراین سطح ذوق و خواست آنها بالا میرفت و تغییر میکرد، در حالی که وقتی در یکزمان معین، اطفال ونوجوانان بتوانند از میان برنامه ها دو یا چند کانال، یکی را که که بیشتر مورد علاقه و توجه آنهاست انتخاب کنند کم کم ذوق آنها در همان سطح ابتدائی به خود شکل میگیرد و عمق و وسعت خود را از دست میدهد.

پاره پی از مر بیان اعتقاد دارند که در انتخاب برنامه ها باید به کودکان کمک کرد. بچه ها خیلی زود آنچه را در تلویزیون برای آنها سرگرم کننده و دوست داشتنیست میشناسند گاهی اوقات تصادفاً برنامه پی رامیبینند

و به تماشای آن علاقمند میشوند در موارد

ی از همسالان خود ذکر آنرا میشوند و بعضی مواقع نیز پدر و مادر رهنمای آنها هستند، اما بی تردید سطح اطلاع آنها نسبت به آنچه وجود دارد و نمایش داده میشود محدود است. آنها

ممکن است برنامه پی را به این دلیل که کمی سنگین و علمی

تهیه شده انتخاب نکنند و یا اصولاً از وجود برنامه ای که میتواند ضمن سرگرمی بروسعت

اطلاعات آنها بیفزاید اطلاع نداشته باشند پدران و مادران باشناخت برنامه ها میتوانند کمک فرزندان خود باشند و کم کم آنها را بدیدن آنچه ممکن است در وهله ی اول مطلوب به نظر

نیاید عادت بدهند.

از نشرات یونسکو

(بقیه از ص ۴۴)

برای نگارش این مقاله از کتب و مقالات زیر استفاده شده است.

الف تلویزیون و اطفال دکتر ابراهیم رشید پور، چاپ تهران

ب- تلویزیون در خانواده و جامعه ی نوا، اثر یک ملون مار تینز، چاپ

تهران

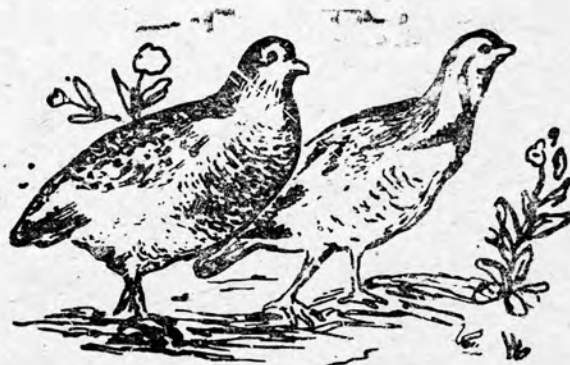
د- آلفرد آدلر پدر مبارزه با عقده ی خودکم بینی، مجله ی بهداشت روانی شماره ی ؟

ه- انسان تماشاگر، دکتر ناصرالدین صاحب الزمانی.

و- نقش تلویزیون در آموزش عمومی دکتر رضا شاپوریان - مجله ی مکتب «م»

ز- اثر کتاب برنا هنجاریها دکتر رضا مظلومان.

از نشرات یونسکو

بررسی رویداد نای هسنری

یادبودی از بابای موسیقی

بر گذاری سیمنا ر موسیقی زیر نام (از فارابی تا سر آهنگ) برای شناخت هر چه بیشتر موسیقی اصیل افغانستان فراهم آید .

ما امید داریم بخش موسیقی اتحادیه هنرمندان به همکاری مراجع مسئول در تحقق پذیر فتن آنچه که اتحادیه هنرمندان تعهد نموده است توجه نموده به همکاری بخش نشرات اتحادیه زمینه چاپ و تدویر سیمینا را فراهم آورد .

همکار در راه اندازی محفل سخنرانی های پیرامون زندگی نامه و موقوف استاد سر آهنگ در موسیقی معاصر و کلاسیک کشور صورت گرفت اتحادیه هنرمندان جهت ارجگذاری هر چه بیشتر بمقام استاد در عرصه ای موسیقی وعده نمود که رساله (قانون طرب) تالیف آن استاد را با نو تیشن های موسیقی و زندگی نامه دقیق و علمی استاد را چاپ نماید همچنان قرار شد به همکاری ارگان های اکادمیک کشور از طرف اتحادیه زمینه

در ماه جوزای سال روان اداره مجله هنر به همکاری شعبه فرهنگ سازمان دموکراتیک جوانان افغانستان و اداره هنر و ادبیات رادیو تلویزیون به خاطر سومین سالروز وفات استاد سر آهنگ هنرمند برجسته موسیقی کلاسیک محفل یادبودی را در کلوپ مرکزی جوانان راه اندازی نمود .

درین محفل که عده کثیر از فرهنگیان هنرمندان - علاقه مندان موسیقی و آواز استاد سر آهنگ گرد آمده بودند از طرف هنرمندان اهلب خرابات و شاگردان استاد سر آهنگ کنسرتها (مجرای) اجرا گردید . هدف عمده از راه اندازی چنین محافل به ویژه از جانب مجله هنر یادبود صرف نبوده بلکه مطلب آنست که چنین نشست هاو گرد همایی ها مجاللی باشد برای شناخت بیشتر و کار بهتر در زمینه های گونه گونه هنر و گرنه یادبود صرف از شخصیت های هنری و تکرار آن که پی آمده مثری در یکی از ساحات هنری با خود نه داشته باشد در شرایط کنونی به هیچ وجه نمیتواند قانع کننده و قابل قبول باشد .

به همین دلیل و با توجه به پالیسی فرهنگی اتحادیه هنرمندان ضمن آن که از طرف مسئولین هر سه ارگان

گوشه ای از محفل یادبود بابای موسیقی

جشنواره موسیقی محلی برای شناخت آبدن استعدادها

ضرب و می پنداریم که اگر در انتخاب و ارائه آهنگ ها پارچه های رقص و لباس بادر نظر داشت خصوصیت های فرهنگی و محیطی خود ما توجه می شد بهتر بود همچنان تهیه سازمان آلات موسیقی بدو ش خود گروه های هنری مکتب گذاشته شده بود که فراوان دشوارهای را ببار آورد .

سرگروه های جشنواره بطور کلی از نداشتن و کمبود وسایلی موسیقی بعنوان یک پرابلم سخن گفتند خواهان آن شدند تا مراجع مسئول به ویژه اتحادیه هنرمندان ، سازمان دموکراتیک جاد در زمینه توریسم و دبسترس گذاشتن وسایل موسیقی

بذل توجه نمایند چه اتحادیه هنرمندان و س.د.ج.ا. از طریق ایجاد کوپراتیف و کلوپهای هنری میتوانند وسایل مذکور را بطور اقساط و طور رایگان در کلوپهای هنری به اختیار هنرمندان جوان قرار دهند .

تدویر جشنواره موسیقی متعلمان و محصلان شهر کابل قدمی بود بس ارزنده در جهت شکوفائی و شناخت هر چه بیشتر استعداد های جوانان ما امیدواریم به همکاری سه ارگان راه اندازنده بتوانیم در آینده جشنواره های از ینگونه را در زمینه نقاشی ، تئاتر و غیره هنرها راه اندازی نماییم به امید همکاری های ثمر بخش ترو همکاری های هر چه بیشتر اتحادیه هنرمندان س.د.ج.ا. و وزارت تعلیم و تربیه در جهت سمتیابی و رشد هر چه بیشتر انواع هنر در کشور عزیز ما .

در ماه جوزای سال روان راه اندازی نمود که در آن گروه های هنری بیش از سی لیس شهر ولایت کابل اشتراک نموده بودند .

کار تمرین شرکت کنندگان فستیوال زیر نظر مر بیان اتحادیه هنرمندان و سازمان ج.ا. از ماه ثور آغاز یافت و در گروه های اشتراک کننده در جشنواره آهنگهای سیاسی ، میهنی ، بزمنی ، فکلوریک و پارچه های جالب رقص را به اجرا آوردند . تدویر جشنواره نشان داد که مادر بخش موسیقی چهره های مستعدی داریم که نیازمند پرورش اند

از طریق راه اندازی جشنواره های از جانبی زمینه های رقابت سالم میان جوانان و نو جوانان ایجاد می گردد و از سوی دیگر مجال آن میسر میگردد که استعداد های تازه هنری کشف نشده و به شناخت آید .

چنین گرد همایی ها علاوه بر آنکه فضای ابراز نظر پیرامون فعالیت های هنری را میسر میسازد تا کارشناسان هنر پیرامون کارهای جوانان اظهار عقیده نمایند ، زمینه سازی برای تدویر چنین فعالیت ها از لحاظ تشویقی نیز تاثیر ارزنده بر رشد استعداد ها دارد .

برخی از شاگردان مکاتب رقص های محلی را با حرکات دلپذیر بازتاب نمودند .

اگر بتوان برای آنها زمینه های آموزش مسلکی را مهیا ساخت در ساحه هنر موسیقی میتوان به کار و تلاش آنان امیدوار بود مادر حالیکه کار تدویر جشنواره را قدمی میداند نیم در خور ارج ، برای شناخت استعداد های هنرموسیقی در میان فستیوال جهانی جوانان در ماسکو جوانان یاد کرد این نکته را نیز

به همین دلیل ، برای به شناخت آمدن و کشف بهترین استعداد های تازه در هنر موسیقی اتحادیه هنرمندان به همکاری سازمان دموکراتیک جوانان افغانستان وزارت تعلیم و تربیه جشنواره موسیقی متعلمان و محصلان شهر کابل را به افتخار دوازدهمین فستیوال جهانی جوانان در ماسکو

نمایشات تیاتری ویژه کودکان نباید بیان صریح و مستقیم داشته باشد

نمای از صحنه ای نمایشنامه (سر بده بلای بد)

نمایشات تیاتری ویژه کودکان نباید بیان صریح و مستقیم داشته باشد. در میان انواع هنرها سینما و به ویژه تیاتر بیشتر از همه توجه و علاقمندی اطفال و نوجوانان را بخود جلب نموده و از سنین کودکی میتوان برای آنان بعنوان یک مصروفیت سالم استفاده برد البته سینما و تیاتری که ویژه کودکان بوده و در قالب های هنری برای کودکان اهداف آموزشی و پرورشی را در خود داشته باشد در غیر آن هر قلم هنری و هر نمایش تیاتری گذشته از آنکه نمیتواند برای اطفال و کودکان سودمندی لازم داشته باشد در ذوق هنری آنان تاثیر سو گذاشته و چه بسیار که باعث انحرافات در آنان گردد.

آغازین پیرامون هنر تیاتر و چگونگی نمایش به شکل ساده و گویا تر مطرح میگردد بهتر بود.

در هنر آنچه بیشتر از همه مهم است تاثیر القایی آن بر ذهن و روان بیننده و شنونده است که بیشتر بشکل غیر مستقیم بوده و هرگاه در آن موضوعات بشکل عریان و نه در قالب های هنری و غیر مستقیم

دوام داشته نمایشنامه های «سر بده بلای بد» و «چا غک لاغرک» روی ستیژ لیسه استقلال به نمایش گذاشته شد.

آنچه در تدویر این نمایشات بیشتر از همه جالب بود راه اندازی یک سلسله پرسش ها در ختم نمایش از طرف کودکان بر نام پیرامون نمایش و ارائه پاسخ از طرف اطفال بود که اگر صحبت های

با توجه به جهات آموزشی و تربیتی موضوع و جهت آشنایی اطفال به هنر تیاتر و نمایش در هفته فرهنگی کودکان در سالروان از طرف بخش تیاتر اتحادیه هنرمندان به همکاری کابل تیاتر برای اطفال مکاتب شهر کابل در لیسه استقلال سلسله نمایشاتی راه اندازی شد. در این نمایشات که مدت چارروز

بیان گردد از تاثیر آن کاسته شده و بیشتر مفاد یک مقاله اجتماعی را می رساند تا یک اثر هنری بایده گفت که توجه به تاثیرات غیرمستقیم موضوع در ذهن اطفال بیشتر از کلان سالان باید در نظر گرفته شود چه آنها از لحاظ روانی و سنی بیشتر از بزرگان با بیان مستقیم صریح مخالف اند به همین دلیل است که شش می شود حتی روشنترین مسأله تربیتی - اجتماعی و سیاسی با بیانی که شکل پندوانداز را نداشته باشد برای اطفال رائه داده شود ما خوب بختانه در دو نمایش که برای کودکان به اجرا گذاشته شد در نمایشنامه «سربده بلای بد» (پری دریایی) توجه به این مسئله را مشاهده نمودیم در حالیکه بر

خلاف نمایشنامه چاغک ولا غرک کا ملا بیان برهنه داشت و شاید بیشتر به همین دلیل بود که اطفال در تالار نمایش سربده بلای بد را با علاقمندی بیشتری به تماشا نشستند.

ما امیدواریم بخش تیاتر اتحادیه هنرمندان با راه اندازی چنین برنامه ها هرچه بیشتر در جهت شناخت هنر تیاتر به اطفال و کودکان و علاقمندی آنان به این هنر برنامه های وسیعتری را راه اندازی نماید که در آن با توجه به خصوصیت های سنی و ذهنی اطفال و سطح پذیرش آنان نمایشنامه های جالبتری به نمایش گذاشته شود. یاد کرد این نکته را نیز عاری از سودمندی نمیدانیم که در تماشای چنین نما

یسات نباید اکثریت اطفال را وکودکان را از نظر دور داشت چه چنانکه دیده شده از دو نمایش که به مناسبت هفته فرهنگی کودکی در تالار لیسه استقلال به نمایش گذاشته شد صرف شاگردان مکاتب معدود استفاده بردند در حالیکه بطور یقین در اجرای چنین برنامه ها در قدم اول شاگردان تماشاگاه و بعد شهر کابل در صورت امکان ولایات کشور مطرح است با توجه به اینکه خود دیکور ولایت و صحنه برای طفل بیشتر از همه جالب است که نباید در مورد سهل انگاری بود به همین دلیل از طریق این نمایشات باید بیشتر تلاش شود که اطفال و کودکان به رفتن تیاتر علاقمند شوند تا اینکه نمایشات در میان آنان برده شود.

نمایشگاه پوستر در فستیوال بین المللی تحت عنوان صلح در مسکو

فستیوال بین المللی تحت شعار صلح انسان دوستی و خطر جنگ هستوی که در سال ۱۹۸۴ در مسکو گشایش یافت در آن بیش از پنجاه و هفت کشور از مالک سوسیالیستی و غربی اشتراک داشتند و تازه ترین آثار هنری - هنر پوستر سازی را به معرض نمایش گذاشتند

درین فستیوال در حدود چهار هزار و هفتصد اثر از هنرمندان هنر پوستر سازی ارائه شده بود - که همه این آثار بر اساس ویژه صلح - انسان دوستی و خطر جنگ هستوی کار شده بود و به گونه مستند و یا با بیان طنز و کنکاش جنگ را به کوبش میگردانفت

و صلح را تبلیغ میکرد. همچنان آثار ارائه شده به سبک و روش های گوناگون کار شده بود که میتوان گفت راه اندازی چنین فستیوال های جهانی در قدم اول برای صلح که سیاره ما از همه اویتر به آن احتیاج دارد کاریست در خور ستایش و در قدم اول آشنایی پوستر سازان با ویژه گیهای پوستر سازان و سبک های گوناگون متفاوت از هم مفید بوده و میتواند در آگاهی بیشتر بخش حرفه پوستر سازی و بالا بری سطح معلومات فنی پوستر سازان ماثرباشد آفرینشگر هنر پوستر سازی کشور ما زمری شیر زاد توانست در سطح بین المللی با کسب مقام سوم و یک دیپلوم افتخاری

برازندگی خود و هنر پوستر سازی افغانستان را به جهان بنمایاند. همچنان فستیوال بین المللی تحت نام هجویات از راه صلح که در سال (۱۹۸۴) در مسکو دایر گردید که در آن پنجاه و شش کشور سوسیالیستی و مالک غربی اشتراک نمود بودند درین فستیوال حدود ۴۰۰۰ پوستر به معرض نمایش گذاشته شد که در آن از ج. د. ا. شش تن از هنرمندان پوستر ساز یازده اثر خود را به نمایش گذاشتند از آن جمله محترم شیرزاد درین فستیوال دیپلوم افتخاری را نصیب شدند.

باید تذکر داد که این فستیوال از سال ۱۹۸۴ میلادی شروع و تا مدت سه سال در تمام کشورها به نمایش گذاشته خواهد شد.

مضمون نقاشی در مکاتب فاقد معاین مسلکی میباش.

یکی از جهات اساسی کار در روند سمند هی وانکشاف استعداد های هنری، درک و بشناخت آوردن استعداد ها از اوان کودکیست چه هر گاه بتوان استعداد های هنری را از گاه کودکی تحت تربیه و پرورش قرار داد و همراه با آموزش مسلکی در زمینه سمند هی آن تلاش نمود با این کار میتوان به روند هنر آئنده در کشور با چشم انداز وسیع و مطمئن نگریست.

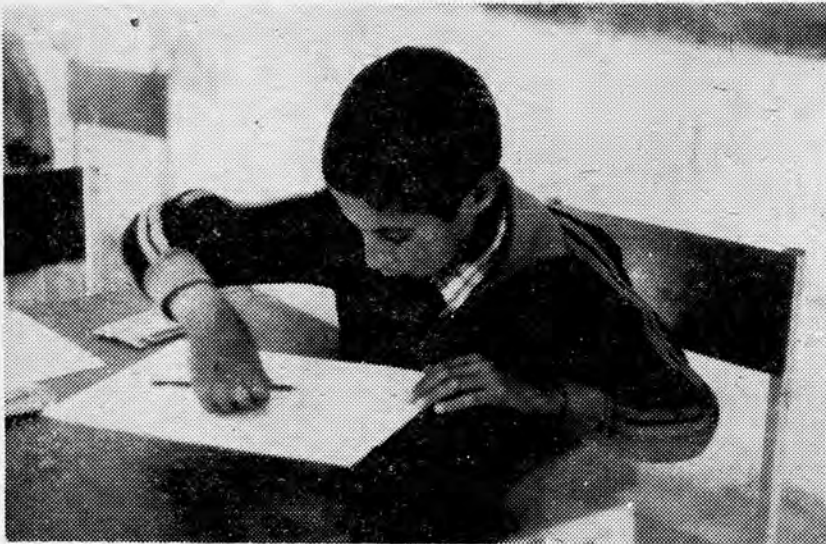
بهمین منظور اتحادیه هنرمندان جهت کشف استعداد های هنری کودکان کشور و فراهم آوردن امکانات تازه برای پرورش سالم استعداد آنان کانون بزرگی را میان شان گردان صنوف اول الی چهارم شهر کابل راه اندازی نمود عمدت ترین هدف راه اندازی این کانون عبارت بود از سرچ عمومی مکاتب در ارتباط سیستم آموزشی هنر - نقاشی، ثبت بهترین استعداد هادر هنر نقاشی ودر اختیار قرار دادن امکانات جهت آموزش به آنان.

درین کانون بزرگ که قرار بود در ۱۲۹ مکتب در شهر کابل راه اندازی شود، در مرحله اولی کودکان صنوف اول الی چهارم مکتب شهر کابل سهم گرفته و بعد از میان آثار نقاشی شده بهترین ها جهت کاندید به کانون جدا سازی شده و در مرحله نهایی تمام آثار برگزیده شده مورد بررسی دقیق کارشناسان هنر کودک قرار گیرد.

این کانون که به همکاری وزارت تعلیم و تربیه در مکاتب راه افتاد مزایای درخور توجهی را برای اتحادیه و شناخت استعداد های هنری کودکان در خود داشت در راه اندازی همین کانون بود که اطفال مکاتب برای بار اول با نام اتحادیه و فعالیت های آن آشنایی حاصل کردند و همچنان برای اولین بار آثار دست نخورده از خود کودکان بدست کار

شناختن و علاقمندان هنر کودک رسید این کانون از ویژگیی دیگر نیز برخوردار بود که کودکان در تعیین موضوع نقاشی آزاد گذاشته شده و هر یک بدخواه خود اثری را پدید آوردند چه آزاد گذاشتن موضوع در ایجاد کار های هنری بیشتر از جهتی قابل اهمیت است که کودکان به علت تفاوت های زیست اجتماعی و اقتصادی در ذهن کودکان شان ایده ها و تصورات گوناگون دارند که علاقمندی نقش کردن آن روی صفحه میباشند و بیشتر از این طریق میتوان به نحوه برداشت آنان از حوادث روز و رویداد های اجتماعی پی برد.

غلاوه برین اتحادیه با راه اندازی این کانون یک ریسرچ نسبی از وضع هنر نقاشی و چگونگی سیستم آموزشی آن همراه با نتایج بدست آورد که از آنجمله میتوان موارد ذیل را نام برد.

۱- بهترین سیستم آموزش برای کودکان در سال مکتب در هنر نقاشی آنست که صرف وسایل به اختیار آنان قرار داده شود.

۲- هیچ سیستم مشخص و منظمی برای هنر نقاشی در مکاتب موجود ندارد.

۳- سیستم اصول صنفی جدید (یک معلم و تدریس چند مضمون) در انکشاف استعداد های هنری نمیتواند مثمر باشد

۴- مضمون نقاشی بعنوان یک مضمون فرعی پذیرفته شده و معیار های کامیابی و ناکامی در آن مانند مضامین اساسی نیست

۵- مضمون نقاشی در مکاتب فاقد معلمین مسلکی است.

۶- در مورد شخصیت های برجسته هنر نقاشی کشور ما در کتب درسی شاگردان کوچکترین ذکری نرفته است ما را نظر بر آن است از آنجا که تقویت استعداد های هنری نمیتواند در رشد روند هنر در حال و آینده بسی تاثیر باشد به هیچ وجه نمیتوان به ارزش مضمون نقاشی در صنوف ابتدایی بی توجه ماند.

امید مرجع مسئول به ویژه وزارت محترم تعلیم و تربیه در مورد پرا بلسم های موجود در ساحه مضمون رسم (نقاشی) بذل توجه نموده و اتحادیه هنرمندان با ایجاد سازمانهای اولیه توجه نماید.

کانکور های هنری در شناخت استعداد های هنری نقش موثر دارد.

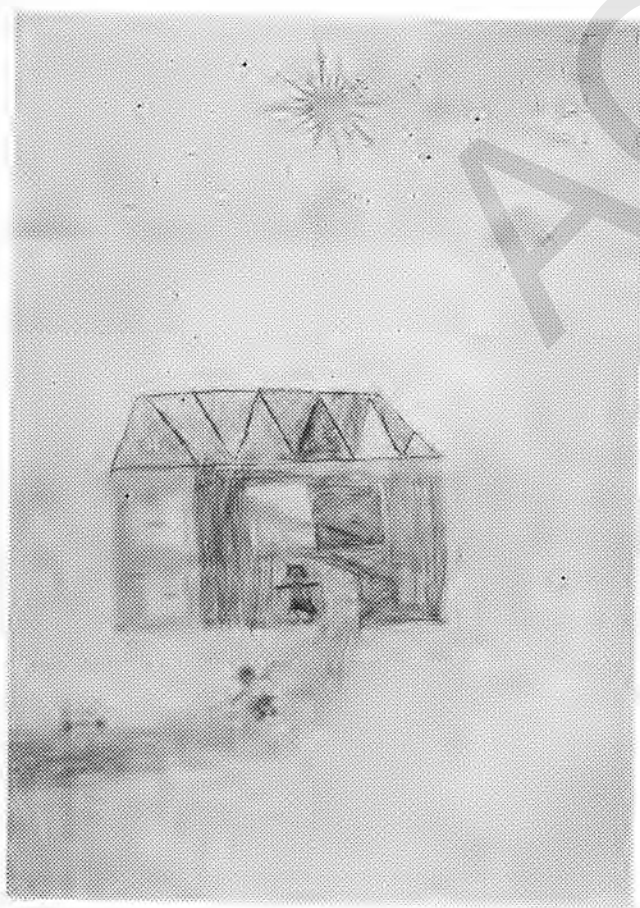
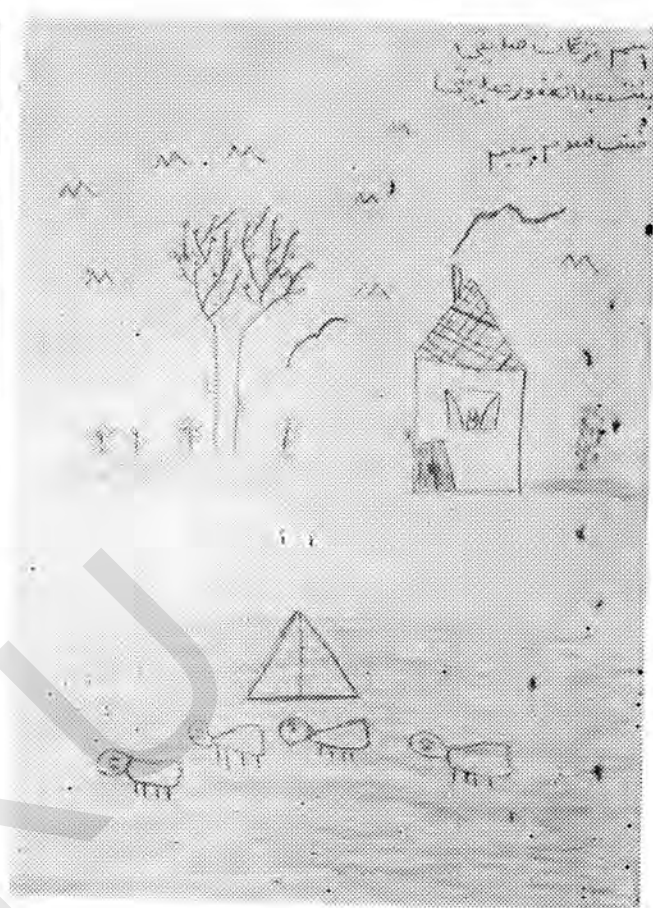
هنری پیرامون رفع کاستی موجود در ساحه هنر نقاشی گام مثبتی را ازپیش برد.

همچنان یاد کرد این نکته را ضرور میدادیم که-

۱- قرار بود کانکور در ۱۲۹ مکتب ابتداییه شهر و حومه کابل راه اندازی شود ولی صرف کانکور در مکتب ابتداییه استقلال، عاشقان و عارفان ستاره لامعه شهید صدیقی نادریه - امانی دایر گردید.

۲- در کانکور نقاشی راه اندازی شده صرف آنعده شاگردان اشتراک نمودند که از طرف معلم مضمون نقاشی به عنوان افراد مستعد در مضمون رسم به شناخت آمده بودند در حالیکه بسیار ممکن است استعداد های برازنده در میان شاگردان موجود بوده که معلم مضمون بنا بر معاذیری به شناخت آنها نایل نشده است بنابرین بسیار بهتر میشد که اگر تمام شاگردان صنف مجال اشتراک در کانکور را می یافتند.

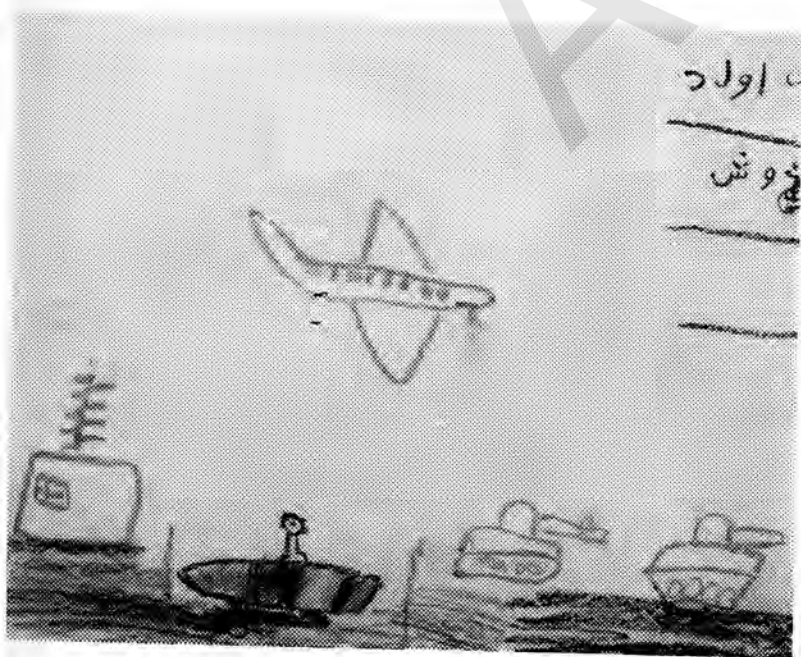
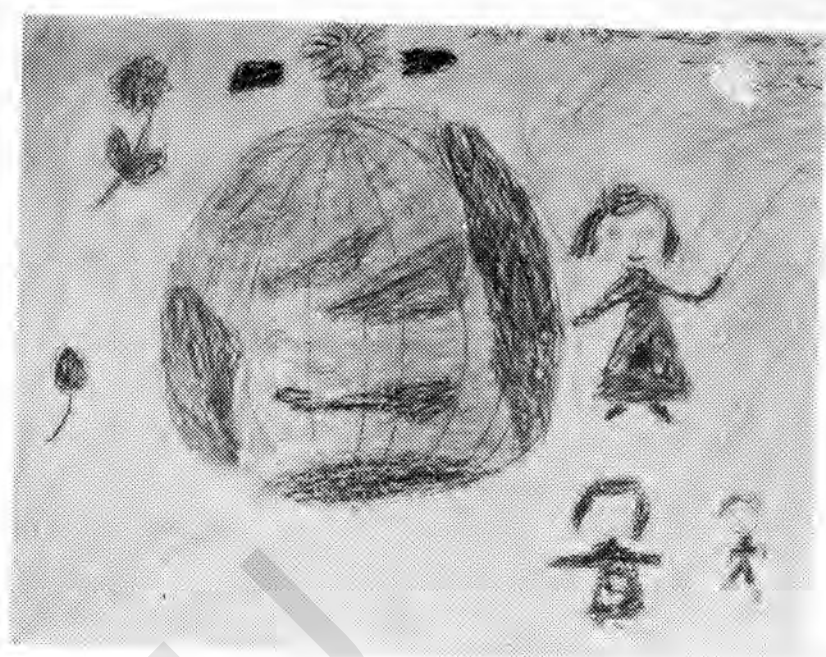
مادر حالیکه کانکور راه اندازی شده را از جانب بخش نقاشی اتحادیه قدیمی می دانیم از زنده در جهت به شناخت آمدن استعداد های هنری، در اوان کودکی، امید می بریم همراه با بررسی نتایج کانکور و در عدم نتایج آن اتحادیه هنرمندان به عنوان سازمان اجتماعی مسئول در ساحه هنرها در زمینه حل نارسایی های موجود مضمون نقاشی در مکاتب عطف هنرمندان با ایجاد سازمانهای اولیه توجه نماید.

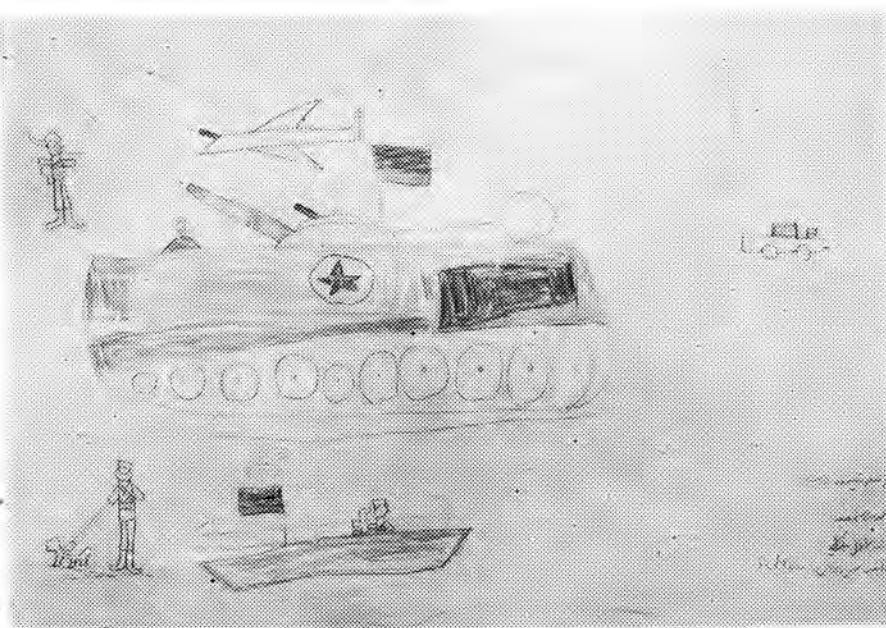

١ - ناجية - دة - محمد النور - صنف - جازم - الف - مكتبة

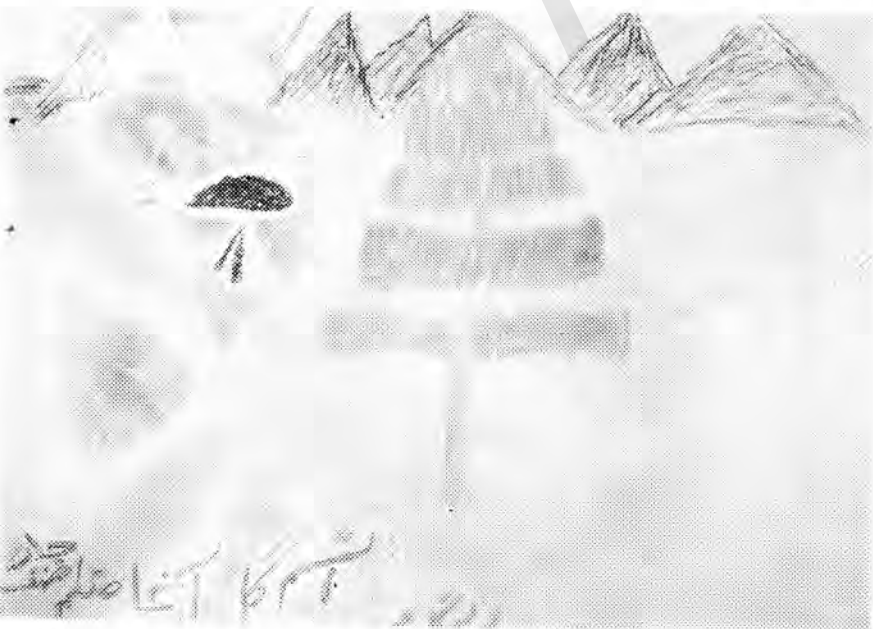
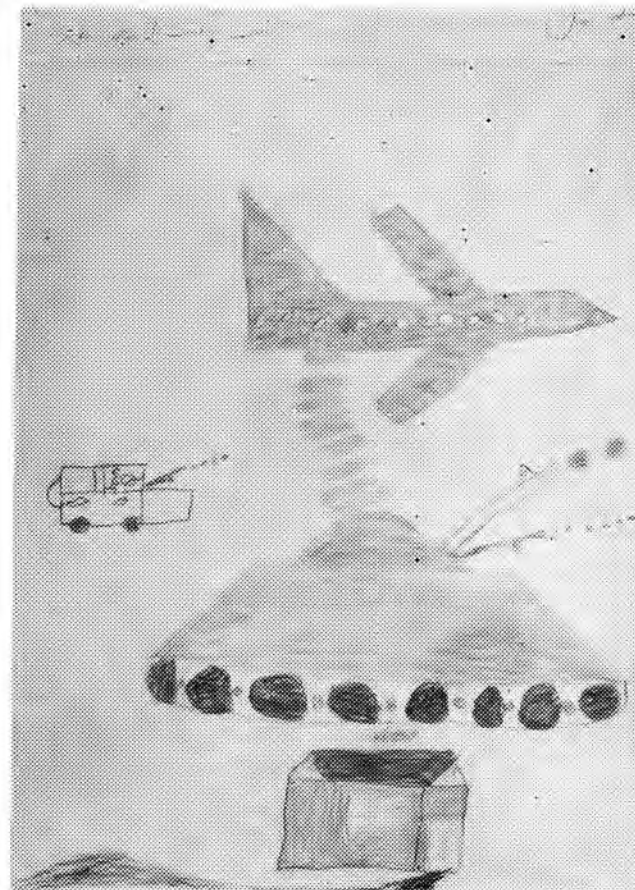
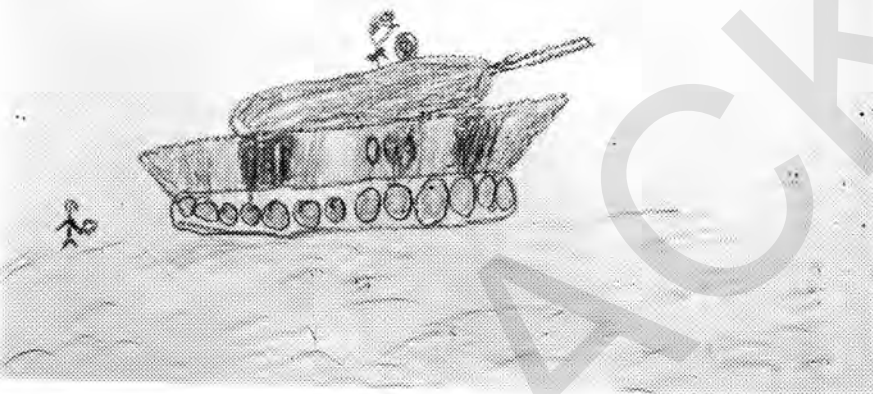

٢ - دة - محمد النور - صنف - جازم - الف - مكتبة

اسم: فہیم بیگم ولد محمد سہیل صنف اول ابتدائی
پول: ۱

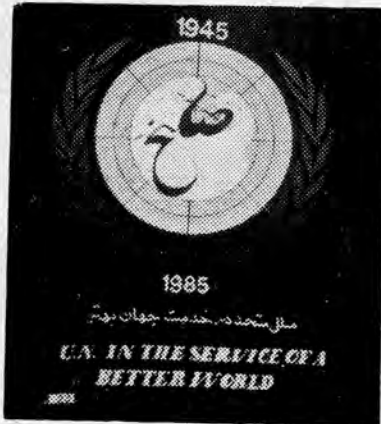

اسم: اکاشا صنف اول ابتدائی

در بهتر آراء شدن اثر ارزش زمانی نقش عمده دارد

تدوین نمایشگاه‌های مختلف خاص هنری باشد در شناخت و آشنایی هنری - در صورتیکه بتواند آن سبک هنری میتواند ارزنده باشد در هر نمایشگاه آثار تازه وجود داشته همانگونه نمایش یک نوع آثار هنری نیز باشد زمینه تبادل تجارب و دریافت نظریات برای آفرینشگران را فراهم آورد درغناي تجاربوسعت نظر هنرمیتوانند مفید و ارزنده باشد .

وگسترش افق دید هنرمند از لحاظ از طرف بخش نقاشی اتحادیه هنرمندان به مناسبت کانکور پوسترکه شکل و محتوی تاثیر عمده دارد .

نمای از گشایش نمایشگاه پوستر به مناسبت اشتراک در کانکور بین‌المللی یکی از مزایای دیگری تدوین نمایشگاه‌ها به شناخت آمدن استعدادها آشنایی با انواع گوناگون هنر از طریق آثار به نمایش گذاشته شده و ارزیابی کار هنرمند بوسیله علاقمندان هنر و خود هنرمند است چه همانگونه که بابه نمایش گذاشتن که معرف یک مسلک

بخاطر چهلین سالروز تأسیس ملل متحد زیر شعار «ملل متحد در خدمت جهان بهتر از طرف ملل متحد» برگزید .

نمایشگاه گشایش یافت که در آن ۲۸ اثر تازه پوستر و گرافیک از هنرمندان دبستاندار کاران به نمایش گذاشته شد و از میان این آثار بهترین‌ها جهت

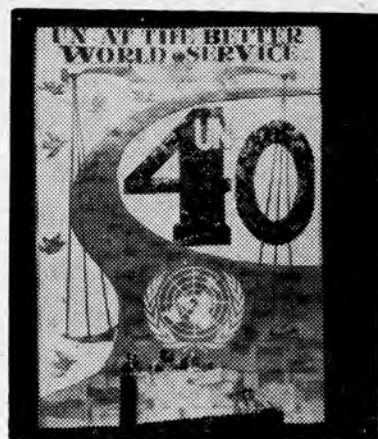

اشتراک کانکور ملل متحد از سال گردید.
آنچه درین نمایشگاه قابل یادکرد
بود و اینکه آفرینش های پوستر...
و احداثی و تخیلی و هنری
گرافیک و پوستر داران بنظر میرسید
و این هنر تازه را در مسیر انکشاف
هنری و تخیلی آن نشان میداد.

ولی در راه اندازی هر کانکور
ضرور است وقت کافی برای اشتراک
کنندگان داده شود تا در انتخاب طرح
و شکل یا بی آن با انسجام فکری
عجولانه اقدام نمایند ولی متأسفانه
گذشته از آنکه برای اشتراک کنندگان
این کانکور صرف پانزده روز وقت
جهت تهیه آثار تعیین گردیده بود یکی
دوروز آنها به علت اشتباهی که
در اعلان کانکور رخ داده بود ضایع
گردید و این سبب شد بسیاری از دست
اندرکاران و علاقمندان هنر پوستر و
گرافیک نتوانند بکانکور اشتراک
ورزند.

پیروزی نقاشان و طراحان کشور را در
این کانکور جهانی آرزو داریم.

اعضای محترم خوانان ایجاد کلوب مهندسان

بلند بردن سطح دانش مسلکی
و آشنائی به پیشرفت های مهندسی
در کشورهای دیگر را مهیا سازد.

اشتراک مهندسان عضو اتحادیه
در سمپوزیم ها و سیمینارهای
بین المللی بخصوص در کشورهای
دوست و شمولیت بخش مهندسی اتحادیه
هنرمندان در اتحادیه مهندسان
بین المللی از جمله پیشنهادات دیگری
بود که درین نشست از طرف اعضای
بخش ارائه گردید.

درین نشست پیشنهاد شد تا برای
مهندسان عضو اتحادیه کلوب
مهندسان ایجاد گردد تا این کار
بتواند فضای خوبی برای تبادل نظر
ارائه تجربیات و بحث پیرامون کار
های تازه مهندسی باشد.

همچنان درین نشست پیشنهاد شد
که اتحادیه به استفاده از پروتوکول
های عقد شده با کشورهای دوست
روابط بین المللی خود زمینه استفاده
از بورس های کوتاه مدت را جهت

در ماه سرطان سال روان بخش
مهندسی اتحادیه هنرمندان نشستی
را جهت ارائه نظریات و پیشنهادات
به اشتراک تمام اعضای بخش
داشته نمود. درین نشست اعضای بخش مهندسی
اتحادیه فعالیت یکسال بخش را در
چونکات اتحادیه مورد تحلیل و ارزیابی
قرار داده و با توجه به نیازمندیهای موجود
در سطح کار مهندسی و فعالیت
های که درین بخش باید انجام یابد
پیشنهاداتی را ارائه نمودند.

ما در حالیکه نشست ها ثـــــــبی
از ینگو نه را به ویژه که در آن از چگو
نکی کارکردهای گذشته و پلان کار در
آینده و صحبت ها و تبادل نظر
صورت گیر در جهت تسریع روند کار
و ا گهی تمام اعضای بخش از فعالیت

های اتحادیه به تا ئید میگیر یــــم
یاد کرد این نکته را نیز عاری از مفاد
نمیدانیم که ایجاد کلپ برای هنر
مندان تمام عرصه ها از جانب
اتحادیه از جمله نیا زمند یها ســــت
همانگونه که ایجاد زمینه های استفاده
از بورس های کوتا ه مدت در تمام
عرصه های هنری از ضروریات مبرمیست
که برای رشد هنری و آمـــــــوزش
مسلمی اعضای اتحادیه نمیتوانند
جدا از سود مندی باشد .

بخاطر گرامی داشت احمد ظاهر

اتحادیه هنر مندان ج. د. ا. و سازمان
دمو کراتیک جوانان افغانستان
برای شگوفانی هر چه بیشتر هنر
موسیقی نارسائی را ارزیابی
وریشه جوی نموده و زمینه های بهشد
کار را فراهم خواهند نمود .

در سرطان سالجاری فستیوال آهنگ
سازی جوانان بین مکاتب شهر کابل
راه اندازی خواهد شد ما جد اً مصمم
هستیم که آهنگ های میهنی و حماسی
نیاز امروز جامعه ماست در شرایطی
که جوانان ماعلیه نیرو های اهریمنی
و شیطان می جنگند و انقلاب خویش را
از تهاجم و دسایس امپریالیزم
حفظ مینمایند باید موسیقی پر شور
و بر انگیزنده را بوجود آورد .

ضرورت مبرم ما در روزهای پرا
حما سه امروزی ایجاد شور و شوق در
راه دفاع از میهن انقلابی ماست دست
اندر کاران موسیقی ما باید
کار بیشتر را درین زمینه انجام دهند.
یاد بودی از احمد ظاهر هنرمند
محبوب وطن ما -
دوستان عزیز هنر دوستان گرامی
وارجمند !

خوش هستیم که در آغاز محفل امروزی
افتخار صحبت بمن داده شده است
من از جانب هیئت رئیسه شورای
مرکزی اتحادیه هنر مندان ج. د. ا.

دوستان آواز احمد ظاهر در مراسم سی و نهمین سالروز تولد وی

وظیفه دارم که ابتکارات سازمان
دموکراتیک جوانان افغانستان را
تبریک گفته و از همکاری های
همیشگی شان با حضار محترم اتحادیه
هنر مندان ج. د. ا. سپاسگزار ی نمایم .
وقتی که از احمد ظاهر یاد میکنیم
اندوهی قلب ما را فرا میگیرد زیرا
این جوان پر شور و ایجاد گر روزی در
میان ما بود و اکنون سالهاست که
نوازش در میان ما و خودش به جاودانگی
شتافته است .
احمد ظاهر را بخاطر ایـــــــان

ارج میکنیم که وی به مثابه یک
هنرمند مبتکر و ایجاد دگر توأسته
بود بر احساس و قلب روان مردم ما
اثر بگذارد و چراغ روشن هنر آواز
خویش را چنان فروزان نگه داشته بود
که تا زمان خودش سابقه نداشته .
احمد ظاهر سرود و محافل را با طنین
موزون آهنگهایش آراست و هنرمند
چستجو گرو با احساس بود به همین
علت نیک خواهان و بد خواهان
یک آواز او را پذیرا گشته بودند و کس
نتوانست هنر مندی و ابتکارش را نا

اکنون که هنر و هنرمند کشور ما
راه مردمی خود را یافته است
و اتحادیه هنرمندان وطن مابعد
مراجع با صلاحیت و مددگار هنرمندان
عرض وجود کرده است زهی تا سفت
که احمد ظاهر این هنرمند توانا
را با خود ندارد اما با قبـول
در یغ و درد از فقدان احمد ظاهر
با افتخار میتوان گفت که هنر و هنرمند
وجود داشته و جودارد و خواهد داشت
بدون اینکه ماعدم و وجود هنرمند را
بسته به ارگانهای ادبیم احمد ظاهر
در میان مردم زیست و اوای پرا بهت و
پسندیده اش تا هنوز در میان مردم
ما هست امانام احمد ظاهر و تجلیلی که
از او بعمل میاید باید این امید و این
هشدار را به هنرمندان امروز ما داشته
باشد که پیوند هنرمند با مردم و توجه
به ابتکار خلاقیت و نوآوری یکا نه
تضمین جاودانه شدن هنرمند است

اگر غیر ازین میبود هر کس که آوا ز
میخواند و یا قلم نقاشی بر دست
گرفته و یا مجسمه می ساخت در قلوب
واذهان مردم و در تاریخ هنرو فرهنگ
ماندگار میشدند اما میبینیم
که همه هنرمندان افتخار جا و دان
شدن نمی یابند و این هشدار به هنرمند
زمان ماست که در پابند راه ماندگار
شدن و جا و دان نه شدن چیست .

هنرمندان ما بدانند که احمد
ظا هر را پیوند از با مردم و ح
نا آرام و جستجو گرش جاودانه سا خست
نه توصیف ها و تشویق ها و تجلیل های
موقتی و مصلحتی . پس هنرمند و آوا ز
خوان ما اگر بخواند که چون احمد
ظا هر جاودانی شود باید بدانند که
این آرزو و این افتخار در پر تو تلاش
خلافت - جستجو گری و کار و پیوند
با مردم میسر است نه با ایجاد هیاهوی
ژورنالستیک و تعارف های مجلسی
و زود گذر .

احمد ظا هر در میان ما نیست اما
کجاست که بتوان وی را مرده انگاشت.
احمد ظا هر هنر مندی که در عین
جوانی رخ در نقاب خاک کشید درکو
تاه مدت عمر پر بارش آنقدر کار کرده
و آفرینش داشت که اکنون ما با
افتخار و سر بلندی سر تعظیم بر روان
او و هنر او فرو میاوریم .

اتحادیه هنرمدان ج.د. ادرحالیکه
تاثیر فروان بر نبود این جاودانه مرد
آسمان هنر آواز خوانی و سرود سوگ
میگیرد و وحش را شاد و هنرش را گرامی
میدارد.

اینست تجلیل ماو به صدای بلند به
هنرمندان خود هشدار و نوید میدهم
که باز هم پیوند با مردم و ابتکار و ایجاد
گری ضامن شهرت واقعی آنها است

هنر و پیرہ جو انسان و نوجو انسان

شماره پنجم
سال اول
۱۳۶۳

کارگردانان ماستابزده کار میکنند

ایجاد کار با جوانان بوسیده اتحادیه هنرمندان یک امر ضروریست

هنر پیشه تحمیل نمایند در حالیکه بسیار ممکن است در بسا موارد خود هنر پیشه نقش خود را آگاهانه تر تحلیل کند .
او میافزاید -

- نقص دیگر کار دایر کتر های ما اینست که در کار خود شتابزدگی دارند همیشه بخاطر عقب نیفتادن پلان در تهیه فلم عجل اند بدون توجه به اینکه برای بهتر تهیه شدن شات های فلم ضرور است هنر پیشه به نقش خود حاکمیت یافته باشد .

- تا حال در کدام نقش خود را موفق یافته یی ؟

- در فلم مرد هاره قول اس - بصورت نسبی نقش خود را خریتر میبایم .
- عاملش چه بوده ؟

- نقش را با خصوصیات عاطفی - خود نزدیک یافته ام من بیشتر نقش های را می پسندم که با خصوصیات عاطفی - اجتماعی و فر هنگی و سنت های جامعه مانزد یکتا باشد .
- بنظر شما برای جلب استعداد های جوان چه باید کرد ؟

- در مورد هنر سینما باید تبلیغ صورت گیرد من فکر میکنم اتحادیه هنر مندان باید بخش کار با جوانان را ایجاد کند و در زمینه فعالیت مشمر داشته باشد در حالیکه تا کنون درین مورد هیچ کار نشده و یا بسیار اندک و نامحسوس بوده .

ذرا ندارند نقش داشته است .
از عادلہ ادیم که با کارگردان های مختلف فلم تهیه دیده می پرسم کدام یک از کارگردانها با هنر پیشه خود بیشتر و بهتر کار میکند .

در حقیقت هیچکدام نمیتوانند هنر پیشه را برسانند شاید توانمندی کار بهتر را داشته باشند اما عملاً به خود زحمت نمیدهند و یا شاید آگاهی لازم را در زمینه کار خود ندارند - دایر کتر های ما بیشتر میکوشند نظر خود را بر

یکی از چهره های جوان و خوب سینمای ما عادلہ ادیم است که در تازه ترین فلم های کشور او را در نقش اول یافته ایم او بیست سال دارد و فعلاً محصل سال اول در پوهنځی زبان و ادبیات میباشد - از سال ۶۰ بکار هنری در ساحه سینما آغاز کرده و تا حال در فلم های عشق من میهن من - فرار - گام های استوار - مرد هاره قول اس - صبور سرباز و فلم مستند افغان شوروی - جنایتکاران راه

عادلہ ادیم هنر مند پر تلاش و خوب سینمای کشور

در کارهای سینما به برخورد غیر اصولی وجود دارد

در سالهای اخیر هما نگو نه که در
ساحه هنر سینما کار بیشتر صورت گرفته
و فلم های بیشتری تهیه شده - چهره
های تازه ای نیز به این هنر
رو آورده و بکار در زمینه هنر سینما
علاقمند شده اند . که اگر در جهت
تربیت و آموزش آنها تلاش جدی
صورت گیرد .

آینده هنر سینما ی ما از لحاظ کادر
تخنیکی - دایر کتر و هنر پیشه
میتواند چشم انداز مطمئنی برای خود
داشته باشد .

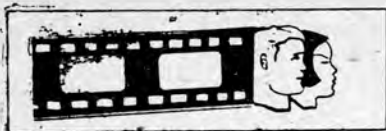
از این چهره های تازه یکی هم
واعظ است که او را برای بار اول در
فلم گامهای استوار در نقش یک ضد
انقلاب دیدیم از واعظ به عنوان یک

تازه کار در ساحه هنر سینما پیرامون
پرابلم ها و مشکلات کارش می پرسم
ضمن آنکه از عدم موجودیت کورس
های آموزشی و بی توجهی کارگردان
در زمینه کار با هنر پیشه یادآور میشود
میافزاید،

آنچه بیشتر برای هنر پیشه های
تازه کار غیر قابل قبول است برخورد
غیر اصولی افراد در ساحه کارهای
سینمایی است . در اینجا بیشتر به
رفاقت های شخصی و ارتباطات
دوستانه تکیه میشود تا داشتن استعداد
و فهم دانش .

از او می پرسم اتحادیه هنر مندان
در زمینه چه کاری میتواند برای حل
مشکلات تان انجام دهد .

- اتحادیه میتواند چون تکیه گاهی
از حقوق ما دفاع نماید - اتحادیه
نباید در مورد حق تلفی های که در
ساحه هنر و میان هنر مندان صورت
میگیرد بی تفاوت باشد همچنان اتحادیه
با ایجاد کورس های آموزشی و ایجاد
زمینه های تحصیل در خارج کشور در
رشد استعداد های جوان کمک کند
اتحادیه در زمینه کار با جوانان علاقمند
هنر بویژه هنر سینما کمتر این توجه
را داشته است در حالیکه اتحادیه
هنر مندان یگانه
مرجع صاحب صلاحیت و عمل
برای اعاده حقوق - نیاز ها و خواست
های هنر مندان باید باشد که متأسفانه
تا هنوز چنین نبوده است .

هنرپیشه باید درک دقیق از مسایل محیط و فرهنگ جامعه خود داشته باشد

هنرپیشه هر قدر از نظر مسلکی به هنرش وارد باشد و از نگاه محیط و فرهنگ رول سپرده شده اش را نتواند بفهمد در کارش ناکام است البته خودسناریو هم در شناخت بهتر رول نمیتواند نقشی تاثیر باشد.

بنظر شما سناریوی خوب کدام است؟

— یک سناریو بعقیده من زمانی میتواند خوب باشد که هدف و پیامی برای بیننده داشته و انعکاس دهند واقعیت های محیط و جامعه باشد.

— بعنوان یک هنرپیشه تازه کار چه پیشنهادی برای بهشدن کارتان دارید؟

— ما بیشتر از مساله دیگری به ایجاد زمینه های آموزشی نیاز داریم.

یکی از چهره های جوان دیگری
ساحه هنر سینمای ما مهدی لبیب است
که از سال ۱۳۶۲ نظر به علاقه که
بکارهای سینمایی داشته بدنیای سینما
روی آورده او تا حال در فلم های
تلویزیونی سربند — دهکده من — بهار
میشود — و نمایشنامه صندوق پستی ظاهر
شده است.

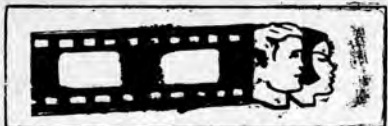
از مهدی لبیب که تازه بکارهای
سینمایی آغاز کرده می پرسیم برای
رشد استعداد هنرپیشه تازه کار بیشتر
از همه چه ضرور است؟

— برای هر هنرپیشه بخصوص
آنکه تازه کار است آموزش تیوریک
اندوختن تجارب ضرورت است هنرپیشه
برای تقویت استعداد و وارد شدن به
مسلکش به آموزش اکادمیک و مسلکی
نیازمند است که شناخت محیط
و غنای تجربه اندوخته های اکادمیک
را پخته تر میسازد.

— بنظر شما شناخت محیط و جامعه
برای هنرپیشه تا چه حد ضرور
است؟

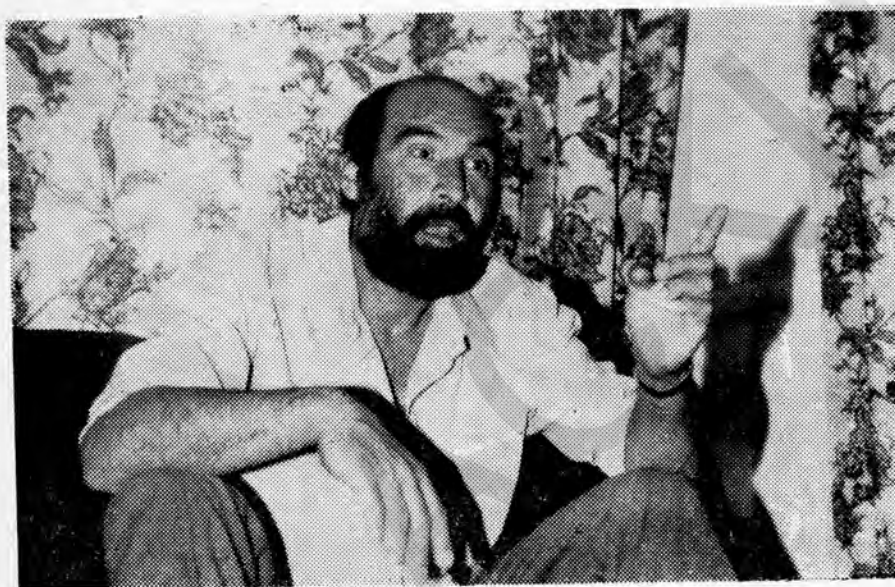

مهدی لبیب هنرپیشه ای با استعداد و خوب سینما

حقی کارگردانی با افرادیکه

در سناریوی فلم وجود دارد در ذهن خود یک شخصیت کلی نیسان

فتح الله پرند ستاره‌ای بر فراز آسمان سینمای کشور

یکی از چهره های هنری را که میتوان با سابقه اش خواند و روی کارش در ساحه سینما حساب کرد فتح الله پرند است. او از سال ۱۳۴۷ بدینسو در سینما بکار آغاز کرده و در فلم های مختلف سینمایی و تلویزیونی ظاهر شده است از او می پرسیم:

س - تا حال در چند فلم نقش داشته ئی و چه رول های را به عهده گرفته یی ؟

ج - در سیزده فلم سینمایی و تلویزیونی اکثر نقش منفی را بازی نموده ام. س - چرا آیا از طرف کارگردانان برای رول تعیین شده یا اینکه خودتان علاقمند کار در نقش های منفی میباشید ؟

ج - در رول های منفی بیشتر بخاطر بازی میکنم که خود را موفق تر میبایم نقش های منفی را بخاطری دوست ندارم که خصلت های بد را تا نید کنم، بلکه هدفم آنست که از طریق کار در اجرای نقش های منفی به بیننده آدم های بد را - خصلت ها و زشتی های آنها را بیشتر نشان دهم.

س - در فلم ها ئیکه نقش داشته اید کدام را می پسندید ؟

زمینه ها ئیکه هنرپیشه بتواند استعدادش را بیشتر تبارز دهد امکانات وسیعتری کار - و تا حدود امکان رفع پرابلم های موجود در ساحه سینما همه و همه موضوعاتی است که برای بهشد کار در ساحه سینما هنرپیشه را کمک میکند. س - از چه نوع مشکلاتی صحبت میکنید ؟

ج - در مجموع پرابلم های زیاد دامنگیر ساحه کار ماست از مشکلات

ج - از هیچکدامش آنچنانیکه باید قانع نیستم زیرا به نظر من هر هنرپیشه یی در ساحه کارش باید یک چرا ؟ یک سوا لیکه او را بکاروتلاش بیشتر وادار نماید داشته باشد. هرگاه او برای این چرا جواب یا فت دیگری از خلاقیت هنری و پشتکار هنری بازمیماند.

س - آیا فکر میکنید داشتن همین یک سوال نزد هنرپیشه کافیست ؟ ج - نه به هیچ صورت. ایجاد

اقتصادی گرفته تا پرابلم های ساحه
تجنيکی و کار با کارگردان ها
همه و همه .

س - شما ميتوانيد در زمينه توضيح
دهيد ؟

ج - هر هنرمند از کارگردان برای
بهرتر شدن کارش توقعاتی دارد مثلاً
کارگردان با یدرول را همه جانبه
به هنر پيشه توضيح نموده و با یک
تحليل عمیق - کمترين زمينه های
پرسشی را که در کار هنر پيشه خلا ايجاد
نماید از میان بر دارد اما کارگردان
های فاقد تجربه کافی در مورد اند .

حتی کارگردان های ما از افرادی که
در سناریوی فلم وجود دارد در ذهن
خود یک شخصیت کلی نمی سازند .
چه رسد به اینکه آنرا به هنر پيشه

توضيح دهند گذشته از این حق بیان
وستد لال به هنر پيشه داده نمیشود کار
گردان از هنر پيشه توقع دارد تابدون
کوچکترين دخل و تعرفی عین رول
تعیين شده را تمثيل نماید در حالیکه
ابداع و خلاقیت هنری خود هنر پيشه
در بهتر ارائه شدن رولش نمیتواند
جدا از تاثیر باشد همچنان دایر کتر
های ما کارهنر پيشه ها را به اساس
استعداد - خلاقیت و پشتکار آنها
ارزیابی ننموده بلکه به اساس
خویشخوریها - دوستیها و رفاقت های
شخصی می سنجند .

س - شما در مورد چه پیشنهاد دارید؟
ج - در تمام جوامع عقب مانده شرایط
فرهنگی چنان است که بخش های
مختلف هنر را بعنوان یک فن و مسلک

بحساب نمیآورند .
و همواره در مورد دست اندر کاران هنر
بخصوص هنر سینما و تیاتر برداشت
سالمی ندارند .

در چنین جوامع آنها نیکی نظر به
عشق و علاقه خود شان به هنر رو میاورند
گویی نوعی رلیسک را پذیرفته اند
و با تمام کوبیده شدن ها در ساحه هنر
بکار پرداخته اند .

در چنین حالی و وظیفه نهاد های
فرهنگی خصوصاً اتحادیه هنر مند ان
است که در مورد از جگذاری بکار های
هنری بی توجه نبوده و زنده گی
هنر مند را از لحاظ مادی و معنوی
تامین نماید . «

حقیقت امر دارای قیافه خرد هندی نیکو
و جوان میباشد در اواخر سال گذشته
ارکادی رایکین بمناسبت هفتاد و دو
سالروز تولدش لقب افتخار قهرمان کار
سوسیالیستی را کما می کرد .

ترجمه از ذبیح الله -

منبع مجله فرهنگ و زندگی چاپ

اتحاد شوروی شماره سوم سال ۱۹۸۲

بازبان روسی .

-هنر-

دو چهره در یک سر

در تا سف واندوده فرو میروند این
آئینه تیار است .

تیار تر ارکادی را یکین که بازحمات
زیاد و استعداد در خشان ايجاد شده
است بمثابة چنین آئینه ای میباشد .

را یکین هفتاد و دو سال بهار زندگی
را پشت سر گذاشته و از آنجمله پنجاه
سال آن وقت فعالیت خستگی ناپذیر
خلاقه شده است .

این هنر مند مردمی ۴۲ سال به صفت
رهبر هنری تیاتر دولتی مینا تور
لیننگراد که بیش از ۴۰ میلیون تماشاچی
از نمایشنامه های آن دیدن نموده اند
کار کرده است .

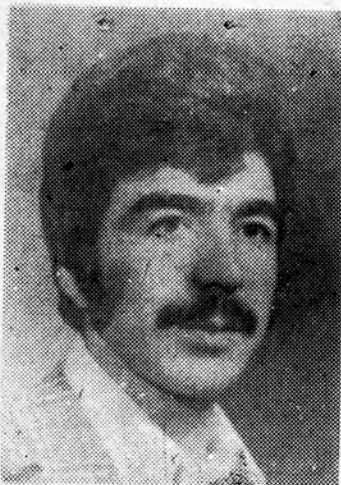
ارکادی را یکین که با هزاران چهره
تعجب آور روی صحنه ظاهر میگردد در

ارکادی را یکین استاد مستعد برنده
جایزه لنینی و هنر مند مردمی اتحاد
شوروی راه رسیدن به اوج شهرت هنری
را در استرادی و تیاتری که در آن یک
هنر مند واحد هنر نمایی میکند سراغ
مینماید .

نمایشنامه های تیار تر را یکین
حاوی مطالبی اند که از زندگی روزمره
جامعه نشات مییابد و آنرا به شگوفانی
نیکویی و حقیقت دعوت مینمایند .

ارکادی را یکین میگوید - تمام
جهانیان با هیجان و تپش قلب به
صحنه طوری مینگردند بمانند اینکه
بر آئینه نظر اندازند و در آنجا خود
را طوری می بینند که حقیقتاً همانطور
اند و با ارزیابی اعمال خویش بطور
بیغرضانه یا خوشنود میشود و یا اینکه

مشکلات ما را از طریق مجدد هنر به مقامات مسؤول اتحادیه هنرستان ایران برسانید

نظر محمد غروب

بین حزب و مردم با شد و با ید پیام
انقلاب را بمردم رساند و هنرمند با ید
در هنر خود قدرت القا را تبارز دهد .
س- از طریق انکشاف هنرها در ولایت
شما چه شده است ؟
ج- ما واقعاً در سر چار را هی قرار

مصاحبه با محترم نظر محمد غروب
منشی اتحادیه هنرمدان ولایت
فاریاب

س- معلومات دهید که شورای اتحادیه
هنرمدان ولایت فاریاب چند
نفر عضو و بکدام وقت به فعالیت
هنری پرداخته است .

ج- شورای اتحادیه هنرمدان ولایت
فاریاب سابق ۳۷ نفر و فعلاً
۴۰ نفر عضویت دارند و این اتحادیه

س- بسیج کردن هدف نیست وظیفه
اساسی تان چه است ؟ درست است که
بسیج کردن هدف نیست من فکر میکنم
بسیج ساختن هدف نیست و نمیتوانند
هدف باشد اتحادیه هنرمدان

س- مهمترین فعالیت های هنری شما
در بخش تیاتر چیست ؟

ج- از زمان ایجاد شورای اتحادیه
هنرمدان ولایت فاریاب - چندین

داریم که متأسفانه از طریق شورای مرکزی اتحادیه هنرمندان کوچکترین رهنمایی نشده ایم از هیچ طرز العمل دستور و مصوبه برای مانده اند چندین بار از بابت مشکلات خود مکتوبی عنوانی شورای مرکزی اتحادیه هنرمندان ج. د. ا. نگاشته ایم که تا اکنون به جواب موافق نگردیده ایم و تا حال وظایف ما مشخص نگردیده است.

س- شما به مثابه منشای اتحادیه هنرمندان ولایت فاریاب چه مشکلاتی در عرصه های هنری دارید ؟
چما واقعا جهت کار هنری خویش را گم کردیم نمیدانم به صفت منشای اتحادیه هنرمندان ولایت فاریاب چه کنم امیدوارم که مرا رهنمایی کنید ما مشکلاتی زیاد داریم مثلاً مواد اولیه که یک نقاش ضرورت دارد و یا هنرمند او از خوان ضرورت دارد که مثلاً سفالنه در دسترس نداریم.
س- ولایت فاریاب که یکی از ولایات صنعتی کشور است مخصوصاً در قسمت صنایع بافت قالیچه شمایه صفت منشای ولایتی هنرمندان درین عرصه چه اقدام کرده اید ؟
درین مورد تاکنون اقدام نکرده ایم و این مسایل بافت در خانه ها وجود دارد.

س- ولایت فاریاب که مرکز کلتور قالیچه بافی کشور است شما چه کمکی در مورد کار هنری قالیچه

بافی نموده اید ؟

ج- تا اکنون قادر نشده ایم که کمکی به قالیچه بافان ولایت فاریاب بنماییم زیرا اتحادیه هنرمندان کوچکترین کمک در عرصه های هنری، نکرده است.

س- در بخش خطاطی شما چه فعالیت های را انجام داده اید ؟
کار خطاطی تمام ارگانهای حزبی و دولتی آنولایت را انجام داده ایم.
س- در بخش موسیقی شما چه ابتکاراتی را بوجود آورده اید ؟
ج- در بخش موسیقی مسئول آن محترم عبداللّه در مان میباشند که زیاده از ده مرتبه کنسرت در ایام رسمی به مناسبت های رسمی اجرا نموده ایم.

س- در بخش تیاتر بازیگرهای شما کی ها هستند ؟
ج- اکثر بازیگرهای تیاتر ما را در ولایت فاریاب متعلمین سر بازان مامورین تشکیل میدهد.

س- شما راجع به مشکلات خویش به مقامات مسئول کدام اقدام کرده

اید ؟

ج- بلی چندین مرتبه مشکلات خویش را مکتوبی نگاشته ایم چندین دفعه به اتحادیه مراجعه کرده ام که مثلاً سفالنه منشای ونه مسئول اتحادیه را دیدن کردم و در اخیر خواهش ما از شما اینست که مشکلات ما را توسط مجله هنر به گوش مقامات مسئول اتحادیه هنرمندان رسانید.

برگرداننده به دری: شیراز امیری

تاریخچه فشرده از سینمای مجارستان

مقایسه نشست:

فلم یوری میوری عمداً در بهترین اتفاقات و حوادث ضمنی بالامیچ که که چکیوس فیدر بین سال ۱۹۲۵ مبتنی برنمایشنامه متوسط الحال جولز رومینس تهیه دیده بود تشابهاتی را بهم می‌رساند. در این فلم کارگردان فرانسوی باگذشت زمان از لابلای زیبایی و برجستگی پوستان بی ارزشی رژیم فیودالی را نیک دید برداشت و دید زیر کانه چکیوس فیدر که تنها یک فلم مردمی می‌تواند واقعاً بها نشمول باشد در چگونگی کلیه تاریخ سینمای هنگری ارتباط می‌گیرد. هر زمانیکه صنعت فلم مجاری خواسته است تماشاچیان خود را با پیروی از مدل‌های موفق دنیای خارج مصروف سازد محصول به دست آمده ابداً از محدوده خود کشور پافرا گذاشته نتوانسته است. و اما آوانیکه بخود گرائیده است، اگر تحلیل و نگرش اجتماع مجاری،

در سال ۱۹۲۳، هنگامیکه از چکیوس فیدر کارگردان براننده فرانسوی توسط کمپنی ویتای اتریشی جهت ساختن فلمی متکی بر نمایشنامه جولز رومینس که رویدادی از هنگری است تقاضا صورت گرفت، موصوف برای نشر به کمبودی مطالب آتی را ضمن مقاله نوشت:

(تنها یک فلم مردمی قاطع می‌تواند واقعاً بها نشمول باشد)

کارگردان که تا آنزمان هنگری را تنها مبتنی بر شایعات و مسمومات می‌شناخت ایمان و عقیده خود را چنان جدی داشت که الامیچ وی در سال ۱۹۲۵ چنان شایستگی و تصویر واقعی هنگری را در خود داشت که هیچ کارگردان مجاری در آنزمان با وی همدیفت نبود. در حقیقت در سال ۱۹۵۲ جورج ساندول این فلم را باترجمه درامه یوری میوری اثر زیگموند موریس که توسط فرجس بان صحنه آوری شده بود به اینچنین به

حقایق عمده اوضاع مجارستان، حتی مشکلات و حوادث بخصوص مجار هادر آن بررسی و بر ملا شده باشد با استقبال گرم بین المللی مواجه شده است.

با کلمه ملی البته هدف برهیچ وجه ملی گرائی نیست. لاکسن فیدر در کارهای خود خواسته است اهداف بخصوص اجتماعی را باز گو کند. طور مثال ماری، افسانه مجاری اثر پال فیجوس سکریت توسط نویسنده هنگری، امریکائی و دختر پیوسته اثر ایلو نافیلیپ بادر خوش آنه بیلا. این فلم قبول شده اخیر راجع به دختر مز دور دهاتی است که در اول فریب

می‌خورد و بعداً با اجتماع متوسط الحال گره می‌خورد. ماری همچنان اولین فلم مجاری است که راه خود را در آرشیف های بین المللی سینما باز کرد دست آورد مشابیهی به فلم

جورج هو لرنک ، دایر کتر اتریشی دست داد .

بجز یکی دو مثال محدود ، کمتر فلم تهیه شده و دایرکت شده مجاری در سال های سی حیثیت بین المللی کسب کرده است . از جهت دیگر تنها سکویت یا داستا نها عمداً مورد نظر بوده است . چندین درجن نمایشنامه های مجاری ، آدایت های موفق امریکائی ، انگلیسی ، فرانسوی ، آلمانی و ایتالیوی بوده است ، طور نمونه : تفرجگاه ممنوع سال ۱۹۲۴ ، هتل امپریال سالهای ۱۹۲۶ ، ۱۹۳۵ ، ۱۹۳۹ ، آخرین فرمان سال ۱۹۲۷ ، زندگی خصوصی هنری هشتم سال ۱۹۳۳ ، دزد بغداد سال ۱۹۴۰ ، پنج مرقد در قاهره سال ۱۹۴۵ و غیره از سندورهندی (طوفان هنگام طلوع سال ۱۹۳۳ ، کاترینا سال ۱۹۳۵ ، دو شیزه منزل پائین سال ۱۹۴۸-۱۹۳۹) از مینی هرت لنکیل (تافین سال ۱۹۱۳ ، نینو تچکه سال ۱۹۳۹ ، بودن یا نبودن سال ۱۹۴۱

از فرانک مولنار (رویای خوب سال ۱۹۳۵ ، المپیا سال های ۱۹۵۹-۱۹۳۰ ، لیلیوم سال های ۱۹۳۴-۱۹۳۰) از رزسو توروک (تیرس و نردی سال ۱۹۳۹) از لزلو و د نای (گفته ها راجع به منها تن سال ۱۹۴۲) و همچنان دیگران کتابها و نمایشنامه هائی بجا مانده است که دایر کتران چون لویج (بودن و نبودن) را ، کوردا (زندگی خصوصی هنری هشتم) را ، دی سیکا (تیرس و نردی) را و دیووا یور (گفته ها راجع به منها تن) را موفقیت

بار آفریدند . خلاصه فلمهای مردمی که شهرت جهانی حاصل کردند توسط کارگردانان مهمان در هنگری ساخته شده اند . مانند جکیوس فیدر

بلجیم ، فرانسوی ، پال فیجوس که از هالیود بقصد تهیه دو فلم آمد و همچنان جورج هو لرنک اتریشی . او لین کارگردان مجاری که رسیدگی

و کمال و قابلیت هنری در ستدیو های بوداپست کمائی کرد ایستوان زوتس بود . این فلم در فستیوال ونیز ۱۹۴۲ غوغای بزرگی بر پا کرد و بخاطر نوع پرستی ، بشر دوستی و ریالیزم قهر آمیز خود منجیثت یک مودل در مکتب ریالیسم جدید اتیا لیائی جا گرفت . در مقاله که تقریباً بشکل اعلامیه در مجله سینما منتشر شد فلم متذکره را از جمله او لین فلمهای نوع ریالیسم جدید قلمداد نمود . باید اضافه کنیم که این فلم نتیجه نا مساعد را در برداشت در حالیکه تصویری حقیقی زندگی دهقانان را بر ملا می ساخت . این فلم نه تنها در ایتالیا مقبول واقع شد بلکه مانند فلم ماری جزء از تاریخ جهانی فلم گردید . طوریکه دیده ایم فلمهای مجاری با صدا قبل

از سال ۱۹۴۸ ندرتاً باستقبال بین المللی مواجه شده است . مجارها معمولاً علاقمندی فوق العاده نسبت به سینما نشان داده و فلمهای هنگری و فلمهای وارد شده رابه نیکی تشویق کرده اند . صنعت فلم در مجارستان به سال های اخیر قرن ۱۹ مصادف است . فلمهای ویژه سینمای هنگری بصورت سیستماتیک از سال های ۱۹۱۵ آغاز میشود . کمپنی فرانسوی پات دو فلم در هنگری تهیه کردند (الاغ زرد و سوسن زرد) در بعضی شهرها و ایالات بوداپست از ۲۰ الی ۳۰ کمپنی در ۱۰ ستدیو های مختلفه فلم تهیه میکردند . الی ۱۹۱۸ سالانه بیش از ۱۰۰ فلم تهیه میشد . در سال های ۱۹۱۰ کارگردانان چون سرا لکساندر

کوردا ، میکائیل کورتز ، گیزا بولوری ، و پال فیجور در بین دیگران کارهای خود را در کمپنی های کورون ، ستار ، ترانس لووانیا ، یوهر ، فونکس ، آسترا ، هنگریا و کمپنی های دیگر آغاز کردند . هنرمندان چون ویکتور وار کونی ، بیلالو گوسی ، ویلمابنکی و لیا پتی پرده های مرده را روح و

زبانی بخشیدند . او لین نمایشنامه هاتوسط نویسندگان شهر مجارستان مانند لجوس بیرو ، سندور برودی ، فریجس کارنتی ، فرانک مولنار و زیگماندموريس نوشته شده است . در عصر فلمهای بیصدا بسیاری از ستدیو های هنگری بطرف کارهای اندرسن ، بالزاک ، بورگت ، بولوار ، چخوف ، دادت ، دیکنس ، داستایو فسکی ، دوماس ، گورکی ، ویکتور هو گو ، جورج سند ، ستریندبرگ ، مارک تووین ، تولستوی و اسکار وایلد روی آوردند و همچنان بعضی از فلمها مبتنی بر کارهای نویسندگان معروف ساخته شد . الکساندر کوردا بعداً منجیث ژورنالیست ، ستونی در روزنامه دنیا با این شرح نوشت :

نخستین خالق فلم کارگردان است و ثانیاً فلم معنی جدیدی برای اظهار بیان است . دور محدود شوراها رول بخصوصی در تاریخ فلمهای بیصدا بازی کرد . در مارچ ۱۹۱۹ هنگری منجیث جمهوری شوراها اعلان شد و فرمان دوازدهم اپریل ۱۹۱۹ اولین صنعت فلم راطور ملی شده در تاریخ بعیان آورد (صنعت فلم اتحاد شوروی در اگست ۱۹۱۹ توسط لینن ملی شده بود) در طول ۱۳۳ روز جمهوری ۳۰ فلم سینمایی ، ساخته های اخباری و مستند توسط سر الکساندر کوردا ، میکائیل کورتس ، گیزا بولوری ، پال فیجوس و دیگران تهیه دیده شد . بدین منوال کوردا در بورد اجرائیوی شرکت فلمهای جدید ایفای وظیفه مینمود .

در نتیجه موصوف در خزان ۱۹۱۹ مجبور به مهاجرت گردید . موصوف در وینا ، برلین ، پاریس و هالیود کار نمود و در میانه سال های ۳۰ در انگلستان جاگزین شد . بیلالو گوسی که نقش مهم سیاسی در سال ۱۹۱۹ بازی کرد همچنان به هالیود مهاجرت کرد

جائیکه هنرمند شناخته شده گردید. در زمره کارگردانانیکه عمداً در سالهای جنگ و سالهای ۳۰ فعال بودند، شیوه های بخصوص آرتستیک در خارج از کشور احیا کردند. الی دو مین دور ملی سازی صنعت فلم های مجاری در سالهای ۱۹۴۸ اضافه از ۳۰۰ فلم سینمایی تهیه دیده شد.

جای هالاس قبل از اینکه در سال ۱۹۳۶ در لندن جاگزین شود. ساخته های آزاد و مستقلی را در بو داپست آغاز نمود. جین امیچ از سال ۱۹۳۲ ببعدر پاریس اقامت گزید و جورج پال یک استدیوی فلم های زننده را در ۱۹۳۴ در هالند بنیان گذاشت و بعد ها روانه هالیود گردید. گیولا ماسکسی (۱۹۱۲ - ۱۹۷۱) تمام زندگی خود را در هنگری بسربرد از بین اینان هالاس، ال امیچ و پال در سطح جهانی سهم گیرندگان خوب فلم های زننده قلمداد شدند بعد از استقلال قبل از اینکه صنعت فلم هنگری برای بار دوم ملی شود. اولین فلم ایکه انگیزه بین المللی حاصل کرد. فلم جانی در اروپا بود که توسط گیزارد فو انی لیا به هنگری بصورت مؤقت از ایتالیا به هنگری آمده بود کارگردانی گردید.

اولین فلم تهیه شده بعد از ملی شدن صنعت فلم برای بار دوم در سال ۱۹۴۸ فلمی بود بنام خاک زیر پای شما ملی سازی در تاریخ سینمای هنگری حادثه فوق العاده مهمی تلقی میگردد. کشور یکه با حادثات ناگوار جنگ دست و پا میزد و کمتر از هزار سینما تیاتر در فعالیت بود. ملی سازی کار سرمایه گذاری اقتصادی را روبرو ساخت و تهیه فلم را امکان پذیر ساخت. در گذشته تنها منابع شخصی میتوانست از عهده همچو محصولات بر آید.

چون در اینگونه شرایط مفاد در قدم اول مورد بحث نبود لذا زمینه فلم های خوبتر ریا لیستی و هنری که با اجتماع و تاریخ پیوند می خورد،

هنر-

ساخته شد. اکادمی شروع به تربیه متخصصین حرفه فلم نمود. گرچه استدیوهای جدید بمیان نیامد اما استدیوهای کهنه تقویت گردید. در نتیجه در سال ۱۹۴۸ صنعت فلم مجارستان دو کارگاه در اختیار داشت یکی توسط السکاندر کوردا و استدیوی ستارو دیگر استدیوی فلم های مستند در سالهای ۱۹۳۲-۱۹۳۵ توسط شرکت فلم اداره میشد. این استدیوها اکنون به شکل مدرن آن درآمده و فلم های سینمایی تهیه میدارد. در سال ۱۹۷۹ ساختمان یک استدیوی جدید در فو ت واقع در شمال شرق بوداپست آغاز گردید که در چند سال آینده با یک عملیات ماکمل را دارا باشد.

بعد از استقلال، تاریخ سینمای مجارستان میتواند در سه مقطع زمانی تقسیم بندی شود. در دو سال اول ابتکار و حرارت کار تجدید گردید و منتج به پرودکشن های فوق العاده فلمی گردید که متکی بر کارهای ادبی، همه آنها نقد های بود از گذشته فیو دالی هنگری موقف بعدی بین سالهای ۱۹۵۳-۱۹۵۱ اریا لیسم سوسیالیستی بود که منتج به فلم های تقریباً تحمیلی و تعلیمی وادبی گردید. و بعد از سال ۱۹۵۴ فلم ها که یکبار دیگر حیثیت هنری خود را در باره حاصل کرد و حقایق اجتماعی را بصورت روشن تر و حساس تر درخشانید.

فلم های دهه پنجاه عمداً توسط دو نسل پایه گذاری شد یکی کسانیکه فلم ها را قبل از سال ۱۹۴۵ کارگردانی کردند مانند فریچن بان، ویکتور رگر تلو، لزلو کالمر، مارتون کلتی. دو کسانیکه کارشان را منحصراً اسپستان در سالهای ۱۹۳۹ آغاز کردند چون فیلکس ماریاسی، لزلو نو دی نسل دوم توسط دو کارگردان با سابقه تیاتری رنگ گرفت ذولتان و رکو نی که از سال ۱۹۳۴ بدینسو هنر پیشه و نویسند

فلمنامه ها همچنان از سال ۱۹۳۹ بدینطرف معاون کارگردان بود اولین فلم مستقل خود را در سال ۱۹۵۱ تهیه دید همچنان ذولتان فبری که در استودیوهای فلم در سال ۱۹۵۱ از طریق تیاتر اطفال راه یافت. بهر دو در کار تیاتر تا اخیر زندگی جاویدماندند. بصورت خلاصه میتوان گفت تا اخیر دهه پنجاه فلم های مجاری موفقیت با ارضی در جهان سینما قایم نمودند. جورج سادول نقاد دو مورخ و لای فلم های فرانسوی کتاب فشرده را در اوایل خزان ۱۹۵۲ را جمع به فلم های مجاری نوشت در حالیکه تاریخ فلم در سال ۱۹۶۲ توسط الرچر یگور و انو پتالاس که الی ۱۹۵۹ با سینما ارتباط داشتند نوشته شده، قدم های استوار و متین

فلم های مجاری را گواهی میدهد. در شروع سالهای ۱۹۵۹ شو تنگ در چندین استدیوهای مختلفه کشانیده شد در سال ۱۹۶۳ این صنعت دوباره شکل گرفت و به شیوه فعلی درآمد. امروز فلم ها توسط چهار استدیو تهیه میگردد که هر کدام توسط یک کارگردان هنری اداره میگردد. فلم ها بصورت آزاد تهیه میگردد و هر کارگردان در دست یوی مورد نظر خود کار می

کند. کسانیکه در حال از اکادمی فلم مرخص میگرددند و کسانیکه بصورت آزاد و علاقمند دینای فلم هستند مانند نویسندگان آرتیست ها و انجینران میتوانند فلم های مورد نظر خود را در استدیوهای بیلا بلاز تهیه نمایند. این زمینه سازی برایشان مجال میدهد که مقرر فی شوند و استعداد های شان را مورد آزمون قرار دهند. از اوسط دهه شصت ببعده چندین فلم مجاری جوایزی را در فستیوال های فلم منعقد مسکو نصیب شده اند.

خارجی های حرفه ای بصورت متداوم با فلم های مجاری سروکار داشته و رساله ها بر روی این موضوع تخصص

داده اند ذولتان فبری و میکلاس خبسو بدون شک دو کارگردان برجسته و معروف مجاری بحساب میایند. فبری کاردایر کت را از سالهای ۱۹۵۰ آغاز کرد اولین غلم وی که در خارج رمز در خشید بنام بیست ساعت است. بر علاوه از فلم بیست ساعت در بسیاری از فلم ها فبری خواسته است تجارب و رویداد ها ی جنگ و فاشیزم را بر ملا سازد در زمره ساخته های خوب ضد فاشیستی وی آدپتی نادل نیبور دیری است که بنا ۱۴۱ دقیقه از جمله نا تمام در سال ۱۹۷۴ است.

فبری هم چنان استعداد خود را در جهان فلم های اطفال آزمون داد که اگر چه در نگاه اول سرگرم کننده بنظر میاید ولی در عین حال به همان اندازه خیلی هنری هم استدلال میگردد.

از کارگردانان با استعداد و موفق نسل جوان، زائیده سالهای سی و چهل میتوان از ستیفن گال و ستیفن زبو نام برد. از جمله دایر کتران که بین سال های ۱۹۵۵-۱۹۴۵ کار میکردند ذولتان فبری لز لورودی و تامس فیچرهنوز هم فعالیت دارند. فریچن بان، ویکتور گرتلر، مارتون کلیتی، فیلکس ماریاسی و ذولتان ورکونی بدرود حیات گفته اند. از جمله دایر کتران شناخته شده در قید حیات که از آکادمی فلم در دهه پنجاه فارغ گردیده اند عبارت اند از رابرت بان، جورجی هنش، مار فیرادوز، تاس دینوی، پیترو ساس و پال زولنی اند.

در بین دایر کتران جوان دو استعداد فوق العاده را سراغ داریم:

یکی پال سندرو که فوتبال روزهای خوب گذشته را از روی ناول ایوان ماندی و رول عجیب که در امریکا بنام غیر منظم ملبس شده معروف است اژساخته وی است.

کارگردان دوم ستیفن داری که رخصتی در بریتانیا را کارگردانی نمود و ناول فلم را که بنام سه خواهر معروف است نیز تهیه دید.

در سال ۱۹۷۹ کارگردان فلم های

مجاری در سندیو ها مصروف کار بوده و از این رقم دایر کتران تلویزیون را احتوا نمیکند.

از هنرمندان مجاری نام بردیم. و این بخاطر یکه کارو پیکار آنها خود کتابی است که از هر کدام جداگانه صحبت شود تنها است اسمای شان برای خواننده بدون استفاده و بدون کیفیت خواهد بود، اما باید بگوئیم هنرمندان فلم سینمای مجارستان همه در خشیده اند و بسیاری در فستیوالهای بین المللی جوایز رانیز نصیب شده اند. نقطه عطف اینکه همه هنرمندان باز یگران روی ستیج اند. هنرمندان فلم های مجاری همیشه از تیاتر به سینما رو آورده اند. حتی آوانیکه در کشور های دیگر هنر پیشگان هنوز به فلم علاقمند نگردیده بودند.

در اینجا ناگزیر از کمره من های فلم که رول بس ارزنده در ترکیب رنگ ها ستایل و کمپوز های مختلفه تصویری و بصری فلم های هنگری بازی میکنند یاد های کنیم. بسیاری از فلم های امریکائی، فرانسوی و آلمانی که در مجارستان ساخته شده اند. از موفق ترین آن میتوان از جورجی الیس، فرانک سستی ستیفن هلدیبرند، تامس سوملو، سندور سارا، جوزف لورنک، جینس سومبولیا، الیمور رگا لی جینس کندی و لجوس کولتای نام برد.

فلم های مستند و کار تونی هنگری هم چنان هنرمندانه انکشاف کرده و دایر کتران معروف این دسته فلم ها جوزف نیپ، سندو درینبخلر و ذولت ریچانی قبول شده اند.

در جمله فلم های تربیوی تماشاچیان زیاده تر (قصه حیوانات) از ستیفن هموکی نگی (۱۹۷۹-۱۹۱۴) را می پذیرند در حالیکه در زمینه سیانس اگستون کولائی در دنیا نامی بسزائی برای خود کسب کرده است. سینمای مجارستان تاکنون توانسته است بصورت رنگا رنگ هنر های عالی را عرضه بدارد

و توانسته است مبسوط و شگوفان شود. مملکتی با داشتن فقط ده ملیون نفوس که در کمتر از صد هزار کیلو متر

مربع پراگنده است با داشتن زیاد تر از هزار سینما تیاتر، متقدیس خواسته اند طبقه عامه از رویداد ها آگاه باشند و سینمای مجارستان را با نقد های خود استوار نگه دارند. نقادان گفت و شنود خود را طور معمول با کارگردانان دادند. هر فلم مجاری توسط هر روز نامه و مجله و بعضاً هم در ژورنال های ادبی نقد میگردد.

امروز نقادان فلم، اتحادیه های ژورنالیستان و اعضای انستیتوت فلم که توسط بیلا بلاز بمیان آمد و توسط فرانک هوت مجدداً احیا گردیده من حیث حرفه و مسلک جهت نقد فعالیت دارند، دولت سالانه جایزه بیلا بلاز را برای بهترین کارگردان و دیگر کارکنان فلم اهدا میکند. هم چنان در فستیوال فلم های مجاری که سالانه در پیس و بو داپست منعقد میگردد نقادان برجسته فلم از تمام نقاط دنیا دعوت می شوند تا در این گفت و شنود ها سهم بگیرند.

سینمای هنگری در نقطه رسیده است که توسط بیلا بلاز در جنوری ۱۹۲۴ در پاراگراف اخیر کتاب وی اشاره شده است.

(فلم) قادر خواهد بود که در شکل فوق العاده هنری بانگهداشت امکانات مطلق و مانند کار انکشاف کند اگر انکشافات عمومی محیطی خالق یک آتموسفیر وابسته روشنگری باشد « سینمای مجارستان کوشیده است که فقط این چنین يك فضای را بوجود بیاورد.

رنگ و نقش آفرینی

رنگ و هنرهای مصور پیوسته در کنار هم بوده اند. هنر مصور بسی وجود رنگ نمودی ندارد ضمن آنکه هنر مصور هر سرزمین برای خود رنگی ویژه دارد و هر هنرمند، بنا به مقتضیات و تاثیر عوامل پیرامون خود، دید مخصوصی در رنگ دارد و رنگهای بخصوصی را بیشتر بکار میگیرد و چه بسا که از بکار بردن رنگهای دیگری، که مورد علاقه هنرمندی دیگر است، دوری میکند و از همین رهگذر شناخت آثار هنرمندان سرزمینهای مختلف تاحدی میسر میگردد.

رنگ چیست؟

پیش از آنکه بحث کلی در باره رنگ و هنر بپر دازیم لازم است بطور مختصر ببینیم رنگ چیست؟ از نظر علمی، رنگ عبارتست از امواج نور که به کمک حس بینائی تشخیص داده میشود. و یک شعاع نور، از ارتعاش امواج مختلف طولی و عرضی تشکیل یافته است. اگر شعاعی از نور را از منشور بلورینی بگذرانیم امواج نور، پس از عبور از منشور، رنگهای مختلف طیف نور را بوجود میآورد...

هنگامی که نور به سطحی میتابد، اگر این سطح تمام امواج یا تمام رنگها را بطور مساوی منعکس نماید چشم این سطح را سفید می بیند. ممکن.

است این سطح همه رنگها یا امواج را جذب کند و فقط رنگ سبز را منعکس نماید. در اینصورت آن سطح را «رنگ سبز» خواهیم دید. و نیز ممکن است بعضی افراد در برابر رنگ معین کور باشند و یا عده ای در برابر تمام رنگها ضعف داشته باشند و چنان رافق برنگ سفید و سیاه ببینند و احتمالا، حد وسط سیاه و سفید، یعنی خاکستری را هم تمیز بدهند...

برای یک نقاش اطلاع از رنگ، بعنوان یک عامل هنری لازم است... اگر این اطلاع چندان علمی هم نباشد بهر حال دانستن مطالبی پیرامون طبیعت نور، ترکیب رنگها، و رابطه میان آنها برای هنرمند ضرور است... سهل تر است که رنگهای طیف نور سفید را ضمن دایره مدرجی نشان بدهیم:

از این رنگها سه رنگ غیر قابل تجزیه اند که رنگهای اصلی نامیده میشوند این سه رنگ غیر قابل تجزیه عبارتند از: آبی، سرخ و زرد. اگر رنگهای اصلی ترکیب بشوند رنگهای ترکیبی یا فرعی بوجود می آیند: ترکیب آبی و زرد، رنگ سبز را بوجود میآورد ترکیب زرد و سرخ، رنگ نارنجی، و ترکیب سرخ و آبی رنگ بنفش را نتیجه میدهد. اگر ترکیب رنگها را ادامه بدهیم، عده بیشماری رنگ بوجود میآید. بدایره ای که نمودار رنگهاست نگاه

کنید، می بینید که رنگ سرخ مقابل سبز قرار دارد و رنگ نارنجی مقابل آبی است، رنگهای مقابل هم را رنگهای متمم یا مکمل میگویند اگر رنگهای تکمیلی باهم آمیخته گردند، تندی یکدیگر را خنثی میکنند و اگر آنها را بمقدار مساوی باهم مخلوط کنند، نتیجه

یک رنگ خاکستری یا آبی کمرنگ، خواهد بود. اگر رنگهای مکمل کنار یکدیگر یا مقابل هم قرار بگیرند یکدیگر را عمیق تر جلوه میدهند و در نتیجه، تضاد شدید و یا درخشش را القا میکنند. رنگهای نزدیک بهم بر روی دایره رنگها، رنگهای مجاور

نامیده میشوند (مانند رنگ های آبی و آبی متمایل به سبز و خود سبز) تقارب این رنگها ایجاد هم آهنگی میکنند... اما باید دانست که فقط ارتباط رنگها مطمح نظر نقاش نیست.

هر رنگ سه صفت یا خاصیت ویژه دارد که عبارتند از:

خود رنگ ارزش و شدت غرض از خود رنگ نامی است که برنگ داده اند مانند: آبی قرمز - فیروزه ای - نارنجی و غیره. ارزش عبارتست از مقدار نوری که بر طبق قواعد سایه و روشن به رنگی تا بانیده اند، این نور از روشنی آغاز میشود و به تیرگی

ختم میگردد، مانند سبز روشن، سبز کمرنگ، سبز تیره. شدت، یعنی قوت وضعف رنگ، یعنی به حد اشباع رسیدن رنگ، یا خلاف آن، مانند: زرد تند بسیار ملایم ...

(۱)

رنگهای سرد و گرم

«... خاصیت مهم دیگر که مورد توجه (نقاشی) میباشد، سردی یا گرمی رنگ است. نارنجی و رنگهای نزدیک و مجاور آن، رنگهای گرم نامیده میشوند آبی، و رنگهای مجاور آن، رنگهای سرد و سبز در کنار زرد رنگی است گرم و در کنار آبی رنگی سرد. بعلاوه سردی و گرمی رنگ باعث میشود محرک، و یا خاموش، جلوه کند، حروف قرمز رنگ روی یک صفحه اعلان، برجسته و محرک بنظر میآیند. بنابر این رنگ بالشخصه میتواند عمق را نمایش دهد، و این خاصیت باعث شده است که برای تزئینات داخلی بنا، رنگ را بر حسب هدفی که دارند بکار ببرند، یعنی مثلاً برای آنکه وسعت فضای بیشتر را القا کنند، دیوارها و سقف هارا برنقشانی در میآورند که ما آنها را رنگهای خاموش مینامیم.

ترکیب رنگها

در رنگ نیز مانند خط و سایه و روشن موضوع مهم، هم آهنگی و ارتباط میان رنگهاست. نقشی که بارنگهای نزدیک بهم رنگ آمیزی شده است یکنوع احساس آرامش و هم آهنگی را بر میانگیزد، ممکن است چنین نقشی بنظر ضعیف و بیروننگ بیاید، در اینصورت، رنگ مکمل لازم است تا تضادی ایجاد نماید و زندگی و جنبش را برساند... از طرف دیگر اگر نقشی از رنگهای مکمل ترکیب یافته باشد غالباً برای تعدید خوشنوی که از ترکیب رنگهای مکمل حاصل میشود لازم است در بعضی از مناطق رنگهای نزدیک بهم بکار برد بنابر

۱- نقل از کتاب «تاریخ عمومی هنرهای مصور- قبل از تاریخ تا اسلام»

این، ترکیب رنگها، موجب شدت و ضعف موضوع ها (یاتم ها) میشود. انتخاب رنگ به شخصیت هنرمند و موضوعی که در دست تهیه دارد بستگی دارد برای بیان هراندیشه ای رنگی مناسب برای نمایش یک موضوع آرام؟ نمیتوان محرک بکار برد، و از تضاد رنگهای مکمل استفاده کرد... و همچنین برای یک موضوع محرک، نمیتوان از هم آهنگی رنگهای سرد و آرام استفاده کرد...

بکار گرفتن رنگ

از روی سفا لهای نقاشی شده و نقاشیهائی که از دیوار غارهای پیش از تاریخ بدست آمده است میتوان حدس زد که انسان رنگ را از دوران شکارچی گری باینظر بکار برده و بوسیله رنگها نیکه بایک نوع چربی آمیخته شده اند، دیوارهای غارهای محل سکونت خود را نقاشی نموده است. البته این دلیل این نیست که انسان پیش از این دوران رنگ را نمیشناخته بلکه باید گفت که بشر از همان روزهای نخستین زندگی، از روزهایی که هنوز در میان شاخ و برگ درختان زندگی میکرد، رنگ را می شناخته و آنها را تشخیص میداده است و گاه هگاه بامواد رنگی، مانند گلها و خاکهای رنگی که بدست میآورده بدن و سرو صورت خود را رنگین میکرد. این رنگ آمیز بدن ممکن است به تقلید از رنگ حیوانات و پرندگان و برای هم

آهنگ ساختن خود با محیط و طبیعت باشد و یا برای ارضای زیبا پرستی زیرا که گروهی از دانشمندان عقیده دارند که بشر از نخستین روزهای زندگی تحت تاثیر زیبایی های طبیعت زیبا پرست شده است. بنابر این هنرگاه میکه بشر به داخل غارها پناهنده میشود چون مدتها به رنگهای گوناگون و زیبای طبیعت خو گرفته بوده است به کشیدن نقش حیوانات مورد علاقه خود میپردازد و گاه

بسیار ماهرانه و استادانه نقش میافزیند. رنگهایی که در پاره ای از نقاشی های دیوار غارها بکار رفته، هنوز بعد از هزاران سال جالب توجه جلوه میکند.

این نقوش صر فنظر از مسئله رنگ، از جهات گوناگون دیگر نیز قابل بررسی است زیرا که بخشی از راز زندگی انسانهای پیش از تاریخ را آشکار میسازد.

هنرگاه میکه انسان پیش از تاریخ، بعد از گذراندن دور انهای گردآوری خوراک و شکار، وارد دوره کشا وری و شهر نشینی میگردد دیگر کاملاً بارنگ و انواع آن آشنا است و به راز ساختن رنگ و یا استخراج و بدست آوردن رنگهای گوناگون پی برده است و با این آمادگی به ساختن سفال و نقاشی روی آنها میپردازد. از آن پس، رنگ، بطور وسیع و دامنه دارتری، در زندگی انسان وارد میشود و با تکامل انسان، تکامل می یابد و پیش رفت می کند.

بعد اhabا گسترش هنرهای دیگر رنگ در هنر وارد میشود و جلوه گری میکند و بافندگی و معماری و صنایع گوناگون دیگر را دربر میگیرد و بتدریج در تشخیص سرزمین ها از یکدیگر رنگ یک عامل شنا سائی میشود زیرا که رنگهای موجود در سرزمین و رنگهایی که هنرمندان هرناحیه از ترکیب و آمیختن آنها بایکدیگر بدست میآورند باهم تفاوت دارد.

سالیان دراز تا نزدیک بروزگار ما، رنگها یارنگهای معدنی بود یا گیاهی و بیشتر اوقات خود هنرمند رنگ دلخواه خود را شخصاً میساخت و آماده میکرد هنرنگها اصالت بیشتر در معرفتی هنر و هنرمند دارد زیرا با بکار بردن رنگهای گوناگون برای مصارف مختلف که در دسترس همه قرار دارد بسیاری از هنرهایی که بارنگ سروکار دارند اصالت زیبایی خود را تا اندازه ای دست داده اند.

رنگ در هنر ایران

رنگ در هنر ایران جلوه ای خاص و مقامی ارزشمند دارد. هنرمند ایرانی، در دوره های روا چهره ها، در گزینش رنگ دقت و سلیقه ای خاص بکار برده و میشود گفت که بیشتر هنر مندان سر زمین ما، رنگ را آگاهانه برگزیده اند و میدانسته اند که کدام رنگ را در کجابه به کار ببرند حتی در بعضی دوره ها پاره ای از هنر مندان در آثار خود از رنگهای غیر عادی استفاده کرده اند که البته گاهی همین گزینش های غیر عادی زیبایی خاصی با آثار هنری داده و گذشته از آن باعث شناسائی راحت و آسوده این آثار گردیده است. ایرانیها، از زمانهای بسیار کهن، پیوسته به رنگهای روشن و درخشان توجه و علاقه داشتند و گرایش آنها بر رنگهای روشن و زیبا باعث زیبایی آثار ایرانی گردیده است.

رنگ آبی از رنگهایی است که در هنر ایران، بطور کلی در همه شئون زندگی گوی ایرانی، جلوه گر است و مردم سر زمین مادر بکار بردن رنگ آبی و گروه رنگهای وابسته بدان علاقه زیادی داشته اند.

پیداست که گذشته از تأثیر آسمان آبی ایران در بکار گرفتن رنگ آبی، هنر مندان ایرانی به جنبه های روانی رنگها، از آن جمله رنگ آبی، آگاهی کامل داشته میدانستند که آبی رنگی است آرامش بخش، در اینجا لازم است مختصری هم به خواص روانی رنگها اشاره بشود.

خواص روانی رنگها

امروز با مطالعات دانشمندان خواص روانی رنگها تا حدی آشکار شده است و حتی در باره ای از موارد رنگها برای مداوای بیماران روانی استفاده میکنند و یا آنکه با مطالعه و بررسی رنگ تابلوهای نقاشی و دیگر آثار هنری بیماران روانی، پس به نوع و شدت وضع بیمارانی آنان

— هنر —

میبرند، بنابراین اگر مجموع رنگ های آثار هنری یک قوم یا یک ملت و سرزمین بدقت مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد مسلماً میتوان از نحوه اندیشه و فعل و انفعالات روانی آنان آگاه شد. امروزه از بیش از ده هزار رنگ در امور بازرگانی و تجارتی و هنری و معماری و غیره نام برده میشود و لی باید دانست که ورزیده ترین دیدگان قادر نیست بیش از شصت رنگ را تشخیص دهد.

حیوانات از رنگ بعنوان یک اصلحه و وسیله دفاعی استفاده میکنند و طبیعت هم در این مورد آنها را کاملاً یاری کرده و رنگی دلخواه را در اختیارشان قرار داده است تا بدان وسیله به شکار پردازند و یا از چنگی دشمنان خود فرار کنند. البته همه حیوانات قادر به تشخیص همه رنگها نیستند و گروهی از آنها نسبت به بعضی از رنگها کور هستند و نسبت به بعضی دیگر حساسیت فوق العاده دارند. همه گاو بازان برای تحریک و حرکت در آوردن و حمل گاو از یک شل سرخ رنگی استفاده میکنند.

بهره گیری از رنگ بصورت عملی در هنر ایران از سقاهای دوران کهن تا با امروز همچنان در مسیرهای گوناگون دنبال شده است. در دوره ایران باستان هنر مند در بکار بردن رنگ دقت داشته و رنگی را بپهوده و بی جا بکار نمیبوده است و کوشش داشته که بوسیله رنگ در هنر خود هماهنگی بوجود بیاورد. گرچه هنر مند در گزینش رنگی کاملاً آزاد بوده ولی هیچگاه در بکار بردن رنگی، پذیرشهای اصولی را زیر پا نمیگذاشته و اگر هم در بکار بردن رنگ تغییری میداده این تغییر از گروه آن رنگها بیرون نمیرفته است.

در دوران بعد از اسلام نیز هنر مندان ایرانی، نخواستند، یا نتوانستند از سنت های رنگی هنر ایران

زیاد دور بشوند و تحت تأثیر هنر سانسانی در دایره رنگهای معمولی همان عصر به گردش پرداختند و در تمام مساجد و اماکنها و دیگر ساختمانهای اساسی و تاریخی رنگ آبی و فیروزه ای و گروه رنگهای آبی و سبز برتری خود را بر دیگر رنگها کاملاً حفظ کرد.

کاشی و سفال و هنرهای رنگین دیگر بیشتر دارای زمینه آبی شدند مگر فرش که زمینه قرمز و لاکه پیدا کرد که البته باز فرشهای معروف هنری با زمینه آبی نیز یافت شد.

در هنر نقاشی (مینیا تور) ایران در دوره های یک، این هنر در اوج خود بسر میبرد. از اواسط دوره مغول تا پایان دوره تیموری و بعد از آن در دوران صفوی رنگ نقش مهمی را بازی میکند برای تجسم طبیعت در چند دوره و مکتب از هنر نقاشی ایران از رنگهای بسیار زنده و نزدیک به طبیعت استفاده شده و هنر مند خواسته است که در پاره ای موارد رنگهای تابلوی نقاشی همانند رنگ طبیعت بشود ولی در بیشتر موارد این کوشش با ینجا پایان یافته که رنگهای استفاده شده در تابلو زنده تر و زیبا تر از خود طبیعت شده و گاهی نیز اغراق آمیز گردیده است.

در پایان دوره صفوی، بمناسبت تأثیر هنر نقاشی غوب در هنر نقاشی ایران رنگ در هنر ایران به یک سرگردانی عجیب کشیده شد و هنر مندان معدودی که از آن پس به آفرینش (اگر بتوان در این مورد گفت) آفرینش را بکار برد (آثار هنری پرده ختنه در انتخاب و بکار بردن رنگ به انحطاط گرا شدند و این کیفیت تا زمانیکه کمال الملک بار دیگر رنگ را در هنر نقاشی ایران زنده کرد ادامه یافت.

اصطلاحات موسیقی

این لغت شبیه لفظ تاتاری معروف میا شد.

Gig گیک حرفه‌ی مجزا و تنها برای یک موسیقیدان.

Gospelsong گاسپل سانگ آواز مذهبی مدرن سیاهپوستان با گوشه‌های قوی جاز که بسیار ریتمیک است.

Hip هیپ این کلمه معادل عبارت (بایان) است ولی در جمله (من هیپ هستم) منظور اینست که (موسیقی را درک میکنم حواسم با این است) فرم قدیم این لغت هیپ بوده است.

Horn هورن اصولاً به سازی برنجی اطلاق میگردد ولی در بیشتر موارد به تمام آلات موسیقی گفته میشود.

Charts چارترز

الفترتیبات که البته به این معنی دیگر بکار نمیرود. بـدفهرست‌های مختلف صفحات پر فروش، بخصوص صفحاتی که از ۲۰ هزار بیشتر فروش داشته باشند. امروز تقریباً تمام صفحات جاز در چارت ضبط میشوند.

Choras کروس (به معنی

ارکستر با دسته خوانندگان است یک کورس کامل شامل سی و دو خط میزانون موسیقی است که متشکل از

Lalasila میا شد در ریتم

های بلو **Blue** کروس یک نمونه کامل از دوازده و گاه‌های اوقات هشت خط میزان **Bar** است برای

اطلاع بیشتر به **MiddleEight**

مراجعه شود.

Dig دیک لذت بردن کردن

دوست داشتن معانی این لغت در موسیقی جاز است گاه‌های اوقات نیز بمعنی نگرستن و یا توجه کردن بکار برده میشود.

Frontline فرونت لاین

به ملودی ای که از ترکیب چند ساز نظیر ترومپت، ترومبون، ساکسوفون و کلارینت پدید آید اطلاق میشود.

Gas گس بمعنی موفقیت است

Beat بیت بمعنی ضربان موسیقی است، انواع گوناگون هیجانات با توجه با نحوه نواختن آلت موسیقی است توسط نوازنده (قبل از بیت و یا همراه با بیت که بانسان دست میدهد. این لغت در معنی مذکور هیچگونه رابطه‌ای با (نسل بیت) یا (بیت نیک‌ها) ندارد.

Bop, Bebop بیاپ، بیپ

روش در نوازندگی است که در حدود ۱۹۴۰ بوجود آمد نوازندگی به این شیوه مضمین مهارت بسیار است وغالباً آثار این مکتب هنری عمیق و قابل تفکر است زمانی که برای اولین بار این شیوه وارد جاز گردید بنظر بسیار نامعقول و منحرف از ایده اصلی جاز آمد. این مکتب نخستین طریقه از شیوه‌های مدرن جاز را آرایه دارد.

Bassanova باسانوا

لغتی برازیلی بمعنی (لذت نوین)، (چرخش جدید یا شهوت تازه) می باشد این لغت بیشتر برای بداهه سرایی هائیکه غالباً آلبا سامبا‌های آرام نیز میباشد به کار برده میشود این فرم از موسیقی که صرفاً از آهنگهای برازیلی گرفته شده در حال حاضر نظر بسیاری از موسیقیدانان را بخود جلب نموده است.

Cat کت

موسیقیدانان آمریکایی این لغت را بیشتر بمعنی (شخص و گاهی) بعنوان موسیقیدان جاز یا (کسی که به جاز علاقمند است) بکار میبرند.

پیشقدمان هنر

میشل انجلو (۱۵۶۴ - ۱۶۷۵)
تصویر ها ئیکه در سقف کلیسای
سیستین (در روم نقاشی
شده از جمله آن هنر ها ی زیبا
وشگفت انگیز است که تا کنون بادست
بشر ایجاد گردیده اند. تمام این
سطح ده هزار فوت مربع توسط نقش
ونگارهای مبهوت کننده تزئین و پوشیده
شده است .

در آنجا (سه صد و چهل و سه) تصویر
که بیشتر آنها دو و یا سه مرتبه بیشتر
از شکل واقعی را نشان میدهند ،
موجود اند ، همه آنها توسط هنرمندی
نقاشی شده که او میگفت : « من یک
مجسمه ساز هستم ، نه یک نقاش . » این
هنرمند توانمیشل انجلوی سترگ است .
میشل انجلو با نرو تی ()
در نزدیک دهکده کپرس
()
درایتا لیا

تولد شد . پدر میشل انجلو از اینکه
به یکی از قدیمترین خانواده های
فلورانس ()

مربوط بود ، خیلی افتخار میکرد . این
غرور - خانواده گوی به حدی رسیده
بود که مانع کارش میشد . وی میشل
انجلوی جوان را به مکتب فرستاد ،
تا دانشمند شود و باعث افتخار خانواد
ایشان گردد . اما پسر جوان محض
بسا ختن مجسمه ها علاقمند بود . به هر
حال ، او میدانست که بدون دانستن
هنر رسانی نمیتوان یک نقاش ما هر شد .
بنا بر آن به عمر سیزده سالگی برای
آموختن هنر رسانی به ورکشاپ جیر
لندیجو درس فلورانس شامل شد . چون

در آن زمان کاپی کردن کار هنر -
مندان بزرگ توسط شاگردان رواج
داشت ، بنا بر آن میشل انجلو
همراه با شاگردان دیگر جهت کاپی
کردن کار هنرمندان معروف به یک
کلیسا فرستاده شد . میشل انجلو
کار همقطارانش را تمسخر میکرد . یکی
از شاگردان به خشم آمده با وی در
جنگ شده و بینی اش را شکست ، که
در طول عمر بینی وی شکسته باقی ماند .

هنکا میکه حاکم فلورانس
لورنزوی با حشمت بود ، بخت خوبی
به میشل انجلو روی آورد چه حاکم به
هنر زیبایی علاقه ی خاص
داشت و ی تصمیم گرفت
تا اجازه استعمال باغهایش را به
دو شاگرد با استعداد هنر ، که یکی
از ایشان میشل - انجلو انتخاب شده

بود ، قرار دهد ، میشل انجلو فرصت
یافت تا قسمت های مختلف مجسمه
های زیبای باغها را مطالعه
کرده و برای دو سال در کاخهای
مربوطه باغها بسر برد .

میشل انجلو با اجتماع توانمندان داشت ،
وسازش با مردم برای آسان نبود ، او یک
حیات پر ماجرای را به پیش برد .
قصه های زندگی او را جدال با
پاپها (رهبران کلیسا) و حاکمان
تشکیل داد . گرچه او ثروتی زیاد بدست
می آورد ، ولی همه اش را برای تأمین
زندگی خانواده اش که شغلی نداشتند ،
مصرف میکرد .

میشل انجلو به این گفته اش : « من
یک نقاش نیستم » به خطا رفتله ،
ولی از اینکه گفته بود : « من یک مجسمه
ساز هستم . » درست گفته است . زیرا
درین رشته هنر بشریت هنرمندی
بزرگتر از وی بوجود نیآورده است .
همچنان او یک مهندس ساختمان
و یک انجینیر پر توانی بود و زمان
وی سر انجینیر تمام انجینران شهر
فلورانس بود .

میشل انجلو بعد از ایجاد شهکار
مشهورش ، مجسمه داود ()
شهرت زیاد کسب کرد . یک پارچه
بزرگ سنگ مرمر که طی یک قرن
در حصه از شهر فلورانس قرار داشت
و مجسمه سازان دیگر بدون کدام توجه
از نزد آن میگذاشتند ، و به آن توجهی
نداشتند ، ولی ، هنکا میکه میشل
انجلو به آن نگاه کرد ، تصور کرد که
جسم بزرگی در سرتاسر آن پارچه
سنگ نهفته است . وی از همان پارچه
سنگ شهکار داود ()

را بوجود آورد ، برای اینکه میشل
انجلو نشان داده باشد که تمام پارچه
سنگ را در ایجاد داود ()
بکار برده است ، یک قسمت کمر سنگ را
ناخراشیده گذاشت .

هنکا میکه پاپ از میشل انجلو
تقاضا کرد تا سقف کلیسای سیستین
را نقاشی کند ، وی رد کرد . زیرا او
نمیخواست که وقت خود را به نقاشی
صرف کند . اما بالاخره در اثر
اصرار زیاد پاپ او موافقه کرد . او برای
مدت چهار نیم سال در سقف کلیسا

هنرهای زیبا در مغولستان

پژوهنده

در طی این مدت میشل انجلو بالای خوازه بلند چوبی ، گاهی می نشست و سرش را به عقب گردانیده ، ویا زمانی بالای آن بصورت هموار دراز کشیده ، نقلی میکرد . گرچه در تابستان هوای نزدیک سقف کلیسا زیاد گرم و در زمستان خیلی سرد میبود ، با آنهم هنرمند مذکور طی ساعت های پی در پی در آنجا کار میکرد . زمانی که پاپ از وی تقاضا کرد ، که در کارش عجله به خرج دهد ، میشل انجلو بستر خواب خود را نیز به کلیسا انتقال داد .

بعضی از هنرمندان آن زمان حتی (پنجاه) نفر همکار داشتند ، ولی میشل انجلو همکاری نداشت که با وی کمک کند ، چه او میخواست که همه کارها را خودش انجام دهد . این هنرمند بزرگ یک نابغه واقعی بود . هنگامیکه بینندگان به نقاشی های پرشکوه و مجسمه های وی نگاه کنند ، اینها به مثابه گویندگان بسی زبان به نظر میرسند . در آثار وی توانائی زیاد نهفته است . اکثر نویسنده گان میگویند : «مقام اونظر به اکثر هنرمندان دیگرطور است ، که کوهشامخی بالای جلگه ها قرار داشته باشد .»

زندگی میشل انجلو بجز از آن دو سال که در قصر گذشت ، همه به سختی گذشته است .

رافایل (که او نیز در زمان میشل انجلو هنرمند و نقاش بود ، همچو یک شاهزاده بسر میبرد ، ولی میشل انجلو بدون داشتن تهیلات معمولی زندگی میکرد ، با آنهم (نود) سال زیست کرد . زمانی که میشل انجلو داناست که عمرش به پایان رسیده ، متأسف بود . زیرا اکثر کارهایش ناتمام میماند ، چه اودهم حصه کارها را که اکمال آنها آرزویش بود تمام کرده نتوانست ! این هنرمند بزرگ در سالی چشم از جهان

هنرهای زیبای ما صومغولستان در نتیجه درخشش مشعل فروزان انقلاب خلقی یک هزار و نو صد و بیست و یک بمیان آمده است در آنروزهای توفانی بود که نخستین آگاهی سیاسی انقلابی از ایجاد یک ارت جدید که از دیده های انقلاب ابهام میگرفت خبر داد . از آنگاه تا اکنون ارت صومغولستان به پیشرفتهای چشمگیری نایل شده است این بخش فرهنگ سوسیالیستی یک وسیله روشن صریح برای انعکاس هیات خلق و ساختمان جامعه سوسیالیستی در صومغولستان است هنرمندان صومغولستانی ، کارهای هنری بی نظیری را که دارای محتوای سوسیالیستی و خصوصیت های ملی میباشد ایجاد میکنند .

تاریخچه هنرهای زیبا صومغولستان را نمیتوان از هنرهای فولکلوریک عنعنوی که مانند جلگه های وسیع آن کشور کهن است جدا می ساخت از همین جاست که امریت امروزی فلکوریک صومغولستان بسیار برجسته و معروف است هدف خلق صومغولستان نه تنها حفاظت و نگهداری ارت عنعنوی آنکشور بلکه مطالعه و انکشاف این میراث با ارزش فرهنگی برای غنی ساختن آن بوسیله اشکال نوین و عصری هنری است .

در سالهای یک هزار و نو صد و چل موضوعات تاریخی و انقلابی در بسیاری از کارهای هنری خلق صومغولستان به ظهور رسید در دوران سالهای بعد از جنگ محتوای نقاشی های بیشتر هنرمندان را مبارزات قهرمانان خلق در برابر تجاوز بیگانه تشکیل میداده است .

در سال یک هزار و نو صد و چهل و سه یک کمیته هنرمندان صومغولستانی بمنظور متحد الشکل ساختن نیروهای ایجاد گر هنرهای زیبا در آنکشورتأسیس گردید و نخستین کنفرانس هنرمندان صومغولستانی در سال یک هزار و نو صد و پنجاه و پنج دایرشد در آنوقت اتحادیه هنرمندان جمهوریت خلق صومغولستان به سطح قابل توجهی توسعه یافت و حوزه کارهای خلق هنری و مسلکی هنرمندان آنکشور انکشاف بی نظیری نمود و در نتیجه تصویر زندگی مردم بیشتر رنگین گردید سالهای اخیر از لحاظ تحقیق در باره ای آثار هنرمندان صومغولستان و میتود های هنری آنها از اهمیت ویژه ای برخوردار است هنرمندان پر آوازه میکوشد برای منعکس ساختن واقعیت های زندگی ، کارهای هنری خود را شکل ریالستیک داده و کاملاً سازند بسیاری از نقاشی ها بخاطر نفوذ نهایت زیاد سائیکولوژیک آنها جالب و الهام بخش است مخصوصاً آنعده از نقاشی ها ئیکه به شیوه عنعنوی کار شده است در ساحت رسامی سیاه سفید آثار بسیار دلچسپ از طرف برخی از هنرمندان خلق شده که که روز بروز ارزش بیشتری کسب مینمایند .

هنر حکاکی نیز در صومغولستان از شهرت و انکشاف نمایانی برخوردار است و از لحاظ کیفیت جذاب و قابل توجهی است هنرمندان صومغولستانی در کارهای حکاکی مقایسه روشنی و تاریکی را به نحو هنرمندانه یی تمیثل مینمایند .

در صومغولستان آثار زیبا و پرجای در ساحت گرافیک نیز وجود دارد که

های تجسمی دارد مشغول خدمت است در کار ثمربخش ورشد و تکامل همه‌ی انواع هنرهای ماشینی و تزئینی نقش برآزنده را فارغان همیمن وزشگاه بازی مینمایند. د. ا. مگالان (مدیر آموزشگاه) هنرمند خلقی نقاش فعال و ورزیده پیکو مپوسورین، سند کدور ژگرفیت، لبت سرخ - نسک دورر هنرمندان سینما و میا گمار، هنرمندان بنام پرآوازه مغولستان هستند این آموزشگاه سالانه ده‌ها هنرمند ورزیده را به جامعه تقدیم نموده و به اینوسیله در رشد و تکامل هنرهای کهن عنعنوی و هنرهای انقلابی معاصر جمهوری خلق مغولستان قابل توجهی انجام میدهد.

از طرف هنرمندان جوان ایجاد شده است این هنرمندان جوان برای یافتن راه‌های جدید اختلاط عنعنات ملی نقاشی مغولستان و اشکال معاصران تلاش می‌ورزند بنا بر انکشاف خوبی که در ساحه مجسمه‌سازی پدید آمده است هنرمندان مغولستانی به ساختن معروفترین مجسمه‌های عصر موفق شده‌اند.

ریا لیزم سوسیالیستی بحیثیک خصوصیت مهم هنرمند مغولستان در آمده است خلق مغولستان با ایجاد ارزشهای معنوی نه تنها به هنر ریا لیزم سوسیالیستی کمک مینمایند بلکه پیروزیهای کلتورهای دیگر نیز تحیل نموده بکار می‌بندند ادرات در بین کشورهای برادر وجود آورده می‌شود نما یشگاه‌های آثار هنری برگذار میگردد تا زمینه تشویق هنرمندان و انکشاف هنر مساعد تر گردد.

خلق مغولستان امروز با سی کشور جهان بشمول افغانستان روابط فرهنگی دارد با انکشاف تما س‌های فرهنگی خلق مغولستان سوسیالیست بیش از پیش آشنا سازند.

شالوده‌های زیبای معاصر مغولستان باتا سیس نخستین مکتب هنرهای تجسمی در سال ۱۹۵۴ گذاشته شد در آنزمان زنده شاگرد در دو صنف نقاشی و مجسمه‌سازی آموزش آغاز کردند در حالیکه امروز بیش از دوصد پسر و دختر در بخش‌های مختلف هنرهای تجسمی - نقاشی - گرافیک - دیکور - تیاتر - نقاشی - کلالی - مجسمه‌سازی - چرم‌سازی - فلزکاری - هنر و سوفیز سازی - مشغول تحصیل هستند.

فارغان این آموزشگاه هنری پس از چار سال آموزش در موسسات هنری و فرهنگی بکار پرداخته و کارهای پر ثمری انجام میدهند منجمله انجمن نقاشان در وزارت صنایع مواد غذایی جمهوری خلق مغولستان که رابطه نزدیک و مستقیم با هنر

نوشته: عزیز آسوده طهماس

تقدیر سلم فرار

بردی گسترده تر و افق‌های امیدوارکننده تر، سال گذشته ساخته شد و تماشاگران این فلم را بر پرده وسینما و صفحه تلویزیون نه یکبار بلکه دوسه بار دیدند و لذت بردند. فلم فرار از نگاه تلقی رخداد به سه بخش مجزای زمان پیش از انقلاب، جریان انقلاب و زمان بعد از انقلاب قسمت میتواند شد.

ولذا فلم از نظر تلفیق و پیوند حوادث و ایجاد منطق سینمایی در کنار منطق عینی و جاری روز مسیر دشواری را در پیش روی داشته‌است. فلم فرار بگونه پیشترینه فلمهای ذوقی که با عشقها و عواطف عاریتی و تصنعی داغ و آتشین گره میخورد با عشق و عشقهای نیه‌زیبوند می‌یابد، از همان عشق‌های نیکه با آه و افسوس

سینماگر در انحنای امواج تفنن و تفریح از بین پهلوه به آن پهلوه غلغله و در پیچا پیچ کوجهای احساسات آشفته و رخدادهای ملموس وارفته سرگردان نشود، و راه عوام فریبی و تخدیر نیابد، میتواند در حدود دارویی و مرهمی اثر بخش و سودمند باشد.

چراکه سینما به مثابه یک هنر پالوده - اگر گاهی احساس‌های نویسن و متعالی را باب میگشاید احساسات و آموخته‌های فروترو ناشسته تر را نیز نهیب میزند و می‌انگیزد. و این از ویژگیهای آنی است که این عنصر نوپا ولی پویا از آن بهره‌مند است.

فلم فرار از دست آورد های تازه سینمای ماست که با بهره‌گیری از امکانات سینمایی با کار

توا هو عجیب است عشقهایی سانتی ما
نتال ، رو یاروئی و خفته در بستر
قلمرو داستانیهای غنائی کهن .

وازیین جهت فلم در بی نهایت و
مقطع و ذهنیت سیر میکند . اگر با
دیدنی باز تر در فلم فرار نگریسته شود
وجود دختری بنام مریم که برخاسته
از حوادث بخش نخست فلم را می
سازد با عشق و سودا های عاشقانه
واشکهای حسرت الوده و گرم که بر
عواطف احساسات بیننده فلم
بیرحمانه چنگ میزند هر چند سخت
هنرمندانه است نه تنها در پیشبرد
دیده هائی بعدی یاری نمیرساند
بلکه به استنتاج فلم نیز لطمه
میزند و برای قهرمان اصلی فلم که
تلاش سناریو و کارگردان ، برای این
جاری و مشهود است ، پاشنه آشیل می
سازد که بر ، هوا و فضای فلم سنگینی
میکند و قهرمان بودن و قهرمان ماندن
کرکتر نخست فلم را از ریتیم میاندازد
زیرا قهرمان باید واقعاً قهرمان باشد ،
سیمای برآزنده عیب ناپذیر و مطلوب .
پرسش اینست که وجود چنین عشقی
و نشان دادن چنین صحنه ای چه ارزشی
بر قهرمان بودن حمید میافزاید
چزاینکه فضای فلم را گلابی رنگ و پیر
از زرق و برق عاطفه و احساس بنما
یاند .

برخی از حوادث و پیشترینه آنها از
ژرفای حقیقت و عینیت کمتری آب
میخورند و بگونه مجرد اسکلیت
گونه و یک بعدی تبلور مینمایند از
آنجمله است وقوع انقلاب ، مجبور
شدن دکتور به فرار ، باز نمایشی
هویت و هدف ضد انقلاب و قهرمان
سازی جاله وان که هیچکدام از اینها
نمی توانند ، کافی ، مستدل و پذیرفتنی
باشد .

در فلم فرار چند نکته قابل احساس
انگشت گذاری است :

نخست - قهرمان اصلی فلم که از
آغاز پابهای فلم گام برمیدارد در

نیمه راه ، از نظر پنهان میشود و در غبار
حوادث دیگر فلم ناپدید میگردد بی آنکه
در آخر فلم سرنوشت او را بتوان سراغ
کرد .

دیگر آنکه تپیی برای فرار برگزیده
میشود که روشنفکر است و بس و ن
هیچ مقایسه ای حتی در برابر وسوسه های
واهی چنان مسحور میشود که حتی فر
یب کلمات در یورو همکاران راه بلد او را
میخواند و رند پای استند
لالش چو بین میشود و کلمه
منطقش تهی از آب بیرون میاید ، بی
آنکه حادثه نموداری یابد و طرح و
توطئه در سناریو چیده شده باشد .

همین طور مبارزه ضد انقلاب نه بگونه
یک هدف سیاسی بلکه در هئیتای
مغشوش و در جابه شخصی ، انفرادی و
خانوادگی بروز میکند .

همینگونه است ضعف در اما تورگی
که از نیمه فلم می آغاز و دو زیادی
وبی حالت بودن بر خیدالوگ ها
وازیین گذشته میتوان گفت برخی
از صحنه ها چنان طولانی است که
مستند گزارش گونه و غیر هنری بنظر
می آیند . مثلاً صحنه دیدن عکسها ،
نمای آمدن پوسته رسان ، رفتن
و سفر خانواده فراری با موتر ، از
شمار صحنه هائی است که نمیتوانست با
نمای کوتاه ترو هنری تریه فرم آید
باز گشت برخی از کرکترهای فلم ،
در نزدیکی ساحل رود خانه ، در صحنه
های آخر که کشته شدن جاله وان را
در بردارد ، از نظر تکنیک مکان در
فلم محل تا مل بشمار میتوان رفت .

پیوستن دوباره دختر با پدر و مادر
فراری فلم را از قوت میاندازد ،
ولی باهمه گفته ها و اشاره ها ، فلم
فرار ، خط دیگری از تکامل فلم سازی
در سینمای کشور است هم از سبب رنگ
آمیزی و کمپوزیسیون قوی و مناظر
که به فلم برآزند گیمی بخش و از جهت
تداعی و باز نمایی حالات نورپردازی
بسیار خوب و مورد دیگر
موسیقی فلم نیز با استفاده از سازه

های موسیقی دان یونانی میکس تیود
و راکس است که برگوشای بسیاری
آشناست .

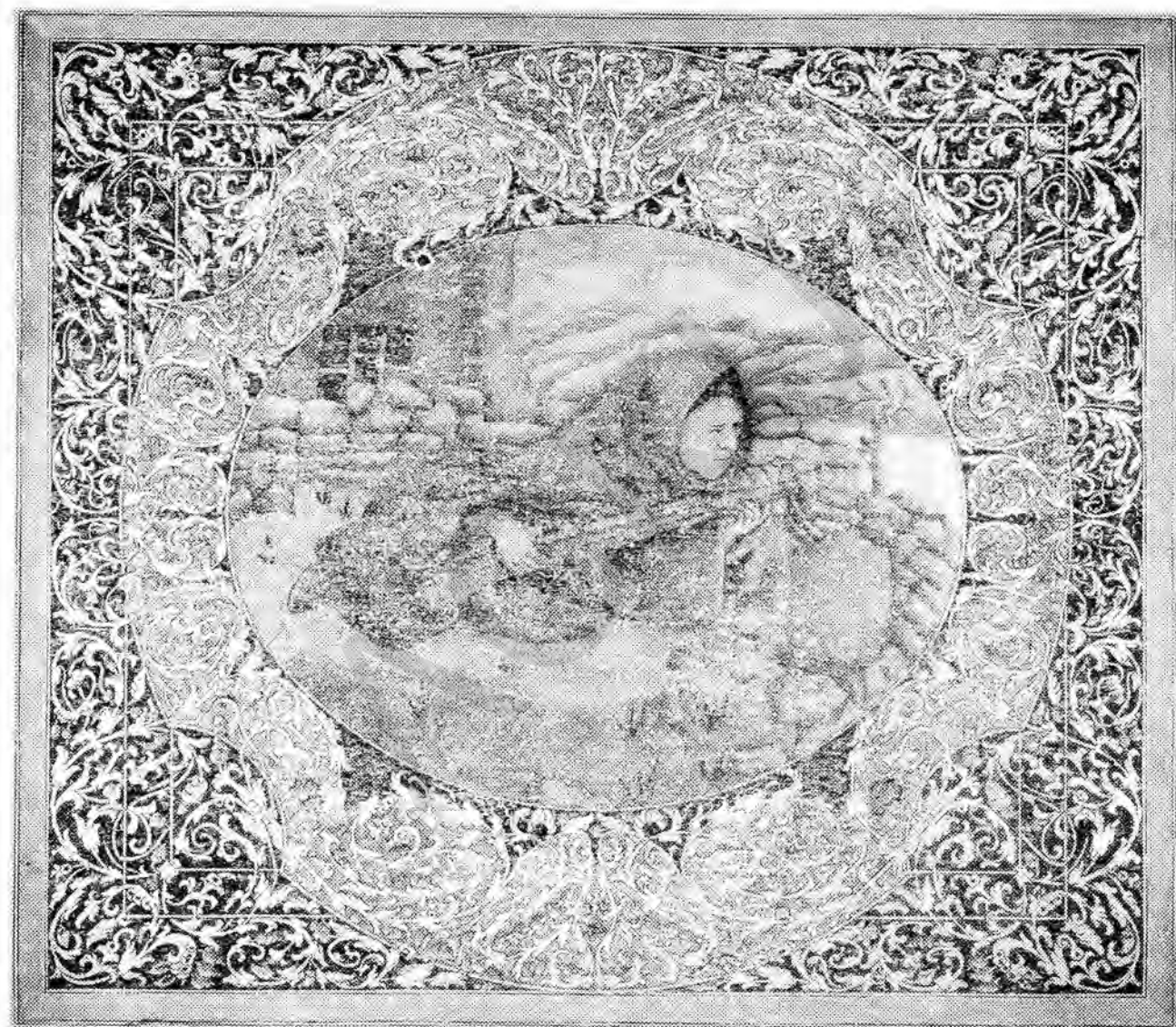
بازی هنر پیشگان که از دایر -
کت خوب مایه گرفته یک دست و خوب
است ولی بازی برخی از هنر پیشگان
بنابر اهمیت نقش درین فلم سخت
طبیعی و قوی است . مثل عادله در
نقش حمیرا و فریبا ، حشمت فنا ئی
سلام سنگی ، محمد دین ، انور رضازاده
و خورشید ، و بازی خوب آرام ، ناصر عزیز
والقاس .

بدینگونه صحنه هائی نیز در فلم
گنجانیده شده که پر مفهوم است و فلم
رامایه داری میبخشد . صحنه گذا
شتن گدی در جائی که دختر خانواده
از بلندی سر ازیرو به تعویق افکندن
مرگ دختر که به درامه فلم قوت
بیشتری میدهد .

و صحنه آخر فلم که خانواده فراری
در گرد و بار تو فان حصار میگردند و
بدست سرنوشتی نافرجام سپرده می
شوند .

وبعد دیگری این صحنه از جهتی
دیگر میتواند محل تأمل دیگری نیز
باشد .

کارگردان فلم فرار آنجینر لطیف
را باستانیش باید نگرینست .

سنگینه. ده خانی

اشرف - معتمد نظامین شمسکو زاده

1086

شادی / سید / حسینی

۱۳۲۱

HONAR

Be monthly Magazine
organ of The
Artists Union.

Editor: R. Rasay

Tel: 63976

Subscription rate
for one year in
Afghanistan Afs, 80
In foreyn Countries
US. \$. 50

Price per copy. Afs 15

هیئت تحریر :

پوهاند دکتر جلال الدین صدیقی

استاد همایون اعتمادی

حمید جلیا

انجنیر خالق نعمت

خلیل فرمند

واحد نظری

راضع

هنر .

نشانی اداره : سرک ۱۳ وزیر اکبر خان

تلفون : ۶۳۹۷۶

اشتراک سالانه در افغانستان ۸۰ - افغانی

اشتراک سالانه در خارج ۵۰ - دالر

قیمت اشتراک سقیمت عنوان مجد فرستاده شود

یا حسب (۵۷۵۰ برع) در افغانستان نامک

تعمیر و رسیدن به اداره مجد ارسال گردد .

مقاله با رسیدن مسترد نمی شود .

اعضای مسلکی :

محمد عارف نیکجو و محمد نبی شورش

عکاس : مصطفی مختار

روی جلد : عبدالرحمن پینا شخصیت برجسته ی تیاتر معاصر کشور کار نقاش جوان احمد شاه بهمنش .

صفحه چهار پشته نوازنده اثری از احمد کامران ، همچنین در این شماره مجله هنر آثار نقاشی از بهمنش ، اشرف انجور گر ، اورنگ زیب ، ظا هرعسکر زاده و خطاطی های از شوکت حسینی و چند نوتیشن از آهنگ های حماسی کشور هدیه ایست به دوستداران هنر های نقاشی ، خطاطی و موسیقی .

ACKU

مسجل

N

7292

92
ص 4/72

P700.958105
HON
v.4 1985 No. 2